

LIBRARY OF THE LEGISLATURE
1 AUG 1959

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, the 6th March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Backward areas

SRI K. VINAYAKAM : I put the question standing in the name of Sri K. R. Viswanathan, Sir.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri K. R. Viswanathan is behind you!

SRI K. VINAYAKAM : Sorry. I did not see him, Sir.

* 600 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any statistics have been taken with regard to areas economically backward and underdeveloped due to lack of irrigation facilities and non-availability of natural resources in the State;

(b) if so, what they are;

(c) in what respects they are underdeveloped and backward; and

(d) the special steps taken to improve the conditions of the backward and underdeveloped pockets in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (d) The question of determining what is economically a backward area, preparing a list of such areas and formulating measures for their advancement including constitution of Development Boards is under the consideration of the Government.

Villages without schools in the North Arcot District

* 601 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

வடாற்காடு ஜில்லாவில் பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாத கிராமங்கள் எத்தனை ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All the villages in the North Arcot District with a population of 500 and above have been provided with schools. Steps have been taken to provide the habitations with a population of 300 and above also with schools.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சுமார், 50, 60 கிராமங்களுக்கு மேல் 500 ஜனத்தொகைக்கு மேல் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களில் சர்க்கார் உதவி இல்லாமலே பல கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடம் கட்டி இருந்த போதிலும் திறக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால் 500-க்கு

[6th March 1959]

மேல் என்பதை 300-க்கு மேல் என்று ஆக்கினால் பள்ளிக்கூடம் திறக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒரு மைல் விஸ்திரணத்திற்குள் இருந்தால் கொடுப்பது இல்லை என்று விதி இருப்பதால் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து ஒரு மைல்.

MR. SPEAKER : இப்படிக் கேள்வி நேரத்தில் பேசினால் பட்ஜெட் மானியத்தில் பேசவேண்டியது அனாவசியம். If the Hon. Minister is able to follow him, I have no objection to his answering. I am not able to follow.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சுமார், 300 ஜனத்தொகைக்கு மேல் உள்ள கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடம் திறக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அதே நேரத்தில், ஒரு மைல் விஸ்திரணத்திற்குள் என்பதை.

MR. SPEAKER : இதுவரை இரண்டு நிமிஷங்களுக்கு மேல் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டீர்கள். சுருக்கமாகக் கேட்காவிட்டால் அடுத்த கேள்விக்குப் போய்விடுவேன். மன்னிக்க வேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : எடுக்கப்படுமா?

MR. SPEAKER : That is right. (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எடுக்கப்படாது.

Tuberculosis

* 602 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the incidence of tuberculosis in the City and Municipal towns in 1956, 1957 and 1958 so far;

(b) the number of attacks; and

(c) the number of deaths?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) to (c) Statistics of actual incidence of tuberculosis are not maintained.

SRI A. A. RASHEED : May I know from the Hon. Minister whether there is any proposal to establish T.B. Sanatoria in each District Headquarters?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Not sanatorium, but only clinics and wards with 30 or 40 beds are to be opened.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சார், முக்கியமான நகரங்களிலும், 'இண்டஸ்ட்ரியல் எரியாக்களிலும்' சிக்ஸரோகம் என்ன அளவு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க 'ஸ்க்ரீனிங்' செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, under the Employees Insurance Scheme, there is a proposal to undertake such a survey but they have not yet finalised it. But as regards other towns, there is scope for patients to get examined.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சார், தற்சமயம் ஆஸ்பத்திரிகளிலே சேர்த்திருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கையில் இருந்து பதிவாகி இருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கையில் இருந்து எத்தனை சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

6th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I can give an idea of the number of patients treated, Sir. For instance, in Madras City in 1956, it was 46,000 odd in the City and in the mufussal it was 130,000 odd. In 1957, it was 30,000 odd and 106,000 odd respectively. Only such statistics are available.

SRI T. T. DANIEL : May I know from the Hon. Minister the preventive measures so far taken by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The BCG vaccination is being carried on.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, whereas there are a large number of patients seeking admission in the City hospitals and whereas it is never easy to cope up with this rush, will the Government consider the possibility of segregating such of the patients who could not be housed in the hospitals immediately and give them medical aid and treatment as and when it is possible?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes. But that also is in other words finding accommodation. If we can segregate them and treat them, we can as well treat them in the existing sanatoria; there is no room for it.

SRI N. MARUDACHALAM : சார், கஷ்யரோகம் பீடிக்கப் பட்டவர்களில் கோவை முனிசிபாலிட்டியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் எத்தனை பேர் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : தனிக் கேள்விதான் போடவேண்டும்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஹெட் குவார்ட்டரில் கிளினிக் இருந்த போதிலும் “பெட்கள்” அதிகமாக இல்லாமல் இருக்கின்றன. “பெட்களை” அதிகப்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கூடுமான வரை அதிகப் படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். “பெட்களை” அதிகப்படுத்தினால் பணம், மருந்து, டாக்டர்கள் எல்லாம் வேண்டியிருக்கிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த வியாதியால் பீடிக்கப் பட்டவர்கள் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று வைத்தியம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று இருப்பதற்குப் பதிலாக வீடுகளுக்கு டாக்டர்கள் சென்று வைத்தியம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த முறைதான் “domiciliary treatment” என்பது. அதையும் கையாள்வதாக இருக்கிறது.

Marketing Society for Virudhunagar

* 603 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN** : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) விருதுநகரில் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி உள்ளதா?

(ஆ) எந்த ஆண்டு முதல் இயங்கிவருகிறது?

(இ) வியாபாரப் பொருள், விவசாயப் பொருள் எல்லாவற்றிற்குமா அல்லது எதெதற்கு?

(ஈ) இல்லை என்றால், எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No Sir, but the marketing society at Sattur has jurisdiction over Virudhunagar.

[6th March 1959]

(b) This Society was started on 17th January 1944.

(c) The main commodities handled by the Society are Chillies, Cotton and Onions.

(d) The question of organising a separate Marketing Society at Virudhunagar will be taken up if and when the need for a separate society is felt by the agriculturists in the area.

Uplift of Harijans

* 604 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் பெர்து மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஹரிஜன முன்னேற்றத்துக்காகத் தொண்டாற்றிய பிரமுகர்களுக்குப் பரிசுகள் எந்த வருஷத்திலிருந்து வழங்கப்பட்டு வருகின்றன ?

(ஆ) 1958-ஆம் வருஷம் வரைக்கும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு ?

(இ) ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஜில்லா ஹரிஜன நல இலாகா கமிட்டி மூலமாக இப் பிரமுகர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் படியாக சர்க்காரால் ஏதாவது உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்ட பரிசீலனை நடைபெற்று வருகிறதா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) The award of prizes in the form of medals to those who have rendered service in the cause of removal of untouchability is in force from 1956.

(b) A statement ^a is placed on the table of the House.

(c) No, Sir.

SRI P. G. MANICKAM : சார், உண்மையாகவே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் யார் யார் ஹரிஜனங்களுக்காகத் தொண்டாற்றுகிறார்கள் என்பது ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு நன்றாகத் தெரியுமாதலால், கலெக்டர் அவர்கள் “லிஸ்டைட்” தயார் செய்யும்போது ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.களைக் கலந்துகொண்டு செய்ய உத்தரவு இடுவார்களா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கலெக்டர் அவர்களுக்கும் ஆங்காங்கு யார் யார் ஹரிஜனங்களுக்காகச் சேவை செய்கிறார்கள் என்று நன்றாகத் தெரியும். ஹரிஜன அட்வைசரி கமிட்டி என்று இதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தந்த ஜில்லாக்களில் இருக்கும் இதர தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டுதான் கலெக்டர் லிஸ்டைட் தயார் செய்கிறார். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட பெயரைச் சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

SRI K. PERIANNAN : ஜில்லா ஹரிஜன நலக் கமிட்டியில் உள்ள ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்கள் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்களா ? இல்லையென்றால் ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்களை அங்கத்தினர்களாகச் சேர்க்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால் பரிசீலனை செய்து பார்த்துப் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI K. B. S. MANI : முன்பு இந்த மெடல்கள் பிரபலமாக ஊழியம் செய்த ஹரிஜன ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த ஆண்டில் இருந்து ஜாதி இந்துக்களுக்கு மட்டுந்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏன் ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : யார் யார் சேவை செய்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லோருக்குந்தான் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது.

6th March 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பூராவும் செலவழிக்கப்பட்டுவிட்டதா ? இல்லையா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த வருஷம் மெட்லக் கொடுக்க கால தாமதமானால் அடுத்த வருஷம் கொடுக்கப்படும்.

Bus routes

* 605 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கணம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-வது ஆண்டு இறுதிக்குள் பஸ் ரூட்டுகளை அதிகப் படுத்தும் உத்தேசமுண்டா ?

(ஆ) ஆம் என்றால் ஜில்லாவாரியாக எத்தனை ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir.

(b) The proposals for increase of bus routes that are under consideration in the districts are as follows :—

Name of district.	Number of proposals for increase of bus routes that are under consideration.
North Arcot	34
Tiruchirappalli	14
Madurai	7
South Arcot	55
Tanjore	7
Salem	9
The Nilgiris	5
Tirunelveli	8
Chingleput	108
Kanyakumari	13
Coimbatore	12
Ramanathapuram	16

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சார், 1957-ம் ஆண்டில் பஸ் ரூட்டுகளை 25 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டதா ? ஆனால் இதுவரையில் 10 சதவிகிதம் கூட அதிகப்படுத்தப் பட்டவில்லை. 25 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்த எவ்வளவு காலம் ஆகும் ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : 25 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டதான் இப்பொழுது எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் எங்கெங்கு அதிகப்படுத்த வேண்டுமோ அதை எல்லாம் முறையாகப் பரிசீலனை செய்து தேவைக்குத் தகுந்தவாறு அதிகப்படுத்தி வருகிறோம்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know whether the Government have received any communication from the Railway Ministry asking this Government to go slow with the issue of bus and lorry permits in our State?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The issue of bus and lorry permits is mainly our responsibility to meet the needs and the requirements of the people.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : சேலம் ஜில்லாவில் 9 பஸ்களுக்கு ரூட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டன என்று கணம் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் அதன் புள்ளி விவரத்தைக் கொடுக்கமுடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : பரபோசல் ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸில் இருக்கிறது. அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

[6th March 1959]

SRI V. SUBBIAH : பெரிய கிராமங்களிலிருந்து இப்பொழுது ரூட்டுகள் இல்லாத சிறிய கிராமங்களுக்கு ரூட்டுகள் உடனடியாக சாங்ஷன் செய்வார்களா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : முக்கியமாக கவனிக்கப்படுவது ரூட்டுகள் எங்கெங்கு இல்லையோ அங்கெல்லாம் கொடுப்பதற்கு என்ஜினியர்கள் ஆராய்ச்சி செய்தபிறகு அவர்களின் யோசனையின்பேரில் எங்கெங்கு அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் அமைக்கப்படும்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, out of all the routes, may I know whether the Government Transport have applied for any fresh routes, especially in the Kanyakumari district, and what is the attitude of the Government?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not have the information now.

* 606 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI** (on behalf of Sri M. P. Sarathi) : கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1958-ம் வருஷம் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பஸ் ரூட்டுகள் எத்தனை ?

(ஆ) அவைகளில் ஒருவதற்கு வழங்கப்பட்ட பர்மிட்டுகள் எத்தனை ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Six, Sir.

(b) Six, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI : இப்படி சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட ரூட்டுகளில் எத்தனை உயர்நீதி மன்றத்திலும் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் கேஸ் நடந்து வருகிறது ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இதற்கு ஒரு தனிக் கேள்வி போடவும்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, out of the six routes that have now been opened and granted, how many go to already fabulous fleet owners who have managed to get these things by devising other means of getting licences in the names of different people?

MR. SPEAKER : May I request hon. Members to see that, when they put questions, there are no insinuations in the questions? The hon. Member's question contains the insinuation that the bus owners by dubious means or other means get permits. That is what I understood. He should not make insinuations in question time. He can make a remark while the Transport Demand is discussed. This is only a request to hon. Members not to make insinuations.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, the hon. Member has made a very wild or rather sweeping statement about the issue of bus permits. I do not think our authorities are so weak as to enable people to manage to get bus permits as such. As far as I know the whole thing is done in a straightforward manner. And we have given definite orders as to whom, when, and how the permits should be issued. I do not think there is anything dubious in this.

6th March 1959]

Pearl and chank fisheries

* 607 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நமது ராஜ்யத்தில் சங்கு, முத்து முதலியவைகள் எந்தெந்த இடங்களில் கிடைக்கின்றன?

(ஆ) இதை மேலும் விஸ்தரிக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

(இ) இதில் சர்க்காருக்கு வருடாவருடம் கிடைக்கும் ஆதாயம் எவ்வளவு—1950 முதல் 1957 வரை?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) to (c) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இங்கு எடுக்கப்பட்ட கூடிய சங்கை மேற்கு வங்காளத்தில் பொம்மை போன்ற பல சாமான்கள் செய்வதற்கு தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்விதமான தொழிற்சாலை நம் ராஜ்யத்திலும் அமைப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, may I know what protection is given to the divers? Is it a fact that quite recently one worker died on the spot, because he was not given respiratory treatment immediately?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : An accident might have occurred. It is not because they were careless or they were not given adequate help that an accident takes place.

SRI K. B. S. MANI : இந்த சங்கு, முத்துக் குளிப்பதில் மத்திய சர்க்காருக்கு அதிக லாபம் கிடைப்பதை முன்னிட்டு அவர்களுக்கு இலவச வைத்திய சிகிச்சை முதலிய வசதிகள் செய்துகொடுக்க நமது சர்க்கார் சிபார்சு செய்வார்களா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : கவனிக்கப்படும்.

SRI A. GOVINDASAMY : இங்கே எடுக்கப்பட்ட சங்குகளை மேற்கு வங்காளத்தில் அனுப்பி அவர்கள் லாபம் பெருவதைவிட ஏன் நம் நாட்டிலேயே அத்தொழிலை ஆரம்பிக்கக்கூடாது?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இந்தச் சங்கு வளையல்களை வங்காளத்தில்தான் அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, it appears from today's papers that most of the divers have gone on strike from yesterday onwards. May I know whether the Government are seized of the matter and, if so, may I know the reasons for the strike?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : A separate question may be asked, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, from the statement placed on the table of the House, it is evident that the chank divers go in for naked diving. What arrangements do the Government have to give them protective garment so as to make it fool-proof of any harm being effected upon the divers?

[6th March 1959]

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : This naked diving has been continued for the last many years. But now Government are taking steps to introduce the aqua lung, etc. Foreign experts are coming and giving training to our men. If possible, we shall see whether we can improve new methods of diving.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்த சங்கு, முத்து குளித்தல் நல்ல லாபகரமான தொழிலாக இருப்பதன் காரணமாக இதை வேறு இடங்களில் வளர்க்க முயற்சி எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : வேறு இடங்களில் முத்து இல்லாததால் இதை வளர்க்க முடியாது.

Supply of Legislature Proceedings to Political Parties

* 608 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

சட்டசபை விவாத வெளியீடுகள் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இலவசமாக கொடுப்பது போல் இதர கட்சிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, the proceedings of the Legislature will be supplied free to other recognized political parties also, if they apply.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இப்பொழுது மற்ற அரசியல் கட்சிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிறதா ? அப்பே செய்தால் இனிமேல் கொடுக்கப்படுமா ?

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : அப்பே செய்தால் கொடுக்கப்படும் என்றுதான் பதில் சொன்னேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஏற்கெனவே சர்க்காரால் அச்சிடப்படுகிற லோட்டர்ஸ் லிஸ்ட் Recognised Political Parties-களுக்கு கொடுப்பது போல் சட்டசபை நடவடிக்கை குறிப்புகளையும் அவர்கள் கேட்காமலேயே கொடுக்கக்கூடாது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : யாருக்கு அவசியம் இருக்கிறதோ அவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படும். அவசியம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

Department of Legal Studies

* 609 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to form a study group in the Department of Legal Studies at Madras; and

(b) if so, when it will be implemented?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Government have approved the proposal to form a study group in the Law College, Madras in November 1957 and it has been functioning since then.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, may I know whether the Government are giving any financial assistance to this study group?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. No financial assistance is needed.

6th March 1959]

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know the personnel of the study group?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They are the professors in the college. In addition to them, there are some honorary advisers like Sir S. Varadachariar and Sri M. Patanjali Sastri.

The Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955

* 610 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to extend the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), to the Kanyakumari district and the Shencottah taluk, Tirunelveli district; and

(b) if so, from what date?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) The question of extending the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) to the transferred areas of Kanyakumari district and the Shencottah taluk of Tirunelveli district has been deferred for the present, pending examination of the various land tenures prevailing in these areas.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த இடைக்காலத்தில் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடிய சாதுபடியாளர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்புக் கொடுக்க இந்தச் சர்க்கார் யோசிக்கிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்தப் பிராந்தியத்தில் இந்தமாதிரியான வெளியேற்றம் இருப்பதாக என்னிடம் தகவல் இல்லை. செங்கோட்டை தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் ரயத்வாரி நூற்றுக்கு 80 பேர்கள் ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாகத்தான் பட்டா இருக்கிறது. ஆகவே வெளியேற்றப் பிரச்சனை இல்லை.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : நூற்றுக்கு 20 பேர்கள் அதிகமான நிலம் உடையவர்கள் நிலத்தில் வெளியேற்றம் நடக்கிறது. அதைத் தடுக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தமாதிரியான சட்டம் உடனடியாகக் கொண்டுவர முடியாது. நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டால் அங்குள்ள பிரச்சனைகளை எல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து அதைப் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI T. T. DANIEL : In view of the fact that there is no corresponding enactment in that district, will the Government consider the desirability of extending this Act as early as possible? Is it not a fact that at present there is an enactment called the Stay of Holdings Act preventing the eviction of tenants in that district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The question is about extending the Act that is in force here. With regard to that, the Board has submitted a report and we are examining the various tenures like Tiruppuvaram, Pandaravakai and Maniyankaram. They are all new tenures for us and we are examining them.

[6th March 1959]

Well for Harijans of Thakkiripatti village

* 611 Q.—SRI V. ARUNACHALA THEVAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state what action the Government propose to take for completing the well intended for the Harijans of Thakkiripatti village in Thodayur vattam, Kulathur taluk, Tiruchirappalli district?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Construction of a draw well at Thakkiripatti village in Kulathur taluk has been completed.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR : இது ஆரம்பிக்கப்பட்டு எத்தனை வருஷம் என்றும், இவ்வளவு தாமதத்திற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியலாமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Radio active minerals

* 612 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to utilize the radio active minerals like Thorium available in the Kanyakumari district for the purpose of producing electrical energy; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) The Government of India have set up an Atomic Energy Commission for formulating plans for the establishment of atomic power stations in the country and the Commission will no doubt consider this aspect also.

SRI N. K. PALANISAMI : நாமாக இனிமேல் ஏற்படுத்தப்போகிற புதிய தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய மின்சாரம் அதிகத்தேவையாக இருப்பதாலும், நமது மாகாணத்தில் திறமையான இன்ஜினியர்கள் இருப்பதன் காரணத்தினாலும் நமது சென்னை ராஜ்யத்திலேயே ஆடாமிக் எனர்ஜி ப்ளான்டை ஏற்படுத்த நமது சர்க்கார் முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : திறமையான இன்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதால் மட்டும் அல்ல. நமக்கு மின்சார சக்தி அதிகத் தேவையாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் இனிமேலே அமைக்கக்கூடிய ஆடாமிக் எனர்ஜி ப்ளான்டை சென்னை ராஜ்யத்திலேயே அமைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI A. GOVINDASAMY : சேலம் மாவட்டத்தில் குள்ளம் பட்டி கிராமத்தில் அணுசக்திக்கு வேண்டிய தோரியம் கிடைப்பதாக நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து கூறியிருக்கிறார்களே. அவர்களது ஆராய்ச்சியின் முடிவு பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அதைப்பற்றி என்னிடத்தில் தகவல் இல்லை.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த விஷயம் ஜோனல் கவுன்ஸிலில் விவாதிக்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : ஜோனல் கவுன்ஸிலில் மட்டும் அல்ல. நாமே மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி வற்புறுத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

6th March 1959]

Auditors to check Panchayat Board accounts

* 613 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் ஸ்தல-ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்ய ஆடிட்டர்களை ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் உண்டா ?

(ஆ) எப்போது முதல் ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) & (b) The accounts of Panchayats are always subject to audit. Under section 74 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, the Government have appointed the Examiner of Local Fund Accounts and his assistants as the auditors of the accounts of receipts and expenditure of Class I Panchayats; and the District Panchayat Officers and Deputy Panchayat Officers as the auditors of the accounts of Class II Panchayats.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பஞ்சாயத்து கணக்குகளை அந்த அதிகாரிகளைக் கொண்டு பரிசீலனை செய்யச் சொல்வதால் ஊழல் அதிகமாகிறது. ஆகவே உடனடியாக தனிப்பட்ட ஆடிட்டர்களை போட்டாவது அந்தக் கணக்கைப் பரிசீலனை செய்ய நமது சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அந்தமாதிரி யோசனை அரசாங்கத்தினிடத்தில் இல்லை.

SRI G. G. GURUMURTHI : க்ளாஸ் II பஞ்சாயத்து முதலிய வற்றின் கணக்குகளை இப்போது வருஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் ஆடிட் செய்கிறார்கள். அப்படியின்றி 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை அக்கணக்கு களைப் பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அதற்கும் இப்போது ஏற்பாடு செய்ய முடியாது. அதிகமான பஞ்சாயத்துகளை இப் போது ஏற்படுத்தப்போவதால் வருஷத்திற்கு ஒரு முறை எல்லாவற்றையும் ஆடிட் செய்ய வகை செய்தால் போதும் என்று அரசாங்கம் யோசனை செய்கிறது.

SRI K. B. S. MANI : புதியதாக பஞ்சாயத்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட வுடன் வருகிற தலைவர்களுக்கு வரவு செலவுக் கணக்குத் தெரியாது இருப்பதன் காரணமாக க்ளப் க்ளார்க்குகள் பொய்க் கணக்கு எழுதிவிட முடியும். அப்படி இல்லாது தடுப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : To say ' Poi kanakku ' is not correct. Any way, if the Hon. Minister wants, she can answer the question. I am not disallowing it.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : அப்படி ஏதாவது தவறு நடக்கிறது என்றால் உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இப்படி எல்லா இடங்களிலும் நடப்பதாக நினைப்பது தவறு.

[6th March 1959]

Local Development works

* 614 Q.—SRI S. LAZAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal by the Government to give top-priority to the works under Local Development Schemes amongst all Development Schemes under the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

Conferences of Principals of Colleges

* 615 Q.—SRI S. LAZAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the matters (i) discussed and (ii) the decisions reached in the recent conference of the Principals of Colleges; and

(b) the action taken on the decisions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The Government decided that a conference of Principals should be made an annual feature and in pursuance of that decision a conference of Principals of Arts Colleges was held in November 1958. The questions discussed at the conference were the problems arising out of the introduction of the three-year Degree course, revision of scales of pay of the college teachers and the medium of instruction in colleges. No decision was taken in the conference.

(b) The question does not arise.

SRI S. LAZAR : இதுபோன்ற மகாநாடு பொதுவாக நல்ல அபிப்பிராயத்தை உண்டு பண்ணியிருக்கிறதென்ற காரணத்தினால் இது போன்ற பிரிஸ்கிபார்களுடைய மகாநாட்டைக் கூட்டி அவர்கள் யோசனையை அரசாங்கம் கேட்குமா?

MR. SPEAKER : அதுதான் சொன்னார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் அதைத்தான் சொன்னேன். “The Government decided that a conference of Principals should be made an annual feature.”

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக்கழக மாணியக் குழுவின் திட்டப்படி—கல்லூரி தலைவர்களின் மகாநாட்டில், கல்லூரி ஆசிரியர்களின் சம்பளம் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்கிற கருத்து வற்புறுத்தப்பட்டதா? சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொண்டு தங்கள் பங்கைச் செலுத்த ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆம். அந்தப் பிரச்சனையும் விவாதிக்கப்பட்டது. அதில் உள்ள சிக்கல்களை எடுத்துச் சொல்லி அதற்கென்று தனியாக ஒரு குழுவைப் போட்டு அந்தக் குழு சர்க்காருக்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்த பின் சர்க்கார் அதை பரிசீலனை செய்யும் என்கிற யோசனையை நான் குறிப்பிட்டேன். அந்த ஆலோசனையின்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டு இப்போது எழுதியிருக்கிறேன்.

6th March 1959]

SRI K. VINAYAKAM : Will the Government be pleased to send a note to this Conference of Principals of Colleges that they may discuss matters arising out of the fall in standards of discipline and the evils that are creeping into the colleges nowadays?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All matters of importance are discussed in this conference. I do not think that we should give a wrong impression that indiscipline has crept into the student-ranks. My own impression is that there is considerable improvement in the standards of discipline. However, I do not say that there is no room or scope for further improvement.

SRI M. JAGANNATHAN : Arising out of the reply of the Hon. Minister that the Government have accepted the principle of increasing the salary of university teachers, may I know whether the Government will give the 25 per cent matching grant in respect of the assistance from the University Grants Commission?

MR. SPEAKER : The question is about the conference of Principals of Colleges. The hon. Member asks about the University Grants Commission. That does not arise from the main question.

SRI M. JAGANNATHAN : The Hon. Minister may be prepared to answer, Sir.

MR. SPEAKER : He may be prepared. But, I do not allow the question.

SRI A. VEDARATHNAM : கல்லூரி பிரின்சிபல்கள் மகாநாட்டில் தமிழ் மூலம் கல்லூரியில் போதனை நடத்துவது பற்றி ஆலோசனை நடந்ததா? அதைப்பற்றி அவர்கள் அபிப்பிராயம் என்ன? எதேனும் ஓர் முடிவுக்கு சர்க்கார் வந்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த விஷயமும் ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. அதிலே பலதரப்பட்ட கருத்துகள் சொல்லப்பட்டன. அந்த எல்லாக் கருத்துகளையும் ஆலோசனை செய்து ஓர் முடிவுக்கு வர வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு ஏற்படுகிறது.

SRI A. A. RASHEED : While discussing the various problems in that Conference, have any resolutions been moved and passed and if so, may I know what they are?

MR. SPEAKER : The Hon. Minister has already answered that 'no decision was taken in the conference.' If, however, the Hon. Minister wants to expand the answer, I have no objection.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Without a decision, there can be no resolution.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த மகாநாட்டில் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் குறைவாக இருப்பதைப் பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றிதான் முக்கியமாக கவனிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு சர்க்கார் காலிபங்கு கொடுப்பது என்பதைக் குறித்து தடை எதுவும் இருக்கக்கூடாது, என்பன போன்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டன. இதைப்பற்றியும் ஆராய்ந்து ஒரு

[6th March 1959]

அறிக்கை சர்க்காருக்கு சமர்ப்பிக்க ஒரு குழு அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றிற் தகவல் இல்லை.

9-30
a.m.

SRI K. ANBAZHAGAN : கல்லூரி முதல்வர்கள் மகா நாட்டில் பயிற்சிக் கல்லூரி முதல்வர்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அவர்களும் அதில் இணைக்கப்படுவார்களானால், தாய் மொழியிலேயே போதனையைக் கொண்டுவருவதற்கான திட்டத்தை ஆலோசிக்க அது உதவுமல்லவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆர்ட்ஸ் காலேஜுகள் பொறுத்த வரையில் தான் இந்த மகாநாடு கூடப்பட்டது. பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் தமிழ் மொழி போதனை மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி இப்போது தனியாக ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. பயிற்சிக் கல்லூரி முதல்வர்களை இந்த மகாநாட்டில் இணைக்க வேண்டியது அவசியமில்லை.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : மூன்று வருடப் பட்ட படிப்பு வந்த பிறகு பி. ஏ. படித்தவர்களின் தரம் பொதுவாகவும் குறிப்பாக ஆங்கிலத்திலும் குறைந்துவிட்டது என்பது அந்த மகாநாட்டில் விவாதிக்கப்பட்டதா? அப்படியானால், இந்த விஷயத்தில் மகாநாட்டின் கருத்து என்ன என்பதை கனம் அமைச்சர் அறிவிப்பாரா?

MR. SPEAKER : The Hon. Minister has answered the question of Sri K. Vinayakam. The hon. Member is putting the same question.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : It was about indiscipline.

MR. SPEAKER : I know enough Tamil. (Laughter.) Any way, if the Hon. Minister is going to answer, I shall have no objection.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : I wish to submit that 'indiscipline' is different. I said that the standard of English had gone down.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The three-year degree course has just been introduced and we are going through the second year of the course. I do not know whether we can assess at this stage whether the standard of English has gone down because of the introduction of the three-year degree course.

Rural dispensaries

* 616 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of rural dispensaries that remained closed in 1958 for want of qualified hands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sixty-five Sir.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த டாக்டர்களுக்கு போதுமான சம்பளம் கொடுக்கப்படாத காரணத்தாலும் கிராமங்களில் போதிய வசதிகள் இல்லாத காரணத்தாலும் அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்ல மறுக்கிறார்கள். ப்ரைமரி ஹெல்த் ஸெண்டர்களில் வேலை செய்யும் டாக்டர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் 100 ரூபாய் கொடுப்பது போல, இந்த டிஸ்பென்ஸரிகளில் வேலை செய்யும் டாக்டர்களுக்கும் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க அரசாங்கம்

6th March 1959]

முயற்சிக்குமா? அப்படி இல்லாவிட்டால் இவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுப்பதற்காக ஒவ்வொருவருக்கும் 50 ரூபாய் வீதமாவது பணம் ஒதுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த விஷயத்தை போகப் போகத்தான் கவனிக்க முடியும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த ஆண்டில் புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட இந்த டிஸ்பென்சரிகள் எத்தனை? அவைகளுக்காவது டாக்டர்கள் சென்றிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தத் தகவல் என்னிடம் இப்போது இல்லை. இப்போது 65 ஆஸ்பத்திரிகள் இந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்றுதான் தெரிகிறது.

SRI R. KRISHNÁSAMÍ NAIDU : கிராமப் புறங்களிலுள்ள வைத்திய சாலைகளிலும் பரமரி ஹெல்த் ஸெண்டர்களிலும் வேலை பார்க்கும் டாக்டர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக அரசாங்கத்தார் சம்பத்தில் அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. எந்த எந்த வைத்தியசாலைகளின் டாக்டர்கள் சம்பளங்கள் எந்த எந்த அளவு உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் அமைச்சர் தெரிவிப்பாரா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பரமரி ஹெல்த் ஸெண்டர்களில் மாத்திரம், டாக்டர்களுக்கு 100 ரூபாய் அதிகப் படியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. மூலக் கேள்வி ரூரல் டிஸ்பென்சரிகளைப் பொறுத்தது. இந்த டிஸ்பென்சரிகளை நடத்துவது ஜில்லா போர்டுகளின் பொறுப்பு. இவைகளில், சில டிஸ்பென்சரிகளைப் பொறுத்தவரையில், ஜில்லா போர்டுகளுக்கு அரசாங்கத்தார் ஸ்பன்ஸிடி கொடுக்கிறார்கள்.

Fertilizers and Chemicals, Travancore, Ltd.

* 617 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the details regarding the working of Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited;

(b) the amount which this Government have invested and the rate of profit this Government get from it;

(c) whether the rate of profit compares favourably with those of Sindhri and other Fertilizer factories;

(d) if not, why; and

(e) the nature of supervisory control the Government have over this concern?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The attention of the hon. Member is invited to this Government's review on the working of the Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited, Alwaye, for the year ended 31st December 1956, copies of which have been placed on the Table of the House on 5th February 1959.

(b) This Government hold 256,933 shares of Rs. 10 each fully paid amounting to Rs. 25,69,330 in the concern. No dividend has been declared by the Company for the past seven years as there is still a balance of accumulated loss of Rs. 7,08,211 pending.

(c) & (d) Do not arise.

[6th March 1959]

(e) There is no "supervisory control" as such. The Secretary to Government, Industries, Labour and Co-operation Department is a Director representing this Government on the Board of Directors of the Company.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்தக் கம்பெனி நஷ்டத்தில் வேலை செய்துவருவதாக இதில் அறிக்கையில் கண்டிருக்கிறது. நமது சர்க்காரிலிருந்து அங்கே போடப்பட்டிருக்கும் டைரக்டர், இந்தக் கம்பெனி அவ்வாறு நஷ்டத்தில் இயங்கிவருவதற்கு என்ன காரணங்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தக் கம்பெனி 1953-ம் வருஷம் வரையிலும் நஷ்டத்தில் வேலை செய்தது. அதற்குப் பிறகு லாபத்தில் வேலை செய்து வருகிறது. அதற்கு (1953) முன்பு இந்த ஆல்வாய் கம்பெனியின் உற்பத்திச் செலவு (காஸ்ட் ஆப் ப்ரொடக்ஷன்) அதிகமாக இருந்தது. 1953-க்குப் பிறகு, நமது நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் எல்லா உரங்களையும் சேர்த்து "பூல் ப்ரைஸ்" கொடுக்க ஆரம்பித்த பிறகு, இது லாபத்தில் வேலை செய்துவருகிறது.

Periyar Hydro-Electric Scheme

* 618 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the expenditure incurred for the Periyar Hydro-Electric Scheme in October 1958?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : An expenditure of Rs. 6.96 lakhs was incurred on the construction of the Project during October 1958.

SRI N. K. PALANISAMI : கொலம்போ திட்டத்தின் கீழ் நமக்கு கனடா சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கவேண்டிய கடன் தொகையில் இந்த வருஷம் நமக்கு எவ்வளவு தொகை கிடைத்தது? அந்தத் தொகையில் இந்த வருஷம் எவ்வளவு உபயோகப்படுத்தப்பட்டது?

MR. SPEAKER : நீங்கள் போட்ட கேள்வி எனக்குப் புரியவில்லை. அதைத் திரும்பவும் சொல்லுங்கள்.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்தத் திட்டத்தில் நமக்கு இந்த வருஷம் கனடாவிலிருந்து எந்த அளவிற்கு உதவி கிடைத்தது? அந்த உதவிப் பணத்தில் எவ்வளவு செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இந்த திட்டத்திற்கு நமக்கு கனடாவிலிருந்து எந்த விதமான உதவியும் கிடைக்கவில்லை.

Extension of electricity supply

* 619 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the number of villages in Tiruchirappalli district where electricity was extended during

(i) the first year,

(ii) the second year of the Second Five-Year Plan period,

and

(iii) the current year so far;

for both agricultural and household purposes;

6th March 1959]

(b) the number of villages that have made requests to be provided with electricity;

(c) whether extension is going on according to the programme of the Government;

(d) if not, the reasons therefor; and

(e) the steps taken by the Government to expedite the implementation of the programme?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a)—

(i) First year 30

(ii) Second year 27

(iii) Current year up to 31st December 1958 ... 18

(b) 181, in the State Electricity Board's area and 160, in the licensee's area, during the period March 1956 to December 1958.

(c) Yes, Sir. The target for rural electrification of villages has been fixed for the entire State and not for each district. The Second Plan target for rural electrification is 5,000 villages and 2,604 villages have been supplied with electricity during the first two years (1956-57—1,300 and 1957-58—1,304) as against the target of 2,000 villages.

(d) & (e) Do not arise.

SRI S. LAZAR : ஜில்லாக்களுக்கு என்று சராசரிக் கணக்குப் போட்டுப் பார்க்கும்போது, திட்டம் மாநிலம் பூராவிற்குமே வகுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் குறைந்தது 75 அல்லது 80 கிராமங்களிலாவது மின்சாரம் கொண்டுவரப்படவேண்டும். இந்த ஜில்லாவில் அந்த அளவிற்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படாததற்கு காரணம், அங்கே லைசென்ஸீஸ் இருப்பதுதானா? அப்படியானால் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக அவர்கள் கேட்கும் தனிச் சலுகையை அவர்களுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : நமது கிராம மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பிரகாரம் எந்த எந்த கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை உடனடியாக விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்றவாறு ரெம்யூனரேடிவ் ஸ்கீம்ஸ் அமைகின்றனவோ, அங்கெல்லாம் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துவருகிறோம். குறிப்பாக லைசென்ஸீஸ் இருக்கும் பகுதிகளில் திட்ட விஸ்தரிப்பில் வேகம் கம்மியாக இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

SRI V. SUBBIAH : விவசாயிகளுக்கு மின்சார விசை வினியோகிக்கும்போது “காரண்ட் lines”, கொடுப்பது இப்போது நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இதற்குத் தனி கேள்வி போட வேண்டும்.

Kovilpatti Panchayat Board Elections

* 620 Q.—SRI V. SUBBIAH : கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோவில்பட்டி பஞ்சாயத்தை வார்டுகள் பிரிக்காமல் தேர்தல் நடத்துவதன் காரணம் என்ன?

(ஆ) பஞ்சாயத்து போர்டில் வார்டுகள் பிரித்து தேர்தல்கள் நடத்த வேண்டும் என ஏகமனதாக தீர்மானம் செய்தது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா?

[6th March 1959]

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) The maximum number of seats for a panchayat under the revised scale is 15 on the basis of population. The Koilpatti panchayat had already the strength of 15 members for which it is eligible. There was therefore no need to refix the strength and to revise the ward division already in force, in the normal course.

(b) It has been brought to the notice of the Government that a resolution that the ward division might be revised before commencement of the elections was passed by the panchayat at a meeting attended by only seven members out of thirteen members then on the panchayat. The matter could not be considered as it was made after the commencement of the election proceedings.

SRI V. SUBBIAH: பஞ்சாயத்து போர்டு கூட்டத்தில், வார்டுகள் பிரித்து பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்று ஏகமனதாகத் தீர்மானம் போடப்பட்டிருந்தாலும், அரசாங்கம் அத் தீர்மானத்திற்கு மதிப்புக்கொடுக்காமல், வார்டுகளைப் பிரிக்காமல், தேர்தலை நடத்தியதற்குக் காரணம் என்ன? ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டியது ஜனநாயகத்தில் மிகவும் அவசியமல்லவா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: இந்தப் பஞ்சாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஏதாவது விஷயங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றால் அவைகளைத் தெரிவிப்பதற்கு மார்ச் 25-ம் தேதி நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த நோட்டீஸ் பஞ்சாயத்துப் ப்ரெசிடெண்டுக்குக் கிடைத்திருந்தபோதிலும், அதன் பிறகு பத்து நாட்களுக்கு அவரிடமிருந்து ஒரு பதிலும் வராததால் அங்கே அவ்வாறு தேர்தல் நடத்த வேண்டியிருந்தது. அங்கே தேர்தல் நடந்தாயிற்று, இப்போது அது சம்பந்தமாக ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: வார்டுகள் பிரித்து தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று ஜில்லா பஞ்சாயத்து அதிகாரி சொல்லியிருந்தும் கூட பழைய முறையிலேயே தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கம் தலையிட்டது உண்மையா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: அது உண்மை அல்ல.

Community Development Scheme in Gudiyatham taluk

* 621 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN:** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) குடியாத்தம் தாலுகாவில் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தை ஆரம்பித்தது முதல் இது வரையில் எவ்வளவு பணம் எதெதற்கு செலவழிக்கப்பட்டது?

(ஆ) அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (அ) & (ஆ) A statement * is placed on the table of the House.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: அந்த வட்டாரத்தில் சுகாதார வசதியோ அல்லது குடிதண்ணீர் வசதியோ இல்லாத காரணத்தினால் 25 பர்சென்ட்கு மேலாக யானைக்கால்களும், லெப்ரஸியும் இருப்பதாக இரண்டு வருடங்களாக எழுதப்பட்டும் அங்கு சுகாதார வசதியோ அல்லது குடிதண்ணீர் வசதியோ செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அவைகளை துரிதமாக செய்ய அரசாங்கம் உத்தரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஒரு பகுதிக்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்ற கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதிலிருந்து இக் கேள்வி எழவில்லை.

6th March 1959]

Second Pay Commission

* 622 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any Memorandum was filed by the Government before the Second Pay Commission recently; and

(b) if so, whether a copy of the Memorandum will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) As the Central Pay Commission has not yet finished its work, this State's correspondence with them is being treated as confidential.

(b) Does not arise.

(Sri N. K. Palanisami rose.)

MR. SPEAKER : What question is the hon. Member going to ask, when they say that it is confidential?

SRI N. K. PALANISAMI : நமது சர்க்கார் பே கமிஷனுக்கு விண்ணப்பம் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்பு பாக்கி ஸ்டேட் மந்திரிகளுடன் விவாதித்து, பொதுவாக எவ்வளவு சம்பளம் கேட்பது என்றெல்லாம் விவாதித்து பே கமிஷனிடம் விண்ணப்பம் செய்தார்களா? அல்லது தனியாகவே நமது சர்க்கார் கொடுத்தார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு விண்ணப்பமும் சமர்ப்பிக்கவில்லை.

Handicapped children

* 623 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of children born handicapped in Government hospitals in 1958?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : One hundred and eighty-four, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கழிந்த ஆண்டு அங்க ஹீனமாக பிறந்த குழந்தைகளை விட இப்பொழுது கூடியிருக்கிறதா, குறைந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 58-ம் வருடத்தைப் பற்றிதான் கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு மாத்திரம்தான் தகவல் வரவழைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. RAMALINGA PADAYACHI : ஆத்மீகத்துறைப்படி, புருஷன் மனைவி இவர்களின் விருப்ப, வெறுப்பை பொறுத்துத்தான் அங்கஹீனமான குழந்தைகள் பிறக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு, விஞ்ஞான முறைப்படி சொல்லும் காரணம் என்ன?

MR. SPEAKER : கேள்வியின் அர்த்தமே எனக்குப் புரியவில்லை. தனிக் கேள்வி போடுங்கள்.

Industrial Training Centres

* 624 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் Finishing Leather and Service-cum-Training Centre-ல் எத்தனை தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது?

[6th March 1959]

(ஆ) இவ்வித தொழிற் பயிற்சி சாலைகள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் எந்தெந்த இடங்களிலே நிறுவப்படும் ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The Unit has not yet started functioning. The scheme provides for the training of 20 persons every year.

(b) It is not proposed to start any other similar Centre in this State, during the Second Five-Year Plan period.

SRI P. G. MANICKAM : இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களில் பெரும்பாலோரும் ஹரிஜனங்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு இத்தத் தொழிலில் அதிகம் பயிற்சி கொடுப்பது அத்தியாவசியம் ஆகையால் இத்தத் தொழிற்சாலைகளை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது ஆங்காங்கு ஏற்படுத்துவதுபற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நேற்றுதான் பொது விவாதத்தின்போது சொன்னேன். சிறுதொழில்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை பூராவும் செலவாகிவிட்டதென்று. ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் இனி விஸ்தரிக்க முடியாது. ஆகவே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றி பரிசீலனை செய்யும்போது இது கவனிக்கப்படும்.

Government General Hospital, Madras

* 625 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the sanctioned strength of staff of the Government General Hospital, Madras, in 1957-58; and

(b) the number of beds in that hospital in 1957-58?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) A statement is placed on the Table of the House.

(b) 1,125.

SRI M. JAGANNATHAN : From the Statement placed on the table of the House, I find that there were about 105 men nursing orderlies in the category of staff working in the wards. I do not know the real position now, whether the number of men orderlies have increased or whether it has decreased. Whatever it might be, I hear complaints of insufficient attendance for the poor patients who are admitted in the hospitals. In view of this fact, will the Government consider the desirability of employing more number of men nursing orderlies in the Government General Hospital?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member's version is somewhat misleading, because he speaks of 'insufficient attention'. But whatever the number, they are giving proper attention, I presume. Actually, Sir, the bed-strength of 1,100 odd is not enough and there are more patients, about 300 or so to cope with. But there is a proposal to increase the number of nurses.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, from the statement placed on the table of the House, under 'Pharmacists, Technicians, etc.', it is said that there are 10 social workers. May I know what is the type

6th March 1959]

of work or function that is discharged by these persons to heal the ailments of patients when they are patients inside the hospital, Sir?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : They also give them some spiritual consolation. (Laughter.) In other respects also, they are useful to the patients in alleviating their suffering and distress.

Co-operative Development Scheme

* 626 Q.—SRI S. LAZAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the details of the scheme proposed by the Government to bring under the Co-operative fold (i) all the villages in the State and (ii) agricultural community;

(b) whether the same has been experimented upon in any particular locality in the State;

(c) if so, the details and results of the experiment; and

(d) the nature of the impact of the scheme on food production?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government are considering the question and no final decision has been taken.

Government Headquarters Hospitals, Coimbatore District

* 627 Q.—SRI P. G. MANICKAM : கனம் ரொவியியு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ல் கோயமுத்தூர் ஜில்லா கவர்ன்மெண்டு தலைமை ஆஸ்பத்திரியிலே ஒரு மாதத்தில் சராசரி எத்தனை (In-patients and out-patients) வியாதிஸ்தர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது?

(ஆ) அதில் எத்தனை படுக்கைகள் உள்ளன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) 873 in-patients and 1,965 out-patients.

(b) 402.

SRI P. G. MANICKAM : மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களிலுமுள்ள தலைமை ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கிற படுக்கைகளைவிட கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் படுக்கைகள் குறைவாக இருக்கிறது என்று சென்ற சட்டசபை கூட்டத்தின்போது சர்க்காரால் தெரிவிக்கப்பட்டது. அங்குள்ள தலைமை ஆஸ்பத்திரியில் தரையிலேயே அநேக நோயாளிகள் படுக்க வேண்டியிருப்பதால் அங்கு இன்னும் அதிகப்படியான படுக்கைகள் போடுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதர தலைமை ஆஸ்பத்திரிகளில் பலதில் கோயம்புத்தூரில் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள படுக்கைகளை விட குறைவாகவே இருக்கிறது. தரையில் பாய் போட்டு படுக்கக்கூடிய நிலைமை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் கூட இருக்கிறது என்று வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[6th March 1959]

Stanley Hospital, Madras

* 628 Q.—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the sanctioned strength of nurse-pupils in the Stanley Hospital, Madras; and

(b) the number of nurse-pupils who were given training in 1958 in that hospital?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) 184, of which 77 are permanent and 107 temporary.

(b) 184.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know whether all these 184 pupils who were given training in 1958 have been provided with employment?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I cannot straight-away say that. I presume, they should have got employment. I cannot say definitely.

Straw Board Factory

* 629 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to start a Straw Board Factory in Ootacamund;

(b) whether the proposal has been finalised; and

(c) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The Government have no proposals to start Straw Board factories.

(b) & (c) Do not arise.

SRI N. K. PALANISAMI : தனியார் துறையில் இதை ஏற்படுத்துவதற்கு யாராவது சர்க்காரை அணுகினார்களா? அப்படியானால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒருவரும் வரவில்லை. இன்னும் 6,000 டன் உற்பத்தி செய்தால் நமக்கு மார்கெட் இருக்கிறது. நம் நாட்டில் தேவைக்கு குறைவாகத்தான் இப்பொழுது உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. தனியார் துறையில் யாராவது முன் வந்தால் சர்க்கார் உதவி செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, if private initiative is forthcoming, what are the various kinds of aids which the Government would give, not only technical, but also economic?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I think it may be left to the private industrialists to apply to Government.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : இந்த அட்டைகள் செய்வதற்குரிய வாழைச் சரக்குகள், வைக்கோல், தண்ணீர் இம்மூன்றும் சாதாரணமாக கிடைக்கக்கூடிய இடமான ஆடுதுரையில் அல்லது இந்த மூன்று

6th March 1959]

ஜில்லாக்கள் சந்திக்கும் லோயர் அணைக்கட்டில் இந்த அட்டைத் தொழிலை சர்க்கார் ஆரம்பிக்குமா அல்லது தனியார் முன்வந்தால் அவர்களுக்கு போதிய உதவி அளிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒரு தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு மூலப் பொருள்கள் மாத்திரம் போதாது. (Entrepreneur ability) தொழில் அமைக்கக் கூடிய ஒரு திறமை வேண்டும். அது குறைவாக இருப்பதால் தான் பல இடங்களில் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முடியவில்லை. தஞ்சையில் யாராவது முன்வந்து அப்படி இத்தொழில் நடத்த முன்வந்தால் சர்க்கார் உதவி செய்யும். அதுவும் தஞ்சையில் இதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : இந்தத் தொழில் விஷயமாக “பாரின் எக்ஸ்சேஞ் கொஸ்டின்” ஏதாவது ஈடுபட்டிருக்கிறதா? (Laughter)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Well, Sir. I thank the hon. Member for his question. Even if foreign exchange is required for the purpose, Government will be willing to do that.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்தத் தொழிலை நடத்துவதற்கு திறமை வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். திறமையான தொழில் அமைச்சர் இருக்கும்பொழுது, ஏன் அரசாங்கம் இதை எடுத்து நடத்தக் கூடாது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : வேண்டுமானால் நான் இந்த வேலையை விட்டுவிட்டு ஆரம்பிக்கவேண்டும். (சிரிப்பு.)

SRI A. VEDARATHNAM : இப்பொழுது அட்டை செய்யும் தொழில் எங்கே நடைபெறுகின்றது? அதற்கு அரசாங்கம் அளித்து வருகின்ற உதவி என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : “ஹாண்ட் மேட் பேப்ர்”, அட்டைகள் செய்யும் தொழில் மதுரை, ராயபுரம் போன்ற இடங்களில் காடேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. நான் சொல்லுவது இதை ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற முறையில் இன்னும் விஸ்தாரமாகச் செய்யலாம் என்பது தான்.

SRI A. A. RASHEED : அட்டைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எந்த அட்டைகள் என்று புரியவில்லை. லீசைஸா? (சிரிப்பு.)

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1959–60—cont.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது பட்ஜெட்டின் மீது தொடர்ந்து விவாதம் நடக்கும். ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் கனம் சின்னதுரை அவர்கள் இன்று பேசுவார்கள். அவர்களுக்கு $\frac{1}{2}$ மணி நேரம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறேன்.

***SRI P. S. CHINNADURAI :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற.

MR. SPEAKER : இன்று மந்திரி ஒருவரும் பேசமாட்டார். அங்கத்தினர்கள் தான் பேசுவார்கள். நிறைய அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று விரும்பினால், சபை இன்று மாலை 3 மணியிலிருந்து 5 மணி வரையில் உட்காரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[6th March 1959]

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற வரவு செலவுத் திட்டத்தைக்குறித்து இந்தச் சபையிலே பல அங்கத்தினர்கள் இதுவரையில் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பலர் பாராட்டியும், எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பலர் இதிலே குறை கூறியும், குறை கூறுகின்றபொழுது கொஞ்சம் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கூட பேசியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த மட்டில், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டு இந்த பட்ஜெட்டை தயாரித்திருப்பதாக அறிவித்தபோதிலும், உண்மையில் அவர் என்னிடத்திலிருந்து பாராட்டுதலை எதிர்பார்க்கவேண்டாம் என்று நான் நிச்சயமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். (சிரிப்பு.) (குறுக்கீடு.) அதற்குக் காரணம் உண்டு. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஓரளவுக்கு திறமை வாய்ந்தவர் என்று பெயர் அடைந்திருக்கிறார்கள். மற்ற ராஜ்ய அமைச்சர்கள் மத்தியிலும் கூட அவருக்கு இந்தப் பெயர் உண்டு. ஆகையால், அவருக்குத் திறமை அதிகிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் அவரை நான் பாராட்ட விரும்பவில்லை என்று மறுபடியும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக வசிஷ்டர் வாயால் பிறும்ம ரிஷி என்று பெயர் வாங்குவது அவ்வளவு சாமான்யமானது அல்ல என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு.) “வசிஷ்டர் வாயால் பிறும்ம ரிஷி” என்று சொல்லுகிறபொழுது, அவரைவிட எனக்கு வயது அதிகமாக ஆகிவிட்டதா என்று கூட நினைக்கலாம். சோஷலிஸ்தத்துவம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் உண்மையிலேயே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் அறிந்து கொள்ளவேண்டிய முயற்சியிலே வெகு தூரம் முன்னேற வேண்டும் ; இன்னும் கரும் தவம் புரிந்து இந்தத் தத்துவத்தை நன்கு அறிந்து அமுல் நடத்த முன்வரவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒருக்கால் நான் அம்மாநிமி வசிஷ்டர் என்று கூறிக் கொள்ளுவது கனம் அங்கத்தினர் யாருக்காவது, ராமாயணத்தை அதிகம் படித்த அங்கத்தினர் யாருக்காவது, கஷ்டமாக இருக்கும் என்று சொன்னால் ‘மருமகள் மெச்சிய மாமியார்’ ஆவது அவ்வளவு சுலபமல்ல, என்ற முறையில் வேண்டுமானால் நான் சொன்ன உதாரணத்தை திருத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக, பட்ஜெட்டிலே தரப்பட்ட புள்ளிவிவரங்கள், கணக்குகள் இவைகளெல்லாம் மிகவும் நம்பத்தகுந்தவை, நிச்சயமானவை என்ற அபிப்பிராயம் மக்களுக்கும் உண்டு, இந்தச் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் உண்டு. இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த ஆண்டிலும் சரி, முந்தின ஆண்டிலும் சரி, வரலிலும், செலவிலும் நாம் எதிர்பார்த்தவாறு எதுவும் கட்டுக்கு உட்பட்டு நிற்க வில்லை. உதாரணமாக, 1957-58-ல் ரூ. 5 லட்சம் தான் உபரி வரும் என்று இந்தச் சபையில் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் உண்மையிலேயே ரூ. 341 லட்சம் உபரி என்று இப்பொழுது தெரிகிறது. 1958-59-ல் உபரி ரூ. 15 லட்சம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் ரூ. 265 லட்சம் உபரி என்று இப்பொழுது சொல்லப்படுகிறது. இதை நாம் வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது, இந்த ஆண்டிலே சமார் ரூ. 139 லட்சம் உபரி என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் அடுத்த ஆண்டில், அல்லது அதற்கு அடுத்த ஆண்டில் 139 லட்சம் என்பது ஒருக்கால் 500 லட்சம் ஆகிவிட்டால், நான் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. இந்தச் சபையும் ஆச்சரியப்படுக்கூடாது. இந்த அளவிடத்தான் இப்பொழுது நமக்கு புள்ளிவிவரங்கள் தரப்படுகின்றன. ஏன் இந்த நிலைமை ? நிதி இலாகா அதிகாரிகளோ, மற்ற இலாகாவின் அதிகாரிகளோ கொடுக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களின் அடிப்படையில் தான் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதனை தயாரித்து நமக்கு முன்னால் சமர்ப்பணம் செய்கிறார்கள். அதிகாரிகள் கொடுக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக்கொண்டு, மாறுதல் தேவைப்படுகின்றபொதெல்லாம் இந்தச் சபை முன்னால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கோர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. ஏன் இந்தக் குறைபாடு ? இந்த நிலைமை நிதி இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகளின் திறமையையும், பல்வேறு

6th March 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

இலாகா தலைமை அதிகாரிகளுடைய திறமையையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றதா, அல்லது அவர்களுடைய திறமைக் குறைவை எடுத்துக்காட்டுகின்றதா? ஏன் இந்தக் குறைபாடுகள் ஏற்படவேண்டுமென்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஏதாவது வீட்டுக் கணக்கு போடுவதாக இருந்தாலும்கூட, வரவு செலவு திட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட சரியான புள்ளிவிவரம் கொடுக்க முடியும். அரசாங்கம் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கின்றபொழுது, திறமை வாய்ந்த, அனுபவம் உள்ள அதிகாரிகள் புள்ளிவிவரங்கள் தயாரித்துக் கொடுக்கின்றபொழுது ஏன் இந்தக் குறைபாடு ஏற்பட வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். கொடுக்கப்படுகின்ற புள்ளிவிவரங்கள் நிச்சயமானவை, நம்பத்தகுந்தவை என்ற அடிப்படையிலே இந்தச் சபையில் அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டும். மக்களிடையே எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். ஆகவே, புள்ளிவிவரங்கள் கொடுப்பதில் ஏன் இவ்வளவு குறைபாடுகள் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. இதில் அரசாங்கம் சரியான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இனிமேலாவது இம்மாதிரி புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கும்பொழுது அதிலே அதிக கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரங்களில் பெரிய மாறுதல்கள் உண்டாவதை தவிர்க்கவேண்டும் என்பதை நான் இங்கே மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த வரவு செலவு அறிக்கையை சமர்ப்பணம் செய்து பேசுகிற பொழுது கணம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சில முக்கியமான விஷயங்களிலே பிரத்தியட்சமான உண்மையை, கஷ்டமான நிலைமைகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கதுதான். சோஷலிஸ்தத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் முதலிலே பிரத்தியட்ச நிலைமையை உணரவேண்டும், நிலைமையை உணர்ந்தால் மட்டுமே போதாது அதை மனதிற்குள்ளேயே வைத்துக் கொள்ளாமல் வெளியே எடுத்துச் சொல்ல துணியு் பெற வேண்டும். சொல்வதற்கு துணியு் வந்தால் மாத்திரம் போதாது. அதை அமுல் நடத்துவதிலே, அதற்குத் தக்க ஒரு செயல் திறனை வெளிப்படுத்த வேண்டும். இவைகளெல்லாம் இருந்தால் தான் சோஷலிஸ்டு என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். அந்த வகையில் பார்க்கும்பொழுது, கொஞ்சம் உண்மையை உணர்வதிலே, உணர்ந்த உண்மை நிலையை வெளிப்படையாக கொஞ்சம் எடுத்துச் சொல்வதிலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சற்று முன்னேறியிருக்கிறார்கள். இந்த முன்னேற்றத்தை வைத்துக்கொண்டு இதிலே நீங்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஏதோ கட்சிப் பிரச்சினையாகக் கருதாமல், தேசியப் பிரச்சினையாகக் கருதி ஒரு பெரிய கஷ்ட நிலையிலுள்ள நாட்டை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கடைசியிலே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த ஒத்துழைப்பு இப்பொழுது இல்லாமல் இருக்கிறதா? அல்லது வேறு விதமான ஒத்துழைப்பு ஏதாவது கணம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கோறுகிறார்களா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஏற்கெனவே எல்லா எதிர்க் கட்சிகளும் ஒத்துழைப்பு கொடுத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் எந்த அளவு ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்று கோறுகிறதோ அந்த அளவு இப்பொழுது எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைப்பு கொடுக்கின்றன. இன்றைய தினம் எந்த மாதிரி ஒத்துழைப்பு கிடைக்கிறதோ அரசாங்கத்திற்கு, அந்த ஒத்துழைப்பைக் காட்டிலும் வேறுவகையான ஒத்துழைப்பை இந்த அரசாங்கம் நாடுகின்றதோ என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். வேறு வகையான ஒத்துழைப்பை அரசாங்கம் நாடுகிறது என்றால், அதனைக் குறித்து வேறு வகையாகப் பேச வேண்டும். அல்லது ஏற்கெனவே எந்த ஒத்துழைப்பு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்களோ, மற்ற கட்சியினர், அதே ஒத்துழைப்பை மீண்டும் தொடர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் விரும்புகிறது என்று சொன்னால் என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இது வரையில் கொடுத்து வருகின்ற ஒத்துழைப்பு எத்தகையதோ, அது போல ஒத்துழைப்பு நிச்சயமாகத் தொடரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனை ஒத்துழைப்பையும் வைத்துக்கொண்டு, என்னுடைய கட்சி ஒத்துழைப்பு, பிற கட்சியினர் ஒத்துழைப்பு இவற்றை வைத்துக்கொண்டும்கூட, தேவைப்படும்

[Sri P. S. Chinnadurai] [6th March 1959]

அளவுக்கு நாம் முன்னேற முடியவில்லை. என் இந்த அளவுதான் முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

10-00
a.m.

நாம் கண்டிருக்கிற முன்னேற்றத்தைக் குறித்து நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கடைசியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பின் தங்கிய நாடுகளில் எல்லாம் படிப்படியாகத்தான் முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களைப் போன்று நாமும் படிப்படியாகத்தான் முன்னேற முடியும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? இது வரையிலும் மற்ற கட்சிகளிடமிருந்து எந்த விதமான ஒத்துழைப்பை பெற்று வந்திருக்கிறீர்களோ அதைத்தான் இன்னும் தர வேண்டும் என்று கேட்பதாகத் தோன்றுகிறது. இந்த விதமான ஒத்துழைப்பை தருவதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் தயாராக இருக்கிறார்கள். நான் சொல்வது இந்த விதமான ஒத்துழைப்பு மாதிரிப் பெற்றுக்கொண்டால் போதாது என்பது தான். புதிய வகையான ஒத்துழைப்பு தேவை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். புதிய ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று அரசாங்கமும் கேட்கின்றது. ஆனால் கேட்கின்ற ஒத்துழைப்பு வெறும் ஆலோசனைகளைப் பெறுவதற்கும் வெறும் திட்டங்களை அமுல் நடத்தும் போது மேலெழுந்தவாரியாக ஆலோசனை சேர்ப்பதற்கும் மட்டும் இருந்தால் போதாது. கொள்கை அளவில் திட்டங்களை உருவாக்கும்போதும் அதை செயலில் கொண்டு வரும் போதும் மற்ற கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பை பெறவேண்டும். இது அரசாங்கத்தின் கொள்கை அடிப்படையில் உருவாகும் திட்டங்களுக்கும் அவற்றை அமுல் செய்வதற்கும் மற்ற கட்சிகளின் நிரவாக ரீதியான ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒத்துழைப்பை விரும்புகிறீர்கள் என்றால் அதற்காக இதுவரையிலும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டீர்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அவ்விதமென்றால் அதற்கான முயற்சிகளை உங்களிடையில் காரண முடியவில்லை. ஆனால் இப்போது நீங்கள் இந்த சபையில் விடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேண்டுகோள், வழக்கமாக நீங்கள் எந்த விதமான ஒத்துழைப்பை மற்ற கட்சிகளிடமிருந்து எதிர்பார்த்து பெற்று வந்திருக்கிறீர்களோ, அதே ஒத்துழைப்பைத்தான் இனியும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருப்பதாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரியான ஒத்துழைப்பை பெறுவதன் மூலமாக இந்த அரசாங்கம் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு என்ன நன்மைகளை செய்திருக்கின்றது என்று பார்த்தால் உருப்படியாக எந்த விதமான நன்மையும் செய்யவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடிப்படைப் பொருளாதாரக் கொள்கையில் மாற்றமே வேண்டும். கொள்கையில் மாற்றம் இருந்தால், அதற்கேற்றவாறு திட்டம் உருவாகும். அதிதிட்டத்தை அமுல்படுத்த நிரவாக மாறுதல் தவிர்க்க முடியாதது. அத்தகைய நிரவாக அமைப்பில் மாற்றம் ஏற்பட்டு அதன் மூலமாக நாட்டு மக்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளை செய்துகொடுப்பதில் தான் மற்ற கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பை இந்த அரசாங்கம் நாடவேண்டும். அதல்லாமல் எந்த விதமான மாறுதலும் இல்லாமல், இந்த நாட்டை நாங்கள் முன்னுக்குக் கொண்டுவரப்போகிறோம், அதற்காக இந்த நாட்டிலுள்ள மற்ற கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பு தேவை என்று கேட்பது நியாயமாகாது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் சோஷலிஸ அமைப்பில் சமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த அரசாங்கத்தின் கடமை என்ன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டில் நிச்சயமாக நான் எதிர்பார்த்தேன், பலவிதமான தொழில்களை எல்லாம், இன்னின்ன தொழில்களை எல்லாம் சமூக உடமையாக்கியிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்திருப்பார்கள் என்று. நாட்டினுடைய வருமானத்தை பெருக்குவதற்காக இன்னின்ன காரியங்களை எல்லாம் செய்திருக்கிறோம், அதற்காக இன்னின்ன பாக்டரிகளை எல்லாம் ஆரம்பிக்கப்போகிறோம், இன்னின்ன பாக்டரிகளை எல்லாம் சர்க்கார் தரப்பில் ஆரம்பிக்கப்போகிறோம் என்று தெரிவித்திருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அதே போன்றுதான் இன்னின்ன தொழில்களை எல்லாம் தேசிய உடமையாக்கியிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் தெரிவிப்பார்கள்

6th March 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அத்தகைய அறிவிப்புக்குப் பதிலாக தனியார் துறையில் தொழில்களை வளர்ப்பதற்கு இன்னின்ன காரியங்கள் செய்திருக்கிறோம், என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறோம், இனி என்ன செய்யப்போகிறோம் என்பதைத்தான் பட்ஜெட் உரையின் ஒரு தனி அத்தியாயத்தில் காணமுடிகிறது. இதனால் எல்லாம் இந்த நாட்டில் தொழில் வளம் ஏற்படுவதில் என்று நாங்கள் நம்பவில்லை. நிச்சயமாக தொழில் துறையில், சோஷலிஸ சமுதாயத்தை நிர்மாணிக்கப்போகும் சர்க்காருடைய கொள்கை இதுவாக இருக்கமுடியாது என்பதைமட்டும் என்னால் சொல்ல முடியும். தொழில் துறையில் இந்த சர்க்காரின் கொள்கையில் மாறுதல் தேவை. அலுமினியம் தொழில் ஏற்படுவதாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த தொழிலை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தாலும் சரி, இந்த நாட்டில் தொழில் துறை வளமடையவேண்டுமானால் இந்த சர்க்காரின் கொள்கையில் மாறுதல்வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். தனியார் துறைகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்காக எந்த அளவில் உதவி செய்திருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். சற்று நேரத்திற்கு முன்னால் நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், தனியார்கள் தொழில்களை நடத்துவதற்கு முன்வந்தால் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உதவிசெய்ய தயாராக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்தார்கள். சரீபகாலத்தில் நமது தொழிலமைச்சர் அவர்களுடைய மனப்பாங்கு தனியார்களிடம்தான் அதிகமாக ஈடுபாடு கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : முதலில் நம் நாட்டுக்கு அதிகமாக தொழில் வேண்டும். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகவேண்டும். அதுதான் சர்க்காருடைய அடிப்படையான கொள்கை.

* SRI P. S. CHINNADURAI : ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கைக்கு மற்ற அரசியல் கட்சிகளிடமிருந்து அதிலும் குறிப்பாக சோஷலிஸ தத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் ஒரு கட்சியிலிருந்து எப்படி ஒத்துழைப்பைப் பெறமுடியும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று சொன்னால் இப்போது கொடுக்கப்படும் வெறும் ஆலோசனைகளுக்கு மட்டும்தான் இந்த ஒத்துழைப்பு கிடைக்குமே தவிர, நிர்வாகத்தில் அல்லது நடை முறையில் இந்த ஒத்துழைப்பு எவ்வளவு தூரத்திற்குப் பயன்படும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதுவும் கூட ஆலோசனைகளுக்காக மற்ற கட்சிகளிடமிருந்து பெறும் ஒத்துழைப்பை அரசாங்கம் வேளைகளில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடும், சில வேளைகளில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் விட்டுவிடவும் கூடும். உண்மையிலே நமது ராஜ்ய சர்க்கார் ஒரு சோஷலிஸ சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொள்வதாக இருந்தால் அதனுடைய தொழில் கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ளத்தான்வேண்டும். எப்படியாவது இப்போது தனியார்கள் தொழில்களை ஆரம்பிக்கட்டும். பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்கின்ற எண்ணத்தை கைவிட்டுவிட வேண்டும் என்பதை நான் உறுதியாக சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் தொழில்களை ஏற்றெடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று நினைத்தால் இப்போதே ஏற்றெடுத்து நடத்துவதற்கு எத்தனையோ தொழில்கள் நாட்டில் இருக்கின்றன. பல் போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம், லாரி போக்குவரத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இன்றைக்கு நமது நாட்டில் சுமார் 4,000 பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதேபோன்று 8,000 லாரிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் சமூக உடமையாக்கிக்கொண்டால் நிச்சயமாக நமது சர்க்காரின் வருமானத்தை பெருக்கிக் கொள்ளமுடியும் இதை செய்வதற்கு இந்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? எதோ புது வரிகள் ஒன்றும் போடப்படவில்லை என்பதைப் பார்த்து எல்லோரும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அவ்விதம் சந்தோஷப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. ஏனென்றால் சிறிது காலத்திற்கு முன்புதான் போடவேண்டிய வரிகளை எல்லாம் இந்த சர்க்கார் போட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, வேண்டுமானால் இந்த ஆண்டிற்கு புது வரிகளை போடாமல் இருக்கலாம்,

[Sri P. S. Chinnadurai]

[6th March 1959]

அடுத்த ஆண்டுக்கு வேண்டுமானால் வரிகள் போடாமல் இருக்கலாம். அதன் பின் வரிகளை போட்டுத்தான் நிர்வாகம் நடத்த முடியும் என்ற நிலைதான் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ஏதோ வரிகளை வசூல்செய்து நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற நிலையைத் தவிர இந்த பட்ஜெட்டில் தொழில் துறையில் என்ன முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த பட்ஜெட்டில் காணமுடியவில்லை. சாதாரணமாக பஞ்சாயத்துக்களில் வரிகளை வசூல்செய்து விளக்குகளை போடுவதும், மற்றுமுள்ள காரியங்களை செய்வது போலத்தான் இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது. அதே வரிகளை முறையில் வசூல் செய்து ராஜ்ய நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய முறையில்தான் இந்த பட்ஜெட் இருக்கிறது. அதல்லாமல் ராஜ்ய சர்க்காரின் பொருளாதார கொள்கையின் மூலம் நாட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு இதில் என்ன திட்டம் இருக்கிறது? நாட்டிலுள்ள ஒரு குடும்பத்தினுடைய வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு என்ன வழி வகை செய்திருக்கிறது என்பதை இந்த பட்ஜெட்டிலிருந்து அறிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. ஆகவேதான் இது ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு பட்ஜெட்டாகவே அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் மாறவேண்டுமானால் சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கை மாறவேண்டும். மாறுதல் ஏற்பட்டால்தான் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் காணமுடியும். அதற்கு அடிப்படையானது சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கை. அதுபோன்ற ஒரு மாறுதலை ஏற்படுத்தாத வரையிலும் என்போன்றவர்களின், அல்லது சோஷலிஸ்தத்துவத்தில் நம்பிக்கைகொண்டிருக்கும் எங்கள் கட்சியின் ஒத்துழைப்பை இந்த அரசாங்கம் கோருவதற்கு இடமில்லை என்பதை நான் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை விட்டுவிட்டு மற்ற துறைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், இன்றைக்கு விவசாயத் துறையில் நாம் எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். விவசாயத் துறையில் நாம் குறிப்பிடக்கூடிய அளவுக்கு முன்னேற்றத்தை கண்டிருக்கிறோமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் 23 சதமானம் அதிகமாக தானியங்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று திட்ட புள்ளிவிவரங்கள் மூலம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதுவே குறைவு என்பது என் அபிப்பிராயம். அது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். இந்த அளவிலேயே உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற, இந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற வழிவகைகள் என்ன? நாம் எந்த அளவுக்கு விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம், கடந்த ஆண்டில் எந்த அளவுக்கு நாம் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம், அடுத்த ஆண்டில் எவ்வளவு தூரத்திற்கு முன்னேற்ற மடைய முடியும் என்பதைப் பற்றி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் அது மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது என்பது என் அபிப்பிராயம். இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரிவது உண்மையிலேயே இப்போது நெல் விளைச்சலில் மூன்று சதமானம்தான் அதிகரித்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரியாக அதிகப்படியாக கிடைத்திருக்கிற உற்பத்தி மூன்று சதமானம்தான். இது போதுமானது என்று யாரும் சொல்வதற்கில்லை. இந்த உற்பத்தி அளவைக்கொண்டு எப்படி திட்ட அளவை ஏற்படோகிறோம்? என் இவ்வளவு குறைவாக உற்பத்தி செய்யமுடிகிறது? இதற்கு மேலாக உற்பத்தி செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் தீவிரமாக எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன? அதற்காக என்ன முயற்சி இப்போது இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது? சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து நிதி அமைச்சர் பேசுகையில், ஜப்பானிய நெல் சராசரி விளைச்சல் ஏக்கருக்கு 2,250 பவுண்டு என்று அறிவித்திருக்கிறார். ஏளவுக்கு அது உண்மையானது. நான் சமீபத்தில் ஜப்பானுக்கு போயிருந்தபோது, இதைப்பற்றி விசாரித்து அறிந்துகொண்டேன். அது மட்டுமல்ல, கிட்டத்தட்ட ஏக்கருக்கு சராசரி 3,000 பவுண்டு வரை நெல் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்றும் தெரிந்துகொண்டேன்.

6th March 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

என்?—நம் நாட்டிலே என்ன குறைச்சல்—என்ன குறைபாடு இருக்கின்றது? நம்முடைய நிலத்திலே குறைபாடு இருக்கின்றதா? அல்லது நாம் விவசாயம் செய்கிற முறையிலே குறைபாடு இருக்கின்றதா? இந்தக் குறைபாடுகளை நீக்க என்ன செய்திருக்கிறோம்—இனி என்ன செய்யப்போகிறோம்? நெல் இப்போது இங்கே விளைவதில் நமக்குத் தண்ணீர் குறைபாடு இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். கனம் அங்கத்தினர் முத்தையா செட்டியார்கூடச் சொன்னார்கள், தஞ்சையில் அதிகத் தண்ணீர் உபயோகித்து நெல் விளைவிக்கிறார்கள், அதைக் கூடக் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். நான் அதை ஆராய்ந்து பார்க்க விரும்பவில்லை. ஒரு உதாரணத்திற்காகமட்டும் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். நமக்குத் தண்ணீர் போதவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கிறது என்று எடுத்துக்கொண்டதான் பேச விரும்புகிறேன். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் நமக்கு உரம் குறைவாக இருக்கிறது. ஜப்பானிலே எந்த அளவு பல்வேறு வகை உரங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்களோ அந்த அளவு நாளை விதமான உரங்களை இனி நாம் பயன்படுத்தவில்லை என்பது நான் தெரிந்துகொண்ட உண்மைகளில் ஒன்று. அதைப்பற்றி விஸ்தாரமாகப் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்க எனக்கு இப்போது நேரமில்லை. இல்லை யென்றால் அதைக் கொடுக்கமுடியும். அவர்கள் என்ன உரம் போடுகிறார்கள். அதனால் என்னென்ன உற்பத்தி இருக்கிறது என்றெல்லாம் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கமுடியும். நம்முடைய உரத் தேவையைப் பொறுத்த வரையில்—மற்ற உரங்கள் இருக்கட்டும்—ரசாயன உரங்களைப் பொறுத்த வரையில் நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம்? நம்முடைய தேவை என்ன? நமக்குக் கிடைத்து வருகிற அளவு என்ன? வருகிற ஆண்டில் ரசாயன உரம் அதிகமாகக் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுகூட நம் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிற அளவு கிடைக்கப் போகிறதா? நமது தேவையில் எத்தனை சதமானம் கிடைக்கப்போகிறது இந்த ரசாயன உரம் என்று பார்த்தால் 40 அல்லது 45 சதமானம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். மொத்தத் தேவை என்று நாம் சொல்லக்கூடியதே ஜப்பானில் உபயோகிக்கப்படும் உரத்தில் 40 சதமானம் அல்லது 45 சதமானம்தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இதைக்கூட நாம் பெற முடியுமா என்று பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கம் அதிக முயற்சியெடுத்துக்கொண்டு மத்திய அரசாங்கத்தோடு வாதாடினால் நாம் கேட்கிற அளவு பெற்றுவிடக்கூடும். அப்படிப் பார்த்தாலும்கூட ரசாயன உரத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தவர்களாகமாட்டோம். உணவுப் பொருள்களை—முக்கியமாக அதிகியாவசியத் தேவையான நெல்லை—உற்பத்தி செய்ய ரசாயன உரங்களைப் பெறவில்லையானால் விளைச்சல் எப்படி அதிகரிக்கும். நமது விளைச்சலை சரி மடங்கு அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று நமது பாரதப் பிரதமர் கூறியிருக்கிறார். அதே அளவு அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால், இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 28 சதமானம் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய அந்த அளவைக்கூட நம்முடைய ராஜ்யம் எத்துமா? எத்தாது. ஒருபோதும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட 28 சதமானம் விளைச்சல் அதிகரிப்பை நாம் அடைய முடியாது என்று நிதி அமைச்சர் அறிக்கையிலிருந்து நான் காண்கிறேன். அதற்கு நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்? இது மிகவும் அவசரமாக கவனிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். இதை கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமே தவிர நாம் கொஞ்சம் உணவு தானிய உற்பத்தியை அதிகரித்திருக்கிறோம் என்று பெருமைபட்டுக்கொள்ளக்கூடாது. இப்போது 3 சதமானம் அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதர தானியங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவைகள் உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது. நிலக்கடலை, பருத்தி, கரும்பு இவைகளின் உற்பத்தி அதிகமானாலும்கூட, ரசாயன விளைச்சல் அதிகரிக்கவில்லை என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களிடையே அறிக்கையிலிருந்து காண்கிறேன். நிலக்கடலை, பருத்தி, கரும்பு, இவைகள் பயிரிடப்படுகிற நிலத்தின் பரப்பு அதிகரித்திருப்பதால் கொஞ்சம் விளைச்சல் அதிகமாகியிருக்கிறது. ஆனால் ரசாயன விளைச்சல் அதிகமாகவில்லை,

[Sri P. S. Chinnadurai] [6th March 1959]

அதே அளவுதான் இருக்கிறது. நிலக்கடலையோ, பருத்தியோ, கரும்போ சராசரி வீளைச்சலில் அதிகரிக்கவில்லையென்றால், அதற்கு என்ன காரணம்? அதை அதிகரிக்க நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்? இதற்காக, எந்த விதமான ஒத்துழைப்பை மற்ற கட்சிகளிடத்திலிருந்து எதிர் பார்க்கப் படுகிறது? இதைப் பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லியாக வேண்டும்.

உணவுப் பொருள்கள், விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி சொல்லப்படுகிற ஒரு அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், தொழிலாளிகளுக்கு சம்பளத்தை அதிகமாகக் கொடுத்து விட்டதால், விலைவாசி அதிகமாகி விட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. அது சரியானதல்ல என்று இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விலைவாசி உண்மையிலேயே எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் 1953-54-ம் ஆண்டில் இருந்ததற்கும், இப்போது இருப்பதற்கும் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் இப்போது சுமார் 50 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். 1956-ம் ஆண்டில் உணவுத் தானியங்களின் குறியீட்டு எண் 377 தான் இருந்தது. ஆனால் 1958-ம் ஆண்டில் 569-ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்று அறிகிறேன். 1953-54-ல் இன்னும் குறைவாக இருந்தது என்று அரசாங்கப் புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. 1953-54-ம் ஆண்டில் உணவுத் தானியங்களின் விலைவாசி குறியீட்டு எண்ணை வைத்துப் பார்க்கும்போது 1958-ம் ஆண்டின் இறுதியில் கிட்டத்தட்ட 50 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளர்களிடையே சம்பளம் எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது? கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் பேச்சிலேயும், இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் பேச்சிலேயும் உணவுத் தானியங்களின் ஹோல்ஸேல் இண்டெக்ஸைப்பற்றி.....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தொழிலாளர்களுக்கு காஸ்ட் ஆப் லிவிங் இன்டெக்ஸை வைத்து தான் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இந்த உணவு தானியங்களின் இன்டெக்ஸை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு—ஒரு பகுதியை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு—நிர்ணயிப்பது கிடையாது. அது எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது? சம்பளம் எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது? இதையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு என்ன காரணம் என்று பார்க்கவேண்டும்.

MR. SPEAKER : நேற்று தொழில் அமைச்சர் இதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசினார். அப்போது கனம் அங்கத்தினர் சபையில் இல்லை யென்று நினைக்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய போது நான் இங்கே இல்லை. தொழிலமைச்சரோடு இதைப்பற்றி அவருடைய அறையிலே விவாதிக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் மொத்தமாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ குற்றம் சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கக்கூடாது. உண்மையில் நான் இதைப் பற்றி இங்கே விவாதிக்க விரும்புகிறேன். உண்மை நிலையை கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அதைப்பற்றி விவாதிக்க விரும்புகிறேன். 1953-54-ல் இருந்து தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை, 1953-54-ல் இருந்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை, 1953-54-ல் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைத்த சம்பளத்தின் அளவு இதையெல்லாம் பற்றி நிதி அமைச்சர் பேச்சில் காணப்படுகிறது. நான் இதைப் பற்றிச் சரியாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன். தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் 1953-54-ம் ஆண்டை விட 23 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 20 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. சம்பளத்தின் மொத்த அளவு 26 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை உயர்வுக்காக 20 சதமானத்தைத் தள்ளி விட்டால் மொத்தத்தில் 6 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. அதோடு நான் தனியாக பஞ்சாலைகளுக்குக் கணக்கிட்டேன். பஞ்சாலைகளுக்குத் தனியாகக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, 1953-54-ல் இருந்ததை விட 1958-ல் 12 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஏன் பஞ்சாலையை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டேன் என்றால் இந்தத் தொழிலில்தான் நல்லபடியாகச்

6th March 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

சம்பளம் கொடுக்கும் ஸ்தாபனம் என்ற பெயர் பெற்றது. அங்கே 12 சதமானம்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. விலைவாசியை எடுத்துக்கொண்டால் கிட்டத்தட்ட 50 சதமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. 12 சதமானம் தான் சம்பள உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதே நேரத்தில் கிட்டத்தட்ட 50 சதமானம் விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சம்பளத்தினால் தான் விலைவாசி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. மொத்தத்தில் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் எல்லோரையும் வைத்துக் கணக்கிட்டால் 6 சதமானம் சம்பள உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதே நேரத்தில் 50 சதமானம் விலைவாசிகள் உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஒன்று நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். சம்பளம் உயர்வு கொடுக்கக் கொடுக்க விலைவாசிகள் உயர்வு ஏற்பட்டால் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதாவது “விஷஸ் ஸர்க்கிள்” என்று சொல்வார்களே, அது போல வந்து விரும் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். இதை நிறுத்த வேண்டுமானால்—நிறுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதினால்—விலைவாசிகளை சரியான முறையில் கட்டுப்படுத்த வழி செய்யவேண்டும். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தினால் மட்டும் இது முடிந்து விடும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. இன்னும் உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டும். நாட்டிலே உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டும். நெல், மற்ற தானியங்கள் எல்லாம் உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டும். ரொம்ப அடிப்படையாக உள்ளது, ஒவ்வொரு தனி நபரும் உற்பத்தி பண்ணுகிற அளவு—பர காப்பிடா ப்ரொடக்ஷன்—அதிகரிக்கவேண்டும். அது அதிகரித்தாலொழிய வேறு வழி இல்லை. இதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். தனி நபர் உற்பத்தி செய்யும் அளவு அதிகரிக்கவேண்டும். அப்பொழுது நாட்டில் பண்டங்களின் மொத்த உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும். மொத்த உற்பத்தி அதிகரிக்கும் போதுதான் விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு முயற்சிகள் பலன் கொடுக்கும். அப்பொழுதுதான் விசைச்சுழலிலிருந்து நாட்டு மக்கள் காப்பாற்றப்படுவார்கள். அதற்குரிய சரியான திட்டத்தை ஆலோசனை செய்வதற்கும், அதைச் சரிவர அமுல் நடத்துவதற்கும் ஒத்துழைப்பைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் கொடுக்க எப்பொழுதும் தயார். ஆனால், அரசாங்கம் அதனைச் சரிவர அமுல் நடத்துவதற்கு சரியான நிர்வாகத் திறமையை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று மாத்திரம் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member is nearly finishing his time.

SRI P. S. CHINNADURAI: May I take some five or ten minutes more, Sir.

MR. SPEAKER: The time I have agreed to give the hon. Member I have given. He can take two or three minutes more and finish his speech. I cannot give the hon. Member more time. I would request the hon. Member to finish up his arguments in another two or three minutes. I know he can speak for the whole day.

SRI P. S. CHINNADURAI: I will finish within two minutes, Sir.

MR. SPEAKER: The hon. Member will have many more opportunities to speak. He can speak on the Labour Demand, Industries Demand and so on.

SRI P. S. CHINNADURAI: இப்பொழுது நிதி நிலை அறிக்கையில் நாம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடனுக்காக ஒதுக்கி வைத்திருக்கும் தொகை ரொம்பக் குறைவு. விவசாயிகள் ஏற்கனவேயே கடன் வசதி இல்லாமல் மிகவும் துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூல்மாகவோ, கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம்

[Sri P. S. Chinnadurai] [6th March 1959]

மூலமாகவோ, நேரடியாகவோ கொடுக்கின்ற கடன் வசதி என்ன என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தத் தொகை போதாது. கிட்டத்தட்ட மூன்றரை கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. மொத்தமாக எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டால் இந்தத் தொகை போதாது. விவசாயிகள் உணவுப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வதிலே அதிக ஊக்கம் காட்டவேண்டுமானால் இதைக் காட்டிலும் அதிகப்படியான தொகையை சலபமான முறையில் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொடுத்தால்தான் சாத்தியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலே புதிய வரிகள் இல்லையே என்ற ஒரு அம்சம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு அதற்காக மகிழ்ச்சி தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கோரப்பட்டாலும், இந்த ஆண்டு போடவேண்டிய வரிகளையும் சேர்த்து முந்திய ஆண்டுகளிலேயே வரி போட்டுவிட்டார்கள், புதிய வருமானங்களுக்கு வழிவகை காட்டுவதிலே சர்க்கார் அக்கறை காட்டாமல் தவறிப்போய்விட்டார்கள் என்பதிலே இதுபே பாராட்ட இயலாமலிருக்கிறது. எங்கள் பாராட்டுதலைப் பெறுவதற்குத் தக்க முறையிலே—எங்கள் பாராட்டு மாதிரியல்ல, நாட்டிலே முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்று துடியாய் துடித்துக்கொண்டிருக்கிற கோடிக்கணக்கான மக்களுடைய பாராட்டுதலைப் பெறவேண்டும் என்பதிலே—உண்மையான அக்கறை செலுத்தவேண்டும். அந்த உண்மையான அக்கறை, உணர்வு தங்களுக்கு ஏற்படவேண்டும் என்று அரசாங்க நிர்வாகத்தை நடத்துகிறவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொண்டு, அதற்குரிய பிரார்த்தனையைத்தான் செய்கிறேன். இந்த அக்கறை அவர்களுக்கு அதிகரித்து, உணர்வு அதிகரித்து, பாராட்டுதலைப் பெறவேண்டுமென்ற உணர்வு அதிகரிப்பதன்மூலமாக நாட்டுமக்களுக்கு சேகமம் கிடைக்கவேண்டுமென்ற பிரார்த்தனையோடு எனது வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. V. THOMAS: Mr. Speaker, Sir, I wholeheartedly welcome the Budget speech of the Hon. the Finance Minister. It is clear, concise and gives full details of what has been done, what is being done and what is hoped or proposed to be done. I wish, our hon. Members will read the speech over and over again. It is really worth reading more than once. By doing so, they can understand the implication and the information given therein. It is very necessary. But one fault I have to find with the Hon. the Finance Minister is that he has been very modest. He simply mentioned that he was presenting the 8th Budget. But he has been found fault for saying that. If he had said 'I am proud of presenting this the 8th Budget for the State' I would have been very much satisfied. He has merely said, he was presenting the Budget for the eighth time. All these Budgets have been of a progressive nature. He has succeeded in putting the finances of the State on a sound basis and this year will close with a surplus of Rs. 265 lakhs. That shows that the financial situation has eased a great deal and there is time for the Government to look back and find out whether there have been failures and if there had been any, to remedy them.

The Hon. Finance Minister in his speech has been very kind in giving thanks to the people who helped him in achieving this. We appreciate that. It is also very satisfactory to note that he has kept up his promise made last year that no additional taxes will be imposed. for the business community, especially, it is a great thing, because we make our Budgets in the beginning of the year but we always look forward to with apprehension to the

6th March 1959]

[Sri A. V. Thomas]

State and Central Budgets to see whether our budgets are likely to be upset. Sir, certain criticisms have been made about the Budget. After all the Budget is only an estimate. Estimates are bound to vary either one way or the other. We are happy that during the last year and this year things have not varied very much.

The one point on which I wish to touch upon to-day is the food problem.

(Sri R. Subramaniam in the Chair.)

There is no denying the fact that some difficulty now exists in the matter of food supply. As hon. Members are aware our country has been divided into a few zones. We come under the Southern Zone. The Southern Zone consists of four States. In this zone I understand, from the figures available, that two States are more or less self-sufficient while one is a surplus State and the fourth is a deficit State. Therefore some arrangements should be made about distribution of foodgrains among these four States. If our State could keep all the foodgrains produced within our State, I think it should be more or less enough for our requirements. The surplus from the surplus State should be sent to the State which is in deficit. I sincerely trust that the Government would arrange matters accordingly.

Apart from this what is to be done to increase food production. It is very very necessary that with the ever growing population, our food production also should be increased. There is no question about that. And everybody is agreed on that. Now there are two ways of achieving increased food production, (1) by intensive cultivation of the existing areas and (2) by raising food crops where they had not been raised before. Greater attention should be paid to these two matters by the Government. Of course I know Government are taking necessary steps in this matter, and I am sure increase in production can easily be achieved. I was reading a newspaper last evening—it is called an evening paper, but of course it is not circulated during the evenings, it is only a night paper as it is delivered after 8 p.m.—the 'Mail' of yesterday's date and I found a report there stating that a Tanjore ryot by name Palanivelu had been able to produce 51,000 lbs. from an area of eleven acres. I think it should be 51,000 lb. of paddy. This at 60 per cent would work out to about 30,000 lb. of rice. That means, about 3,000 lb. of rice per acre. If we look at the figures given, we will see that the average crop yield in our State is only 1,300 lb. It is not possible for everyone to produce this quantity of rice. I have also seen reports where presents or prizes have been given to certain farmers who keep 'exhibition' areas and who manage to produce much more than this quantity. There is room here, and there is also proof that our crop yield can be considerably increased, if not to the same extent as this, at least up to fifty per cent or even, say, 25 per cent of what we are getting now. That is, instead of 1,300 lb. I think our average yield should go with a little extra cultivation to 2,000 lb. of rice per acre. If that target could be attained, there is absolutely no difficulty and

10-30
a.m.

[Sri A. V. Thomas]

[6th March 1959]

no worry for us. Not only can we feed ourselves, but we can also supply rice to deficit States. One hon. gentleman said the other day, 'If you do not give rice, they would not give water'. I must not use the word 'nonsense' here again, because I got into trouble with the Speaker the other day. I do not know how that argument is put forward. If it is meant as a threat, I know the Hon. Ministers will look after it. I do not know what we members have got to do in giving water or food. Anyway this is beside the point. To achieve our target in food production, it is very necessary that certain facilities should be given to the farmers. Our farmers have to contend with the vagaries of weather, climate, etc. In addition to these, they have also the difficulty of combating crop diseases like pests. So facilities should be offered to the farmers for getting improved seed, fertilisers, iron and steel, insecticides, and also, the most important of all—except in a few fortunate districts—water. There are several dry districts and there are also several parts in certain districts which are dry. Water facilities should be provided in these dry areas either from the existing rivers or from the water that is running to waste, or from the west flowing rivers, about which a lot is talked about. Every drop of available water should be fully utilised. I think advance notice has been given by a neighbouring State from where we expect a lot of water—that not a drop of water from the "Iddiki" project will be available to anybody outside the State. In this connection I would urge on the Government to get the Centre to intervene in these matters. In the matter of power and water supply, we should make an appeal to the Centre to take these subjects as Central subjects and allot the quantity of water, power, etc., needed by each State.

As regards the question of improved strain of paddy, I am glad that the Finance Minister in his budget speech has admitted certain difficulties and the necessity for closing down some of the seed farms. I think greater effort should be made not only to re-open those seed farms that had been closed, but also improve the existing seed farms. We should get help from rice growing countries such as China, Japan, America, and other places, and with the advance in science and seed selection, etc., they have made we should request them to give us the result of their experience and help us. It is very necessary that we should be in close touch with other countries and get help from them.

As regards the question of prices, I know that Government have taken a lot of trouble and fixed the prices somewhere at Rs. 35 per bag of rice. But there is difficulty in obtaining rice at the controlled price. A day or two ago, I was told that black-market in rice has already started, and rice controlled at Rs. 35 per bag was being sold at a very much higher price. I trust the Government will give their attention to this matter and stop this blackmarketing. Really they should take greater interest in the question of distribution of rice at controlled prices. It is stated in the budget speech that the State Trading Corporation is to be

6th March 1959]

[Sri A. V. Thomas]

entrusted with the purchase and sale of rice. Although I am not a great believer in the State Trading Corporation, and do not want the interference in normal trade by the State Corporation, yet, when people misbehave, I feel a central organisation will have to come in. Whom else can we look to than the State Trading Corporation? Depots should be established in various centres. I would even go to the extent of saying that in each taluk there should be a centre. One village in the taluk should be the centre for holding stocks of rice and making it available to the public at controlled prices. Apart from this, certain definite arrangements must also be made for supplying seeds and also fertilisers. The price of fertilisers also must be fixed and distributed by the State Trading Corporation and ample stocks to meet the requirements of the farmers should be kept in various places. In the past, there has been difficulties over the supply of seeds. But I think to a great extent, they have been remedied.

One other matter which I would like to refer to, is this. I know, of course, a committee has been appointed to look into the question of the price payable to farmers, whether the price fixed is satisfactory, or it should be increased, etc. If the price is to be increased, it means an increase of price all round. I have no objection to give an increased price to producers provided that is justified.

(The temporary Chairman rang the bell.)

If price is increased, rice should be supplied only at the controlled rate and the consumer should not be asked to pay a higher price. In this case, I want the Government to consider a scheme of giving a subsidy and fixing the price. Even if they put the price at Rs. 35, I would like to know whether they will not be able to sell it at a lower price, taking the average income of the consumer into consideration. I have read that in some countries, in the case of food, during war time, this had been done, and it had been a success. If the price of rice is pegged down to a lower level, I am of the impression that to a great extent, the price of other articles also must go down.

The bell has already gone, and therefore I resume my seat.

*SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Sir, I rise to speak on the budget presented by the Hon. the Minister for Finance in this House. Let me first congratulate him on his having presented a surplus budget and also on his not having made any new proposals for taxation. This has been construed by some as though he has already taxed to the brim last year, and there is nothing to be taxed further. I will not accept this. When we are on 'Developing Economy', we have to be modest and very careful in our revenue account. So it is but right that the Finance Minister has estimated the revenue in a conservative manner. Our revenue is really more than what he has actually estimated.

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [6th March 1959]

Sir, it has been stated that there has been failure of monsoon in some districts and in some other districts pests were very active with the result that we were not getting as much yield as we ought to get. All the same, our production was slightly more than the previous year. This only justifies the expenditure incurred by the Government in undertaking minor irrigation projects, distribution of better seeds, chemical manure, etc. If only all these things had been undertaken and expenditure not incurred in that direction, I only leave it to the hon. Members to imagine for themselves what the position would have been. I am sure the position would have been much more critical, much more worse resulting in our importing more and more foodgrains from foreign countries and depleting our foreign currency reserves. I therefore welcome the expenditure incurred by the Government in this direction. I only trust that they will augment this with much more force and much more vigour so that we may increase our agricultural yield more and more.

Sir, a big case has been made about the rise in prices of foodgrains, I mean the rise in food values. The Government have said that it was revolving in a vicious circle. The wage chases the prices and the prices chase the wage. Therefore, I feel that it has been correctly stated by the Government that the two things are working in a vicious circle. If the demand for higher wages is to be met by the employers, or the factory people or the industrialists, naturally due to margin of profit being little in certain cases and no profit at all in many cases, the extra expenditure that they will have to incur by way of increased wages will have to be added on to the cost of production and ultimately the prices of consumer goods will be raised. When the prices of consumer goods are increased, naturally, there is a terrible hue and cry that the prices have gone up and therefore the employers concerned must increase the wages. Thus, the one chases the other. Unless a representative conference is held and steps are taken to find out where exactly the wrong was and how it could be checked, I am afraid this cannot be checked. My solution in this connection is this and I have referred to it in my previous speeches also. Unless we freeze the wages, we cannot arrest the present trends. It may be asked, 'why not freeze the profits?' I should like to submit before this House that there is no profit at all in many cases and even in cases where there are some profit, it is very very negligible. In the present context, in the present tax-structure, I am prepared to prove to the Members that whatever be the industry—Automobile industry, Textile industry or any other—so far as South India is concerned, none of them are getting huge profits. They are not getting any appreciable profits. They are having a struggle for existence even. That being the case, where is the question of their making profit? If a person gets at least 6 to 7 per cent, I think he is the happiest person today. That is the position under the present tax-structure imposed by the Government. I do not think there is any incentive for the people to engage themselves in productive activities. The few that are in the line, just carry on the business for mere survival. So, people

6th March 1959] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

are in no mood to help in the industrialisation of the country. I would therefore appeal to my labour friends to kindly co-operate with others and see that labour did not put up any unreasonable demands. Whenever they do put up the demands, let them see whether there was any substantial profit and then let them put railing in the trade in which the concerned labourers are engaged. Let them analyse the whole position. It is no longer a secret thing. The balance sheets will not be kept as secret documents with the employers, or the factory-owners or the industrialists. Let my friends take these balance sheets, analyse them and see whether there was any substantial profit and then let them put up their demands. They must adopt some such attitude and co-operate with the Government in these matters. It is only by this method that we can arrest the present trends and also prevent further rise in prices, and bring down the prices to a reasonable level.

Sir, this rise in prices of certain articles has adversely affected our international market. I can give a number of instances to show that we have heavily lost in the international markets. We find that some of the international commodities which were previously moving out of this country in lakhs of tons were today moving only in thousands of tons. Take for instance the handloom products. Our handloom goods were moving to West Africa, Burma, Malaya, Ceylon. In all these places, there is severe competition with the result that the volume of goods that we are sending to these countries now have considerably decreased. If we are to find out the reasons for the present state of affairs, we will find that one of the primary factors—I do not say that it is the only factor—is that the cost of production is much more than what it was previously. Other countries are watching the situation very carefully. They are trying to bring down the prices. But here we find that somehow or other the steps that we take tend to raise the prices. If the present state of affairs were allowed to continue, I am afraid we will lose our international market completely, in respect of these commodities that we are now very eager to send outside and earn foreign exchange.

Coming to Industries, I am extremely thankful to the Hon. Minister for Industries for giving a very clear exposition of the industrial policy of the Government. He has stated that the industrial development mostly rests with the success of the Neiveli Project. Sir, we find that a number of side industries will be started in Neiveli. We also find that a Thermal Station will be established in a couple of months. We are also glad to know that in another 1½ years or so, our position will improve. It is really a good thing. Electricity is expected to be generated to the extent of 2 lakh kilowatts. Yesterday, the Hon. Minister for Industries has also invited the private sector to start a number of industries. I can tell the Hon. Minister that the industrialists will be anxiously awaiting the outcome of the report of Dr. Lokanathan to whom

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [6th March 1959]

the Government have entrusted the work of finding out the industrial potentialities of this State. It all depends upon the assistance that the Government give to the industrialists. I do not say that the Government are not giving assistance and are not co-operating with the industrialists. With greater co-operation and assistance from the Government, I can assure the Hon. Minister that the industrialists and entrepreneurs will play their part and play it well. If at all there is one community which is very much hit and which is very much battered and shattered by everybody, it is only the mercantile community. If at all there is one community which gets all the benefits, it is the labour community. We have to find out the reasons for the present position. Somehow, the mercantile community has been maintaining its present level with all the hammerings that they get from labour and others. With a little backing given by the Government and also labour, I am sure that the mercantile community will go up. Further the problem of unemployment is linked with the starting of a number of industries. It is only by starting a number of industries that we will be able to solve unemployment. It is not necessary that we should start only big-scale industries for this purpose. The more and more we start **medium and small-scale industries**, greater is the scope for increased employment and greater are our chances for solving this unemployment problem.

I must bring another important matter before this House. I for one, am very glad that electricity is being extended to the remotest villages. In this connection, may I bring to the notice of the Hon. Minister for Electricity that the industries which have already been started are not getting enough electric power. Sometimes it is being staggered with the result, the number of shifts in industries has to be cut down. Production suffers thereby. There is no point in extending electricity to each village like this making industries starve. These industries have been started at tremendously high costs and I would request the Hon. Minister to see that their power requirements are met first. The industries are now working at a very great risk and this is a serious matter which is agitating the minds of industrialists. This question should be resolved very satisfactorily as otherwise, I am afraid, things will go from bad to worse. Shifts will be cut down and we will be creating bad blood in labour.

Sir, I have found one significant omission in the Budget speech. I expected some mention would be made about development of minor ports. We do not have any major port between Madras and Cochin came into existence. I wish that the Tuticorin Port should be developed as a major port at least with a couple of berths. I saw some reports that the principle of creating it as a major port has been accepted. But the work must be taken up as quickly as possible. The principle may be accepted now but the question may be shelved for some years, and ultimately it may not see the light of day. This Tuticorin Port must have about four quay

6th March 1959] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

berths because it serves five or six districts which have potentialities of development. The work must, therefore, be taken up within the shortest time possible. There are other minor ports also which have to be developed. I would not request that they should also be developed into major ports. But if they are kept in an efficient condition, they may be a 'second line of defence' when there is congestion in major ports. There have been cases of congestion in major ports and consequent delay in shipping resulting in a very huge depletion of foreign exchange. Ninety-three per cent of overseas trade is still covered by foreign tonnages. When we are undertaking very big industrial projects

At this stage, the temporary Chairman rang the bell and the hon. Member resumed his seat.

* SRI A. GOVINDASAMY : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, எட்டாவது முறையாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது எட்டாவது முறையாக என்னுடைய எதிர்ப்பை தெரிவித்து இதில் இருக்கிற குறைபாடுகளையும் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இந்த ஆண்டு ஒரு பெரிய முன்னேற்றத்தை காண்கிறேன். அந்த முன்னேற்றம் என்னவென்றால், அதிகமான புள்ளி விவரங்கள் இருப்பதைத் தவிர வேறு மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய முறையில் அல்லது பொது மக்கள் இதை பாராட்டக்கூடிய அளவில் இந்த ராவு செலவு திட்டம் அமையவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளும் தரப்பில் பேசிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும், எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் உள்பட இந்த அறிக்கையில் புதிய வரிகள் இல்லை என்றும், உபரி பட்ஜெட் வந்திருக்கிறது என்றும், அதனால் வாவேற்கிறோம் என்றும் பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டில் புதிய வரிகள் இல்லை என்பது உண்மைதான். ஆனால் இனிமேல் வரி போட மாட்டோம் என்ற உத்தரவாதம் இதில் கொடுக்கப்படவில்லை. பட்ஜெட் நேரத்தில் வரி வந்தால் அதற்கு நாட்டில் அதிகமான எதிர்ப்பு இருக்கும் என்ற காரணத்தால் இப்பொழுது வரி போடுவதைக் கொண்டுவராமல் இருக்கிறதோ என்று கருதவேண்டியதாக இருக்கிறது. சென்ற பட்ஜெட்டிற்குப் பிறகு விவசாய வருமான வரியைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். விற்பனை வரிச் சட்டத்தைத் திருத்தி அதனால் உபரி வருமானம் வருவதற்கு வழி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்லாமல், புதிதாக இப்பொழுது நயா பைசா முறையைக் கொண்டுவந்திருப்பதால் நம் சர்க்கார் நடத்தகிற பஸ் சர்வீசில் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கிறது. வரி போடாவிட்டாலும் இந்த டெசிமல் காயினேஜ் முறையைக்கொண்டு வந்திருப்பதால் அதிகப்படியான வருமானம் பஸ் சர்வீசுக்கு கிடைக்கிறது. இப்படி மறைமுகமாக சர்க்கார் பொது மக்களிடத்திலிருந்து அதிகப்படியான வரியல்லாத வருமானத்தை அடைந்து வருகிறார்கள். மக்களுக்கு வரிக் கொடுமை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நமது அரசாங்கம் மறுக்க முடியாது. இதைப்பற்றி அவர் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புஸ்தகத்திலிருந்தே தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இன்றையதினம் நமது ராஜ்ய சர்க்கார் போடக்கூடிய வரி போதாது என்று மத்திய சர்க்காரும் வரி போடுகிறார்கள். அவர்கள் தீப்பெட்டிக்கு வரி, தேயிலைக்கு வரி, காபிக்கு வரி, புகையிலைக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். புகையிலைக்கு வரி போட்டதன் காரணமாக நாட்டில் சிகரெட்டின் விலை உயர்ந்து விட்டது. அதனால் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு சிகரெட் பிடிக்கும் வழக்கம் இல்லாவிட்டாலும், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குடிக்கிறாரோ என்னமோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் கனம் காமராஜ் அவர்கள்

[Sri A. Govindasamy]

[6th March 1959]

குடிப்பது உண்டு. அதனால் அவருக்கும் இது பாதிக்கும். இன்றைய தினம் புகையிலைக்கு வரி போடுவதன் காரணமாக இவைகள் எல்லாம் பாதிக்கப் படுகின்றன. (யாரோ குறுக்கிட்டார்), “ஆடு நனைகிறதே என்று ஓயை அழுததாம்” என்பதைப் போல் இருக்கிறது. ஒருக்கால் அதை காமராஜ் சமாளிக்கலாம். ஆனால் நடுத்தர வகுப்பினர்கள் என்ன செய்வார்கள். அவர்களுக்கு இது ஒரு அத்தியாவசிய பொருளாக இருக்கிறது. இவை களுக்கு வரி போட்டால் அவர்களால் எப்படி சமாளிக்க முடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். தீப்பெட்டியை நடுத்தர வகுப்பினர்கள் அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் பாதிக்கப்படு வார்கள். இதைப் பற்றி யெல்லாம் சொன்னால் அது மத்திய அரசாங்கத்தால் போடப்படுகிறது, எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லலாம். நமது நிதி அமைச்சருக்கு வாதாடுவதற்கு திறமை இருப்பதால் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் சொல்லி இப்படிப் போடக்கூடாது என்றும் அல்லது அப்படிப் போட்டாலும் அதன் மூலம் வசிலிக்கப்படுகிற தொகையில் ஒரு அளவாவது நமக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏன் அவர்களுடன் வாதாடக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அப்படி திறமையாக வாதாடி கொஞ்சம் பணத்தைக் கொண்டு வந்து இங்கே ஈடு செய்து கொள்ளலாம் அல்லவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உங்களுடைய தலைவர் பாராட்டுகிறார். ஆனால் நீங்கள் மறுக்கிறீர்களே, யார் சொல்வதை நம்புவது என்று தான் தெரியவில்லை.

SRI C. N. ANNADURAI : டில்லியில் சென்று நீங்கள் சண்டை போட்டதாக கேள்விப்பட்டேன் என்று சொன்னேனே தவிர சண்டை போட்டதாக நான் சொல்லவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கேள்விப்பட்டேன் என்பதை யாவது பக்கத்திலுள்ளவருக்கு தெரிவிக்கும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : எங்களுடைய தலைவரிடத்தில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவர் சொல்வதை நாங்கள் நம்புவோம். அதில் ஆட்சேபனை கிடையாது. அவர் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்வதில் கொஞ்சம்கூட சந்தேகம் கிடையாது. ஆகவேதான் நான் மறுபடியும் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்கிறேன், அவருடைய உரை யிலிருந்தே நன்றாகத் தெரிகிறது, மற்ற ராஜ்யங்களில் நிதி நிலை முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறது. நமது நிதி நிலைமையைப் பற்றி நிதி கமிஷனை கவனிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளக்கூடாது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நிதி கமிஷனுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. ஹைக்கோர்ட்டுக்கும், சப்ரீம் கோர்ட்டுக்கும் என்ன சம்பந்தம் உண்டோ அந்த சம்பந்தம் தான் நிதி கமிஷனுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது. இதை ஒப்புக்கொண்டால் உங்கள் தலைவர் சொல்வதை மறுக்கவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : நிதி கமிஷன் சிபாரிசை மத்திய அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளவில்லையா என்ன?

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்ததற்கு நன்றி. நிதி கமிஷனிடம் அவர் வாதாடினால் அவருக்கு நிச்சயமாக கிடைக்கும். அதற்கு வேண்டிய திறமை அவருக்கு இல்லையா? அவர்களிடம் ஏன் அதிகமாகக் கேட்கக்கூடாது. மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட தொகையை அவர்கள் செலவழிக்காமல் இருக்கும்போதும், நமக்குக் கொடுத்த தொகையை நாம் செலவு செய்திருக்கும்போதும் ஏன் இன்னும் அவர்களைக் கேட்டு அதிகமாக வாங்கி வரக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய திறமை நமது அரசாங்கத்திற்கு இல்லையா, நிறைவேற்றுவதற்கு வேறு திட்டங்கள் இல்லையா, அதிகமாகக் கேட்பதற்கு ஏன் தயங்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

6th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வடக்குடன் வாதாடி என்னால் வெற்றிகாண முடியும், ஆனால் தெற்கே உங்களுடன் வாதாடி என்னால் வெற்றிகாண முடியவில்லை. உங்களுடனும், அண்ணாதுரையுடனும் வாதாடி வெற்றிகாண முடியவதில்லை. உங்களுடன் வாதாடினால் அதிகப் படியான கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதைமட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : வடக்குடன் திறமையாக வாதாடவில்லை என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். இடண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு 398 கோடி ரூபாய் கேட்டு 358 கோடி ரூபாய்தான் வாங்க முடிந்தது. (சில குறுக்கிடல்) என்னுடைய நேரம் செலவழிந்து போகிறது. வீணாகிறது.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் மழை இல்லாத காரணத்தால் திருநெல்வேலி மாவட்டம், ராமநாதபுரம் மாவட்டம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் நிதி நிலை அறிக்கையில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தை விட்டு விட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. அதையும் சேர்த்தால் ஒருக்கால் பஞ்சம் எல்லா இடங்களிலும் ஏற்பட்டு விட்டது என்று கருதுவார்கள் என்ற காரணத்தினால், அவ்விதம் விட்டு விட்டார்களோ என்று தெரியவில்லை. அநேகம் இடங்களில் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டதன் காரணமாக வரி வஜா செய்திருக்கிறார்கள். கன்யாகுமரி மாவட்டத்திலும் வரண்டுபோய் விட்டது, மணிமுத்தூர் பிரதேசத்திலும் வரண்டு போய்விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அங்கேயெல்லாம் வரி வஜா செய்திருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களுக்கும் வரி வஜா சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தி அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது என்று திருதாமஸ் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். வருஷத்திற்கு வருஷம் படிப்படியாக உயர்ந்து 1957-58-ல் எக்கருக்கு 1300 பவுண்டாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று கணக்குக் காட்டி இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு உற்பத்தி உயர்ந்து கொண்டே போகிறது என்று சொல்லும்போது விலை வாசியும் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அதைக் குறைக்க என்ன காரணம் என்று கேட்டால் எங்களுக்கு வழி தெரியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். வழி அவர்களுக்குத் தெரியும் உணவு தானியத்தைப் பதுக்கல் காரர்கள் பதுக்கிவிடுகிறார்கள். (ஸ்ரீ ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: யார் பதுக்கல்காரர்கள் ?) வியாபாரிகள்தான். பதுக்கல்காரர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. பதுக்கல்காரர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறது. விவசாயிகள் கையில் இருந்து உணர்ந்தும் நெல்லுக்கு அதிக விலை கிடைப்பாது. விவசாயிகள் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உபகரணங்களுக்குக்காக பின்னணுக்கு முதலியவைகளுக்காகவும், மற்றக் காரியங்களுக்காகவும் செலவழிகிற தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் இன்று உணவு தானியங்களின் விலை உயர்வின் காரணமாக கிடைக்கக் கூடிய தொகை விவசாயி கைக்குப்போகிறதா என்றால் இல்லை. இடையில் இருக்கிற பதுக்கன் வியாபாரிகளுக்குப் போய்விடுகிறது. திரு கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் இதை ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள். அவர் ஒரு விவசாயி ஆனதால் இதை நன்றாக உணர்ந்திருப்பார். ஆகவே அதை உணர்ந்து “ஸ்டேட் டிரேடிங்” கொண்டு வந்தார்கள். அரசாங்கத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்ட வியாபாரிகள் அத்தனை பேரும் எதிர்ப்பார்கள். இப்பொழுதும் தகவல் வந்திருக்கிறது. எந்த வியாபாரியும் இதை மறுக்க முடியாது.

சர்க்கார் செய்யும் காரியங்களை நிறைவேற்றுவதில் அவர்கள் கையாள்கிற முறையின் காரணமாக திறமைக்குறைவின் காரணமாக எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதைச் சொல்ல ஒரு எடுத்துக்காட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி மிகப் பெரும் அளவில் பொறுக்கு விதைகளை விசுவாயிகளுக்கு ஏராளமாகக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பெருமையாகப் பேசினார்கள். 360

11-00
a.m.

[Sri A. Govindasamy]

[6th March 1959]

விதைப் பண்ணைகளை நடத்தப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். 360 விதைப்பண்ணைகள் திறக்கப்பட்டு நடத்தப்படுகிறதா? அதற்காக செலவு செய்ததில் திறமையாக நடத்தி லாபம் கிடைக்கச் செய்தார்களா? கிட்டத்தட்ட 4 லட்சம் ரூபாய் இந்த இனத்தில் செலவு செய்தார்கள். இவர்களுடைய திறமையின்மையின் காரணமாக அதில் இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் ஒரு லட்சத்து இருபத்திநாலாயிரத்து நானூறு ரூபாய். இப்படி ஒவ்வொரு வகையிலும் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய மாவட்டத்தில் சால்சுப்பத்தில் ஏற்படுத்திய டின் “பார்ம்களில்” 15,000 ரூபாய் நஷ்டம். விவசாய அமைச்சருடைய ஊரில் நரசரத் பேட்டையில் 15,000 ரூபாய் நஷ்டம். இவற்றிற்காக இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட வேண்டுமா? நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையிலும் வெளியிலும், எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன திட்டத்தைக் கிண்டல் செய்ததாக நினைத்துக் கொண்டு “இறைச்சி கடை வைக்கச் சொல்லுகிறார்; கோழி முட்டை விற்கச் சொல்லுகிறார்” என்று பேசி வருகிறார்கள். ஆனால் உங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட சமையல் வேலையைக்கூடத் திறம்பட உங்களுடல் நடத்தமுடியவில்லையே? அதிலே எவ்வளவு நஷ்டம்? சுமார் 4,300 ரூபாய் சர்க்கார் கட்சிக் கொட்டி நடத்தின—ஹாஸ்டலில் தங்கியுள்ள உறுப்பினர்களுக்காக நடத்திய உணவு விடுதியின் காரணமாக நஷ்டம் ஏற்பட்டது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அங்கத்தினர்கள் அதிமாகச் சாப்பிட்டதுதான் நஷ்டத்திற்குக் காரணமா?

SRI A. GOVINDASAMY: அங்கத்தினர்கள் சாப்பிட்டு விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இங்கே இருக்கிற அத்தனை பேரும் மிகவும் மேகமான் சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டும் இவ்வளவு நஷ்டம் வந்தது. இந்தக் குற்றச்சாட்டைக் காங்கிரஸ் கட்சிக் கொட்டி அவர்கள் மறுக்க முடியாது. அந்த ஹாஸ்டலில் இருக்கிற உணவு விடுதியில்தான் சாப்பிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டது. இங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் அவ்வளவு பேரும் இதை ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள். இதை மறுக்க முடியாது.

நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் பரம்பிசுளத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்குப் பாராட்டுகிறேன். கோள அரசாங்கத்தாருக்கு பரம்பிசுளத் தண்ணீரை கொடுத்ததற்காக நிதியமைச்சர் அவர்கள் உரையில் நன்றி தெரிவிக்கப்படவில்லை என்று இங்கே பலமாக வாதிடப்பட்டது. அவர்கள் பரம்பிக்குளத்திற்குப் பதிலாக சோலையாறு தண்ணீரில் ஒரு பகுதியைப் பெற்றுக் கொண்டுதான் அதைக் கொடுத்தார்கள். பரம்பிசுளத் திட்டம் உங்களுக்கு வேண்டுமென்றால் எங்களுக்குச் சோலையாறுத் திட்டம் வேண்டுமென்ற நிலையில்தான் அது ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஆகவே சோலையாறு திட்டத்தை நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்ததற்கு அங்குள்ள காங்கிரஸ் காரர்களை நன்றி தெரிவிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அணைக்கட்டுகளைக் கட்டிவிட்டோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவைகளை நாங்கள் போய்ப் பார்த்தோம். மணி முதலாறு திட்டத்தால் எதிர்பார்த்த அளவு பயன் கிடைக்கவில்லை. சாத்தனார் திட்டத்தால் எங்கள் மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். அணை கட்டிய அளவுக்கு நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இன்னும் பெரும் அளவில் அணைகள் கட்டப்பட வேண்டி இருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. எல்லா வற்றையும் பரிசீலனை செய்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் பனைமலை எரித் திட்டத்தை நிறைவேற்ற 5, 6 லட்ச ரூபாய்தான் செலவாகும், என்று கணக்கிடப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் பூர்த்தியானதா? பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் வந்து அதைப் பார்வையிட்டார்கள். அவர்கள் மராமத்துவிட்டுப் போயும் அதைத் திட்டத்தில் சேர்க்கவில்லை. கோசி

6th March 1959] [Sri A. Govindasamy]

நதித் திட்டம் கள்ளக்குறிச்சியின் வட்டத்தில் இருக்கிறது. அதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்தார்கள். 87 லட்சம் செலவாகும் என்று புள்ளிவிவரத்தைக் காட்டினார்கள்.

(Mr. Speaker in the Chair).

எங்களுடைய தலைவர் அண்ணா அவர்கள் சென்ற கூட்டத்தில் பேசும் போது கோழிப் பண்ணை வைத்து அரசாங்கம் நடத்த வேண்டுமென்று கூறியதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலும், வெளியிலும் கிண்டல் செய்யும் முறையில் பேசிவந்தார்கள். அப்படிப் பேசி வந்தவர்கள் இன்றைய தினம் கோழிப் பண்ணைக்காக 4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திட்டம் நீங்கள் நடத்துகிற சமுதாய நலத் திட்டத்தில்தான் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது ஒன்றும் புதிய திட்டமல்ல. வருஷா வருஷம் நடந்து வருகிற திட்டந்தான்.

SRI A. GOVINDASAMY: He is taking my time, Sir.

MR. SPEAKER: Then the hon. Member need not yield.

SRI A. GOVINDASAMY: இந்த அரசாங்கமானது கதருக்கு காட்டுகின்ற அக்கரையின் அளவு கைத்தறிக்கு காட்டவில்லை என்பதை மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் கதரை வெறும் பதாகை கூறவில்லை. நான் கதர் கட்டியவன்தான். மாணவப் பருவத்தில் நான் கதர் கட்டியவன்தான். பின்பு நான் அதிலிருந்து மாறுபட்ட போது கதர் கட்டுவதை விட்டு விட்டேன். இலும் பொருளாதார நிலைமையை ஒட்டிப்பார்த்தாலும் கதர் கட்டுவது ஏழைகளாலும், நடுத்தர வகுப்பினர்களாலும் முடியாது என்று கூறலாம். நீங்கள் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்கு symbol ஆக ஒரு சமயம் இந்தக் கதரைக் கட்டி வந்தீர்கள். இப்பொழுது அதற்கு அவசியம் இல்லை. கதருக்காக அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கி இருப்பது அவசியமானது. அதற்குப் பணத்தை ஒதுக்கி பாழாக்குகிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதற்குத் தான் அந்த இலாகா பயன்படுகிறது. தியாகிகளுக்கு நிவம் கொடுப்பதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. இன்னும் 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கர் அதிகமாக வேண்டுமானாலும் கொடுங்கள். ஆனால், சாதாரண மக்கள் இந்தக் கதரை வாங்கினால் கட்டுப்படியாகாத நிலை இருப்பதாலும், அது ஏழைகளின் பொருளாதார நிலைமைக்கு ஒவ்வாதது என்பதாலும் அதற்குப் பணத்தை ஒதுக்கிப் பாழாக்காதீர்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன். மேலும் கதருக்கு 3 அணு ரிபேட் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் கைத்தறிக்கு 1½ அணுதான் கொடுக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இதைப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கைத்தறித் துணியில் ஓரத்தைத் தைத்துவிட்டால் சேல்ஸ் டாக்ஸ் போட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் கதர் ரெடிமேட் துணிகளுக்குக் கூட சேல்ஸ் டாக்ஸில் இருந்து விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏன் இந்தமாதிரி வித்தியாசம் பாராட்டுகிறீர்கள்? ஒரு கட்சியின் ஏகபோக உரிமையான கதருக்கு இந்த மாதிரிச் சலுகைகள் கொடுப்பது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கது. கைத்தறி வாரங்கள் நடத்துகிறார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் எங்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கூறுவது பொதுமக்களை ஏமாற்றுவதற்காகக் கூறுவதே தவிர உண்மையில் கூறுவதில்லை. கைத்தறிவார விழாக்கொண்டாடப்பட்டது. அதில் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள்தான் பெரும்பாலும் கலந்து கொண்டார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை அழைக்கவில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள், விவசாய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் ஆகியவைகளை வகுக்கும்போது எங்களைக் கலந்தார்களா? கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரைக் கலந்தார்களா? எதிர்க் கட்சியினரைக் கலந்தார்களா? இவ்வாறு திட்டங்களை வகுக்கும் போது தெல்லாம்ப எதிர்க்கட்சிகளைக் கலக்காமலேயே செய்து விட்டு எதிர்க்கட்சிகள் திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே திட்டங்கள் நிறைவேற ஒத்துழைக்க

[Sri A. Govindasamy]

[6th March 1959]

வேண்டுமென்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? இன்றைக்கு வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு எண்ணிக்கைபலம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்? மக்களிடம் சென்று எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் திட்டங்களை நிறைவேற்ற இடையூறுக இருக்கிறார்கள் என்று தவறான பிரசாரத்தைச் செய்து வருகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் விவசாய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் நான் ஏற்றிருக்கும் பணியை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வேண்டுமானால் தொகுதிக்குப் போகாமல் இருக்கலாம். ஆனால் நான் அடிக்கடி தொகுதிக்குப் போய்வருகிறேன். அநேகம் நோட்டீஸ்கள் எல்லாம் அச்சடித்து பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : On a point of order, Sir. கனம் அங்கத்தினர் தம் தொகுதிக்குப் போகலாம். ஆனால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் போவதில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுவது மற்ற அங்கத்தினர்களுடைய கௌரவத்தைப் பாதிக்காதா என்பதை தாங்கள் கவனித்து ரூலிங் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : How is it unparliamentary to say that the hon. Members did not go to their 'Thokuthi'? The hon. Member cannot object to that.

The hon. Member is entitled to say it back to them. (The hon. Member Sri Bharathi stood up again). Please sit down. There is no point of order. If the hon. Member does not like that, that is a different matter. What the hon. Member said is in order.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : Will the Chair allow us to pass similar remarks about the members of the opposition?

MR. SPEAKER : Yes, but not all sorts of remarks.

SRI S. LAZAR : இப்போது கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது இந்தச் சபையில் உள்ள ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்கள் தொகுதிக்குப் போகவில்லை என்ற முறையில் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அதுபோல் சொல்வதானது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் நேரிடையில் குறிப்பிடுவதாக இருக்கிறது. இந்தச் சபை விதிகளின்படி ஒரு அங்கத்தினர் மற்ற ஒருவரைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

(The hon. Member Sri A. Govindasamy rose.)

SRI S. LAZAR : I may be permitted to pursue my point.

(The hon. Member Sri A. Govindasamy again rose.)

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Govindasamy cannot answer the point. It is the Chair that must decide that.

Will the hon. Member Sri Lazar kindly quote the relevant rule?

SRI S. LAZAR : Yes, Sir, I shall if the rules copy is passed on to me since I do not have a copy with me now.

MR. SPEAKER : When the hon. Member raises a point of order he must have provided himself with a copy of the rules. Let the hon. Member get one and quote the relevant rule.

6th March 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is all over now, Mr. Speaker Sir. We can take up the question later.

MR. SPEAKER : The hon. Member has raised a point of order and I must give my ruling on that. If the hon. Member is not pressing his point of order I have no objection.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We will take up this question later on.

SRI S. LAZAR : As the Hon. the Leader of the House wants that it could be taken up later

MR. SPEAKER : I am sorry, if the hon. Member is raising his point of order, let him do so now. If he is not doing so, he may resume his seat.

SRI S. LAZAR : I am raising the point now, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY : My time is taken up by these interruptions, Sir.

MR. SPEAKER : I will give you extra time to compensate this.

SRI S. LAZAR : Rule 66 of the Assembly rules says :

‘ A member, while speaking, must not—

(i) give his opinion about or refer to any matter on which a judicial decision is pending;

(ii) make a personal charge against a member.’

Sir, the personal charge here is that the members belonging to the Government group are not visiting their constituencies. This is a personal charge and there cannot be a more personal charge than this against members of this Assembly. Therefore my submission is that this is a personal charge against the Members of this House, a charge which the hon. Member is not entitled to make. He may make allegations against the Government, allegations against the party as such, but to say individually, that the members belonging to the Government group are not visiting the constituency will amount to a personal charge against the member concerned. Therefore I raise this as a point of order under Rule 66 of the Assembly Rules and request the Chair to give a ruling on this.

MR. SPEAKER : My reading of the expression ‘ personal charge ’ is, if the hon. Member had said ‘ the Hon. Member Sri Lazar is not going to his constituency ’, then it would be a personal charge. What the hon. Member said was only a criticism and not a personal charge. I therefore rule that what the hon. Member said is perfectly in order. The hon. Member Sri Govindasamy may continue.

SRI A. GOVINDASAMY : தலைவர் அவர்களே, அரசியல் கட்சிகள் வேறுபாடுகளை விட்டு ஒன்றாகச் சேர்த்து இத்திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு இந்தச் சபையில் இருக்கும் கட்சிகள் எல்லாவற்றின்

[Sri A. Govindasamy] [6th March 1959]

ஒத்துழைப்பையும் சர்க்கார் நாடுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டு இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கலந்துகொள்கிற சமுதாய நலத் திட்டங்களில் எல்லாம் நான் கலந்துகொள்கிறேன். ஆனால் அந்தக் கூட்டங்களில்கூட—நான் கலந்துகொள்கிற கூட்டங்களில்கூட அவர்கள் கலந்துகொள்வதில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள், திட்டம் நல்லதாக இருந்தாலும் எங்களுடைய கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பை நாடுவதாக மட்டும் சொல்லிக்கொண்டிராமல் அவர்களுடைய கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும், எல்லாக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெறுகிற முறையில் நடைமுறையில் செயலாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பளாக் அவ்வைசரி கமிட்டி போடும்போதுகூட ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை ஆதாரத்தோடு எடுத்துக்காட்ட முடியும் என்று சொல்கிறேன். அது மாத்திரம் அல்ல, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இந்தக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளும்போது மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் கலந்துகொள்கிறார், மாவட்ட காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் கலந்துகொள்கிறார் என்பதாகவெல்லாம் பெயரும் பதவியும் போட்டு நோட்டீஸ் அச்சிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நோட்டீஸ்களை எல்லாம் கொண்டுவந்து காட்ட முடியுமா? ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களோ, கம்யூனிஸ்ட்காரர்களோ, பிரஜா சோஷலிஸ்ட்காரர்களோ கலந்துகொள்ளும்போது பெயரை மட்டும் போட்டுக்கொள்கிறார்களே தவிர அவர்கள் அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்பது ஒன்றும் குறிப்பிடுவது கிடையாது. அவர்களுடைய கட்சியும், அந்தக் கட்சியில் அவர் வடிக்கும் பதவியும்கூட நோட்டீஸ் போடுவது என்றால் அச்சிடவேண்டும்.

என் தொகுதியில் ஒரு பத்து கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் கூட வந்து பார்த்தார்கள். சென்ற ஆண்டில் பரையாரிட்டி லிஸ்டில் டரப்பாக இருந்த பனங்குப்பம் கிராமத்திற்குக்கூட இன்னும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. முன்பு அரசாங்கம் கம்பெனிமேல் பழியைப் போட்டுக்கொண்டிருந்தது. இப்போது கம்பெனிகூட இல்லை. அரசாங்கமே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டதன் காரணமாக அந்த கிராமங்களுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்து கொடுத்தால் அவருக்கு நான் மிகவும் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாங்கள் தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறோம். அது போலவே நான் தென்தற்காடு எல்லாவகையிலும் மிக மிக புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். உடனடியாக இந்த கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துக்...

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Before the next hon. Member starts speaking, I would like to say a word.

கனம் ஏம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்த அபிவிருத்தித்திட்ட வேலைகளில் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த எங்களில் யாருடைய ஒத்துழைப்பை யும் கோருவதில்லை என்று குறிப்பிட்டதற்குத் தகுந்த பதிலாக—கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் 'என் தொகுதிக்கு வாருங்கள். இத்திட்டத்தில் நோட்டீஸ்கள் முதற்கொண்டு நானே அச்சடித்து மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கோரி நான் சேர்ந்து உழைப்பது தெரியும்' என்று குறிப்பிட்டுவிட்டதற்கு கனம் கோவிந்தசாமிக்கு நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன்.

(Sri A. Govindasamy rose.)

MR. SPEAKER: The hon. Member has already made his speech. I am not going to allow him to speak again.

6th March 1959]

SRI M. P. SUBRAMANIAM: On a point of personal explanation, Sri.

MR. SPEAKER: No, the hon. Member Sri Chinniah Kovunder will now speak.

*** SRI N. P. M. CHINNIAM KOVUNDER:** தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் முக்கியமான பல முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்குத் தகுந்தபடி நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதனால் நான் மகிழ்ச்சி அடைவதோடு, இந்த ஆண்டு பருவமழை பல மாவட்டங்களில் பொய்த்துப் போய் இருக்கிற காரணத்தினால்—முக்கியமாக மருங்காபுரி ஜமீன் போன்ற இடங்களில் உள்ள விவசாயிகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதனால் வரிவசூல் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தில் பலவிடங்களில் பயிர் சாவியாகப் போய்விட்டது. ஆகவே அவர்களுடைய நிலைமையை சர்க்கார் சரியான முறையில் கவனிக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நீர்ப்பாசன திட்டத்தில் சர்க்கார் பல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருந்தாலும் எங்கள் பகுதியிலும் சிறிசில பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. துவரங்குறிச்சிக்கு அருகில் பாளாறு என்ற இடத்தில் அணை கட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. அதோடு கண்ணாற்று என்ற இடத்தில் மலைகள் இருக்கின்றன. அந்த மலைகளுக்கிடையே சொற்ப செலவில் அணைகட்டி நீர்த் தேக்கம் ஏற்படுத்தினால் ஏராளமான ஏக்கரா நிலம் சாகுபடிக்கு வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் மண்பாறைக்கும் புதுக்கோட்டைக்கும் காவேரி ஆற்றிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் கொண்டு வரவேண்டிய பிரச்சனை இருக்கிறது. ஸ்ரீ முத்தையச் செட்டியார் அவர்கள்கூட பேசும் பொழுது இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே இந்த இடத்திற்கு காவேரியைத் தருவிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல ஆண்டு காலமாக அங்குள்ள மக்களுக்கு இது பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மக்களிடமிருந்து சிறு மேம்பு மூலமாக வசூலித் தாலும்சூட அதைக் கொடுக்க ஏராளமான மக்கள் முன்னுக்கு வருவார்கள். சிறு சிறு திட்டங்களை விட பெரிய திட்டங்களை அமுல் நடத்தினால் தான் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். ஆகவே அங்குள்ள மக்கள் முன்னேற்றத்தைக் கருதி அரசாங்கம் இந்த திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் முன்பு ஒரு தடவை விவசாய மாநாடு நடந்தபோது கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் அந்த மாநாட்டிற்கு வந்திருந்தார். அங்கு ஒரு மிராச்தார் கனம் முதல் மந்திரியை புதுக்கோட்டைக்கும் மண்பாறைக்கும் ஊஞ்சலூரிலிருந்து ஒரு கால்வாயை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டதற்கு கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் யோசித்துதான் செய்யவேண்டும் கட்டாயம் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் தஞ்சை ஜில்லாவில் பயிர்கள் சாவியாக போய்விடும் என்று பதில் சொன்னார். நான் சொல்வது என்னவென்றால் அப்படி கொண்டுவரும் தண்ணீரை புதுக்கோட்டைக்கு ஒரு வருஷமும் தஞ்சாவூருக்கு ஒரு வருஷமும் கொடுக்கவேண்டும் அதனால் என்ன ஆட்சேபனை இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும். ஆகவே இந்த வாய்க்காலில் வெட்டுவதற்கு சர்க்கார் வழி வகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

போக்குவரத்து வசதிக்காக ராஜ்யம் பூராவிலும் ரஸ்தாக்கள் போடப் பட்டு வருகின்றன. இந்த ரஸ்தாக்கள் சோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. இவைகளில் எல்லாம் முக்கியமாக சமுதாய நல திட்டத்தின் கீழ் போட்டு வருகிறார்கள். மக்கள் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால் சர்க்கார் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து மொத்தம் இருபதாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து ரஸ்தாக்கள் போடப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ரோடுகள் ஆங்கு

[Sri N. P. M. Chinniah Kovander] [6th March 1959]

போடப்பட்ட போதிலும் இவைகள் சரியாகப் போடப்படாததினால் மக்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதற்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் சரியாகச் செலவிடப்படுவதில்லை. இந்த ரோடுபோடும் வேலையை ஜில்லா என்ஜினீயர்கள் கையில் கொடுப்பதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. இதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரசாங்க அதிகாரிகளின் பரிசாரம் உயர்தர வித்துக்களைத் தயாரிப்பதற்கான 360 விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதெனவும் இத்திட்டம் 1959-60-ம் ஆண்டுக்குள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் எனவும் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதையொட்டி நடப்பு ஆண்டில் 180 புதியப் பண்ணைகளை திறப்பதென்றும் திட்டம் இட்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பண்ணைகளுக்கான நிலத்தைப் பெறுவதும் பண்ணைகளை நடத்துவதிலும் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. ஆகவே எதிர் பார்த்த அளவு பண்ணை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. பல பண்ணைகளில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு பலனும் கிட்டவில்லை. இவ்வாண்டில் இதுவரையில் எட்டு புதிய பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல பண்ணைகளை நல்ல பலன் கிட்டாத காரணத்தாலும் சிலவற்றை நிலவளம் சரிவர இல்லாத காரணத்தாலும், இன்னும் சிலவற்றை போதுமான நீர்ப்பாசனம் இல்லாததாலும் கைவிட வேண்டியதாயிற்று. இதே காரணங்களால் இவ்வாண்டு இறுதியில் இன்னும் சில பண்ணைகள் மூடப்படலாம். ஆகவே இவ்வாண்டு இறுதியில் சுமார் 130 பண்ணைகள்தான் நடைபெற்றுவரும் என்று கூறப்பட்டது. விவசாயம் சாதாரணமான விஷயம் அல்ல. கோடிக்கணக்கான மக்கள் இதனால் வாழ்கின்றார்கள். ஆகவே பொறுக்கு விதைக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் அளித்து விஞ்ஞான முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு ஒரு பழமொழி உண்டு. “அகல் உழுவதைவிட ஆழ உழு” என்று சொல்லப்படுகிறது. நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்தால்தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். சாதாரண விவசாய முறையிலும் விஞ்ஞான முறையிலும் சாகுபடி செய்வதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டால்தான் நல்ல பலன் அடைய முடியும். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு மாடுவாங்கவும் மற்ற ஏர், உரம், போன்ற விவசாயக் கருவிகளைப் பெறுவதற்கும் சர்க்கார் தேவையான பணம் கொடுத்தல் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது மிகவும் நல்ல காரியம். ஆகவே நன்று செய்வதை இன்றே செய்யவேண்டும், என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். உச்சவரம்பிற்கு மேற்பட்ட நிலங்களை ஏழைகளுக்கு நல்ல முறையில் நிலங்களை பகிர்ந்து கொடுப்பது மிகவும் நல்லது. ஆகவே விவசாயப் பண்ணையைச் சர்க்கார் நடத்துவதற்கு தக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதனால் எம்.எல்.ஏ-க்களுக்குத்தான் லாபம் என்று மற்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் எடுத்த தொழிற்சாலையை தேசிய மயமாக்க வேண்டும். பொதுமக்களிடமிருந்து லட்சக் கணக்கில் லோன் மூலமாக பணம் கிடைக்கும் என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலை நல்ல முறையில் நடத்தினால் அது எல்லோருக்கும் நன்மை பயக்கும்.

கல்விச் சலுகை கொடுத்தது பற்றி மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் கணக்குப்பிள்ளைகள், முனிசிப்புகள் குழந்தைகளுக்கும் இச்சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. பொதுவாக இந்தக் கணக்குப்பிள்ளைகளும் பொறுப்புடன் வேலை செய்வதில்லை. இவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் 30 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. பொதுவாக இவர்கள் படிப்பிற்காகவோ அல்லது திறமைக்காகவோ இவர்களை வேலையில் அமர்த்துவதில்லை. பரம்பரை பாத்தியதையை கொண்டு சாதாரணமாக இவர்கள் வேலைக்கு வருகிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் மிராசுதாரர்களாக இருக்கிறார்கள், படிப்பு வாசனையே இல்லாதவர்கள். தலையாரியோ மற்றவரோ எழுதிக் காகிதத்தை நீட்டினால் கையெழுத்துப் போட்டுவிடுவார்கள். இவர்களால் மக்களுக்கு யாதொரு நன்மையும் கிடையாது. இவர்கள் தங்கள் இடத்தை விட்டுவிட்டு ஒரு வித பொறுப்பும் இல்லாமல் வெளியே சென்று விடுவார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட அக்கரை இல்லாதவர்களுக்கு சலுகைகள் அளிப்பதை விட வேறு ஏழை குழந்தைகளுக்குக்

6th March 1959] [Sri N. P. M. Chinniah Kovunder]

கொடுக்கலாம். சாதாரணமாகக் கிராமங்கள் விவசாயிகளுக்கு புறம் போக்கு நிலங்களை கொடுப்பதாக சொன்னார்கள். இந்தக் காரணங்களால் ஒரு பெரிய மிராசதார் 2 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை 2,000 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே கிராமக் கணக்குப் பிள்ளை, கிராம முன்சிபு முதலியவர்களை நியமிக்கும் முறையில் மாறுதலைக் கொண்டுவரவேண்டும். இந்த உத்தியோகங்களுக்கு போதிய அளவு படித்தவர்கள் வருவதில்லை யென்றாலும், போதிய அளவு படிக்காதவர்களையே நியமித்து அவர்களை ஊரை விட்டு ஊர் மாற்ற வேண்டும். கிராம அதிகாரிகளை ஒரே ஊரில் வைத்திருப்பதால்தான் இந்த மாதிரியான அநியாயமான காரியங்கள் நடக்கின்றன. மேலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளமாகிய 30 ரூபாய் மிகவும் குறைவான சம்பளம். இவ்வாறு குறைவான சம்பளம் கொடுப்பதும் இந்த அநியாயங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு 70 ரூபாய் அல்லது 100 ரூபாயாவது சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். கிராம முன்சிபிற்கு வேலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவர் 30 ரூபாய் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டு, ஆடு மாடுகள் பற்றிய கணக்கு, ஜனன் மரணக் கணக்கு, விவசாய சம்பந்தமான கணக்குகள் முதலிய கணக்குகளை எழுத வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் அடிக்கடி ஜமாபந்திகளுக்குப் போய்வரவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் “நாங்கள் ஜமாபந்திகளுக்குப் போய்வருவதற்கே எங்களுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் செலவாகிறது. உங்கள் சர்க்கார் எங்களுக்குக் கொடுக்கும் 30 ரூபாய் சம்பளம் போதவில்லை” என்று எங்கனிடம் சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கும் சம்பளம் போதாமலிருப்பதால் அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய பணத்திற்கு ஏழைகள் தலையில் கைவைக்கிறார்கள். சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களையும், சர்க்காருக்குச் சொந்தமான மரங்களையும் தங்கள் சொந்த உபயோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இதையெல்லாம் போக்க வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு 100 அல்லது 125 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். கிராம அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தின் தூண்கள். அவர்களை நியமிக்கும் முறையில் நல்ல மாறுதலைச் செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதைய நியமன முறையை மாற்ற வேண்டும். மக்கள் நலனுக்கான காரியங்களை யெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வதுடன், அதற்கு சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று எதிர்க் கட்சிகளைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் சிறுநாயை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI T. V. SANNASI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று இதை ஆதரிப்பவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக இந்த அசெம்ப்ளியில் வரவு செலவுத் திட்டத்தை பாராட்டுவதோ அல்லது குறை கூறுவதோ அவ்வளவு சாமானியமான காரியம் அல்ல என்பதைத் தான் என்னுடைய 7-8 வருஷ அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறேன். பட்ஜெட்டைப் பாராட்டுவதோ குறைகூறுவதோ எல்லோராலும் முடியாது. இருந்தாலும், அவரவர்களுடைய ஆற்றலுக்கு ஏற்றபடி அதைப் பாராட்டிப் பேசுவதும் எதிர்த்துப் பேசுவதும் வழக்கமாகி விட்டது. இந்த பட்ஜெட்டில் குறை இல்லாமலுமில்லை. ராஜ்யத்திலுள்ள குறைகளை நிவர்த்திக்கக்கூடியதாக இந்த வரவுசெலவுத் திட்டம் இல்லை. எல்லாக் குறைகளையும் உடனே நிவர்த்திக்கவும் முடியாது. “ஓம் நமச்சிவாய” என்று சொன்னவுடன் எல்லாக் காரியங்களும் நடந்துவிடக்கூடுமான்னு அது சாத்தியமாக இருக்கும். நாம் நினைத்தவுடன் எதுவும் நடப்பதில்லை. பணத்தை பல இலாகாக்களுக்கும் பல திட்டங்களுக்காகப் பிரித்துக்கொடுத்து பல அலுவலகங்களின் மூலம் காரியங்களைச் செய்யும்போது எல்லாக் காரியங்களையும் உடனே செய்து விடுவது என்பதும் முடியாத காரியம். என்ன இருந்தாலும், நாட்டின் நலனைக் கருதி சர்க்காரின் தற்காலப் பொருளாதார நிலைமைக்கேற்றவகையில் ஒரு அறிஞரால் எவ்வளவு காரியங்கள் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு காரியங்கள் செய்யக்கூடிய வகையில்தான் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆற்றலும் நல்ல சிந்தனையும் அறிவும் வாய்ந்த

[Sri T. V. Sannasi]

[6th March 1959]

ஒரு அறிவின் செல்வரிடம் இந்த ராஜ்யத்தின் பொருள் செல்வத்தை ஒப்படைத்திருக்கிறோம் என்பதை நினைக்கும்போது நாம் மகிழ்சியடைகிறோம். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். குறையற்ற செயலே எங்கேயும் காணமுடியாது. நல்லவரான காந்தியைக்கூட ஒருவன் சுட்டுக்கொன்றான் என்றால், நல்லதற்கும் எதிர்ப்பு இருக்கும் என்பது புலனாகிறது. அதைப்போன்று கெட்டதற்கும் எதிர்ப்பு இருக்கத்தான் செய்யும் என்பது, நமது உலக அனுபவங்களிலிருந்து நமக்குப் புலனாகிறது. நான் 1952-ம் ஆண்டிலிருந்து 1959-60-ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டம் விவாதிக்கப்படும் வரையிலும் இந்த அசெம்பிளியில் இருந்துவிட்டேன். இந்த அசெம்பிளியில் சென்ற காலத்தில் (பிரிஸ்டன்ட்) அறிவாற்றலும் உலக அனுபவமும் பொருளாதார நுணுக்கமும் வாய்ந்த பல அறிஞர்களை கொண்ட பலம்பொருந்திய எதிர்க் கட்சிகள் இருந்துகூட அப்போதும், வரவு செலவுத் திட்டங்கள் சுமுகமாகத்தான் “பாஸ்” ஆகியிருக்கின்றன. வரவு செலவுத் திட்டங்கள் “பாஸ்” ஆவது மாமூலாக இருப்பதால் இந்த விஷயத்தில் நாம் கவலைப்படுவதற்கில்லை. சில விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அரசாங்கத்தின் இன்றியமையாத கடமை ஆகும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : On a point of order, Sir. The hon. Member said that in the previous Assembly, there were brilliant Members possessing better economic knowledge. He indirectly said that the present Members of the Opposition did not come up to that level. Is he in order in saying so?

MR. SPEAKER : The hon. Member is reading too much between the lines. He said nothing about the present Assembly, and so why does the hon. Member bother about it?

SRI T. V. SANNASI : அரசாங்கத்தார் நல்ல நோக்கத்துடன் திட்டங்களுக்கு கோடிகோடியாக ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தாலும், திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது சம்பந்தமாக உள்ள அலுவலகங்களில் வேலைபார்க்கும் ஊழியர்கள் கட்சி மனப்பான்மை உடையவர்களாக இருப்பதை நான் பல இடங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்கிறது என்ற எண்ணத்தை மக்களிடையே பாப்பக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் சிலர் சில இடங்களில் விஷமம் செய்திருக்கிறார்கள். சிலர் தங்களுடைய வீடுகளில் கட்சிக் கொடியைக்கூட நிறுத்துகிறார்கள். அரசாங்க ஊழியர்கள் இவ்வாறு இருப்பதானது, இந்த நாட்டில் எந்த கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் தீதாகத் தான் இருக்கும். இது, காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி நடத்தினாலும் சரி, வேறு எந்தக் கட்சி ஆட்சி நடத்தினாலும் சரி, அரசாங்கத்திற்குக் கெடுதல்தான். காங்கிரஸ் கட்சியே நிலையாக என்றும் ஆட்சி நடக்கும் என்பது உறுதியல்ல. இந்த ராஜ்யத்தில் நாளைக்கு கம்யூனிஸ்டுகள் ஆட்சிக்கு வரலாம், அதற்கு அடுத்த நாள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வரலாம். எந்தக் கட்சி ஆட்சி நடத்தினாலும், அரசாங்க ஊழியர்கள் கட்சி மனப்பான்மையுடன் பணியாற்றினால் திட்டங்கள் நன்றாக நடக்காது. அரசாங்க ஊழியர்கள் இவ்வாறு இருக்காதபடி அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியம்.

அடுத்தபடியாக, நடைபாதைகள், ரோடுகள் முதலியவைகளைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன். மாநிலத்தில் பாதைகள் ரொம்ப மோசமாக இருக்கின்றன. அந்த அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. என் ஊரில் மருதாருக்கும் பணிக்கம்பட்டிக்கும் இடையில் உள்ள ரெயில்வே ஸ்டேஷன் “க்ராஸ்” பண்ணுவது மிகவும் கஷ்டம். அந்த ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் பக்கத்தில் $1\frac{1}{2}$ ஆன் மட்ட ஆழமுள்ள ஒரு வாய்க் கால் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக, அங்கே ஸ்ரீ நல்லுசாமி கவுண்டர் ஜில்லா போர்டு ப்ரெஸிடெண்டாக இருந்தபோது எழுதிக்கொடுக்கப்பட்டது. அவர் அவசியமான ஆர்டரைப் போட்டார். ஆனால் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. அந்த வாய்க்காலில் போன மாதம் ஒரு கிழவி விழுந்து அவள் கால் ஒடிந்து போயிற்று. ஒரு பஸ் அங்கே விழுந்தது. தாவேரி மில்லுக்கு வண்டி

6th March 1959] [Sri T. V. Sannasi]

யிழுத்துக்கொண்டு போகும் காளைகள் சுமார் 1,500 ரூபாய்கள் பெறுமானமுள்ளவைகள் அங்கே விழுந்து அவைகளுக்குப் பிராணபத்தது ஏற்பட்டது. இப்போது எம்.எல்.ஏ.-க்கள், எம்.எல்.சி.-க்கள் இவர்களுக்கு அதிகாரிகளால் மரியாதை காடப்படுவதில்லை. ஆனால், சில மெம்பர்களுக்குச் செல்வாக்கு இருக்கிறது. என் போன்ற ஏழைகளும் ஹரிஜனங்களும் அதிகாரிகளிடம் மக்கள் குறைகளை குறையிடலாம் அவர்கள் கவனிப்பதில்லை. நாங்கள் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருந்தாலும், 1,000 அல்லது 1,500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் அதிகாரிகள், “இவர்களுக்கு நாம் பயந்துதான் ஆகவேண்டுமோ!” என்று எண்ணுகிறார்கள். அந்த எண்ணம் அவர்களுடைய மனதில் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்துவருகிறது. அவர்களும் இந்த நாட்டில் பிறந்தவர்கள்தான். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு இன்றியமையாதவர்கள். அவர்கள் ஒழுங்காக இருந்தால்தான் அரசாங்க வேலைகளும் திட்டங்களும் நன்றாக நடக்கும். இதை சர்க்கார் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். மேலும், இப்போது ஜில்லா போர்டுகளை நீக்கிவிட்டு ஆலோசனை கவுன்சில்களைக் கொண்டுவருவதற்காக ஜில்லாபோர்டு வேலைகளை கலெக்டரிடம் ஒப்படைத்திருப்பதால், அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. ஒரு சபை, ப்ரெஸிடென்ட், மெம்பர்கள் இத்தனை பேரும் சேர்ந்து கவனிக்கவேண்டியவை ஜில்லா வேலைகள். அவைகளை கலெக்டர்களிடம் ஒப்படைத்தால், அவர்களால் ஒன்றையும் கவனிக்க முடியவில்லை.

காண்ட்ராக்ட் தொகை குறைவாக இருப்பதால், காண்ட்ராக்டர் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. மக்களோ, யாரிடம் போய் சொல்வது என்று கேட்கிறார்கள். பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் அலாட் செய்து அவைகள் செலவு செய்யப்படாமல் திருப்பித் திருப்பி அனுப்பிக் கொண்டிருப்பது நல்லதொரு பயிற்சியாக இருக்கிறதே தவிர காண்ட்ராக்டர்களுக்கு கொஞ்சம் அதிகப் பணம் கொடுத்து காரியம் சாதிக்கப் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இதுபற்றி கீழ் அதிகாரிகளுக்கு கடுமையான உத்தரவு போட்டு கண்காணிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாயிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, தண்ணீர் சங்கங்களுக்கும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. கரும்பு போட்டிருக்கும் நிலங்களுக்கதிகமாக 30,000 ; 40,000 ; 50,000 ஏக்கர் நெல் விளை நிலங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயம் விருத்தியாக வேண்டுமென்றால் அறுவடைக்குப் பின் நிலத்தில் நன்கு பிளவு உண்டாகும் முறையில் காய்ச்சல் போட வேண்டும். அப்படி பிளவு ஏற்பட்டால்தான் அந்த இடத்தில் உழுது பயிரிட்டால் நல்ல வெள்ளாமை கிடைக்கும். நிலத்திற்கு அடியில் ஈரம் இருந்தால் பயன்காண முடியாது. எங்கள் பகுதியில் கரும்பு சாகுபடி செய்யக் கூடியவர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள், 25 சத வீதத்திற்கு குறைவாக இருக்கிறார்கள். அதோடு கூட, அங்கு நெல் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். இரண்டு மாதத்திற்காவது தண்ணீர் இன்றி நிலம் காய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் நெல் விவசாயம் செய்பவர்கள். அதே நேரத்தில் கரும்பு முதலாளிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் 15 நாட்களுக்கு மேல் தண்ணீர் அடைத்தால் கரும்பு கெட்டுப் போய் விடுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த நிலை மிகவும் தர்மசங்கடமாக இருக்கிறது. தன் வயிற்றைக் கழுவிக்கொண்டு, தன் குடும்பத்தினரின் வயிற்றையும் கழுவிக்கொண்டு, பின்னர் நாட்டு மக்களுக்கும் உணவு அளிக்கப்பாடுபடும் விவசாயிகளின் பிரச்சனை முக்கியமா? அல்லது ஆயிரக்கணக்கில் ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக் கொண்டு கரும்பு சாகுபடி செய்து பணம் பணமாக குவித்து இரும்புப் பெட்டியில் சேமித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கும் கரும்பு முதலாளிகளின் பிரச்சனை முக்கியமா என்று சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும், அப்படி சிந்தித்துப் பார்த்து தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் முக்கியமான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்வது, இப்பொழுது சம்பந்தமில்லாது போனாலும் அதைப் பற்றி சொல்வதற்கு அங்கீகாரம் தரவேண்டுமென்று உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்வீஸ் கமிஷனில் ஹரிஜன மெம்பர் ஒருவர் கூட இல்லை. இது பற்றி எவ்வளவோ

[Sri T. V. Sannasi]

[6th March 1959]

தடவை சொல்லியுங்கூட அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்கமாட்டேன் என்கிறது. தகுந்த உத்தியோகங்கள் வரும்போதெல்லாம் சர்க்கார் சட்டப்படி ஹரிஜனங்களில் யோக்கியதாம்சம் உள்ளவர்களை வரவழைத்து பார்வையிட்டு பின்னர் அவர்கள் திட்டப்படி தகுதியில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இப்பொழுதுகூட ஜில்லா முன்சிப் நியமனத்திற்காக வேண்டி ஹரிஜன வக்கீல்கள்கூட, தகுதியுள்ளவர்கள் இரண்டு மூன்று பேர்களுக்கு அழைப்பு அனுப்பி அவர்கள் இங்கு வந்து பார்த்து விட்டுப் போனார்கள். இங்கு வந்துபோன செலவுதான் மிச்சம். உத்தியோகம் எல்லாம் கிடைத்திருப்பது மேல் இனத்தவர்களுக்குத்தான். தகுதியுடையவர்களுக்குத்தான் போயிருக்கிறது. ஆக, சர்க்காரின் உள்ளக் கிடைக்கைக்கு மாறாக, சர்க்காரின் கொள்கைக்கு முறணாக சர்வீஸ் கமிஷனில் பிரதி நிதித் தவம் கிடைக்காத நிலை திறமாய் அமைந்திருக்கிறது. இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு மந்திரி பதவி கொடுத்திருக்கிறீர்கள். சபாநாயகர்ஸ்தானத்தில், ஒரு ஹரிஜனர் உலகப் புகழ் பெற்றமுறையில் அமர்ந்து வேலை செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, பாரபட்சம் இல்லாத முறையில் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் ஒரு ஹரிஜனர் மெம்பரை நியமனம் செய்ய வேண்டும். அப்படி ஒரு ஹரிஜன மெம்பர் இருந்தால் தெருவில் போகிறவர்களுக்கும், வருகிறவர்களுக்கும் கலெக்டர் உத்தியோகம் அவர் இஷ்டப்படி கொடுத்து விடப்போவதில்லை. ஒருவரை மெம்பராக நியமித்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு திருப்தி ஏற்படும். ஆகவே, இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜன இலாகாவின் கீழ் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஆபீஸ்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் அவ்வளவு திருப்திகரமாகியில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் சாதாரணமாக ஹரிஜன டிபார்ட்மெண்ட் என்றால் அதைக் கெவலமாக மற்றவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதுவும் சர்க்கார் சர்வீஸில் உட்பட்டதென்பதை ரொம்பப் பேர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள். ஹரிஜன நலனுக்காக கோடிக்கணக்கில் ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டம்கூட அது நல்ல வகையில் பயன்படுகியில்லை. ஆகவே செலவு செய்யப்படும் பணம் நல்ல வகையில் பயன்படுகிறதா என்று பார்ப்பதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் செலவழித்தாலும்கூட அதை நான் வரவேற்பேன். அடுத்தபடியாக, மானிட ஜென்மத்தானை என்று ஐயுறும் வகையில் ஒரு சிலர், நம் நாட்டில் அமைச்சர்களையும், அரசாங்கத்தையும் நாணயக் குறைவான முறையில் திட்டி வருகிறார்கள். கீழ்தர முறையில் பலதம் பேசப்படுகிறது. ஆகவே, நாட்டில் ஒழுக்க நாணய கண்ணியம் பரவுவதற்கும், பொய்மை பரவாமலிருப்பதற்குமாக ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாவது வேண்டிய அதிகாரிகளை நியமித்து தகுந்தபடி கண்ணாணிப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கும் வேண்டிய முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி எழுந்தார்)

SRI T. V. SANNASI : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பப் போகிறீர்களா ?

SRI A. GOVINDASAMY : On a point of order, Sir, எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் அரசாங்கம் நல்ல காரியங்கள் செய்ததால் அதைப் பாராட்டியும், தவறுகள் இருந்தால் அதை எடுத்துக் கூறவும் செய்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, மானிட ஜன்மம் என்றும், பொய்மை பரவாமலிருக்க வேண்டும் என்றும் ஏதேதோ சொல்வது தவறு என்பதை நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : உங்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்தக் குல்லாய் யாருக்குப் பொருந்துமோ அவர்கள் போட்டுக்கொள்ளலாம்.

MR. SPEAKER : The hon. Member need not be so sensitive.

SRI T. V. SANNASI : ஆக, பாட்டாளி வர்க்கம் உழைத்து, பாடுபட்டு வரிப் பணமாக கொடுக்கும் பணம் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்பட வேண்டும். அடுத்த படியாக, கோவில்களில் எல்லாம்

6th March 1959] [Sri T. V. Sannasi]

அர்ச்சகர்களாக ஹரிஜனங்களைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டு வருகிறது. அதை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு என்ன தடை ஏற்பட்டுவிட்டதென்று தெரியவில்லை. ஆகவே, ஹரிஜனங்களை அர்ச்சகர்களாக அவசியம் போடுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையிலே பரம்பொருள் எல்லோருக்கும் சமத்துவம் என்றால், பரம்பொருளை வணங்கும் பத்தர்கள் உண்மையாகவே பத்தர்களானால் இதை அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்த ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் பத்து வருடங்களோடு தீர்ந்துவிடப் போகிறது என்பதைக் கேட்டதும் ஹரிஜனப் பெண்களுக்குக் கூட வயிற்று உளைச்சல் ஏற்படுகிறது. மீண்டும் இச்சலுகைகள் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு இந்த சமயத்தில் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்காக யாரும் வருத்தப்படக்கூடாது. இந்த அலெம்பிளியில் கூட, 50 வயதான ஒரு ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.யை ஹரிஜன அல்லாத 25 வயதுள்ள எம்.எல்.ஏ. பெயரைச் சொல்லியே கூப்பிடுகிறார்கள். ஏதோ வேலைக்காரனை அழைப்பது போல், எங்கும் இந்தப் போக்குத்தான் இருக்கிறது. இது திடீரென்று மாறிவிட்டதான் வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. காலப்போக்கில் இந்த வித்தியாச மனப் பாண்மை மாறுவதற்கு தொடர்ந்து வேலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு அனுமதி தந்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றி.

SRI K. GOPALA KOUNDER: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கைபடி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் சென்ற ஆண்டு மழை இல்லாது விவசாயமும், விவசாயிகளும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது உங்களில் பெரும்பாலோருக்கு நன்கு தெரியும். குறிப்பாக செஞ்சி தாலுக்காவில் பருவ மழை இல்லாததால் ஆவணி மாதம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நஞ்சை சாகுபடி இந்த வருடம் கார்த்திகை, மார்ச்சு மாதம்தான் சாகுபடி செய்ய முடிந்தது. ஆகவே, காலம் கடந்து சாகுபடி செய்யப்பட்டதால் மகசூல் இந்த வருடம் கால் பாகம்கூட கிடைக்கவில்லை. ஆகவே அங்கு வரி வஜா கொடுக்க வேண்டும். அதோடு கூட சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் லோன்களை வசூல் செய்வதையும் ஒத்திப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் மணிலா சாகுபடிதான் அதிகம். எங்கள் ஜில்லாவையே மணிலா ஜில்லா என்று அழைப்பதுண்டு. இந்த வருடம் மழை இல்லாத காரணத்தால் போட்ட விதைகளைக்கூட காண முடியவில்லை. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் பெரும்பாலும் மணிலாதான் விவசாயிகளுக்கு செலவுக்கு உதவக்கூடியது. ஆகவே, இந்த வருடம் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நல்ல மணிலா பொறுக்கு விதைகள் அளிக்கப் பட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறிய நீர்ப்பாசன ஏரிகள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் வெட்டப்பட்டது. அவைகள் மண்ணினால் தூர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் அவைகளில் மழைத் தண்ணீர் வந்து தேங்குவதில்லை. ஆகையால் அம்மாதிரி தூர்ந்துபோயிருக்கும் ஏரிகளை ஆழப்படுத்துவதின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யலாம். அந்த ஏரிகளுக்கு வருடம் கால் வாங்கக் குடி மராமத்து செய்யப்படாது இருக்கின்றன. அவைகளையும் சர்க்காரே எடுத்து ரிப்பேர் செய்து கொடுத்தால், தண்ணீர் வீணாகாமல் ஏரிகளில் வந்து சேரும். அம்மாதிரி செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல அனு கூலமாக இருக்கும்.

செஞ்சி தாலுக்காவில் சுமார் 120 கிராமங்கள் மின்சார வசதி செய்வ தற்காக சர்வே செய்யப்பட்டன. அப்படி சர்வே செய்யப்பட்ட கிராமங்களில் சுமார் 10 கிராமங்களில்தான் இப்பொழுது வேலை தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் மீதி கிராமங்களிலும் உடனடியாக வேலை தொடங்க வேண்டு மென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு விவசாயிகள் ஒரு குதிரை ஓட்டத்திற்கு வருஷத்திற்கு 50 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று இருப்பதை

[Sri K. Gopala Kounder] [6th March 1959]

25 ரூபாயாகக் குறைத்து அதைப் பத்து ஆண்டுகளுக்குள் கூட வசூல் செய்யலாம் என்று ஒரு திட்டம் வகுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் எலக்ட்ரிக் பம்பு செட்டுகள் விவசாயிகளுக்குக் கண்ட்ரோல் விலைக்குக் கிடைக்க வேண்டும். இதையும் முக்கியமாக அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமோனியம் சல்பேட் வெளியிலே 50, 55 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்களே தவிர, விவசாயிகளுக்கு சாதாரண விலைக்குக் கிடைப்பதில்லை. அதை சர்க்கார் நன்றாக ஆராய்ந்து விவசாயிகளுக்கு அமோனியம் சல்பேட் கண்ட்ரோல் விலைக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். கிராமங்களில் கம் போஸ்ட் உரம் தயாரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. யார் அதிக கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு ஏதாவது ஸப்ஸிடி கொடுத்து உதவினால், அவர்கள் நல்ல முறையில் கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிப்பதற்கு ஹேதுவாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

செஞ்சி தாலுக்காவில் பெரும்பாலும் ஜில்லா போர்டு ரோடுகள் 35 ரோடுகள் செப்பனிடவது டெண்டருக்கு விடப்பட்டு 3 வருஷங்கள் ஆகி விட்டன. ஆனால் ஒரு ரோடுகூட வேலை செய்யப்படவில்லை. எங்கு பெரிய அதிகாரிகள் போகவர வசதி இருக்கிறதோ, எங்கே குறைந்த தூரத்திற்கு அதிக பணச் செலவு செய்யக்கூடிய வசதி இருக்கிறதோ, அதாவது சிதம்பரம் தாலுக்கா போன்ற இடங்களில் அதிகாரிகள் வேலை செய்துவருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பிற்போக்கான இடத்தில் உடனே ரோடுகள் செப்பனிடப்பட வேண்டும் என்று எங்களைப் போன்றவர்கள் அதிகாரிகளிடம் சொன்னாலும், அவர்கள் ஏதாவது சர்க்குப் போக்குச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனித்துச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செஞ்சித் தாலுக்கா பிற்போக்கான தாலுக்கா என்று எல்லா மந்திரிகளுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அங்கு ஒரு கைத்தொழில் பாடசாலை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதோடு ஆசிரியர்கள் போதனா பயிற்சிப் பள்ளி என்று ஆரம்பிக்க வேண்டும். இது பற்றி நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஏற்கனவே விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வளத்தி, சத்தியமங்கலம் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு கிராமத்தார்கள் நிலம் நன்கொடையாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாகக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுக்காவில் செஞ்சி, மேல்மலையனூர் ஆகிய இரண்டு பிளாக்குகள் ஏற்கனவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் வல்லம், மேல் உலக்கூர் ஆகிய இரண்டு பிரிக்காகளையும் சேர்த்து இந்த ஆண்டிலேயே ஒரு பிளாக் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுக்காவில் நந்தன் கால்வாய் புராண காலத்திலிருந்து இருந்து கொண்டு வருகிறது. சாத்தனூர் அணையிலிருந்து விழுப்புரம் தாலுக்கா பனைமலை ஏரிக்கு நந்தன் கால்வாய் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு வந்தால் எங்கள் தாலுக்காவிலுள்ள பெரும்பாலான நிலங்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும். விவசாயிகள் நல்ல பலனை அடைவார்கள்.

மேலும், என்.ஜி. ஓக்களுக்குப் பஞ்சப்படி உயர்த்திக் கொடுத்ததுபோல் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதோடு என்னுடைய சிறுநூலையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவு அறிக்கையை மனமுவந்து வரவேற்று, ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் தன்னை பற்றி

6th March 1959] [Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

பெருமையாகப் பேசிக்கொண்டார்கள். தான் தன்னுடைய தொகுதிக்குச் செல்லுவதாகவும், மற்ற காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய தொகுதிகளுக்குச் செல்லுவதில்லை என்றும் பெருமை பாராட்டிப் பேசினார்கள். தன்னைப் பற்றித் தானே பெருமை பாராட்டிக்கொள்வது அமர அல்ல. ஒருவரைப் பற்றிப் பெருமை பேச வேண்டுமென்றால், அதை பொதுமக்கள் தான் பெருமையாகச் சொல்ல வேண்டும். அவர்களிடத்தில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தொகுதிகளுக்குச் செல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக சர்ட்டிபிகேட் கேட்பதற்குப் போகவில்லை. சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்று அவரிடம் போகும்பொழுது, அவர் இஷ்டப்படி சர்ட்டிபிகேட் வழங்கலாம். எங்களுடைய தொகுதிகளைப்பற்றி சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்கு எங்களுடைய தொகுதி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்களைப்பற்றி நல்ல சர்ட்டிபிகேட் வழங்குவதற்கு இருக்கிறார்கள். எனவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் எங்களுக்கு சர்ட்டிபிகேட் வழங்குவதற்கு தயாராக இருக்கவேண்டாம் என்பதை தங்கள் மூலம் அவர்களுக்கு இங்கு தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, கதர் துணியைப்பற்றி பேசும்பொழுது சர்க்கார் கதருக்காக இவ்வளவு பணம் கொட்டுகிறதே, கைத்தறிக்காக கொட்டவில்லையே என்பதுபற்றி மிகவும் பரிந்து பேசினார்கள். ஆனால் உடுத்துவது மில்வேஷ்டி, சட்டை போட்டுக்கொள்ளுவது மில் துணி. அப்படிப் போன்றவர்கள் கைத்தறியைப் பற்றி பேசுவதற்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : On a point of order, தலைவர் அவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் “என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது” என்று கேட்கிறார்கள். அது “unparliamentary” வார்த்தை.

(Sri S. Nagaraja Monigar rose).

MR. SPEAKER : Why is the hon. Member Sri Nagaraja Monigar interfering? Why is he so excited? I shall give my ruling. I think, it is not unparliamentary.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : இம்மாதிரி இவர்கள் பேசுவது வசை புராணம் பாடுவது நல்லது அல்ல என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். கைத்தறிக்காக சர்க்கார் மிகுந்த பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆகவேண்டும். மேலும் கைத்தறிக்கு நிரந்தரமான பாதுகாப்பு உரிப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதைச் சொல்லும் பொழுது, நிரந்தரமான பாதுகாப்பு அளிக்கும்பொழுது, கைத்தறி நெசவாளர் என்றவுடன் கூட்டுறவைச் சேர்ந்த நெசவாளர்கள் மட்டும்தான் என்று சர்க்கார் புரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் கைத்தறியில் நெசவு செய்யும் தொழிலாளர்கள் இன்னும் 40, 50 சதவிகிதம்தான் கூட்டுறவுத் துறையில் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவில் சேர்ந்திருக்கும் நெசவாளர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் கிடைக்கின்றனதோ, அந்த சலுகைகளையெல்லாம் கூட்டுறவில் சேராது நெசவாளர்களுக்கும் சர்க்கார் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சபையில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காரணம் இந்த கூட்டுறவு முறை ஒரு சிறந்த முறை என்பது நம் நாட்டில் ஒப்புக்கொண்டிருந்தாலும் இந்த கைத்தறி சம்பந்தமான விஷயங்களை நாம் எடுத்துக்கொள்ளும்போது மாஸ்டர் வீவர்களை நாம் மறந்து விடுகிறோம். மாஸ்டர் வீவர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் லட்சக்கணக்கான அல்லது கோடிக்கணக்கான பணத்தை முதலீடு செய்து தொழில் நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள் அல்ல. அவர்கள் ஐந்து அல்லது பத்து

[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham] [6th March 1959]

அல்லது இருபது தரிகளை வைத்துக்கொண்டு தொழில் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறவர்கள். மாஸ்டர் வீவர்கள் இந்த தொழிலில் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர்கள், மிகவும் அனுபவம் பெற்றவர்கள். ஆகவே மாஸ்டர் வீவர்களை புறக்கணித்துவிடாமல் அவர்களுடைய தொழில் மேலும் சிறப்பாக நடப்பதற்கும், அவர்களுடைய அறிவுத்திறனை இன்னும் அதிகமாக பயன்படுத்துவதற்கும் வேண்டி அவர்களை நிரந்தரமாக பாதுகாப்பதற்காக வேண்டிய முயற்சிகளை நமது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் கைத்தறித் தொழிலை முன்னேற்றுவதற்காக எவ்வளவோ முயற்சிகளை கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும் மக்களுக்கு தேவைக்கு தகுந்த உருப்படிகளை தயார் செய்வதற்கு வேண்டிய சக்தி படைத்தவர்கள் மாஸ்டர் வீவர்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. மில் முதலாளிகளை போன்று இவர்கள் அதிகப்படியாக அளவில் பணங்களை முதலீடு செய்ய இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இதே தொழிலை நடத்திக்கொண்டிருப்பதற்கு அவர்களுக்கு தங்களுடைய சக்திக்கு மேலாக முதலீடு செய்து குறைந்த வருமானத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே மாஸ்டர் வீவர்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தால்தான் இந்த கைத்தறித் தொழில் வளர முடியும், அப்போதுதான் இந்தத் தொழிலுக்கு நிரந்தரமான பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மேலும் இந்த கைத்தறி தொழிலுக்கு நூல் விநியோகம் செய்வதற்காக திருநெல்வேலியில் ஒரு தூற்பு ஆலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த ஆலையிலிருந்து, கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்ந்திருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு மாத்திரம் தான் நூல் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதை மாற்றி எல்லா நெசவாளர்களுக்கும் நூல் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெசவாளர்கள் எல்லோரும் எழைகள் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். நெசவாளர்கள் மில் தொழிலாளிகளைக் காட்டிலும் குறைந்த வருமானத்தையே பெற்று வருகிறார்கள். 12 மணி நேரம் பாடுபட்டால்தான் மாதம் ஒன்றுக்கு 40 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கக் கூடிய நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். ஆகவே நாம் மற்ற உத்யோகஸ்தர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் கல்வி சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான்காவது, ஐந்தாவது பாரத்திற்கு படிப்பதற்கும் உபகார சம்பளம் கொடுத்து வந்தால் அவர்களுடைய குழந்தைகள் படிப்பதற்கு மிக வசதியாக இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் முதல் வகுப்பில், இரண்டாம் வகுப்பில் படிப்பதற்குக் கூட புஸ்தகங்கள், ஸ்லேட்டுகள் இவைகள் வாங்குவதற்குக் கூட சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு புஸ்தகங்கள், ஸ்லேட்டுகள் இவைகள் எல்லாம் கொடுத்து அவர்களுக்கு படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் கைத்தொழில்களை அதிகமாக ஊக்குவிக்கவேண்டும் என்று நாம் விரும்புகின்றோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட தொழிலானது பரம்பரையாக ஒரு குடிசைத் தொழிலாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் நெசவாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு கல்வி சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று இந்த இடத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் என்று ஒரு வகுப்பினரை ஏற்படுத்தியதின் காரணமாக இதில் சேர்க்கப்படாமல் இருக்கும் மிகவும் பிற்பட்ட இனத்தில் இருக்கும் மாணவ மாணவிகளுக்கு கல்லூரில் படிப்பதற்கு வசதியில்லாமல் போய் விடுகிறது. அதோடு அவர்களுக்கு இயற்கையாக கிடைக்கவேண்டிய சலுகையும் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் என்று ஒரு வகுப்பினரை ஏற்படுத்தியதைப்பற்றி எனக்கு ஆட்சேபினை வில்லை. ஆனால் இதாவையிலும் சலுகை கொடுத்து வந்த பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு முன்னால் கிடைத்து வந்தது போலவே எல்லா சலுகை

6th March 1959] [Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

களையும் கொடுத்து வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது என். ஜி. ஒக்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் கல்வி சலுகை அளித்திருக்கிறது அரசாங்கம். அந்த முறையில் நெசவாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் கல்வி சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நாட்டில் ஜாதி பேதமின்றி ஏழைகள் எல்லோருக்கும் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அப்பேர்ப்பட்ட ஜாதி மத பேதமின்றி பொருளாதார வசதியின் அடிப்படையில் ஏழை குழந்தைகள் எல்லோருக்கும் கல்வி சலுகை அளிக்கக்கூடிய ஒரு காலம் அதிசீக்கிரமாகவே வரவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இருந்தாலும் கூட இப்போது சர்க்காருடைய நிதி நிலைமை அதற்கு வசதியில்லை என்று சொன்னாலும் கூட உடனடியாக ஏழை பெண் குழந்தைகளுக்கு கல்வி சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இப்போது தான் பெண்கள் புதிதாக படிப்பதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள். உயர்ந்த படிவங்களில் (புரவர்கள்) சென்று படிக்கும்போது நிதி நிலைமை வசதியில்லாமல் படிப்பை கைவிடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. ஆகவே பெண்களுக்காவது இந்த சலுகையை முதலாவதாக கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக உணவு தான் யங்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக விவசாயிகளை தங்கள் நெல்லை விற்பதற்கு பேட்டைகளிலுள்ள வியாபாரிகளிடம் கொண்டு வருகிறார்கள். சில நாட்களில் வியாபாரம் ஆகவில்லையென்றால் அந்த நெல்லை கமிஷன் வியாபாரிகள் அவர்களுடைய கடைகளிலேயே வைத்திருப்பார்கள். இந்த வியாபாரிகளுக்கு மூன்று அணு, நான்கு அணு கமிஷன் என்ற முறையில் தான் வருமானம் வருகிறது. ஆனால் இப்போதுள்ள அரசாங்கத்தின் உத்தரவுப்படி இந்த வியாபாரிகளிடத்தில் எவ்வளவு நெல் தங்கள் இடத்தில் வைத்திருக்கிறார்களோ அதில் பாதியை கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் கமிஷனுக்கு தான் வியாபாரம் செய்கின்றார்கள். ஆகவே அவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய நெல் எல்லாம் குடியானவர்களின் நெல் தான். ஆகவே இந்த வியாபாரிகளிடமிருந்து நெல் எடுக்கக்கூடாது என்ற முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இப்போதிருக்கிற விதிகளின் பிரகாரம் அந்த வியாபாரிகள் எல்லாம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற காரணத்தின் பேரில் மதுரை போன்ற இடங்களில் எல்லாம் நெல் பேட்டைகளை அதிகமான அளவில் மூடிவிட்டார்கள். இந்த மாதிரியான விதி இருப்பதின் காரணமாக விவசாயிகளின் நெல்லின் ருந்து பாதியை எடுத்துக் கொள்வார்களோ என்ற பயத்தில் வியாபாரிகளும் பேட்டைகளை மூடிவிட்டார்கள். விவசாயிகளும் நெல் கொண்டு வருவதற்கு பயமடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த வியாபாரிகளிடமிருந்து ஸ்டாக்கை எடுத்துக்கொள்வதில்லை என்ற உத்தரவை போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக மதுரையிலுள்ள எர்ஸ்கின் ஆஸ்பத்திரிக் மதுரை மருத்துவ கல்லூரிக்கும் அடுத்த ஆண்டில் 41 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்காக என் நன்றியை இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு இப்பேர்ப்பட்ட பல நல்ல அம்சங்கள் அமைந்திருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI P. G. MANICKAM: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று சில சங்கதிகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் கருணையோடு பெரும் நிதி ஒதுக்கியிருப்பதற்காகச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். அதோடு கூட இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஹரிஜனங்களுக்கு தொழில் பயிற்ச்சி கொடுக்க விசேஷமான அக்கறை காட்டப்படும் என்று தெரிவித்ததற்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri P. G. Manickam]

[6th March 1959]

ஹரிஜன முன்னேற்றம் நமது சென்னை ராஜ்யத்திலே மிக வேகமாக, மற்ற ராஜ்யங்களைப் பார்க்கிலும் வேகமாக நடந்து வருகிறது. இதனால் எத்தனையோ பேர்கள் கெஜெட் அதிகாரிகளாகவும், மற்றும் பெரிய உயர்தர பதவிகளை வகிக்கவும் உரிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆனாலும், இன்று சேரிகளை நோக்கிப் போய்ப் பார்ப்போமானால் அங்கு ஒரு பெரிய குறைபாடு இருக்கிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற்கு அங்கே என்ன காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இன்று சேரிகளில் உள்ளவர்கள் மிகவும் ஏழ்மை நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர கவர்ன்மெண்டர் அநேக காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. உலகத்திலே மனிதனுக்கு வேண்டியது உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இருப்பிடம்—இந்த மூன்றும் தான் மனிதனுக்கு அத்தியாவசியமான விஷயங்கள். இவைகளெல்லாம் கிராமச் சேரிகளில் உள்ளவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறதா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதற்காக பட்ஜெட்டில் 10.10 லட்சம் ரூபாய் 1959-60-ம் ஆண்டிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடிசைத் தொழில் அபிவிருத்திக்காக 3.70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்காக 6.40 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் அங்குள்ள மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையாகும். ஹரிஜன நிதியிலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலே இது 6-ல் ஒரு பங்கு. அரசாங்கம் தன்னாலான காரியங்களைச் செய்தும் சேரிகளில் ஏழ்மை நீங்கவில்லை. சேரிகளில் வாழக்கூடிய ஜனங்கள் முன்னேறுவதற்கு அரசாங்கம் இன்னும் சில காரியங்களைச் செய்து தான் ஆகவேண்டும். அவைகளைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சியெடுக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமாலும் சரி, அல்லது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமாலும் காலத்திலாகிலும் சரி அரசாங்கம் செய்யவேண்டியது முக்கியமானது என்ன? அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர, கிராம வாசிகளுக்குத் தொழில் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும். அதுதான் முக்கியமான விஷயமாகும். தொழில் துறையில் எத்தனையோ விதங்களிலே அரசாங்கத்தார் ஆங்காங்கு தொழில் பயிற்சி சாலைகள் ஏற்படுத்துகிறார்கள். இன்னும் எத்தனையோ முக்கியமான காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தொழில் பயிற்சிகளில் ஹரிஜனங்களுக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும். தொழில் பயிற்சி சாலைகளில் பயிற்சியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில், நூற்றுக்கு 50 இடங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

இன்னும் முக்கியமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இந்த ராஜ்யத்தில் 5,000 தொழிற்சாலைகள் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த 5,000 தொழிற்சாலைகளில் லட்சக் கணக்கான மக்கள் வேலையில் இருக்கிறார்கள். இதிலே என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதி—அதாவது நூற்றுக்கு 20 பேர்களோ, அல்லது நூற்றுக்கு 30 பேர்களோ—ஹரிஜனங்களாக இருக்கவேண்டும், ஹரிஜனங்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டால், லட்சக்கணக்கான ஹரிஜன மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். ஹரிஜனக் குடும்பங்கள் நல்ல நிலைமைக்கு வருவதற்கு இது ஒரு சிறந்த வழியாகும். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இலாகாக்களில் கீழ்தர உத்தியோகங்கள் இருக்கின்றன. இதிலே ஹரிஜனங்கள் ஓரளவு போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸிக்கு உட்பட்டுப் படித்தவர்கள்தான் ஹரிஜனங்களில் நூற்றுக்கு 98 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பர்ஸ்ட் பாரம், செகண்ட் பாரம், தேர்ட் பாரம் படித்தவர்களே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் அதிகமாக வேலையில்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ் சேஞ்சுக்கு விண்ணப்பம் போடுகிறார்கள், ஆனால் அவர்களுக்கு வேலை

6th March 1959]

[Sri P. G. Manickam]

கிடைப்பதில்லை. கவன்மெண்டார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், கீழ்தர உத்தியோகங்களில் எத்தனை காலி இடங்கள் வருகிறதோ அவைகளில் நூற்றுக்கு ஐம்பது இடங்கள் வீதம் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவ்வாறு செய்தால்தான் அவர்கள் முன்னேற முடியும்.

அடுத்தபடியாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இப்போது உருவாகக் கூடிய தருவாயில் இருக்கிறது. 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவாகும் சமயத்தில் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தேவை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை நமது சென்னை சர்க்கார் மூலமாக இந்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் இதற்குத் திட்டத்தை வகுக்கவேண்டியிருப்பதன் காரணமாகத் தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். திட்டம் என்பது பணத்தில் தான் இருக்கிறது. இந்தச் சர்க்கார் பணம் கொடுத்தால் தான் ராஜ்ய சர்க்கார் செய்யமுடியும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கென்று அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றவதற்கு ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டாலொழிய ஹரிஜனங்கள் முன்னேற முடியாது. அதுவும் மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொன்ன வாக்கியத்தை இங்கே ரூபகமூட விரும்புகிறேன். சுயராஜ்யம் கிடைத்தாலும் உண்மையான சுதந்திரம் கிடைக்காது ஏனென்றால் ஹரிஜனங்கள் முன்னேறி, அவர்கள் சுதந்திரமாக வாழக்கூடிய தருணம் எப்போது ஏற்படுகிறதோ அப்போதுதான் இந்தியா விரும்ப உண்மையான சுதந்திரம் கிடைக்கும்” என்று காலுஞ்சென்ற மகாத்மா காந்தியடிகள் தெரிவித்திருக்கிறார். ஹரிஜனங்களுக்கு உண்மையான சுதந்திரம் கிடைக்க சர்க்காரும் பாடுபடவேண்டும். அதோடு கூட மொது மக்களும் பாடுபட வேண்டும். நான் முன்னமே சொன்ன மாதிரி இந்த 5,000 தொழிலாளிகளும் இணங்கவேண்டும். இந்த நிலையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தாத்தை உயர்த்த வழி வகுக்கப்பட்டாலொழிய, சுயராஜ்யம் கிடைத்தாலும் சுதந்திரம் கிடைக்கவில்லை என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது நமது நாட்டிலே 9,000 கிராமங்களில் மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்பட்டு வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. 9,000 கிராமங்களிலும் 9,000 சேரிகள் இருக்கத்தான் செய்யும். இந்த 9,000 கிராமங்களிலுள்ள சேரிகளுக்கும் அவசியம் மின்சார வசதி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சாரத்தை எல்லா இடங்களுக்கும் விநித்தி செய்ய ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். இதிலே ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தேவையில்லை. இதற்கு இந்த வருஷத்தில் 2 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 5 வருஷத்திற்கு 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்க மின்சார இலாகா திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. இதற்கு ஒரு திட்டம் எதற்கு? 9,000 கிராமங்களிலும் உள்ள 9,000 சேரிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்க மொத்தமாக 10 லட்ச ரூபாய் தேவையாக இருக்கும். இந்த 10 லட்ச ரூபாயை ஒரு பட்ஜெட்டிலேயே ஒதுக்கினால் எல்லா சேரிகளுக்கும் மின்சார வெளிச்சம் கிடைத்துவிடும். மின்சாரத்தின் மூலமாக மக்களுக்கு எத்தனையோ காரியங்கள் செய்ய முடிகிறது. நாங்கள் என்ன கேட்கிறோம். வெளிச்சம்தான் கேட்கிறோம். இதற்கு ஒரு திட்டம் தேவையில்லை. அடுத்த வருஷ பட்ஜெட்டிலேயே 10 லட்சம் ரூபாயைத் தனியாக ஒதுக்கிக் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே சென்னை நகரத்தைத் தவிர மற்ற இடங்களிலும் மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி, சேலம் போன்ற இடங்களிலும் சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்தை மேற்கொண்டதற்கு சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த அறிக்கையிலே 16 சிறு பாலங்களும், 6 பெரிய பாலங்களும் அடுத்த ஆண்டில் கட்டப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் பெருந்தலையூர் என்ற இடத்தில் பவானி ஆற்றில் பாலம் கட்ட திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத்

[Sri P. G. Manickam]

[6th March 1959]

திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு எஸ்டிமேட்டெல்லாம் போடப் பட்டு விட்டது. அங்கு ஒரு பாலத்தைக் கட்ட நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு உதவி கொடுக்கும்போதுதான் உண்மையாகவே கிராம சிப்பந்திகளாக உள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு உதவி கிடைக்கும். ஏறத்தாழ 40,000 பேர்கள் கிராம சிப்பந்திகளாக ஹரிஜன இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு கிடைக்கும் சம்பளம் சர்க்காரில் பிழனுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத்தைக் காட்டிலும் குறைவான சம்பளமாக இருக்கிறது. பார்ட் டைம் வொர்க்கர் என்று கருதாமல், அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாகக் கருதி, அவர்களையே சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டு கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சங்கமும் அதைத்தான் கேட்கிறது. அவர்களும், பார்ட் டைம் என்று வேண்டாம், எங்களை புல் டைம் வொர்க்கர்ஸ் என்று ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறார்கள். அதைப்பற்றி - காபி டென்ட் சப் கமிட்டி ஆராய்வுபோது அந்த ஹரிஜனங்களுக்கும், வெட்டியான் போன்ற சிப்பந்திகளுக்கும், அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்து அவர்களையும் புல் டைம் வொர்க்கர்ஸ் என்று ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுப்பதைப் பற்றிச் சிலவார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்ற டிமாண்ட் டிபீலே பெரும் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் வீட்டு மனைகளை ஆர்ஜிதம் செய்வதிலே பல பெரும் தடைகள் இருக்கின்றன. இடம் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும், பிறகு ஹெல்த் ஆபீஸருடைய அத்தாரிட்டி வாங்க வேண்டும், இப்படியே வரிசையாக எடுத்துக்கொண்டு போனால் எத்தனையோ குறைகள் வருகின்றன. அதிலே எத்தனையோ தாறுமாறுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் கவர்ன்மென்டாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்ட இடம் செலஃட் செய்யப்பட்டால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடனேயே ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கவேண்டும், அதற்கான ஆக்கட உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னாலே கெஜட் பப்பிகேஷன் செய்துகொள்ளலாம். இதுதான் இரண்டு முக்கியமான விஷயம். இதற்கு முழுப் பவரையும் கலெக்டருக்குக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹெல்த் ஆபீசர் அதைப் பார்த்து பார்த்து இடம் சரியாக இருக்கிறதென்று சொன்னவுடனே நில ஆர்ஜிதச் சப்தத்தை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்காது. சீக்கிரம் பூமி அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாகக் கிடைக்கும். இதன் அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்படியாக கவர்ன்மென்டாரை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் புறம்போக்கு நிலங்களுக்கு சிவாஜிமா செலுத்திக் கொண்டு ஏராளமான ஹரிஜனங்கள் உழுதுகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் பட்டா கிடைக்கவில்லை. கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜன மக்கள் சிவாஜிமா செலுத்திக் கொண்டு தர்க்கால்து புறம்போக்கு நிலங்களை உழுதுகொண்டு வருகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் கணக்கு கவர்ன்மென்டாரிடம் இருக்கிறது. கவர்ன்மென்டார் அந்தக் கணக்கை எடுத்து, சிவாஜிமா செலுத்தி உழுதுகொண்டு வருகிற நிலங்களையெல்லாம் அவரவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேவஸ்தான போர்டு சம்பந்தமான சில சங்கதிகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேவஸ்தான போர்டு மூலமாக அனேக நிலங்கள் குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றன. குத்தகைக்கு விடப்படுவதோடுகூட, எலத்திலும் அனேக நிலங்கள் விடப்படுகின்றன. இதைப்பற்றி கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு கேள்வியில் கூடநான் தெரியப்படுத்தி யிருக்கிறேன். அப்பொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன பதில் கொடுத்தார்கள் என்றால்

6th March 1959] [Sri P. G. Manickam]

“குத்தகைதார்களை பாதிக்கும்படியாக நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது” என்று பதில் தெரிவித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலத்தை நான் கேட்கவில்லை. ஏலம் போட்டு குத்தகைக்கு விடும் வழக்கங்கள் அனேக இடங்களில் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் ஆயிரக்கணக்காக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை ஹரிஜனங்கள் குத்தகைக்கு எடுத்து உழுவதற்கு, அந்த நிலத்திற்கு குத்தகைத் தொகை எவ்வளவு கொடுத்தால், நியாயமாக இருக்குமோ, அதை தேவஸ்தான போர்டே நிர்ணயித்து அவர்களுக்கு குத்தகைக்குக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு செய்தால்தான் உண்மையாக ஹரிஜனங்கள் முன்னேற முடியும்.

கல்வியைப்பற்றி சில சங்கதிகள் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. முக்கியமாக, ஹரிஜனங்களுக்கு கல்வி வசதி அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இன்று படிக்காத மக்களுடைய கணக்கை நாம் எடுத்துப் பார்த்தால், படிக்காத மக்களில் 80 சத விதத்தினர் ஹரிஜனங்களாவார்கள். அவர்களுடைய படிப்புக்கு சர்க்கார் அதிக அக்கறை செலுத்தவேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே எத்தனை ஹரிஜனங்கள் எந்த எந்த பள்ளிக்கூடங்களிலே படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கணக்கெடுத்து, அவர்களுக்கு மத்தியானச் சாப்பாடு கொடுப்பதற்குரிய வசதியை ஹரிஜன நல இலாகா மூலமாகச் செய்தால் மிகவும் நல்லது. மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்கு என்று சர்க்கார் அறுபது லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த அறுபது லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதோடு கூட, ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாகவும் இதற்குத் தனியாக தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், அறுபது லட்ச ரூபாயிலிருந்து ஒரு சிறு பகுதியையாவது எடுத்து ஹரிஜன வெல்பேர் இலாகாவுக்குக் கொடுத்தால், அவர்கள் தங்களிடம் மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையையும் சேர்த்து, ஒவ்வொரு கிராமத்தில் இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களிலேயும் படிக்கிற ஹரிஜனப் பிள்ளைகளுக்கு மத்தியானச் சாப்பாடு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து கொள்ள முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இவ்வாறு ஹரிஜனங்களுக்கு என்ன என்ன நல்ல காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமோ, அந்தக் காரியங்களை யெல்லாம் நாங்கள் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சர்க்காருக்கே தெரியும். அதுவும் நமது சென்னை சர்க்கார்—குறிப்பாக நான் தெரிவிப்பது நமது மந்திரிசபையானது, அதுவும் ஒப்பற்ற தலைவர் காமராஜ் அவர்களின் மந்திரி சபையிலே எல்லா நல்ல காரியங்களும் நடைபெற்று வந்துகொண்டிருக்கின்றன; மீண்டும் நூற்றுக் கணக்கான நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வழிவகை அவர்கள் செய்வார்கள், உண்மையிலேயே ஹரிஜன முன்னேற்றம் சென்னை ராஜ்யத்திலே மேலோங்கும். என்ற நம்பிக்கையோடு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகருக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ளலாம் என்று எழுகின்றேன். நிதி நிலையைப்பற்றி உரையாற்றிய நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சாமர்த்தியமான முறையிலே நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்தது மாதிரும் அல்லாமல், அவருடைய உரையையும் நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அது அவர்களுடைய கட்சியினுடைய நல்ல பிரசாரமாக இருக்கிறதென்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், அதிலேயுள்ள குறைகள், மக்களிடம் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலுள்ள விஷயங்கள் நடைமுறையில் வரும்போது, என்ன என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பொறுத்த மட்டிலும் ஒரு சில வார்த்தைகளை நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

முதன் முதலில் அவர்கள் மழையைப்பற்றி கூறுகிறார்கள். அதன் பின்னால், உணவு உற்பத்தியைப்பற்றியும், உணவுப் பிரச்சனையைப்பற்றியும் கூறுகிறார்கள். அதன் பின்னால் தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றி

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [6th March 1959]

கூறுகிறார்கள். இப்படியாகக் கூறிக்கொண்டே போகிறார்கள். உணவுப் பிரச்சினை யைப்பற்றிய அளவிலே அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, “... விலை வாசிகளின் ஏறுமுகம், அன்னியச் செலாவணிக் குறைவு இவை இரண்டுமே நாட்டின் பொருளாதார நிலையைப் பாதிக்கும் பெரும் சிக்கல்கள்” என்று சொல்கிறார். ஆனால், அதே நேரத்தில் பொருளாதாரத் துறையில் சிக்கல்கள் ஆக இருக்கும் இந்தப் பிரச்சனைகளைப்பற்றி அடுத்த அமைச்சர், தொழில் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, அவர்கள் கூறுகிறார்கள், “இலே, அந்த விலைவாசி ஏற்றம் ‘tempo of development’ ஆல் ஏறியது” என்று கூறுகிறார்கள். ஆகையால், அவர்கள் “அது விரும்பத் தக்க ஒரு செய்கை” என்று கூறுகிறார்கள் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு இது வியப்பாக இருக்கிறது. Wages lag behind prices என்பது பொருளாதாரத் துறையில் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு உண்மை. எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய உண்மை. ஆனால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் “விலைவாசிகள் கூடியதால் மட்டுமல்ல, சம்பளம் அதிகரிப்பதால் விலைவாசி உயருகிறது” என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், அதற்கடுத்த அமைச்சர் கூறுகிறார்—“அது பிரச்சனை அல்ல, இது பிரச்சனை” என்று. நாட்டின் முன்னேற்றப் பாதைக்கு அது வழிகாட்டியாகும் என்று தொழிலமைச்சர் சொல்கிறார். அது எங்களைப் போன்றவருக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி விளக்குமாறும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இன்னொரு விஷயத்தையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கோரு கிறேன்.

SRI N. R. THIAGARAJAN : On a point of information, Sir, கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராமசாமி பிள்ளை அவர்கள், இந்திய தேசிய ஜனநாயக காங்கிரஸ் கட்சியின் உப தலைவர், முதல் வரிசையில் உட்கார்ந்திருப்பவர், இப்பொழுது இடம் மாறி உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுகிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is not yielding.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : அடுத்தபடியாக, நிதி நிலை அறிக்கையிலே

DEPUTY SPEAKER : Is it a point of order or point of personal explanation that Sri N. R. Thiagarajan wants to raise ?

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : It is a point of information, Sir.

SRI N. R. THIAGARAJAN : It is point of order, Sir, இந்திய தேசிய ஜனநாயக காங்கிரஸ் கட்சியின் உபதலைவர் வழக்கமாக முன் வரிசையில் உட்கார்ந்துகொண்டு பேசுகிறவர் இன்று திடீரென்று பின் வரிசைக்கு வந்ததன் காரணம், அவர் அந்தக் கட்சியைக் கைழுவி விட்டாரா? அல்லது, அதே கட்சியில் அவர் இருப்பாரானால், இடம் மாறிப் பேசலாமா?

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is entitled to sit anywhere he likes, if the Speaker permits. I was told that he had resigned from the party. Now he is an independent member. So a seat has been allotted to him in the Independent Block.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : அதற்கடுத்தபடியாக, நிதி நிலை அறிக்கையிலே எதிர்பார்த்த மதிப்பீடுகளைப் பொறுத்த அளவிலே நான் ஒரு சில வார்த்தைகளை கூறவேண்டும். விற்பனை வரியைப் பொறுத்த அளவில், 1954-55-ல் 8 கோடி சொச்சம் ரூபாயும், 1957-58-ல் 11 கோடி சொச்சம் ரூபாயும், 1958-59-ல் மதிப்பீடு 8 கோடி சொச்சம் ரூபாயாக ஏன் குறைந்தது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். வரி விதிப்பைப்

6th March 1959] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

பொறுத்த அளவில், இதற்கு முன்னால் உள்ள ஆண்டுகளில் இருந்ததை விட எந்த அளவிலும் விகிதாசாரம் குறையவில்லை. அதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் வரி ஏறுமுகமாக இருக்கிறது, விலைவாசி ஏறுமுகமாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு இருக்கும்போது, 1957-58-ல் 11 கோடி செக்சம் ரூபாய் ஆக இருந்த விற்பனை வரி மதிப்பீடு, 1958-59-ல் என்ன எட்டு கோடியாக குறைந்தது என்பதைப்பற்றி உண்மையாக எனக்குத் தெரியவில்லை. காரியதரிசி அவர்களிடம் கேட்டு அங்கத்தினர்களுக்குக் கூறினால் நன்றாக இருக்கும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இல்லை. அது மட்டுமல்ல. நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது இங்கே விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, அனேக அமைச்சர்கள் இங்கே காணோம். எங்களுடைய கன்யாகுமரி மாவட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மட்டுந்தான் இப்பொழுது இங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதுபற்றி எங்களுக்குச் சமாதானம் இருக்கிறது. ஆனால், வேறு அமைச்சர்கள் ஒருவரையும் காணோம். உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இன்றையதினம் கன்யாகுமரிக்குப் புறப்பட்டிருக்கிறார்கள். எதற்காகப் போயிருக்கிறார்கள்? அங்கு ஐந்தாவா சேவா சங்கம், அதுபோல் இன்னும் மடாதிபதிகள் சங்கம் முதலியவற்றில் கலந்துகொள்வதற்காக. அதெல்லாம் சட்டசபைக் கூட்டத்தைவிட அவருக்கு மிகவும் முக்கியமாகப் போய்விட்டது. நிதி நிலை அறிக்கை விளக்கத்தைப்பற்றியோ, நாட்டில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றியோ மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் சட்டசபையில் என்ன கூறுகிறார்கள் என்பதைக் கேட்பது அவருக்கு முக்கியமானது அல்ல. ஆனால், எங்கோ ஏதோ சேவா சங்கத்தில் கலந்து கொள்ளச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

ஏனென்றால் நாட்டு மக்களையும், நாட்டு மக்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் அவர் எந்த முறையில் மதிக்கிறார் என்பது இதிலிருந்து நன்றாகத் தெரிய வருகிறது. மக்களுடைய காரியங்களில் அவர் எவ்வளவு தூரம் மதிப்புக் கொடுக்கிறார்கள் என்பது இதிலிருந்து நன்றாகத் தெரிய வருகிறது. இதைக் கண்டு நான் அனுதாபப்பட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

அதைப் போலவே நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்ததில் நாம் ஒரு விஷயத்தை நன்றாக கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். என்ன முறையில் என்றால், 1947-48-ல் ஆந்திரா, மலபார் கூட இருந்தபோது இந்த ராஜ்யத்தின் மொத்த வருமானம் 50 கோடியாக இருந்தது. பின்னால் எட்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு எட்டாவது முறையாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை பெருமையாக சமர்ப்பிப்பதாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார், அப்படி எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிதி நிலை உயர்ந்திருக்கிறது. மலபார் இருக்கும்போது அதாவது 1951-52-ல் மொத்த வருமானம் 59 கோடியாக இருந்தது என்றும் மலபார் பிரிந்து போன பிறகு வருஷ வருமானம் 1954-55-ல் 43 கோடியாக இருந்தது என்றும் இப்பொழுது வருஷ வருமானம், அதாவது 1959-60ல் வருஷ வருமானம் 73 கோடியாக உயர்ந்து, அதாவது 30 கோடி ரூபாய் உயர்ந்திருக்கிறது என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இந்த முப்பது கோடி ரூபாய் சுமையை யாரிடமிருந்து வசூலித்து வருகிறார்கள். தமிழர்களின் தலையிலிருந்து வசூலித்து வருகிறார்கள். மூன்று கோடி தமிழர்களிடமிருந்து தலைக்கு ஏகதேசமாக பத்து பத்து ரூபாயாக வசூலித்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட்டதான் வேண்டும். இதை வசூலிப்பதற்கு எவ்வளவு கடை அடைப்புகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னதாகக்கூட சென்னை ராஜ்யத்தில் கடை அடைப்பு நடந்திருக்கிறது. அரிசிக்கும், கிரைக்கும், மற்ற எல்லா அத்தியாவசிய பொருள்களுக்கு வரி போட்டதால் அப்படி கடை அடைப்பு நடந்தது. இப்படி எவ்வளவு எதிர்ப்புகள் இருந்தாலும் அதை சமாளித்துக் கொண்டு, தங்களுடைய அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு தமிழர்களின் தலையில் கை வைத்து தலைக்கு பத்து பத்து ரூபாயாக முப்பது கோடி ரூபாய் வசூலித்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [6th March 1959]

கடையடைப்பு இருந்தாலும் அதை சமாளித்துக் கொண்டு வரி விதித்து வசூலித்து வருகிறார்கள். இது விஷயமாக சர்க்காருடைய திறமையை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இது ஆளும் கட்சியைப் பொறுத்த விஷயம் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். வரி போடுங்கள் அதைப்பற்றி நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் வரி போடுங்கள் அதைப் பற்றியும் நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இப்படி வசூலிக்கப்பட்ட முப்பது கோடி ரூபாயையும் நல்ல முறையில் செலவழிக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கை. இந்த முப்பது கோடி ரூபாயையும் நல்ல முறையில் செலவு செய்கிறார்களா என்று பார்த்தால் வருத்தப்பட வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது.

இப்பொழுது வெல்பேர் ஸ்டேட் நடக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். வெல்பேர் ஸ்டேட் என்றால் நல்ல வளமான அரசாங்கம் என்று அவர்கள் அர்த்தம் கொள்ளுகிறார்கள். அதன் உண்மையான அர்த்தம் என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நல்ல வருமானம் வந்து விட்டால் அது வெல்பேர் ஸ்டேட்டாக ஆகிவிடாது. வெல்பேர் ஸ்டேட் என்றால் மக்கள் நல்ல முறையில் சுபிட்சமாக வாழ்ந்து வந்தால்தான் அதற்கு வெல்பேர் ஸ்டேட் என்ற பெயர். அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய பொருள் சரியல்ல என்பதைத்தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிகப்படியான வரியைப் போட்டு வசூலித்து அதிகப்படியான வருமானத்தைக் காட்டிவிட்டால் அது வெல்பேர் ஸ்டேட்டாக ஆகி விடாது. மக்களுடைய நன்மையையும், அவர்களுடைய சுபிட்சத்தையும் எந்த அரசாங்கம் கவனிக்கிறதோ அதுதான் வெல்பேர் ஸ்டேட் என்று சொல்லாம்.

உணவு உற்பத்தியைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த அளவில் செய்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். விதைப்பண்ணைகளை வைத்து விட்டோம் என்றும் அப்படி 360 விதைப் பண்ணைகளை அமைத்திருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். அவைகள் எந்த விதத்தில் செயல்படுகின்றன என்பதைப்பற்றி அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகள் சரியாக நடைபெறவில்லை என்றும், எடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய இடங்களில் நிலத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதி இல்லை என்றும், நல்ல நிலங்களாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்றும் அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் யார் எடுத்துக் கொண்டார்கள்? அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்களா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். மூன்று வருஷங்களுக்குப் பிறகு அவர்களுக்கு நிலம் 'நல்லது இல்லை' என்று ஞானோதயம் வருகிறது. சில இடங்களில் வெற்றிகரமாக இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏன் வெற்றிகரமாக இல்லை என்று கேட்கிறேன். அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தக்கூடிய தொழில்களில் பல துறைகளில் இப்படித்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் எடுத்து நடத்தும் ஒவ்வொரு துறையிலும் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் மந்திரிகளும் நாட்டு மக்களும் நிச்சயமாக கவனிக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தில் பஸ் டிரான்ஸ் போர்ட்டை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் எவ்வளவோ ஊழல்கள். இப்படி பல துறைகளில் பல ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கம் முதன் முதலாக பப்ளிகேஷனை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் எவ்வளவோ ஊழல்கள். பக்கத்து ராஜ்யங்களில் பள்ளி பப்ளிகேஷனை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு நல்ல வருமானம் வருகிறது. அது ஸோர்ஸ் அப் இன்கம்மாக இருக்கிறது. அதன் மூலமாக சுமார் அரை கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. கேரளாவைப் பற்றிச் சொன்னால் ராமசர்மி கேரளாவைப்பற்றி சொல்ல வேண்டாம் என்று சொல்லலாம். அங்கே எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள். பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துகிறார்கள் எவ்வளவோ திறமையாக நடத்தி வருகிறார்கள். கல்வி விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கே நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் சட்டசபையின் பொறுக்குக் கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் திருவாங்கூரில் எவ்வளவோ நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டு

6th March 1957] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

வருகிறது. நமது ராஜ்யத்திலும் ஏன் அப்படி நடத்தக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அங்குள்ள கல்வி முறை எவ்வளவோ உயர்ந்ததாக இருக்கிறது.

ஆரம்பப் பாடசாலைகளை எடுத்துக்கொள்வோம். அங்கே ஆரம்பப் பாடசாலையில் தலை ஒருவருக்கு எட்டு ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனால் இங்கே 24 ரூபாய் செலவாகிறது. ஏன் இங்கே அவ்வளவு செலவாகிறது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் 14 வருஷங்களாக கட்டாயக் கல்வி முறை நடந்து வருகிறது. இங்கே ஏன் இல்லை. அங்கே ஏன் செலவு குறைவாக ஆகிறது. தனி மாணவன் ஒருவருக்கு வருஷா வருஷம் செலவு குறைவாகக் கொண்டு வருகிறது. இதை கவனிக்க வேண்டாமா? அந்த முறையையே ஏன் இங்கேயும் கடைபிடிக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

இதைப்போலவே ஒவ்வொரு துறையிலும் இங்கே ஊழல் நடைபெற்று வருகின்றன. கூட்டுறவு முறையை எடுத்துக்கொள்வோம். அதிலும் எவ்வளவோ ஊழல்கள் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பல முறை எடுத்துச் சொல்லி விட்டார்கள். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் உள்பட சொல்லி விட்டார்கள். கனம் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் இதைச் சொன்னால் கோபித்துக்கொள்ள மாட்டார் என்றே நினைக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஊழல்களைப்பற்றி காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களே என்னிடம் வந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் துயிலி கிராமத்தில் கைத்தறி நெவசாளர்களுடைய கூட்டுறவு இயக்கத்திலும் எவ்வளவோ ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி ரிஜிஸ்தாராரிடம் சொன்னால் அவர் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் வேறு ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரை அனுப்புகிறார். அதன் பிறகு டிஸ்ட்ரிக்ட் ரிஜிஸ்தாரார் அதை லிக்குவேஷன் செய்து விடுகிறார். எவ்வளவோ மனுக் கொடுத்தாலும் ஒன்றுமே நடப்பதாக இல்லை. கன்யாகுமரி ஜில்லா கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பற்றி கேள்வி கேட்போது அதற்கு மந்திரி பதில் சொல்லுகிறார், அங்குள்ள சொசைட்டியில் இன்னும் 45-ல் ஆயுடச் செய்யப்படுகிறார் என்று சொல்லுகிறார். எனக்குத் தெரியும் இருபது ஆயிரம், பத்தாயிரம், ஆறாயிரம், ஐயாயிரம் என்று கையாடல் செய்திருப்பவர்களை. இன்னும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாக தெரியவில்லை. சில இடங்களில் யாராவது கையாடல் செய்திருக்கிறார்கள் என்று அதிகாரிகள் தகவல் கொடுத்தால் அவரை அந்த இடத்திலிருந்து மாற்றி விடுகிறார்கள். வேறு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்வதாக இல்லை. ஆனால் அரசாங்கம் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் கோஷலிஸ் சமுதாய அடிப்படையில் அரசாங்கத்தை நடத்துவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லும் அரசாங்கம் தலையிட்டு நடத்தக்கூடிய தொழில்களிலெல்லாம் இப்படி நடக்கலாமா? நான் எஸ்டிமேட் கமிட்டி அங்கத்தினர் என்ற முறையில் பல இடங்களுக்குச் சென்று பார்வையிட்டேன். போக்குவரத்து இலாகாவிலும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் பல ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் அவசியமாக வாங்கி வேஸ்டாகக் கிடக்கின்றன. பெட்ரோல் கணக்கு இல்லாமல் வாங்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் கேட்டால் ஆபீசர்களுக்கு என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு கணக்கு எங்கே என்பது தெரியவில்லை. இப்படி அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தக்கூடிய எல்லா துறையிலும் ஊழல்களைத் தான் காணலாம். இப்பொழுது Text books பப்ளிகேஷன் எடுத்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மாணவன் நல்ல முறையில் படிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் பப்ளிகேஷன் இருக்க வேண்டாமா? ஸ்கூல்புஸஸ் மாணவனுக்கு எந்த அளவில் புஸ்தகம் இருக்க வேண்டும் என்பது நிர்ணயிக்க வேண்டாமா? பப்ளிகேஷன் சரியில்லை என்று ஹைகோர்ட்டில் என்ன தீர்ப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். “மாணவர் படிக்காமல் இருப்பதற்கு தவறான புஸ்தகத்திற்கு உதாரணம் வேண்டுமென்றால் அது இது” என்று தீர்ப்பு கூறியிருக்கிறார்கள். இத்தகைய சாட்டிபிகேட்டை முதல் முதலில் பப்ளிகேஷன் செய்த போது வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது அரசாங்கத்துறையில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய தொழில்கள் எல்லாம். அரசாங்கத்தில் எந்த த

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [6th March 1959]

தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும் அது நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும். அப்படி இல்லையென்றால் ஊழல் மயமாகத் தான் இருக்கும் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி; இந்தியாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி. நம்முடைய நிலைமை என்ன? நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளின் நிலைமை என்ன? ட்ரான்ஸ் போர்ட் மந்திரி ஒரு ஆர்டர் போடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மேல் நாங்கள் என்ற முறையில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் தாங்கள் தான் ஆளுவதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் இங்கு இருக்கும் நிலைமை என்ன? இவர்கள் ஒரு ஜி.ஓ. போட்டாலும் அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டப்படி தங்கள் போக்கிலேயே போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ட்ரான்ஸ்போர்ட்டில் ரெக்ரூட்மென்ட் தவறான முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதைச் சாங்கோபாங்கமாகச் சொன்னதன் பின், மறு நாளைக்கே அதைப் பற்றி விசாரிக்க ஒரு கமிட்டியைப் போட்டார்கள். பின்னர் உடனே அது பற்றி ஒரு ஜி.ஓ. போட்டார்கள். ஆனால் நிலைமை என்ன? ஜி.ஓ. ஆகவே இருக்கிறது. ட்ரான்ஸ் போர்ட் டைரக்டர் அவருக்கு வேண்டியவர்களையே வேலையில் அமர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்: அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் அது பற்றித் தனியாகப் பேசியதைச் சொல்லக்கூடாது. அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஆனால் அங்கு எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கையோ அதிகாரிகளின் இஷ்டம் போல்தான் நடக்கிறது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் 20 வருஷம், 25 வருஷம் செர்வீஸ் உள்ளவர்களுக்கு நியாயமாகப் “ப்ரொமோஷன்” கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படவில்லை. அவ்வாறு கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்கு ஆர்டர் இருக்கிறது. ஆனால் அதை நடத்த வேண்டிய அதிகாரிகள் மதிக் மறுக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் உத்தரவு போடுகிறார்களே தவிர அது சரிவர நடைபெறுகிறதா என்பதைக் கவனிப்பதில்லை. இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? அமைச்சர்கள் ஜனநாயகம் என்று கூறிக்கொண்டு ஆளுகிறார்களே தவிர இவர்களுக்கு “ஸ்டூக்ஸ்” எல்லாம் சரிவரத் தெரிவதில்லை. அமைச்சர்கள் நிர்வாகத்தில் அக்கரை செலுத்தாமல், அதிகாரிகள் எப்படி அரசாங்க உத்தரவை அமுல் நடத்துகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் மேற்பார்க்காமல், ஐந்தாவா சேவா சங்கத்திற்கும், திறப்பு விழாக்களுக்கும், மூடு விழாக்களுக்கும் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அதிகாரிகள் செய்யும் தவறுகளைக் கண்டு பிடித்து அதைப் போக்கத் தெரிவதில்லை. விதைப் பண்ணைகளானாலும் சரி, கூட்டுறவு இயக்கமானாலும் சரி; மீன் இலாகா கூட்டுறவு இயக்கமானாலும் சரி; ஊழல் மலிந்திருப்பதற்குக் காரணம் இது என்று சொல்ல ஆசைப்பட்டுகிறேன். எந்தக் கட்சியில் இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் சரி, நம்முடைய மிகத்தான் குறிக்கோளான சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு எல்லோரும் ஒன்று பட்டு உழைக்க வேண்டும். அதில் யாரும் தவறுக் கூடாது. அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய வருமானமான 30 கோடி ரூபாய் எங்கிருந்தோ வரவில்லை. மந்திரிகள் வீட்டிலிருந்து கொண்டு வரவில்லை. எல்லாம் நாட்டில் உள்ள தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், ஏழை ஜனங்கள் தங்களையே நெற்றியியர்வை நிலத்தில் விழப்பாட்டு மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையில் இருந்தும் கூட நீங்கள் போடும் வரியைச் செலுத்துகிறார்கள். அவர்கள் ரத்தத்தைக் கொட்டிச் செலுத்துகிற வரிப்பணம் இங்கே இப்படி ஊழல் மயமான முறையில் செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே இந்தப் பணம் நல்ல முறையில் - செலவு செய்யப்பட சமதர்ம சமுதாயத்தை நாம் ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். அவை வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லை என்று சொன்னால் அதற்கு யார் உத்தரவாதம் என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும். மந்திரிகள் இன்று வருவார்கள், நேற்று தெருவில் நின்றவர்கள், நாளை தெருவில் நிற்கப் போகிறவர்கள்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: On a point of information, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member is not yielding.

6th March 1959]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கடைசியாக ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Yes, Sir. I am finishing my speech. எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பொதுப் பணத்தை—மக்கள் உழைப்பால் வந்த பணம் என்பதை மனதில் வைத்து நல்ல முறையில் செலவுசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR :** தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீமான் உலகம் தறந்த ஞானி டி. எஸ். ராமசாமி பிள்ளை அவர்கள் பேசிய பிறகு எனக்குப் பேச்சு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I inform the hon. Member that I am a married man and I have got children. I am not a 'உலகம் தறந்த ஞானி'.

* **SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR :** உலகம் தறந்த ஞானி என்று அவருடைய பேச்சில் இருந்து தெரிகிறது. அதனால்தான் சொன்னேன்.

சாதாரணமாக எந்த ஒரு நபருக்கும் ஒரு அடிப்படைத்தத்துவம் வேண்டும். ஒரு கட்சி என்று சொன்னாலும் கட்சிக் கூடுப்பாடு வேண்டும். ஆனால் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் டி. எஸ். ராமசாமி பிள்ளையவர்கள் நாங்கள் படித்த காலத்தில், மாணவராக இருந்த நேரத்தில் காங்கிரஸில் இருந்து, அடுத்தபடியாக பி.எஸ்.பி-க்கும் சென்று, அடுத்தபடியாக கே.எஸ்.பி-க்குச் சென்று, பழையபடி பி.எஸ்.பி-க்கு வந்து—இப்பொழுது நம்முடைய தாயகத்திற்கு வந்தவுடன் ஜனநாயகக் காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்து இன்று கடைசியாக “இன்டிபென்டென்ட்” ஆகி இருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத் தான் வருந்துகிறேன். அது தவிர எனக்கு வேறு ஒன்றும் இல்லை.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : On a point of personal explanation, Sir.

SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : I am not yielding, Sir.

DEPUTY SPEAKER : I will allow the hon. Member to speak afterwards.

* **SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR :** சார், சாதாரணமாக ஒரு பழமொழி சொல்வதுண்டு. “உருட்டும் பிறட்டும் எட்டே நாள்” என்று சொல்வதுண்டு கொஞ்ச காலம் கழித்தாகி விட்டது. இனிமேல் கன்னியாகுமரி மக்களை இந்த மாதிரி உருட்டுப் பிரட்டால் ஒன்றும் செய்து விட முடியாது. அது தமிழாக இருந்தாலும் சரி, மலையாளமாக இருந்தாலும் சரி. திராவிடக் கழகப் பாணியில் எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி. அன்பர் அந்தக் கூட்டுப்பாட்டை மனதில் நிறுத்தி, இனிமேலாவது நாட்டுக்கு நல்ல முறையில் சேவை செய்ய முன் வரவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : I rise on a point of order, Sir.

[6th March 1959]

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member need not advise the hon. Member Sri T. S. Ramaswamy Pillai. He should withdraw that word. It is an insinuation against another member. The hon. Member should not use the words 'advise the hon. Member'.

SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : If it is unparliamentary, and if the Deputy Speaker asks me to withdraw, I am prepared to withdraw it.

DEPUTY SPEAKER : It is an insinuation. It is a personal charge also. The hon. Member should not make personal charges.

*SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் 1959-60-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை யாரும் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது. ஏனென்றால், சாதாரணமாக ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையை நல்ல முறையில் கொண்டுவர வேண்டுமானால், அதற்கு வரிக்கைப் போட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். அதுதான் சரியான முறை. ஆகவே இன்றைய தினம் நமது காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஒரு விதி வரியும் இல்லாமல் வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்தச் சபையில் சமர்ப்பித்ததைப் பாராட்டுகிறேன். கடந்த பல மாதங்களாக நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில் விலை வாசிகள்—ஆகார சாதனங்களின் விலைவாசிகள்—அதிகமாகிக் கொண்டே போகின்றன. அதற்குக் காரணங்கள் பல உள்ளன. முக்கியமான காரணம், இங்கிருந்து உணவு தானியங்கள் அந்நிய நாட்டுக்கு அனுப்பப்படுவதுதான், அதைத் தடுப்பதற்குச் சரியான சமயத்தில் நடவடிக்கை எடுத்ததற்காகச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஒரு நாடு முன்னேற நீர்ப்பாசன வசதி வேண்டும். நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில், எவ்வளவோ திட்டங்கள் போடப்பட்டு முடிந்தும், எவ்வளவோ திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு நிறைவேற்றுவதற்காகவும் இருக்கின்றன. அதை நாம் எல்லோரும் ஒருமுகமாக வரவேற்கவேண்டும். நானும் அதை ஒரு முகமாக வரவேற்கிறேன். கன்னியாகுமரியைப் பொறுத்த மட்டில் எத்தனையோ திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. நெய்யாறுத் திட்டம் நடைமுறையில் இருப்பதை அறிந்து சந்தோஷம் அடைகிறேன். “லிப் இரிகேஷன்” திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. மழை காலத்தில் பழைய ஆற்றில் கிடைக்கின்ற தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் சென்று பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே அதற்கு ஓர் திட்டம் போட்டால் அதிலும் விசேஷமாக திருநெல்வேலி ஜில்லா நான்குணேரி தாலுகா மிகவும் வறண்ட பிரதேசமாக இருப்பதனால் அந்த இடங்களில் உள்ள மக்கள் சுபீட்சமாக வாழமுடியும் என்பது என் கருத்து.

மேலும் எங்கள் மந்திரியாக இருக்கும் ஸ்ரீமதி லார்தம்மாள் சைமன் அவர்களுடைய தொகுதியில் ஒரு திட்டமும், ஸ்ரீமான் ராமசாமி பிள்ளை அவர்களுடைய தொகுதியில் ஒரு திட்டமும் இருக்கிறது. ஒன்று பொய்க்கை அனைத்திட்டம். இரண்டாவது மாம்பழத்தையாறு திட்டம். இந்த இரண்டு திட்டத்தையும் வெற்றிகரமாகச் செய்து கொடுத்தால் அங்குள்ள மக்கள் சுபீட்சமாக வாழ்வார்கள் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் இந்தச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. மேலும் என் தொகுதியில், அத்திக்கடை சான்றையும், தெங்கம்புதூர் சான்றையும் நீட்டி, பன்றி வாய்க்கால் லிப்டையும், அமுலுக்கு கொண்டுவந்தால் என் தொகுதி மக்களும் சுபீட்சமாக வாழ்வார்கள். மேலும் சில வாரங்களுக்கு முன்னால் ஸ்ரீமான் கக்கன் அவர்களும், நமது அம்மையார் அவர்களும் எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள கண்மாய்களை மராமத்து செய்யும் வேலையைத் துவக்கி வைக்க வந்தார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் பல குளங்கள் உள்ளன. ஒன்றிரண்டு குளங்களை மராமத்து செய்துவிட்டு பாக்கி தூர்ந்து

6th March 1959] [Sri A. Chidambaranatha Nadar]

போன குளங்களை அப்படியே விட்டுவிடாமல் எல்லாக் குளங்களும் செப்ப
ஸிடப்படவேண்டும் என்கிற ஆர்வத்துடன் நாங்கள் தெரிவித்துக்கொள்
கிறோம். இதில் முக்கியமான குளம் சம்பக் குளமாகும்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் கோதையாறு டாயின் கீழ் நான்கு வாய்க்கால்
கள் உள்ளன. அனந்தன் ஆறு, பத்தனாபுரம் புத்தனாறு, தோவரீன
சானல், நாஞ்சி நாடு புத்தனாறு என்கிற இந்தக் வாய்க்கால்கள் மலையடி
வாரத்தில் ஒடுகிற காரணத்தினால், அங்கே காடுகள் வெட்டப்பட்டு மண்
சரிந்து கால் துர்ந்து தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியாத நிலைமையில் அங்குள்ள
விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுகிறார்கள். அந்த நிலைமை மாறுவதற்கும்
ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இனி கைத்தொழில். எங்கள் மாவட்டத்தில் எவ்வித கைத்தொழிலும்
கிடையாது. விஸ்தீர்ணம் சிறியதாக இருந்தாலும் ஜனத்தொகை ஜாஸ்தி.
சென்னைக்கு அடுத்தப்படி கிட்டத்தட்ட அதிகமாகப் படித்தவர்கள் இங்கே
இருக்கிறார்கள். படித்துவிட்டு உத்தியோகம் இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள்.
அவர்களுக்கு உதவி செய்ய அந்த மாவட்டத்திலே ஒன்றிரண்டு தொழிற்
சாலைகளைத் துவக்கினால் வெற்றிகரமாக நடக்கும். படித்து, வேலையில்லாத
வாலிபர்கள் அந்த முயற்சிக்கு முழு வெற்றிகரமாக எல்லாவிதமான
ஒத்துழைப்பையும் அளிப்பார்கள் என்கிற நம்பிக்கை யுண்டு. சர்க்கார்
அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக் கொள்
கிறேன்.

இனி நெடுஞ்சாலைகள், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நெடுஞ்சாலைகள்
உண்டு. இருந்தாலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் சென்னை ராஜ்யத்தோடு
சேருவதற்கு முன்னால் சில சாலைகளைப் போடாமல் இருந்தார்கள். 150
மைல் நீளம் என்று நினைக்கிறேன். அந்தச் சாலை இன்றுவரை செப்ப
ஸிடப்படவில்லை. அதை உடனடியாகச் செய்து தந்தால் மக்களுக்கு
நன்மையாக இருக்கும். மேலும் சில கிராமங்களுக்கு ரோடுகளே கிடை
யாது. இப்படி இருக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு உட
னடியாக ரோடு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்பதாகக்கேட்டுக் கொள்கி
றேன். சாதாரணமாக ஒரு கிராமத்தில் உள்ள ஒரு மாதுக்கு கர்ப்ப
வேதனை ஆரம்பித்தால் டாக்டர்களை அழைத்துச் செல்லவேண்டும் என்
றால் தொட்டில் கொண்டு வரவேண்டும். அல்லது மங்கையர்க்கரசியை அங்கே
அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும்.

எல்லோரும் ஹரிஜனங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அது முக்கிய
மான விஷயம். ஹரிஜனங்களை ஆதரிக்க வேண்டிய கடமை நமது
சர்க்காருக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும், பொதுமக்கள் அத்தனைபேருக்கும்
உண்டு. எனக்கு அதில் ஒரு கருத்து உண்டு. ஹரிஜனங்களை ஆதரிக்கின்
றது மாதிரி எந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், மிகவும்
ஏழைகளாக இருக்கிற எல்லோரையும் ஆதரிக்க வேண்டிய கடமை சர்க்
காருக்கு உண்டு. ஹரிஜனங்கள் அல்லாதவர்களில் எஸ். எஸ். எல். லி.
வரை படித்துவிட்டு படிக்க முடியாத நிலைமையில் எத்தனையோ மாணவர்
கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஏழைகள் எல்லோரையும் ஆதரிப்பது
என்கிற திட்டத்தையும் வகுத்துக்கொண்டு அனைத் சர்க்கார் 'நடைமுறைக்
குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பது என் கருத்து. அதை சர்க்காருக்குத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஹரிஜனங்கள் வசிக்கக்கூடிய கிராமங்களுக்கு ரோடு கிடை
யாது. ஸ்ரீமான் ராமசாமி அவர்களுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த உதி
ரப்பட்டி என்று ஒரு காலனி இருக்கிறது. அங்கே பழையாறு நதி
ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. மழை காலத்தில் கடையிலிருந்து சாமான்

[Sri A. Chidambaranatha Nadar] [6th March 1959]

வாங்கி வந்தால் அந்தக் காலணிக்கு இந்த ஆற்றைத் தாண்டிப் போக முடியாது. 2, 3 நாள் தண்ணீர் வடிகிற மட்டும் கரையிலேயே காத்து இருக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி மராமத்து மந்திரி அவர்களிடத்திலும், எங்கள் மாவட்ட மந்திரி அம்மையார் அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த நிலை மாறவேண்டும்.

நமது ராஜ்யத்திலே கிராமங்கள்தோறும் மின்சார விஸ்தரிப்புபைச் செய்து கொண்டே போகிறோம். இதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஹரிஜனங்கள் இருக்குமிடத்திற்கு இந்த விஸ்தரிப்பைக்கொண்டுபோவது கிடையாது. முன்பும் இதைப்பற்றி அசெம்பளியில் சொன்னது உண்டு. அதிகாரிகளுடைய மனப்பான்மை இதுபற்றி மாறவேண்டும். மாறாமல் இருந்தாலும் நன்றாக இருக்காது. அதையும் மின்சார அமைச்சருக்குத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இனி கல்வி, நான் முன்பு சொன்னது மாதிரி எங்கள் மாவட்டத்தில் நிறைய படித்த ஆட்கள் உண்டு. இருந்தாலும் நிறைய பள்ளிக்கூடம் வேண்டும். இன்றைக்கு மத்தியதர பாடசாலைகளாக இருக்கக்கூடியவற்றை யெல்லாம் உயர்தர பாடசாலைகளாக மாற்றவேண்டும் என்ற வேண்டு கோள் எங்கள் மாவட்ட மக்களைப் பொறுத்த வரையில் உண்டு. மேலும் நாங்கள் தாயகம் சேர்ந்த பின்னால் நாட்டில் படிக்கிற மாணவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கார் வசதி இல்லாத காரணத்தினால்தான் இந்தக் கஷ்டம். பள்ளிக்கூடத்திற்கு சமயாசமயங்களில் அவர்கள் போகவேண்டுமென்றால் உடன்படியாக அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுத்தாகவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுடைய மனப்பான்மை நல்லபடியாக அமையும். இல்லாவிட்டால் தெருவில் நின்று கொண்டு சர்க்கரை வாயில்வராதபடி திட்டக் கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்கிற கருத்தை மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக எங்கள் மாவட்டத்தில் 45 மைல் நீளமுள்ள கடற்கரை இருக்கிறது. மூன்று கடல்கள் சேருகின்ற இடம். உலகத்தில் உள்ள மிக விசேஷமான மீன்கள் அங்கே கிடைக்கின்றன. மீன் பிடிக்கும் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் அந்த மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அதிகமான ஆதரவும், சலுகையும் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக சர்வீஸ் இணைப்பைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டமானது தாயகத்துடன் சேருவதற்கு முன்னால் மருத்துவ கல்லூரியில் அப்ளிகேஷன் போட்டால், கிடையாது, தொழில் கல்லூரியில் அப்ளிகேஷன் போட்டால் கிடையாது. உத்தியோக விஷயத்திலும் கிடையாது. ஆனால் தாயகத்தோடு சேர்ந்த பின்னால் இன்றைக்கு எங்கள் குழந்தைகளுக்கு மருத்துவ கல்லூரியிலும், தொழில் கல்லூரியிலும் இடம் கிடைத்திருக்கிறது. எத்தனையோ இடங்களிலும் உத்தியோகமும், கிடைக்கிறது. அதற்காக மிகக் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். சர்வீஸ் இணைப்பிலும் காலதாமதமின்றி காரியங்கள் நடைபெறவேண்டும். காலதாமதம் ஆகும் காரணத்தினால் கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுடைய மனம் பரபரப்பும், சங்கடமும் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த நிலை மாறவேண்டும். கடைசியாக கழிந்த பட்ஜெட் கூட்டத்தில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கெஜட் பதிவு உத்தியோகம் ஏதேனும் ஒருவேளை திருப்பிக் கிடைக்காமல் இருந்தால் அதை கிடைக்கும் படி செய்வதாக உறுதி அளித்தார்கள். அதை அவர்கள் மறக்க மாட்டார்கள். சர்க்காரும் மறக்காது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அதையும் செய்து தந்தால் நாங்கள் மிகவும் சந்தோஷமாகவும், சுபீட்சமாகவும் வாழ்வோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, மீண்டும் கடைசியாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

6th March 1959]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, on a point of personal explanation, என்னுடைய நண்பர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் நான் பல கட்சிகள் மாறியதாகக் கூறுகிறார்கள். 1941-முதல் நான் ஆரம்ப காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினராகவும் காங்கிரஸ் சோஷியலிஸ்டுக் கட்சி அங்கத்தினராகவும் இருந்தேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should be brief. Let him not make allegations against another hon. Member.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : 1948-ம் ஆண்டு வரையில் அதாவது நாட்டு சுதந்திரம் வரும்வரையில் காங்கிரஸ் சோஷியலிஸ்ட் கட்சியில் இருந்தேன். அது வெளியேறும்போது நானும் அத்துடன் காங்கிரஸை விட்டு விலகினேன். 1954-ல் நம்முடைய கனம் அமைச்சர் அவர்கள் புருஷ ஹோ கனம் அங்கத்தினரையும் சிறையில் தள்ளி பட்டம் தாணுப்பின்னை ஆட்சியிலே கொடுமை நடந்தபோது அந்தக் கொடுமை தாங்காது பிரஜா சோஷியலிஸ்ட் பாட்டியிலிருந்து வெளியேறினேன். அன்றைக்கும் நான் சோஷியலிஸ்டாகத்தான் இருந்தேன். இதுவரை சோஷியலிஸ்டாகவே இருக்கிறேன். இப்பொழுது இந்திய ஜனநாயக காங்கிரசில் இருந்து நான் வெளியேறி வருவதற்குக்காரணம் சோஷியலிசத்தை அவர்கள் கடைப்பிடிப்பதில்லை என்பதற்காகத்தான்.

(Sri A. Chidambaranatha Nadar rose.)

DEPUTY SPEAKER : I shall give the hon. Member a chance to speak after Sri Ramaswamy Pillai has finished. So, let him resume his seat.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : திரு சிதம்பரநாத் நாடார் அவர்கள் சுதந்திரகாலத்தில் காங்கிரஸ்காரராக இல்லை. புதிதாக காங்கிரஸ்காரராக மாறி இருப்பவர் நான் வெளியேறியபோது அவருடைய திருவாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் எனக்கு நன்றி அறிதல் தீர்மானம் போட்டார்கள். அவர்கள் அன்றைய தினம் எதற்காக செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை.

DEPUTY SPEAKER : Very good. If the hon. Member Sri Chidambaranatha Nadar wants to say a few words, let him do so. But, let him be brief. Let it not lead to a discussion.

SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR : ஸ்ரீ. டி. எஸ். ராமசாமி பிள்ளை அவர்கள் சொன்னதை ஒன்றுமே நான் வரவேற்கவில்லை. அவர்கள் சொன்னதில் உண்மையும் இல்லை.

SRI K. PERIANNAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மிகவும் நல்லமுறையிலே கொண்டு வந்ததற்கு அவருக்கு என் நன்றி அறிதலேத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு நமது போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைச் செலுத்துகிறேன். காரணம் 1957-ம் வருஷத்தில் பட்ஜெட்டில் நான் பேசியபோது பஸ் போக்குவரத்தில் நேரக் கூடிய ஆக்சிடன்டுகள் அதிகமாக இருக்கிறது. அதை நீக்குவதற்கு சர்க்கார் வழிவகைசெய்யவேண்டுமென்று பேசினேன். இதனால் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இரவு 12 மணியிலிருந்து 4 மணி வரையிலும் பஸ் லாரி போக்குவரத்து குறைத்திருக்கிறார்கள்.

அதோடு உணவுப்பிரசீனை இந்த நாட்டிலே அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம் மாகாணத்திற்கு ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி சரியாக வருவதில்லை. ஆனால் நமது மாகாணத்திலிருந்து கோளாவிற்கு உணவு விநியோகத்திற்கு போய்க்கொண்டிருப்பதால் பெரும்பாலான உணவுப்பிரசீனை வந்திருக்கிறது. நமது மாகாணத்திற்கு ஆந்திராவிலிருந்து வாக்கூடிய அரிசி வருவதற்கு சர்க்கார் துரித ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது பருவ மழை இன்மையால் தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[Sri K. Perianann]

[6th March 1959]

ஆனால் திருச்சி ஜில்லாவிற்கு அருகாமையிலே காவேரி பாய்ந்துங் கூட ஹரிஜனங்கள் அதிகமான தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள், ஆகவே இந்தத் தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் காலாகாலத்திலே துறை கொடுக்கப்படாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். காரணம் அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட மான்யத்தொகை அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. அதோடு கிராம அதிகாரிகள், கர்ணம் முதலிய வர்கள் குழந்தைகளுக்கும் என். ஜி. ஓ. குழந்தைகளுக்கு அளிக்கும் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. இது வரவேற்கத்தக்கது. அதோடு என். ஜி. ஓ. க்களுக்கு வருமானம் 1,500 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வருமானமுள்ள என். ஜி. ஓ. குழந்தைகளுக்கு கல்வி கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இதை 3,000 வரை உயர்த்தினால் நலமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இதை உயர்த்தவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என் எரியா மிகவும் பிற்பட்ட எரியாவாக இருக்கிறது. பெரும்பாலும் விவசாயத் தொழிலாளிகள் வசிக்கக்கூடிய எரியா. பெரம்பலூர் வட்டாரத்தில் தண்ணீர் இன்மையால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். காவேரியிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் வெட்டினால் இந்த பெரம்பலூர் வட்டாரம் இதனால் பயன் அடையும்.

எங்கள் வட்டாரத்தில் ஒரு நெருப்பு அணைக்கும் படை ஒன்று ஆரம்பிக்க வேண்டும். சில நாளைக்கு முன் ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டு, இதனால் உயிர்ச்சேதமும் யணச்சேதமும் ஏற்பட்டது. 20 குடிசை கொண்ட ஒரு கிராமம் சென்ற வருஷம் தீக்கிரையாகினது. என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது சொன்னார்கள். எங்கள் வட்டாரத்திற்கு ஒரு நெருப்பு அணைக்கும் படை ஆரம்பிக்கவேண்டும். திருச்சி ஜில்லா பிளானிங் கமிஷன் சிபாரிசு செய்தும்கூட இது பொதுவாக இன்னும் கவனிக்கப்படவில்லை. ஆகவே சர்க்கார் இதை கவனித்து உடனடியாக ஒரு நெருப்பு அணைக்கும் படை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு ஹரிஜனச் சேரி இன்னும் அபிவிருத்தி அடையாமல் இருக்கிறது. திருச்சி ஜில்லா தலைநகரமாக இருந்ததும்கூட இது மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. சிந்தாமனி என்ற சேரிக்கு அருகாமையில் நமது இந்திய நாட்டு மந்திரிகளும், கவர்னர் அவர்களும், நேரு அவர்களும் வந்திருந்தபோது சேரிகள் கவர்னர் அவர்களின் கண்களில்படாமல் தட்டியெய்க்கட்டி மறைத்தார்கள். இங்கே எப்பொழுதும் சாக்கடைத்தண்ணீர் தேங்கி கிடக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் இதை கவனித்து நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடுகூட என் எரியாவில் லோக்கல் டெவலப்மெண்டு ரோடுகள் ஆரம்பித்தும் இன்னும் முடிவடையாமல் இருக்கிறது. 1955-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பித்து இன்னும் வேலைகள் முடிவடையாமல் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் ஜில்லாபோர்ட்டு மான்யம் நானதுவரை கொடுக்காத திணல் ரோடுகள் இன்னும் பூர்த்தி அடையாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே உடனடியாக மான்யம் கொடுத்து வேலைகளை பூர்த்தி செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீமில் பல ரோடுகள் போடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இந்த திட்டத்திற்கு மக்களால் பாதி மான்யம் கொடுக்கப்படுகிறது. பாதி மான்யம் சர்க்காரால் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அங்குள்ள மக்கள் பணம் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் இருப்பதனால் சர்க்கார் அவர்களுக்கு முழுத்தொகையையும் கொடுத்து அபிவிருத்திவேலையை முடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

6th March 1959]

SRI A. PERUMAL : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத் தின் பேரில் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இவ்வாண்டில் பருவ மழை குறைவாக இருந்ததால் ராஜ்யத்தில் உணவு தானிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது ஓரளவு உண்மைதான். அதிலும் ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி முதலிய ஜில்லாக்கள் பருவ மழைக் குறைவினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதுவும் உண்மை. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில், என் தொகுதியாகிய முதுகுளத்தூர் தொகுதி ஏற்கனவே பிற்பட்ட இடம். பிற்பட்ட இடங்களில் நல்ல திட்டங்களை சீக்கிரம் நிறைவேற்ற வேண்டும். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் திருச்சூழியிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கும் குண்டாறு என்ற ஆற்றிலிருந்து—நேற்றுப் பேசிய ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் கூட குறிப்பிட்டார்—தெற்கே 25 மைல் தூரம் கடற்கரை வரையிலும், ஒரு காலியாய் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு நாராயணக்கால்வாய் என்று பெயர். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கருணைசூர்ந்து அதை 1959-60-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டின் கீழ் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். அந்தக் காலியாயை மராமத்து செய்துகொடுத்தால் அங்குள்ள மக்கள் அடுத்த வருஷமாவது அங்கே நன்றாக விவசாயம் செய்யலாம். அங்குள்ள மக்கள் பலர் விவசாயக் கூலி வேலை செய்து தங்கள் அன்றாட ஜீவனத்தே நடத்தலாம்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், நமது நாடு சுதந்திரமடைந்து 10-12 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டபோதிலும் என் தொகுதியாகிய முதுகுளத்தூர் தாலுகாவிற்கு மின்சாரத் துறையில் எந்த விதமான நன்மையும் செய்யப்படவில்லை. அதையும் நேற்று ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் எடுத்துச்சொன்னார். அங்கே மின்சாரத் திட்டத்தை 5 கிராமங்களுக்காவது கொண்டுவர வேண்டும் என்று ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் சொன்னார். அவர் கோரியது ரொம்பக் குறைவு.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : ஐந்து கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் போதும் என்று ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் சொன்னார்.

SRI A. PERUMAL : அவர் கோரியது ரொம்பக் குறைவு. 1959-60-ம் ஆண்டுக்கான மின்சாரத் திட்டத்தில் குறைந்தபட்சம் 25-30 கிராமங்களையாவது சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதையும் செய்தால், உங்களுக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும். அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களால் தேர்தெடுக்கப்பட்ட எம். எல். ஏ.-க்கள் என்ற ஜோதாவில் எங்களுக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும். எனவே இந்த கோரிக்கையை உங்களிடம் வற்புறுத்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியில் சில இடங்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அங்கே ஹரிஜனங்கள் குடியிறுவதற்கு வழியே இல்லை. இதை நான் முன்பே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கமுதியில் 100 வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கான செலவு சுமார் 1 லட்ச ரூபாய் எல்லா வீடுகளையும் கட்டும் வேலைகள் மொத்தமாக முடிவதற்கு முன், அது வரை கட்டிய வீடுகள் இடிந்து போயின. நான் சொல்வது உண்மையா இல்லையா என்பது கனம் மராமத்து மந்திரிக்குத் தெரியும். பிப்ரவரி 27-ம் தேதி கனம் மராமத்து மந்திரி அங்கே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார். அவர் அந்த வீடுகளைப் பார்வையிட்டார். இடிந்து விழுந்திருந்த வீடுகளைப் பார்த்த அவர் “இதற்குப் பள்ளன்கள் போட்டுக் கொடுத்தவர்கள் யார்? இதற்கு கான்ட்ராக்ட் எடுத்துக்கொண்டவர்கள் யார்?” என்று கேட்டார். நான் சொல்வது பொய்யா என்று அவரிடம் நீங்கள் கேட்கலாம். ஆகவே, அந்த வீடுகள் குடியிருக்க லாயக்கற்றவையாக இப்போது இருக்கின்றன. ஓடுகள் எல்லாம் நொறுங்கிக் கீழே விழுந்து கிடக்கின்றன. 1959-60-ம்

[Sri A. Perumal]

[6th March 1959]

ஆண்டிற்குள்ளாவது அங்கே நல்ல வீடுகளை—கட்டிடக் கட்டிடமாக—கட்டிக் கொடுத்ததில் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். நல்ல முறையில் இல்லாமல் பல வீடுகளை கட்டுவதற்கு, குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள வீடுகளையே நன்றாகக் கட்டிக் கொடுப்பது நன்மை. பலமற்ற 20 வீடுகளைக் கட்டுவதற்குப் பதிலாக 5 வீடுகளைக் குறைத்துக்கொண்டு 15 வீடுகளை நல்ல முறையில் கட்டலாம். அங்கே நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI P. JAYARAJ : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கணம் நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்துள்ள 1959-60-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு பருவ மழை சற்று பாதகமாக இருந்த போதிலும் உணவு தானிய உற்பத்தி சற்று அதிகரித்திருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுதந்திரம் வந்த பிறகு இந்த 12 ஆண்டுகளில் சர்க்கார் உணவு உற்பத்தியில் எவ்வளவு துரிதமாக முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்பு மக்களுக்கு 6 அவுன்ஸ் அரிசி ரேஷனில் கொடுக்கப்பட்டது. மக்கள் ரேஷன் கடைகள் முன் க்யூவில் நின்று அரிசி வாங்கினார்கள். இன்று அந்த நிலை மாறியிருக்கிறது. உணவுப் பொருள் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. அப்படி இருக்க, உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்றும், சர்க்கார் அனுவசியமாகச் செலவு செய்கிறார்கள் என்றும், கூட்டுறவு சாகுபடி முறையும் விதைப் பண்ணைகளும் பலன் தரவில்லை என்றும் சிலர் சொல்வது சரியில்லை. மக்கள் நிலையை நன்றாகப் பார்த்து அதை உணர வேண்டும் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

விலைவாசிகள் ஏறுமுகமாக இருப்பதாக கணம் நிதி அமைச்சரின் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசிகள் ஏறுமுகத்தில் இருப்பதால் தொழிலாளர்களும் ஏழை மக்களும் ஹரிஜன மக்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விலையேற்றத்தைத் தடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்க விரும்புகிறோம். உணவு தானிய உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு கால்நடைகள் உறுதுணையாக இருக்கின்றன. கால் நடைகளுக்கு பருத்திக்கொட்டை, பிண்ணாக்கு முதலியவை மிகவும் அவசியம். கால்நடைகளுக்கு அத்தியாவசியமான உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன. பிண்ணாக்கு மூட்டை விலை 15 ரூபாயாக விற்பது. இப்போது 25 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டில் கால்நடை வளர்ப்பிற்காக 8 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கால்நடைகளுக்கு அத்தியாவசியமான உணவுப் பண்டங்கள் சரசமாகக் கிடைக்கவில்லை. கால்நடைகளுக்கு அத்தியாவசியமான பிண்ணாக்கு, பருத்திக்கொட்டை இவைகளின் விலைகளைத் தளர்த்த வேண்டும் அவ்வாறு செய்வது கால்நடை வளர்ப்பிற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இவ்வாண்டு 137 லட்சம் டன் உரம் வழங்கப்படும் என்று கணம் நிதி அமைச்சரின் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு 215 லட்சம் டன் உரம் வழங்கப்படும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய உரங்கள் விவசாயிகளுக்கு காலா காலத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. எங்கள் ஜில்லாவில் ஆடி-ஆவணி மாதத்தில் தண்ணீர் வருகிறது. அங்கே ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி மாதங்களில் விவசாயம் நடக்கிறது. உரத்திற்கு சர்க்காரிடம் மனுச் செய்துக்கொண்டால் விவசாயம் முடிந்தவுடன் தான் அது கிடைக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். எந்தக் காலத்தில் உரம் வழங்கப்பட வேண்டுமோ அந்தக் காலத்தில் அதை வழங்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போட வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உரத்தில், அம்மோனியம் சல்பேட் அதிகமாகக் கொடுப்பதை விட சூப்பர் ஸோடியம் பாஸ்பேட்தான் அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது. நடவு நடுவதற்கு முன்னால் உரம் போட்டு பின்னால்தான் நடவு நட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சூப்பர் ஸோடியம் பாஸ்பேட் அதிகமாகக் கொடுக்கப்

6th March 1959]

[Sri P. Jayaraj]

படவேண்டும். அப்படிக்கொடுக்கப்படும் உரங்கள் ஹரிஜன மக்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் உரையின் மீது பேசிய போது நான் கூறியிருந்தேன். ஹரிஜன மக்களுக்கு உர வகைகள் நல்ல முறையில் கிடைப்பதில்லை என்று. முன்பு, ஏழை வாரந்தார்களுக்கு உரம் வழங்கப்படும்போது மிராசுதார்களின் கையொப்பம் அது இது என்றெல்லாம் வாங்க வேண்டியிருந்தது. இப்பொழுது அந்த முறை மாற்றப்பட்டிருந்த போதிலும்கூட ஏழை விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் உரங்கள் கிடைப்பதில்லை. அப்படி உரம் கிடைக்காததால் விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். பெரிய நிலம் படைத்த பணக்காரர்களுக்கும், பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் தான் வேண்டிய உர வகைகள் கிடைக்கின்றன. சிறு நிலச் சுவான்தார்களுக்கு உர வகைகள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே சிறு நிலச் சுவான்தார்களுக்கு வேண்டிய வகையில் உர வகைகள் கிடைப்பதற்கு வழி வகைகள் வகுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, கூட்டுறவு முறையைக் கையாள வேண்டுமென்று, அதை துரிதமாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஒரு கொள்கையை கையாண்டிருக்கிறார்கள். அது எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும், எந்த விதத்தில் அதை செயல் முறைக்கு கொண்டு வர வேண்டுமென்பதைப் பற்றியெல்லாம் பலதரப்பட்ட வாதுங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதை எதிர்க்கிறவர்கள் சிலரும், அதை ஆதரிப்பவர்கள் கோடிக்கணக்கிலும் இருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் மடாதிபதிகளும், தர்மஸ்தாபனங்கள் பலவும் இருக்கின்றன. தர்மபுரம் பண்டார சந்நதியிடம் இருக்கும் 12,000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலங்களை கூட்டுறவு முறைக்குக் கொண்டு வர சர்க்கார் வழிவகைகள் செய்தால் சிறு நிலச்சுவான்தார்களும், மற்ற ஏனையோரும் அதனால் பயன் பெற முடியுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, தேவல்தான நிலங்கள், மடாலய நிலங்கள் நிலங்களை கூட்டுறவு முறையில் கொண்டு வர அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தர்மபுர ஆதினத்தார் 19-2-59-ல் மடாலய அமைச்சர் அவர்கள் முன்னிலையில் சுமார் 200 ஏக்கர் நிலத்தை கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்வதற்காக கொடுக்க முன் வந்தது குறித்து இந்த சபையின் சார்பாக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இப்படி இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் கூட்டுறவு முறைக்கு கொண்டுவரப்படுமென்று நான் நம்புகிறேன். அப்படி, பெருநிலக்காரர்களிடம் இருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்தால் நாட்டின் வளம் பெருகுவதோடு, நாட்டு மக்களின் வாழ்வும் நன்கு செழிப்பவைய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் காலத்தில் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு அதன் காரணமாக அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பலன் ஏற்பட முடிந்தது. அந்தச் சட்டம்தான் இன்று நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு அச்சாணியாகத் தோன்றியிருக்கிறது. அது போன்ற வழிகளைப் பின்பற்றி பண்ணையாட்களுக்கும், சாகுபடியாளர்களுக்கும் மேலும் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, அங்குள்ள அன்றாடப் கூலிகளுக்கு, அதாவது அன்றாடம் கூலி வேலைசெய்யும் விவசாயக் கூலிகளுக்கு அந்தச் சட்டத்தில் யாதொரு பாதுகாப்பும் அளிக்கப்படவில்லை. அறுவடைகாலத்தில் அந்த அன்றாடக் கூலிகளுக்கும், மிராசுதார்களுக்கும் இடையே தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அவர்கள் கூலி உயர்வு கேட்பதும், அதை மிராசுதார்கள் மறுப்பதுமாக இருக்கிறது. கூலி நிர்ணய போர்ட் ஒன்று ஏற்படுத்தப்போவதாகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அன்றாடக் கூலிகளுக்கும், கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான அன்றாடக் கூலிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதாக இருக்கும். எப்படி விவசாயிகளுக்கு 60-40 என்று நிச்சயித் திருக்கிறோமோ அதே போல் அன்றாடக் கூலிகளுக்கும் கூலி நிர்ணயம் செய்வ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[6th March 1959]

*SRI M. ANANDAN : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நிதி நிலை அறிக்கை மீது நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் கள்ளக்குறிச்சித் தொகுதியில் மிகவும் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம், 57-58-ல் மழை இல்லாத காரணத்தினால் நீர்ப்பாசனக் குறைவு ஏற்பட்டு அதன் பலனாக உற்பத்திக் குறைவும் ஏற்பட்டு பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எங்கள் தாலுகாவிலுள்ள ஏழு பிரிக்காக்களிலும், சங்கராபுரம், பாக்கம், ரிஷி வெந்தியம், துருகம், சின்னசேலம், வடக்க நந்தல், கஸ்மா, கள்ளக்குறிச்சி இங்கெல்லாம் இரண்டு வருடங்களாக தென் மேற்கு பருவ மழை இல்லாமல் பயிர் சாவியாகி சில இடங்களில் கதிர் சாவியும், பயிர் சாவியும், புஞ்சை நஞ்சை எல்லாம் சாவியாகி விட்டது. அங்குள்ள நிலைமிக் மோசமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள நிலைமையைப் பற்றி அங்குள்ள பொது மக்களும், பெரியார்களும் பல மகஜர்கள் சர்க்காருக்கு அனுப்பியுள் கூட அவைகள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே அதை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், பருவ மழை தவறியதாலும், பயிர் பூச்சிகளாலும், விலை வாசிகள் உயர்ந்து விட்டதென்று. ஊழியர்களின் சம்பளம் உயர்த்தப் பட்டிருப்பதாலும் விலை வாசிகள் உயர்ந்துள்ளன என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் உயர்த்தப்பட்டிருப்பது போன்று கிராம ஊழியர்களுக்கும், மேஜர் பஞ்சாயத்து, மைனர் பஞ்சாயத் போன்றவைகளில் வேலை செய்யும் ஹரிஜனத் தோட்டிகளுக்கும், கிராமங்களில் இருக்கும் கர்ணம், மணியம் போன்றவர்களுக்கும் ஊதியம் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி அவர்களுக்கு ஊதியம் உயர்த்திக் கொடுப்பதுடன், கிராமங்களில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கு, அன்றாடம் கூலி வேலை செய்து பிழைப்பவர்களுக்கும் சரியான கூலி நிர்ணயம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது அவர்களுக்கு காலே ஆறு மணிவிலிருந்து மாலை 6 மணி நேரம் வரை வேலை செய்தால் நாலு அணு தான் கிடைக்கிறது. அந்தக் கூலி போதாது. ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஒவ்வொரு கமிட்டி வீதம் போட்டு ஏழை மக்களுக்கு கிராமங்களில் சென்று நியாயமான கூலி கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியிலுள்ள நீர்ப்பாசன வசதியை குறித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் தொகுதியில் பல ஆறுகள் இருந்த போதிலும் கூட அங்கு நீர்ப்பாசன வசதி எதுவும் இல்லை. ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் மணிமுத்தாறு, கோமுகா நதித் திட்டத்தையும் சேர்த்து பெரிய அணை கட்டி நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள சாதத்தூர் அணைகீழ் அணையிலிருந்து தென்புறம் குழிவம் நாலகொடலை வழியாகவும் லக்கிறாய்க்கண்ட்பட்டி ரங்கப்பனூர் பாலனம், மல்லாபுரம், அரசம்பட்டு, கொசப்பாட, செல்லம்பட்டு, கரடி சித்தூர், கள்ளக்குறிச்சி வரைக்கும் ஒரு வாய்க்கால் கட்டிக் கொடுத்தால் அங்குள்ள பஞ்சம் நீங்கும். அடுத்தபடியாக, கிணறுகளை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கள் பக்கத்தில் 20 அடி ஆழம் சீழும் கல் பாறையாக இருப்பதால் அரசாங்கம் கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக கொடுக்கும் கடன் 500 ரூபாய் போதாது, ஆகவே குறைந்தது 1500 ரூபாயாவது கடன் கொடுத்தால் தான் பாறைகளை சம்பர் வைத்து உடைத்து தண்ணீர் எடுக்க முடியும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் பகுதிகளில் குடி தண்ணீர் வசதியே இல்லை. குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப் பளாக்கிலிருந்து பணம் கொடுப்பதை விட, ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீஸரிடம் நிதி ஒதுக்கிக் கொடுத்தால் அவர்களே வேண்டிய வசதிகளை செய்துகொடுக்க முடியும். அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குக் கடனை 2,500 ரூபாய் கொடுப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை 3,000 ஆக உயர்த்த வேண்டும். அப்படி உயர்த்துவதோடு அந்த ரூபாய் விவசாயிகளுக்கே போய்ச் சேரும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும், அப்படியில்லாது இப்பொழுது அந்தப் பணத்தை இடையில் இருப்பவர்கள் கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள் என்ற புகார் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

6th March 1959]

[Sri M. Anandan]

ஆகவே அதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். அடுத்தபடியாக கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால் (பெல்) எங்கள் தொகுதி கல்வியில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில்தான் இருக்கிறது. எங்கள் தாலுக்காவில் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுோ வேறு பெரிய உத்தியோகங்களில் இருப்பவர்களோ கிடையாது. காரணம் படிப்பு வாசனையே எங்கள் தொகுதியில் அதிகம் இல்லை. ஆகவே எங்கள் தொகுதியில் 300 ஜனத்தொகையுள்ள ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்திக் கட்டாய கல்வி முறையை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (பெல்) கனம் எங்கள் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் கோமுகா நதித் திட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வருஷம் அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைக்கு கொண்டு வர வேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்தால் அங்குள்ள மக்கள் பலர் பிழைப்பதற்கு வழி ஏற்படுவதோடு கூட அங்கு நல்ல நீர்ப்பாசன வசதியும் ஏற்பட முடியும். பஞ்சமும் நீங்கும்.

DEPUTY SPEAKER: டைம் ஆகி விட்டது.

SRI M. ANANDAN: பெரிய சேலத்திலிருந்து சின்ன சேலத் திற்கு ரயில் இரவு 11 மணிக்குத்தான் வருகிறது. அதில் சென்னை வரும் ரயில் பெட்டி ஒன்றுதான் இருக்கிறது. அதில் பிரயாணம் செய்ய இடம் கிடைக்காமல் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இன்னும் ஒரு பெட்டி சேர்த்து இரண்டு பெட்டிகளாகப் போட்டு பிரயாண வசதியும் பிளாப்பாரம் செய்துகொடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now rise for lunch 1-30
and meet again at 3 p.m. p.m.

The House then rose.

(After lunch—3 p.m.)

SRI A. V. P. PERIAVALAGURUVA REDDI: கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தைப் பார்த்தால், இதிலே ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் மின்சாரம், விவசாயம், கல்வி, இப்படியாக ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும்—மக்களுக்குத் தேவையானவற்றைச் செய்வதாகப் பொருத்தமாகச் சொல்லி அதற்கு செலவிடப்பட வேண்டிய தொகையெல்லாம் சோடிக்கணக்கில், லட்சக் கணக்கில் ஒதுக்கியிருப்பதாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால், செலவழிக்கிற தொகைக்கு ஏற்றபடி காரியத்தில் ஒன்றும் நடப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே காரியாபட்டி பள்ளக் ஏற்படுத்தி மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. அந்த மூன்று வருஷங்களிலேயும் பார்த்தால், அங்கே சமார் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த ஏரியாவில் இந்த மூன்று வருஷ காலத்திலே இருபதாயிரம் ரூபாய் பெறுமான வேலை கூட நடக்கவில்லை. ஏனென்றால் அங்கே கொஞ்சப் பணம் திட்டத்திலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். மீதப் பணத்தை கிராம ஜனங்களே கொடுக்க வேண்டும் என்ற விதி இருப்பதால், கிராம ஜனங்கள் கொடுப்பதற்கு முடியாத நிலைமையிலே அங்கு ஒரு வேலையும் நடக்கவில்லை. எல்லா ஆபீசர்களும், பத்து, இருபது ஆபீசர்கள் காரியாபட்டியிலே இருந்து கொண்டு, ஒரு விதமான பிரயோஜனமும் இல்லாமல் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

காரியாபட்டி பள்ளக்கைச் சேர்ந்த கடம்பங்குளம் கிராமத்திலே இருபது ஹரிஜன வீடுகள் நெருப்புப் பிடித்து வெந்து போயின. அதற்காக பள்ளக் டெவலப்மெண்டிலிருந்து பணம் வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொல்லி, அதற்கு மனு எழுதித் தருவதாகச் சொல்லி, ஹரிஜனங்கள் ஒவ்வொரு

[Sri A. V. P. Periaivalaguruva Reddi] [6th March 1959]

ஆளிமரிருந்தும் மூன்று ரூபாய் வீதம் வசூல் செய்ததோடு மட்டுமில்லாமல் தாசில்தாரைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து காண்பிக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஒவ்வொரு ஆளிமரிருந்தும் கிட்டத் தட்ட ஐந்து ரூபாய் வசூல் செய்தார்கள். இம்மாதிரி அந்த ஏரியாவில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதுவும் தவிர, கல்குரிச்சி கிராமத்தில் பார்த்தால், ஹரிஜனங்களுக்குள்ளேயே மூன்று பிரிவுகள் இருக்கின்றன. பள்ளர், பறையர், சக்கிலியர்கள் ஆக இந்த மூன்று பிரிவினரும் சேர்ந்து அந்தக் கிராமத்தில் முப்பது குடும்பங்கள் இருக்கும். அந்தக் கிராமத்தில் மூன்று கிணறுகள் தோண்டியிருக்கிறார்கள். கிணறு தோண்ட வேண்டியது; “பைனல்” பில்லுக்குப் பணம் செலுத்தியவுடனே, ரிப்பேர் பில் ரூ. 500 என்று போட்டு இம்மாதிரி அங்கே அநியாயமாக அரசாங்கப் பணம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அங்கு ஒரு விதமான வேலையும் நடக்கவில்லை.

என்னுடைய ஏரியாவில், பேரையூர் ஓரத்தில் நாகையாபுரம் என்னும் இடத்தில் ஹரிஜன காலனி கட்டுவதாக ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் திட்டமிட்டு, இறுபது வீடுகள் கட்டுவதற்கு சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு, ஒரு வருஷத்திலே பதினாறுபேர் ரூபாய் கொடுத்தார்கள். அந்த ரூபாய்க்கு ஐந்து வருஷங்களாகியும் சரியானபடி வீடுகள் கட்டி முடியவில்லை. அதைக் கேட்பாரும் இல்லை. வீடுகள் கட்டி முடிந்தாய்விட்டதா? அங்கே குடியிருக்கிறார்களா? இல்லையா? என்று பார்ப்பதற்கு நாதி கிடையாது. அந்த நிலை இருக்கிறது. “என் ஐயா கட்டவில்லை?” என்றாலோ, அங்கிருப்பவர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் மெம்பராக இருப்பதால், அவரைக் கேட்பாரே அங்கு ஒருவரும் நாதி இல்லை. இம்மாதிரியான நிலைமையிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் எப்படிப் பணம் இதிலிருந்து எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்றால், ஹரிஜனங்களைக் கூப்பிட்டு, முதலிலே மனு கொடுக்கச் சொல்லி, பின்னால் “சாங்ஷன் ஆய்விட்டது, பணம் வாங்கிக்கொண்டு போங்கள்” என்று கூட்டிக்கொண்டு போய், அந்தப் பணத்தை அவர்கள் கையில் கொடுக்காமல், கையெழுத்து மட்டும் வாங்கிக் கொண்டு, பளாக் ஆபீசரும் தலைமை தாங்குகிற ஆளும் சேர்ந்து—தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி மெம்பர் வேறு—அங்கு போய், “இந்தப் பணத்தை நீங்கள் கொண்டு போய் வைத்தால், யாராவது தூக்கிக்கொண்டு போய் விடுவார்கள்; எங்களிடம் கொடுத்து வைப்பங்கள், உடனே கட்டித் தருகிறோம்” என்று சொல்லி, அந்தப் பணத்தை வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றாலுங்கூட ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

அதே மாதிரி கல்லுப்பட்டி பக்கத்தில், பேராவூர் கிராமத்தில் இருக்கிறது. பக்கத்தில் காந்திக் கிராமம் இருக்கிறது. அந்த ஊரிலே இம்மாதிரி காங்கிரஸ் மெம்பராக இருப்பவர் எல்லோரும் சேர்ந்து இம்மாதிரி பணம் எல்லாம் விரயம் செய்து, ஒருவரே அடித்துக்கொண்டு போகிறார்.

பாப்பாநாயக்கன்பட்டியில் 15 வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஸாங்ஷன் ஆகி அரைகுறையாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்யப்படும் காரியம் இருக்கிறது. வீடு கட்டி முடிந்தாய்விட்டதா, குடியிருக்கிறார்களா? குடியிருக்க லாயக்காக வீடு இருக்கிறதா? என்று பார்ப்போரும் இல்லை. கேட்போரும் இல்லை. யாராவது, “இம்மாதிரி அரைகுறையாக இருக்கிறது, குடியேறவில்லை,” என்று மனுக் கொடுத்தால் அந்த மனு பளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரியிடத்தில் “கயா” ஆய்விடுகிறது. எந்த நிலைமையிலும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அதற்கு மேல் அவனால் என்ன செய்யமுடியும்? ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் அனேக இடங்களில் நிலைமை இருக்கிறது. திருமாலிருஞ்சேரையில், கீற்றெல்லாம் விழுந்தது மேலே பனங்குச்சி தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. காரியாபட்டி ஏரியாவிலே ஹரிஜன காலனி கட்டுகிறேன் என்று சொல்லி, தியாகராஜர் என்பவர் கண்டிராக்ட் எடுத்து, பக்கத்திலே கவர்ன்மென்டின் சேர்ந்த கண்மாயிலுள்ள கருவேலமரத்தை வெட்டியிருக்கிறார். செங்கல் கொளுத்துவதற்காக வெட்டுகிறேன் என்று சொல்லி, பத்தாயிரக் கணக்கான கருவேலமரங்களை வெட்டி எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்.

6th March 1959] [Sri A. V. P. Periavalaguruva Reddi]

நான் சொல்லிக் கொண்டுவருவதை தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் எழுதிவைத்துக் கொண்டிருந்து, “என்கவையர்” பண்ணி நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் பிரயோஜனம் ஆகுமெனத் தவிர, மற்றப்படி பிரயோஜனம் இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எழுதுகிறார்கள்.

SRI A. V. P. PERIAVALAGURUVA REDDI : ஹரிஜனங்களுக்குக் காலனி கட்டுகிறேன், கட்டுகிறேன் என்று சொல்லி, மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டி மெம்பர்களும் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி மெம்பர்களும் சேர்ந்து எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். கட்சிக்காக சொல்கிறேன் என்று நினைக்கவேண்டாம். விசாரித்தால் உண்மை விளங்கும்.

விவசாயத்திற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று புஸ்தகத்தில் அழகாக இருக்கிறது. ஆனால், விவசாயிகள் யாதொரு விதமான நன்மையும் அடைவதாகத் தெரிவிக்கவில்லை. புஸ்தகத்தில் இருக்கிறது. ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள் செய்கையிலே பார்த்தால் ஒன்றும் காணோம். அந்த நிலைமையிலேதான் இருக்கிறோமெய்யொழிய வேறென்று மில்லை. உரம் ஏராளமாக இருக்கிறது, அதை வாங்குவதற்கு ஏராளமான பணம் ஸாங்கஷன் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களேயொழிய அந்தத் தொகையில் பாதிதான் விவசாயிக்குப் போகிறது. இதுமாதிரி நிலைமையில், விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய கருவிகள், முதலியவைகளின் விலையாசி ரொம்ப அதிகமாயிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். உணவுத் தானியங்களின் விலையாசி அதிகமாயிருக்கிறது என்று மக்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், அதனால் விவசாயிகளுக்கு என்ன நன்மை இருக்கிறது? மின்சார காரணக்கு 20 சத வீதம் மினிமம். சார்ஜ் கேட்கிறார்கள் என்றால் அதில் என்ன அர்த்தம் என்று தெரியவில்லை. ஷிப்ட் முறை என்று வைத்துக்கொண்டு, ஒழங்கான முறையில் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில்லை. அதோடு மின்சார “வெட்டு” வேறு பண்ணுகிறார்கள். அணைக்கட்டில் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லி, மின்சார வெட்டு செய்கிறார்கள். அவர்களை ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை. அப்படித்தான் மின்சார வெட்டு செய்கிறார்களேயன்றால், மினிமம் சார்ஜ் ஜம் போட்டு வாங்குகிறார்கள். எதை எடுத்தாலும் விவசாயிக்கு நன்மை இல்லை. எதற்கெடுத்தாலும் விவசாயிகளுக்கு வரி போடுகிறார்களே தவிர, யாதொருவிதமான சலுகையும் கிடையாது. விவசாயக் கருவிகளைப் பார்த்தால், அவை கிடைப்பதில்லை. ஒன்றுக்கு நாறு பங்கு விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. பிண்ணைக்கு மாட்டுக்கும் விவசாயத்திற்கும் வேண்டியிருக்கிறது. பண்ணைரண்டு ரூபாய்க்கு விற்பது இப்பொழுது 25 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அதுவும் தவிர, மண்வெட்டி, வண்டிப்படை, இன்னும் விவசாயப் பொருள்கள் கிடைப்பதில்லை. அரசாங்கம் வாங்கியாவது அகரிகல்சரல் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னதற்கு, அரசாங்கம் சென்ற வருஷமே செவியாய்க்கவில்லை. பார்த்தால் அந்த அநியாயத்தைச் சொல்லமுடியாது. அதுமாதிரி, மின்சார மோட்டார் பம்புசெட்டுக்கு வேண்டிய ஸ்விட்ச் ஸ்பார்ட்டர் விலை மண்ணுருக இருந்தது, இப்பொழுது ஆயிரத்து ஐந்தாறு ரூபாயாக உயர்ந்து போயிருக்கிறது. இம்மாதிரி சாமான்கள் முப்பது ரூபாய் என்று இருந்தது, முன்னூற்று ஐம்பது ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு யாதொரு விதமான கண்டரோலும் இல்லை. ஒன்றும் இல்லை. விவசாயத்திற்கு மின்சார வெட்டு செய்கிறவர்கள் சர்ச்சார்ஜ் வாங்குகிறவர்கள், சினிமாக்களுக்கு கரண்ட் கொடுக்காமலிருக்கிறார்களா என்றால், அதுதான் இல்லை. சினிமாவுக்கு ஏராளமாக கரண்ட் கொடுக்கிறார்கள். எல்லாம் செய்கிறார்கள். அரசாங்கத்தான் இப்படிச் செய்கிறார்களே என்று பார்த்தால் விவசாயிகளிடத்திலும் கட்டுப்பாடு இல்லாமல், நெல்லிக்காய் மூட்டையாக இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் வீணாவித்த நெல் தானியம் மூட்டைகளைப் பார்சல் பண்ணி சாவுடியிலே கொண்டுபோய் வைத்துக்கொண்டு போகவேண்டிய இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri A. V. P. Perivalaguruva Reddi] [6th March 1959]

அடுத்தபடியாக ரோடுகளைப் பார்த்தால் ஜில்லா போர்டு இருந்தும், பிளாக் டெவலப்மென்ட் இருந்தும் ரோடுகள் போட்டு அவைகள் செப்பனிடப் படாமல் இருக்கின்றன. அவர்களைக் கேட்டால் பணம் இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆனால் ரோடுகள் ரொம்பவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக காட்டுப்பாதையாக இருந்தபோது ரொம்பவும் சௌகர்யமாக இருந்தது. இப்பொழுது ஜீப்புகள் அங்கே வந்து இங்கேயும் அங்கேயும் போய்க்கொண்டிருப்பதால் ரோடுகள் கெட்டுப் போய் விட்டன. மழை காலங்களில் இன்னும் கேட்கவே வேண்டாம், ரொம்பவும் மோசமாகிவிடுகின்றன. ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும், முக்கியமாக திருமங்கலத்தில் பார்த்தால் ரோடுகளின் நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே தயவு செய்து அரசாங்கமே இந்த ரோடுகளையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பிளாக் டெவலப்மென்ட்டுக்கும் ஜில்லா போர்டுக்கும் சொந்தம் என்று சொல்லி தட்டிக்கூறிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே அந்த ரோடுகளை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டு செப்பனிட்டுக் கொடுத்தால் கிராமங்களுக்கு ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கும்.

நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக சொல்லும்போது இப்பொழுது எவ்வளவோ பெரிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் மூலமாக கோடிக்கணக்கான ரூபாயையும் செலவு செய்து கொண்டதான் வருகிறார்கள். இப்படி கட்டியிருந்தும் கூட நெல் விலை குறையவே இல்லை. அதனால் கூடி விட்டது இதனால் கூடி விட்டது என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே சிறு நீர்ப்பாசனத்திற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு தாலுகாவிலுள்ள கண்மாய்களை ஆழப்படுத்த வேண்டும். அந்தக்காலத்திலிருந்து கண்மாய்கள் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருப்பதால் அவைகள் எல்லாம் மேட்டிட்டு தண்ணீர் தேங்க முடியாமல் இருக்கிறது. அதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆயிரம், ஐந்தாறு இருந்தாற்று ஐம்பது ஏக்கருக்குக் குறையாமல் பாசன வசதி கொடுக்கக் கூடிய கண்மாய்கள் அநேகம் கிராமங்களில் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் மராமத்து செய்யப்படாமல் மேட்டிட்டுக் கிடக்கின்றன. அவைகளை ஆழப்படுத்தினால் எவ்வளவோ ஏக்கர் நிலம் விளையக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட கண்மாய்களை புல்டோஸர்களைக் கொண்டுவந்து ஆழப்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஆழப்படுத்தினால் இன்னும் நிறைய விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக ட்ராக்டர்களை ஒவ்வொரு டவுனிலும் தான் வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் அங்கே தூங்கிக்கொண்டு தானிருக்கிறது. அங்கேயெல்லாம் ஒருவர் அல்லது இரண்டு பேர்கள்தான் உபயோகப்படுத்திகொண்டிருப்பார்கள். ஒரு வருஷக் கடைசியில் பார்த்தால் 500 ஏக்கர் ஆயிரம் ஏக்கர் உழுது இருக்கிறது என்று கணக்குக் காட்டியிருப்பார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அது எங்கே இருக்கிறது என்றும், அதை வாங்கிக் கொள்வதற்கு யாருக்கு மனுச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பதும் தெரியாமல் இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு ரெவின்யூ பிரி்காவிலும் அவைகளை வைத்து யாராவது ஒருவருடைய பொறுப்பில் வைத்து விவசாயிகளுக்கு கேட்டவுடனேயே தாராளமாகக் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாடுகளை வளர்ப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பாலுக்கு மட்டும் அப்படி வளர்ப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பாலுக்கு மட்டும் என்று இவ்வளவு பணம் செலவழிக்க வேண்டுமா என்பதைப் பார்த்தேவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு உழவதற்கு மாடுகள் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் ஒரு வித ரகமாக மாடுகளை மட்டும் வளர்க்காமல் உழவதற்கு லாயக்குள்ள மாடுகளாக வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி வளர்க்கும்போது நம் நாட்டு மாடுகளாக இருந்து அவைகள் கன்று போட்டால் அவைகள் உழவதற்கு விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும். அரசாங்கம் செலவு செய்யும் பணம்

6th March 1959] [Sri A. V. P. Periaivalaguruva Reddi]

பாலுக்கு மட்டும் என்று பார்த்தால் அதில் பிரயோசனம் இல்லை. விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கக் கூடிய மாடுகளை வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கோழிப்பண்ணையைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதற்கு அநாவசியமாக செலவு செய்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதற்கு என்று ஏராளமாக பணம் செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பண்ணைகள் வைத்திருக்கக்கூடிய இடங்களைப் பார்த்தால் அங்கேயுமல்லாம் 50 அல்லது 100 கோழிகள் தான் இருக்கின்றன. அவைகள் முட்டை இடுவதைப்பார்த்தால் 15 முட்டைகள்தான் போடுகிறது. அதனால் என்ன பிரயோசனம். பண்ணைகள் வைத்திருப்பதால் முட்டைகள் அதிகமாகக் கிடைப்பதாகவே இல்லை. சாதாரணமாக மக்கள் கோழிகளை வளர்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அங்கேயுமல்லாம் நிறைய முட்டை கிடைக்கின்றன. ஆனால் பண்ணைகள் இருக்கக் கூடிய இடங்களில் அவ்வளவாக கிடைக்கவில்லை. சாதாரண மக்கள் கோழிகளை வளர்க்கும் இடங்களில் முட்டை ஒன்று 1½ அணுவுக்கு கிடைக்கிறது. ஆனால் பண்ணைகள் இருக்கும் இடங்களில் இரண்டு அணுவுக்குக் கூட முட்டைகள் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே கோழிப் பண்ணை வளர்ப்பதில் அதிகப்படியாக பணத்தை செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே விவசாயிகள் யாராவது கோழி வளர்த்து வந்தால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய முன் வரலாம் என்று தோன்றுகிறது. அரசாங்கம் கோழி பண்ணை வைத்து நடத்தினால் ஐந்து முட்டைகள்தான் கிடைக்கும். ஆகவே இந்த முறை சரியல்ல.

குடும்பக் கட்டுப்பாடைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகாரத்தைக் குறைத்து சாப்பிட்டால் இது ஒழுங்காகி விடும். 36 அல்லது 40 கோடி மக்களுக்கு ஆபரேஷன் செய்வது என்று சொன்னால் அவர்கள் ஒழுங்காக வந்து செய்து கொள்ளுவார்களா? ஒருவரும் ஒழுங்காக செய்து கொள்ள மாட்டார்கள். ஆகவே ஆகாரத்தைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதற்கு முன் இடைப்பற்றி பேசும்போது எலுமிச்சம்பழ சாணை அதிகமாக சேர்த்துக்கொண்டு வந்தால் குடும்பக் கட்டுப்பாடு முறையை கடைப்பிடிப்பதாக ஆகிவிடும் என்று சொன்னதற்கு எல்லோரும் சிரித்தார்கள். வேண்டுமானால் பரிட்சை செய்து பார்க்கவேண்டும். கருப் பூச்சிகளை கொண்டு ஒரு சொட்டு பிந்தை எடுத்து வைத்து அதன்மேல் ஒரு சொட்டு எலுமிச்சம்பழச் சாற்றை ஊற்றிப்பாருங்கள் அவ்வளவு பூச்சிகளும் செத்துபோய்விடும். அதிவிருந்தே எலுமிச்சம்பழத் திற்கு இந்த சக்தி இருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ளலாம். எலுமிச்சம்பழத்திற்கு அப்பேர்ப்பட்ட சக்தி இருக்கிறது. இதன் மூலம் பர்த் கண்ட் ரோலை அமுலுக்குக் கொண்டுவரலாம்.

அடுத்தபடியாக சினிமாவைப் பார்த்தால்
(பேச்சு முடிவதற்குள் மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த அங்கத்தினர் பேச ஆரம்பித்தார்.)

*SRI R. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே; கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த பட்ஜெட்டை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனக்கு எட்டு வருஷ அனுபவம் வாய்ந்த முறையில் இந்த பட்ஜெட்டை தெளிவாக எந்த விதமான வரியும் இல்லாது உபரி பட்ஜெட்டாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோரும் போற்றக் கூடிய விஷயம். ஆனால் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் அது எப்படி இருந்தாலும் கூட வரி போடப்படாமலில்லை போன வருஷமே போட்டாய்விட்டது என்கின்ற ஒரு வாதத்தைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். அதாவது விவசாய வருமான வரி, விற்பனை வரி இவைகள் எல்லாம் போன வருஷமே கொண்டு வந்தது. ஆனால் கனம் அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்கள் வெளி நாடு சென்றிருந்ததால் அவைகளைக் கொண்டு வருவதற்கு கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுதுதான்

[Sri R. Subramaniam] [6th March 1959]

அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் புதியதாகக் கொண்டு வரப்பட்ட வரிகள் அல்ல. அவர்கள் சொல்லக்கூடிய வாதம் எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஓநாய் ஆட்டைப் பார்த்துச் சொன்னதுபோல் இருக்கிறது. “ஆறு மாதங்களுக்கு முன் நீ பிறக்காமல் இருந்திருந்தாலும் உன்னுடைய தாயார் என்னைப்பற்றி சொன்ன தற்காக உன்னைச் சாப்பிடுகிறேன்” என்று சொன்னது போல் இருக்கிறது இவர்களுடைய வாதம். போன வருஷம் போடா விட்டாலும்கூட இந்த வருஷம் தானே அவைகள் அமுலுக்கு வருகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இது சரியான வாதம் இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சாகுபடி நிலப்பரப்பில் உற்பத்தியைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார். அதில் சில புள்ளி விவரங்களையும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். 1958-59-ல் 57.2 லட்சம் ஏக்கரில் நெல் சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதுனுடைய விளைவு 32.98 லட்சம் டன் அரிசி என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். சென்ற வருஷத்தை விட இந்த வருஷம் 1.2 லட்சம் ஏக்கரில் 64 ஆயிரம் டன் அரிசி அதிகமாக விளைந்திருப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரத்தில் இந்த வருஷம் தென் மேற்குப் பருவ மழையும் வட கிழக்குப் பருவ மழையும் தவறி விட்டதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார். மாகாணம் பூராவும் எடுத்துக்கொண்டு சொல்வதற்கு அவ்வளவு தூரம் என்னிடம் புள்ளி விவரம் இல்லையென்றாலும் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் என்னால் கண்டிப்பாக சொல்ல முடியும்.

இந்த வருஷத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் மழைக் குறைவின் காரணமாகவும் செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில் பூச்சியின் தொந்தரவு ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும், ஜில்லா கலெக்டரே ஜில்லா பூராவும் பூச்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல விளைவு இருந்தாலும் கண்டிப்பாக குறைவாகத் தான் கண்டிருக்கும். இதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் கிடையாது. தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு ஏக்கருக்கு மூன்று மூட்டையிலிருந்து ஐந்து மூட்டைகள் வரையில் கண்டிப்பாக குறைவாகவே விளைந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் நமக்கு இப்பொழுது 32.98 லட்சம் டன் அரிசி வரும் என்று மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது மதிப்பீடுதானே தவிர சரியான கணடு முதல் கணக்கு அல்ல. இந்த மதிப்பீடு குறைந்தாலும் குறையலாம். அதிகமானாலும் அதிகமாகலாம். ஆனால் 1956-57 ஐப் பார்த்தால் அதே ஏக்கரில் 31.96 லட்சம் டன் அரிசி விளைந்திருக்கிறது. 1956-57-ல் 57.2 லட்சம் ஏக்கரில் விளைந்திருக்கிறது. எனவே இந்த ஒரு லட்ச டன் அரிசியை குறைத்து கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் உணவு நெருக்கடியை நாம் சமாளித்துக் கொள்ள நாம் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யும்படி கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக உணவு விலைக் கட்டுப்பாட்டைக்கொண்டு வந்தார்கள். இந்த உணவு விலைக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்ததிலிருந்து விவசாயிகள் மனதில் ஒரு குழப்பமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நெல்லில் முதல் ரகம், இரண்டாவது ரகம் மூன்றாவது ரகம் என்று மூன்று ரகங்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அதிகமாக இரண்டாவது ரக நெல்லைத்தான் பொதுவாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். விலைக் கட்டுப்பாடு வந்த காலத்தில் ஒவ்வொரு ரக நெல்லின் விலையும் இவ்வளவுதான் என்று நிரணயித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கவேண்டும். உணவுக் கட்டுப்பாடு வந்து கொஞ்ச நாள் வரை இன்ன ரக நெல், இன்ன விலைக்கு விற்க வேண்டுமென்று தெரியாத நிலைமையில் விவசாயிகள் மனதில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருந்தது. ரொம்ப நாள் சென்ற பிறகு மணங்கு ஒன்றிற்கு 10 ரூபாய் 77 நயா ரொட்டா கொடுக்கலாம் என்று கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுதிருந்தே விவசாயிகளும் உணவு தானியம் கொள்முதல் செய்யக் கூடியவர்களும் எந்தவித அக்கறையும் இல்லாமல் நம்முடைய தானியத்தைக்

6th March 1959] [Sri R. Subramaniam]

கடத்திச் சென்று வந்தனர். இதைப்பற்றி உணவு அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்தோம். தஞ்சாவூர் விட்டு நெல்லும் அரிசியும் வெளியில் போகாத படி செய்தால்தான் நாம் எதிர்பார்த்தபடி 2 லட்சம் டன் நெல்லை அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்ய முடியும். இம்மாதிரி வெளியில் கடத்திக் கொண்டு போவதற்கு விட்டுக் கொண்டிருந்தால் நமக்கே உணவு தானியம் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். இப்பொழுது அரசாங்கம் எவ்வளவு கொள்முதல் செய்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது எமற்றமாகத் தான் இருக்கிறது. கவுன்சிலில் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் போது “ஆயிரம் டன் அரிசிதான் இதுவரை கொள்முதல் செய்திருப்பதாக” மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். தஞ்சையில் உற்பத்தியான நெல்லில் பாதிக்கு மேல் வெளியே போய்விட்டது. இதைவிட வருந்தத் தக்க நிலை எதுவும் இல்லை. இப்பொழுது நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற கட்டுப்பாட்டை வெளியே நெல்லைக் கடத்திச் செல்லக்கூடாது என்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட கட்டுப்பாட்டை—விலைக் கட்டுப்பாட்டை—கொண்டு வந்த காலத்திலேயே கொண்டு வந்திருந்தால் நமக்கு எவ்வளவோ நன்மைபாக இருந்திருக்கும். பலனின் அளவும் அதிகமாக இருந்திருக்கும். இன்னும் ஒரு லக்ஷ இருக்கிறது. 10 மணங்குக்கு உள்ளாக இருந்தால் தலைச் சமையாக வெளியில் கொண்டு செல்லலாம் என்றிருக்கிறது. இதற்கு முன்னதாக கண்ட்ரோல் இருந்த காலத்தில் இந்தத் தலைச் சமையின் மூலமாகத்தான் ஏராளமாக நெல் வெளியில் சென்று இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்த லக்ஷ எதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு தலைச் சமையாக வெளியில் நெல்லைக் கொண்டு போவதையும் தடை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் இருந்து கோளாவிற்கு நெல் செல்வதைக் கண்டிப்பாகத் தடை செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு நெல் வேண்டுமானால் ஆந்திராவிலிருந்து நோடியாக வாங்கிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் கூட இப்பொழுதுள்ள விவசாயச் செலவில் தாங்கள் நிர்ணயித்திருக்கிற விலையானது போதாகக் குறையாக இருக்கிறது என்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். முதலில் விலைக் கட்டுப்பாடு வந்த காலத்தில் மணங்கு ஒன்றுக்கு 10.77 நயா பைசா என்று நிர்ணயித்தார்கள். இரண்டாவது ரக நெல்லை விற்கிற காலத்தில் இது அதிகமான விலையா, குறைந்த விலையா, என்ற குழம்பில் விவசாயிகளுடைய மனதில் இருந்து வந்தது. இததான் குறைந்த விலை, இனிமேல் கூடும் என்ற நோக்கத்தின் நெல்லை வைத்திருந்தனர். குறைந்த விலையையும், கூடுதல் விலையையும் நிர்ணயிக்க வேண்டும். மணங்கு ஒன்றுக்கு 12 ரூபாய்க்கு மேல் போகக் கூடாது என்று நிர்ணயம் செய்தால் நல்லது. அத்துடன் இன்னொரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். கண்ட்ரோல் இருந்த காலத்தில் வெலி சிஸ்டம் வைத்திருந்தோம். அதன் பிரகாரம் 5 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் நிலத்திற்கு மேல் வைத்திருப்பவர்கள் இவ்வளவு நெல்லைக் கண்டிப்பாகக் கொடுத்து விடவேண்டுமென்ற ஒரு முறை இருந்தது. இப்பொழுது நமக்கு 2 லட்சம் டன் நெல் தேவையாக இருக்கிறது. 3 ஏக்கருக்குமேல் இருப்பவர்கள் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு இத்தனை மூட்டை லெவியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வைத்தால் நல்லது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சில மெம்பர்கள் குறிப்பாக ராஜா சர் முத்தையாச் செட்டியார் அவர்கள் முன்பு கவர்னர் உரையில் பேசும்போதும், இப்பொழுது பட்ஜெட் உரையில் பேசும்போதும் தஞ்சை ஜில்லாவில் அதிகமாகத் தண்ணீர் இருப்பதால் அதை வேறு பகுதிக்குத் திருப்பி விடவேண்டும்” என்று கூறியதற்கு நான் பதில் சொல்லவில்லை என்றால், நான் என்னுடைய கடமையில் இருந்து தவறியவன் ஆவேன். 1924-ல் நமக்கும் மைசூர் சர்க்காருக்கும் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. பழைய டெல்பூவி லுள்ள 12½ லட்சம் ஏக்கர் போக 3 லட்சத்து ஒரு ஆயிரம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் விடவேண்டுமென்று ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி தற்பொழுது சி. எம். பி. எரியாவில் 2 லட்சம் 56 ஆயிரம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் போகிறது. மேட்டூர் களாவில் 45 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் போகிறது. இதற்கு மேல் இன்னும் இங்கிருக்கக்கூடிய தண்ணீரை வேறு

[Sri R. Subramaniam] [6th March 1959]

ஒரு இடத்திற்குக் கொண்டுபோகவேண்டுமென்று சொன்னால் பொன் முட்டை இரும் வாத்தின் கழுத்திற்குக் கத்தி வைத்ததாகத்தான் முடியும். தஞ்சை ஜில்லாவில் 10 அங்குலம் தண்ணீர் நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தஞ்சை மண் வளத்தையும் கோயம்புத்தூர், ராமநாதபுரம் மண்வளத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இங்கே உள்ளது கரிமண். அங்கே உள்ளது செம்மண். தண்ணீர் பாய்ச்சப்பட்டு காய்ந்துபோனாலும் பிறகு தண்ணீர் விட்டால் காயாவிட்டாலும் கூட அங்கு பொல பொலப்பு ஏற்பட்டு விடும். ஆனால் இங்கு கரிமண்ணை இருப்பதால் காய்ந்து போனால் இறுகப்பிடித்துக் கொள்ளும், பொல பொலப்பு ஏற்படாது. ஆகவே தஞ்சையில் இருக்கக் கூடிய தண்ணீரை வேறு இடத்திற்குத் திருப்பி விடவேண்டுமென்று வாத்தம் செய்வதில் எந்த வித பிரயோஜனமும் இல்லையென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குத்தகையாளர் வாரிசு சட்டத்தைப் பற்றி 'ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறப் பிரியப்படுகிறேன். ரெவினியூ கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் ஹைகோர்ட்டில் இருக்கிறது. இதனால் குத்தகையாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைத் திருத்தி செஷன்ஸ் கோர்ட் அல்லது சப் கோர்ட் என்று வைத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

விவசாய வருமானச் சட்டத்தின்படி 3 "பாரங்கள்" இருக்கின்றன. நான் சமீபத்தில் கிராமங்களுக்குச் சென்றபோது அதைப் பார்த்தேன். அந்த பாரங்களெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் இருக்கின்றன. மற்ற இடங்களில் எல்லாம் தமிழைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நாம் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கும்தோடு, 100-க்கு ஒருவர் கூட படித்தவர்கள் இல்லாத நிலைமையில் இருக்கும் கிராமவாசிகள் பயன்படுத்தக்கூடிய கம்பவுண்டிங் பாரங்களைத் தமிழின் அச்சடித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். "ரிட்டர்ன்" அனுப்புவதற்கு மார்ச் 15-ந் தேதி வரை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அநேகருக்கு இது தெரியாத நிலையில் இருக்கிறது. மார்ச் மாதம் கடைசி வரையில் கொடுத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆஸ்பத்திரி எந்த இடத்தில் இருக்கிறதோ அதே இடத்தில் தான் மருத்துவக் கல்லூரியைக் கட்டவேண்டுமென்ற முடிவின்படிதான் நம்முடைய ஜனாதிபதி கூட வந்து கல் நூட்டுவிழா செய்து விட்டு போனார். வல்லம் ரோட்டில் இருந்து 2 மைல் தள்ளி அதைக் கட்டப் போவதாக இப்பொழுது கூறப்படுகிறது. என்ன காரணத்திற்காகக் கொண்டு போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும் என்று தஞ்சை மக்கள் நினைக்கிறார்கள். இதுபற்றித் தஞ்சை மக்களிடம் ஒருவித குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணத்திற்காகக் கொண்டு செல்லுகிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மக்களுக்கு இங்கிருப்பதுதான் சௌகரியம் என்று தெரிகிறது. அதற்கான காரணத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

3-30 p.m. * **SRI K. G. PALANISWAMY GOUNDER :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 1959-60-ம் வருஷத்திய நிதி நிலை அறிக்கையை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். வருஷா வருஷம் சமர்ப்பிக்கிறதைவிட இந்த வருஷத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கிற வரவு செலவுத் திட்டத்தில் நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. மக்களுடைய நிலையை நன்கு புரிந்துகொண்டு மக்களுக்கு எவ்விதமான வரி பளுவும் இல்லாத முறையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குப் பல திட்டங்களும் உடையதாக, அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் ஓரளவு உதவியும் அளிக்கிற வகையில் நல்ல முறையில் இந்த வருஷ பட்ஜெட்டை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயாரித்து இருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களை

6th March 1959] [Sri K. G. Palaniswamy Gounder]

பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தில் இரண்டு ஜில்லாக்கள் பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவிக்கப்பட்டு அந்தப் பிரதேசத்தில் கிஸ்தி, கடன் வசூலை ஒத்திவைப்பது ஆகிய உதவிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதே போல கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் தாராபுரம் தாலுகாவின் நிலை நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல—தாராபுரம் தாலுகாவில் கடந்த 12 வருஷங்களாக இருந்த நிலைமையைக் காட்டிலும் இந்த வருஷம் மழை இல்லாமையினால் இந்த வருஷத்தின் நிலை மிகவும் மோசமாய் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ மழை பெய்தது. உடனே வெள்ளாமைக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். விதைகள் பின் மழை இல்லாமல் விதை வெள்ளாண்மை காய்ந்துபோய்விடுகிறது. பன்னிரெண்டு (12) வருஷங்களாக என்னுடைய காங்கேயம் தொகுதி இந்தமாதிரியாகவே பாதிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கடந்த ஆண்டுகளில் கடன் வசூலிப்பது ஒத்திவைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. போன வருஷம் அந்தக் கடனை எல்லாம் வசூல் செய்ய ஆரம்பித்து நாளைகந்து தவணைகளையும் ஏககாலத்தில் வசூல் செய்துவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக விவசாயிகள் பரம்தொல்லைகள் பல. இந்த வருஷமும் அதை கவனிக்காமல் கிஸ்தி லோன் முதலியவைகளை வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். போன மாதத்தில் எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி அங்கத்தினர்களும், தலைவர் சுப்பிரமணியமும் அங்கே வந்திருந்தார்கள். அங்குள்ள கிணறுகளைக் காட்டினோம். எழுபது அடி, எண்பது அடி, நூறு அடி என்று ஆழமுள்ள கிணறுகளில் கூடத் தண்ணீர் இல்லாது வறண்டு கிடந்ததைப் பார்த்தார்கள். குடிதண்ணீருக்கு அந்த கிராமங்களில் உள்ள குடி மக்கள் படாத பாடு படுகிறார்கள். வெள்ளாண்மை அடியோடு தீய்ந்துபோய் கிடக்கிறது. மாட்டுத் தீவனத்திற்கும் வழியின்றி இருக்கிறது.

பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை இவ்வருஷமே எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பும் லோயர் பவானி திட்டம் அமுலுக்கு வந்தபோது என் தொகுதி மக்களுக்குப் பலவித கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு அதனால் பல கிளர்ச்சிக்கு இடமளித்தது. நிதி அமைச்சர் அவர்களும், மராமத்து அமைச்சர் அவர்களும் எங்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி அங்கே வந்து பார்த்தலுடன் அந்தக் கஷ்டங்களை உணர்ந்து உடனடியாக செய்யவேண்டிய காரியங்களை அந்தப் பகுதி பொதுமக்களுடைய நன்மைக்காகச் செய்துகொடுத்தார்கள். அப்படி பொறுப்புள்ளவர்கள் எந்தக் காரியத்தையும் நேரில் சென்று பார்த்து ஆராய்ந்து செய்தால்தான் எவ்வித குறையும் இன்றி அந்தக் காரியம் நடக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்படி இன்றைக்கும் நேரில் அந்தப் பகுதியில் உள்ள பஞ்ச நிலைமையைக் கண்டு வந்தார்கள் என்றால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். பஞ்சத்தினால் நாங்கள் பரம் தொல்லைகளை நினைக்கும்போது எந்தக் காரியத்தையும் நீங்கள் செய்தாலும் அதை நன்மையாகக் கருத முடியவில்லை. பரம்பிக்குளம் திட்டம் ஒன்றுதான் எங்களுக்குக் கொஞ்சம் நம்பிக்கையை அளிக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதன் காரணமாக என் தொகுதி மக்கள் அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தை எப்போதும் மறக்கவே மாட்டார்கள் என்பதை மக்கள் சார்பில் உறுதியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிலையில் இப்போது விவசாய வருமான வரியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதனால் நாற்பது எக்கர், நாற்பத்தைந்து, ஐம்பது எக்கர் நிலம் உள்ள சாதாரண விவசாயிகள் கூட பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அந்தப் பிராந்தியத்தில் ஒரு எக்கர் தோட்ட பூமி வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாயி கூட நான்கு எக்கர் மேய்ச்சல் தரை வைத்து இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. சில பகுதிகளில் இருக்கக் கூடிய கரிணங்கள் மேய்ச்சல் தரைகளை எல்லாம் கூட மாகூல் பூமியாகக் கணக்கில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதனால் சாதாரண விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மேய்ச்சல் தரைதான் இவைகள் என்பதை அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வழி தெரியாமல் தவிக்கிறார்கள். அதோடு விவசாய

[Sri K. G. Palaniswamy Gounder] [6th March 1959]

வருமான வரி சம்பந்தமான பாரங்கள் ஆங்கிலத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கணக்கு என்பதே இதுவரையில் எப்படி வைத்துக் கொள்வது என்பது தெரியாத மக்கள் இன்றைக்கு—தமிழில் அந்த பாரங்கள் இருந்தாலும் ஒருகால் அதைப் படித்துப் பார்த்து அதற்குத் தக்கபடி எழுத முடியும். ஆனால் அதுவும் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதால் எங்கே யாரை அனுசி அதைப்பற்றிக் கேட்பது என்று தெரியாமல் கிராம அதிகாரிகளையும், அரசாங்கத்தையும் குறை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. அரசாங்கம் இந்த சமயத்தில் கர்ணங்கள் மேய்ச்சல் தரை சாகுபடிக்க கணக்கில் இல்லாமலிருந்தாலும் கூட எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் பரிசீலனை செய்து மேய்ச்சல் காடுகள் இல்லாத விவசாயம் இல்லை என்பதையறிந்து அதற்கு உடனடியாக வரி வசூல் செய்யும் ஸ்பெஷல் அதிகாரிகளுக்குத் தகவல் கொடுத்து மேய்ச்சல் தரையை அவர்கள் நேரில் பார்த்து வரி வசூலிப்பதை வசூலிக்காமல் இருக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

டீசல் எண்ணெய்க்கு விவசாயிகளுக்குப் பொறுத்த வரையில் வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கக் கொடுக்கலாம் என்பதாக மூன்பே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்று அதன் வரி பல மடங்கு உயர்ந்து விட்டது. இதனால் விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலைமையிலாவது விவசாயத்திற்காக மட்டும் இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்தில் எத்தனை என்ஜின்கள் வேலை செய்கின்றன என்கிற கணக்கை எடுத்து, யார் யார் அப்படி உபயோகித்து வருகிறார்கள் என்கிற கணக்கையும் எடுத்து ஒரு என்ஜினுக்கு இவ்வளவு ஆயில் என்று நிர்ணயித்து இதற்கு வரி இல்லாமல் சப்ளை செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி கணக்கு எடுக்காவிட்டால் லாரி பல முதலியவைகள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் கூட விவசாயத்திற்கு என்று சொல்லி தப்பாக இதை துஷ்பிரயோகம் செய்ய வசதி ஏற்பட்டு விடும். அப்படி இல்லாத வகையில் இந்தக் கணக்கை எடுத்து விவசாயிகளுக்கு சலுகை அளிக்குமாறு நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் வட்டாரத்தில் கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் போரிங் செட் போட வசதி செய்யவேண்டும். விவசாயம் செய்வதற்கு வழி இல்லாததால் அங்குள்ள விவசாய மக்கள் வெளி ஜில்லாக்களுக்கும் வெளித் தாலுகாக்களுக்கும் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இப்போது அரசாங்கத்தார் செயற்கை மழைப் பரிசோதனைகள் நடத்துகிறார்கள். அந்தப் பரிசோதனைகளை அங்கே செய்யலாம். அங்கே செயற்கை மழைப் பரிசோதனைகளை நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதையெல்லாம் செய்தால்தான் அங்குள்ள விவசாயம் பெருங் குடிமக்கள் வாட முடியும்.

என் தொகுதிக்கு இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக சில கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இதற்காக கனம் மின்சார அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன். பத்து சத விகித வருமானம் வரக்கூடிய இடங்களில் திட்டத்தை விஸ்தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக பல இடங்களில் மின்சாரம் வராததால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விவசாயிகள் நிலை மிக மோசமாக இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். எங்கள் தாலுகா ரொம்பவும் பிற்பட்ட பிரதேசமாதலால் மெயின்லைன்கள் போட ஸ்ப்லிடி கொடுக்கவேண்டும். எங்கள் தாராபுரம் தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில், அரசாங்கத்தார் கொஞ்சம் ஸ்ப்லிடி கொடுத்தால்தான் அங்குள்ள கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க முடியும் என்பதை கனம் மின்சார அமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாய உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் பிரதேசம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரதேசத்தில் இருந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் இன்று விவசாயத்தை விட்டுவிட்டு பல வெளி ஜில்லாக்களுக்குச் சென்றுவிட்டார்கள். அங்கே இன்று விவசாயத் திற்கு ஆள் இல்லை. அங்கே இருக்கக்கூடிய ஒரு சில விவசாயத் தொழிலாளர்களும், விவசாயத்தில் போதிய வருமானம் வராததால்

6th March 1959] [Sri K. G. Palaniswamy Gounder]

ராட்டைகளை வைத்துக்கொண்டு நூல் நூற்று வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு கதர் திட்டத்தின்கீழ் நிறைய ராட்டைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் நூல் நூற்று நல்ல வருவாய் பெற்று வருகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு முக்கால் ரூபாய் கிடைக்கிறது, அது நல்ல வருமானம் என்று நினைப்பவர்கள் எங்கள் ஊர் தொழிலாளர்கள். விவசாயத்தில் தினம் 8 அணைக் கிடைப்பது கூட கஷ்டமாக இருக்கும்போது, தினம் முக்கால் ரூபாயிலிருந்து ரூபாய் 1½ ரூபாய் வரை வருமானம் கொடுக்கக்கூடிய நூற்புத் தொழிலில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சப் பிரதேசமாகிய எங்கள் ஊரில் மக்களிடம் நிறைய அம்பர் சர்க்காக்களை விநியோகிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இவர்களுக்கு அந்த ராட்டைகளைக் கொடுத்து இவ்வாறு பிழைப்பிற்கு வழி செய்வார்களென்று கிராம மக்கள் எல்லோருமே ஊரை விட்டுப் போயிருப்பார்கள். இந்த நிலையில் இருக்கக்கூடிய எங்களுக்கு பரம்பிக்குளத் திட்டம் மிக மிக அவசியம். பரம்பிக்குளத் திட்டத்தால் எங்கள் ஏரியா பயனடையும் வகையில் அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கக்கூடிய கொழுமங்குழி, காங்கேயம், வெள்கோவில் ஆகிய பிரக்காவாகிய இடங்களுக்கு பரம்பிக்குளம் திட்டத்தை அவசியம் கொண்டுவரவேண்டும். அங்கேயுள்ள மக்கள் இத்திட்டத்தைப் பெரிதும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தில், சில கிராமங்களுக்கு 550 ரூபாய் ஸ்பல்டி கொடுக்கப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் அந்த கிராமங்களுக்குப் பக்கத்திலுள்ள வேறு சில கிராமங்களுக்கு 350 ரூபாய் லோனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. 350 ரூபாய் பெற்ற ஹரிஜனங்களிடமிருந்து அந்தத் தொகையை வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் 550 ரூபாய் பெற்ற ஹரிஜனங்கள் அந்தத் தொகையைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில்லை. இந்த நிலையில் 350 ரூபாய் பெற்ற ஹரிஜனங்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே இந்த வசூல் செய்யும் ரூபாய் 350 லோனை எப்படியாவது வஜா செய்யவேண்டும்; இந்த வசூலை ஒத்திவைக்க கலெக்டருக்கு உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்துள்ள கனம் நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு என் வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த அறிக்கையின்பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல வருஷங்களுக்கு முன் நமது அரசாங்கத்தின் நிதிநிலை ரூபாய் 16 கோடியாக இருந்தது. 1954-55-ல் ரூபாய் 43 கோடியாக அதிகரித்தது. இப்போது 1959-60-ல் 70 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கிறார்கள். மாகாண அரசாங்கத்தின் வருவாய் வரி மூலம் அதிகமாகி வருகிறது என்றால், மாகாணம் சபித்சப் பாதையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். பல முன்னேற்றத் திட்டங்களை அதிகரிப்பதால்தான் அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருவாய் கிடைக்கிறது. திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு பொருளாதாரம் பெருகப் பெருக, அதிக வரி போடுவதற்கான சந்தர்ப்பம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கிறது.

நமது மாகாணத்தின் பருவ மழை வருடா வருடம் மிகவும் மோசமாகி வருகிறது என்பது, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பருவமழைக் கோளாறுகளைச் சமாளிப்பதற்கான பரிகாரங்கள் காணப்படவேண்டும். அதற்கான, பரிகாரங்கள் என்ன என்று கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலும் சொல்லப்படவில்லை. கனம் நிதி அமைச்சரின் உரையிலும் சொல்லப்படவில்லை. பஞ்சப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களின் கஷ்டங்களுக்கு எவ்வாறு பரிகாரம் செய்ய வேண்டும் என்பதுபற்றி தெளிவான முடிவு இல்லாதது, என் போன்றவர்களுக்கு எமாற்றத்தையும் மன வருத்தத்தையும் அளிக்கிறது.

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [6th March 1959]

விலைவாசிகள் ஏறுமுகமாகவே இருந்துவருகின்றன. சர்க்கார் சமீபத்தில் உணவு தானியங்களின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இது ரொம்பவும் வரவேற்கக்கூடியது. அத்துடன் வேறு ராஜ்யங்களுக்கு உணவு தானியங்கள் செல்வதையும் தடைசெய்திருக்கிறார்கள். அதுவும் வரவேற்கத்தக்கதுதான். தஞ்சாவூரிலிருந்து வெளியே போகும் அரிசியின் விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனால், இந்தக் கட்டுப்பாட்டின் விளைவாக உணவு தானிய விலைவாசிகள் இறங்குமா அல்லது இதே நிலைமையில் இருக்குமா என்று சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால், ராஜ்யம் சபித்சப் பாதையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறதே தவிர இன்னும் சபித்சத்தை அடையவில்லை. இப்போது விளைச்சல் குறைவாக இருக்கிறது. உணவு தானிய விளைச்சல் குறைவை நீக்காவிட்டால் இப்பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியாது. உணவு தானியக் கட்டுப்பாட்டிற்கு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் எதிர்பார்ப்பது முடியாத காரியம். ஏனென்றால், இப்போது உணவு தானியமாகிய நெல்லை மாத்திரம் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறோம். உணவு தானிய உற்பத்திக்குத் தேவையாக இருக்கும் விவசாயப் பொருள்கள், உரம், மாடுகளுக்கு வேண்டிய தீவனம் இவையெல்லாம், உச்ச விலையில் விற்பனையாகிவிட்டிருக்கின்றன. 160 ராத்தல் கொண்ட ஒரு மூட்டை பிண்ணாக்கின் விலை 24 ரூபாயாக இருக்கிறது.

ஒரு மூட்டை பருத்திக் கொட்டையை எடுத்துக்கொண்டால் 28, 29 ரூபாயாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எங்கள் பக்கத்திலுள்ள, நடைமுறையில் இருக்கும் ஒரு கணக்கு என்னவென்றால் ஒரு மூட்டை நெல்லின் விலை ஒரு மூட்டை பருத்திக்கொட்டையின் விலை என்பதாகும். அறுவடை சமயத்தில் நெல்லின் விலை என்ன இருக்கிறதோ, அதே விலைதான் புண்ணாக்கும் பருத்திக் கொட்டைக்கும் இருக்கும் என்பது ஒரு முடிவு. அதை வைத்துக்கொண்டுதான் ஒரு வருடத்திற்கு வேண்டிய பருத்திக் கொட்டை வாங்கி வைப்பது வழக்கம். ஆனால் அதற்கும், இதற்கும் இப்பொழுது சம்பந்தமே இல்லை. புண்ணாக்கு வாங்கிப் போடக்கூடிய நிலையில் விலைவாசி இப்போது இல்லை. விவசாயம் நடத்தக்கூடிய நிலையில் இப்பொழுது அங்குள்ள மக்கள் இல்லை. 28 ரூபாய் விலை கொடுத்து புண்ணாக்கு வாங்கி எப்படி உரம் போட முடியும் என்று நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக ரசாயன உதத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அதுவும் ஏறுமுகமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை சர்க்கார் Pool (பூல்) செய்து ஒரு rate fix செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப் படி கொடுக்கவேண்டுமென்று திட்டமிருக்கிறது. ஆனால் அந்த rate fix கிடைக்கிறதா என்றால் கிடைப்பதில்லை. அதுவும் உச்சவிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, நெல்லுக்கு மட்டும் விலையை நிர்ணயம் செய்துவிட்டு அதை உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் எல்லாம் இப்படி விலை ஏறவிட்டுக்கொண்டிருந்தால் எப்படி அதன் கட்டுப்பாட்டை அமுல் நடத்த முடியும்? பயிர்களை ஒரு பக்கம் நோய் நொடிகள் வந்து கஷ்டப்படுத்துகின்றன. இப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது விலையை மட்டும் கட்டுப் படுத்தி விட்டு விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பது என்பது பற்றி பல பேர்கள் பல வழிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் பல தடைவைகள் தெரியப் படுத்தியிருக்கிறேன், The Crop Insurance மிகவும் அடிசியம் என்று. Crop Insurance மூலமாக ஒரு குறிப்பிட்ட மகசூல் கிடைக்குமென்ற உறுதி ஏற்படும். அதன் காரணமாக விவசாயிகள் உற்சாகமாகப் பாடுபடுவார்கள். கட்டுப்பாடு விலைக்கு தானியங்கள் கொடுக்க விவசாயிகள் உற்சாகமாக வருவார்கள். இப்பொழுது, அவர்கள் எப்படியாவது தான்யத்தை மறைமுகமாக கூடுதல் விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் ஆசைப்படுகிறார்கள். அதற்கு ஒரு பரிசாரம் தேடுவதற்கு, இந்த க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் உதவிகரமாக இருக்கும். விதைப் பண்ணைகள் பற்றி வரும் அறிக்கைகளைப் பார்க்கும் போது மிகவும் மன வேதனையாக இருக்கிறது. சமீபத்தில் கூட என்டிமேட்ஸ் கமிட்டி விதைப் பண்ணைகளைப் பற்றி வருத்தத்துடன் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு சிறிய வழி இருக்கிறது. கோவிலை

6th March 1959] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

நிலங்களை கூட்டுறவு முறையில் நடத்துவதற்கு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விதைப்பண்ணைகளை நிறுவுவதற்கு நிலங்கள் இப்பொழுது தனிப்பட்டவர்களிடம் குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே கோவில் நிலங்களை கூட்டுறவு முறையில் எடுத்து அதில் விதைப் பண்ணைகள் அமைத்து நல்ல விதைகள் உற்பத்தி செய்து விநியோகிக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் ஒரு பண்ணையே போதும். உதாரணமாக, எனது தாலூகா வாகிய, தென்காசியை எடுத்துக்கொண்டால் குற்றாலம் கோவிலிற்கே 200 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அவைகளில் 300 சம்சாரிகள் பயிரிட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த 200 ஏக்கரில் விதைப்பண்ணை அமைத்தால், நவீன முறையில் ரசாயன உரம் போட்டு விதைகள் உற்பத்தி செய்ய அவர்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். சட்டத்திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நடக்கவும் அவர்கள் தயார். அங்கு விதைப்பண்ணை ஏற்படுத்தினால் தென்காசி தாலூக்காவிற்குமட்டுமல்லாது திருநெல்வேலி ஜில்லா பூராவிற்கும் விதைகள் கொடுக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். அப்படிச் செய்வதினால் நஷ்டம் ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடப்போவதில்லை. அப்படிச் செய்தால், எதிர்கட்சியினர் குறை கூற முடியாது. விதைப் பண்ணைகளில் ஊழல்கள் மலிந்துவிட்டன என்று சொல்லும் கெட்ட பெயர் வராது என்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, உரத்தைப்பற்றி மேற்கொண்டும் சில வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

II இந்த ஆண்டு உர விநியோகம் விஷயமாய், வைத்தியனாதன் அவர்களின் ரிப்போர்ட்டில், 'According to present indication, the supply position of ammonium sulphate is likely to be difficult during 1958-59 also. The Government of India have intimated that they may be in a position to supply only 45 per cent of the joint demand for ammonium sulphate during 1958-59' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1958-59-ல் டிமாண்ட், 150 லட்சம் டன் என்று அவர்கள் மதிப்பு போட்டிருக்கிறார்கள். அதில், 45 சத விதத்து, 70,000 டன் தான் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது. இது கூட அறிக்கையில் இருக்கிறதே தவிர நடைமுறையில் அம்மோனியம் சல்பேட் கிடைப்பதில்லை. அம்மோனியம் சல்பேட் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலம் பளாக் ஏரியாக்களில் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. Non-block area-ல் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் வழியாகவும், பரைவேட் டீலர்கள் வழியாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. பரைவேட் டீலர்கள் தவறுதலாக நடப்பதாக புகார்கள் வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளைப்பற்றியும் சில இடங்களில் அதே பேச்சுகள்தான் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்கும் ஒரு வழி இருக்கிறது. இருக்கக் கூடிய உரங்களை நல்ல முறையில் வழங்குவதற்கு அந்தந்த கிராமங்களிலுள்ள பஞ்சாயத்துகளுக்கு விநியோகம் செய்ய உரிமை கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் இதை எடுத்து நடத்தத் தயாராயிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள வர்களும் பொது ஜனப்பிரதிநிதிகள்தான். ஆகவே, அவர்கள் பொறுப்பில் இந்த விநியோகத்தை ஒப்படைத்துவிட்டால் ஊழல்கள் ஏற்படாமல் விநியோகம் நல்ல முறையில் நடக்குமென்று எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றிச் சொல்ல நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஏனெனில் இது நம் மாகாணத்தில் நன்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. இந்த வருடத்தில் பரம்பிகுளத் திட்டம் எடுக்கப்படுகிறது. அதற்காக இந்த வருடத்தில் 45 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பத்து வருடங்களாக இங்கு முறையிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு சென்ற சட்டசபையில் கூட ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் உறுதி கொடுத்திருந்தார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கீரியாறுத் திட்டம் எடுக்கப்படுமென்று. இந்த வருடத்தில் பம்பையாறு கீரியாறு scheme இவைகளுக்கு ஒரு டோக்கன் கிராண்டாவது ஒதுக்கியிருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அப்படி ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[6th March 1959]

THE. HON. SRI V. RAMAIAH : ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு வருவதற்கு முன்னால் எப்படி டோக்கன் கிரூண்ட் ஒதுக்க முடியும்? இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது பரம்பிக்குளத் திட்டத்தைப் பற்றி பேச்சேயில்லாமல் இருந்தது. அதற்குப் போன வருஷம் பணம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. மாமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் மராமத்து இலாகா அமைச்சராக இருந்தபோது வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தார்கள். ஏதாவது ஒரு டோக்கன் கிரூண்டாவது ஒதுக்கியிருப்பார்களேயானால், இந்தத் திட்டம் கூடிய சீக்கிரத்திலாவது நடத்தப்படலாம் என்ற நம்பிக்கை அங்குள்ள மக்களுக்கு ஏற்பட முடியும்.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : அடுத்தபடியாக, சிறிய நீர்ப்பாசன திறக்க 80 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை போதாது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். நம் மாகாணத்தில் மேற்கொண்டு ஆறுகள் இல்லை. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது 84 லட்சம் ரூபாய் போதவே போதாது. அதற்கு அடுத்தபடியாக குடியானவர்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக, கிணறு ஒன்றுக்கு 2,500 ரூபாய் கொடுக்க திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. அதற்காக 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் வேண்டுமென்று என்று தொகுதியில் அமைச்சர்கள் வரும்போது சொல்லப்பட்டது.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. He should adjust his speech to the time-limit set.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : சமுதாய நலத்திட்டத்திற்காக L. D. Scheme கீழ் 38 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதுவும் வரவேற்கத்தக்கதே.

4-00 p.m. சாலையைப் பற்றிக் கவனிக்கும்போது, சரீலகன் பராமரிப்புக்காக 2.25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பண்ணிரண்டாயிரத்து எழு நூற்றி ஐம்பத்தி ஐந்து மைல் நீளமுள்ள கிராம ரோடுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். பிளாக் எரியாவில் உள்ள ரோடுகள், லோகல் டெவலப்மென்டில் போடப்பட்ட ரோடுகள் இவைகளெல்லாம் மெயின்டினென்ஸ் கூட நடக்காமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதை எல்லாம் எப்படித்தான் கவனிக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. கிராமங்களில் உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய உணவுத் தானியங்களை நகரத்துக்குக் கொண்டுவருவதற்காக கிராம ரோடுகள் செம்மையாக இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. அவைகளெல்லாம் சரியாக இல்லாவிட்டால், எப்படி விவசாய முன்னேற்றம் காண முடியும்? கிராம ரோடுகளை மேன்மைப்படுத்துவதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் ஒருவிதமான வழியும் செய்யப்படவில்லை.

அதற்கடுத்தபடியாக, மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் நிலைமையைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். சென்ற வருஷத்திலும் அதற்கு முந்திய வருஷத்தியடியானால் அலவுன்சுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட தொகையை Matching grant ஆக சர்க்கார் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருந்தும், இன்றுவரை மாட்சிங் கிரான்ட் கொடுக்காமல் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் மெயின்டினென்ஸ் மட்டும் நடத்தக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஒருவிதமான காப்பிடல் ஓர்க்கும் நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில், 3.5 கோடி ரூபாய் குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இதுவரை 1.37 கோடி ரூபாய்தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி இரண்டு வருஷங்களில் சுமார் 1½ கோடி ரூபாய் வரையில் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அநேக இடங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படும்போது, பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வசதி வேண்டுமென்று பல இடங்களில் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கும்போது, கொடுத்த தொகையைக்கூட நாம் செலவழிக்க முடியவில்லையென்றால், அது உண்மையிலேயே எல்

6th March 1959] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

லோருக்கும் திகைப்பைத்தான் உண்டாக்குகிறது. நாம் செய்யவேண்டிய அனேக திட்டங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. சில விதிகளைத் தளர்த்திவிட்டால் அனேக இடங்களில் குடி தண்ணீர் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் மணியை அடித்துவிடுவதற்குள்ளாக என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வந்தனம்.

*SRI K. ANBAZHAGAN: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 4 p.m. இந்த ஆண்டு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகளைத் தெரிவிக்க நான் நிற்கிறேன். இப்படிப்பட்ட கருத்துக் களைத் தெரிவிப்பதற்குக் கூட என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்று சிலர் கேட்கக் கூடும். கேட்கக்கூடியவர்களின் யோக்கியதையைப் பற்றி நான் விளக்குவதற்கு வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தாலும், அது இங்கு அவசியம் இல்லை என்ற எண்ணத்தால், அவரால் யோக்கியதைகளை விட, அவரவர்களுடைய தனிப்பட்ட தகுதிகளை விட, நாடு பெரியது, நாட்டிலே வாழும் மக்கள் வாழ்வு பெரியது; அவர்கள் வாழ்க்கையை நன்கு நடத்துவதற்கு வழி வகைகளைச் செய்வதற்காகவே நாம் கூடியிருக்கிறோம் என்ற உணர்ச்சி யோடு என்னுடைய கருத்துரைகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைக் குறித்துப் பேசும்போது இடையிலே குறிக்கிட முயற்சிப்பவர்கள் சட்ட மன்ற ஒழுங்கினை நிறைவேற்றுவதற்கு துணை செய்யவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவிப்பேன். இப்பொழுது நான் பேசுவதிலே உண்மையாகவே எவையேனும் சட்ட மன்ற ஒழுங்குக்குத் தவறாக இருந்தால், அதனை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு குறுக்கிட்டால் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாவேன்.

இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை, நிதி அமைச்சரவர்கள் தந்திருப்பது உபரி பட்ஜெட், நிதி மிச்சம் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டி, எனவே இது செம்மையான நிதி நிலை அறிக்கை என்ற கருத்தை தெரிவிக்க ஆணம் கட்சியினர் முன்வந்திருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வேன்—கருமிகள் பணத்தை மிச்சம் பிடித்துவிட்டு, அதற்குப் பின்னர் (நான் சேர்த்து வைத்துவிட்டேன்) என்று பெருமை பேசுவது போலத் தான் இது உள்ளது என்று. இந்த அரசாங்கம் தான் செய்ய வேண்டிய பல கடமைகளைச் செய்யத் தவறிய பிரகடானம் மிச்சம் காட்டிப் பெருமை பேசுகிறது என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

அப்படி என்ன கருமித்தனத்தைக் கண்டுவிட்டார்கள் என்று கேட்கக் கூடும். ஏறத்தாழ, எட்டு ஆண்டுகளாக நிதி அமைச்சராக இருப்பவர், இந்த எட்டு ஆண்டுக் காலத்தில், என்.ஜி.ஒ.க்களாக இருப்பவர்கள் எத்தனையோ முறையிலே குமுறலைக் கொட்டிக்கொண்டார்கள்; வேதனையை எடுத்துக் காட்டினார்கள். என்றாலும் எந்த விதமான நிவாரணமும் இன்றளவும் அவர்களுக்கு அளிக்கவில்லை. மாறாக, கமிஷனமட்டும் இன்று நியமித்திருக்கிறார்கள். அது என்றைய தினம் முடிவு கூறப்போகிறதோ என்று காத்துத்தான் இருக்கவேண்டும்.

என்.ஜி.ஒ.க்கள் மட்டுமல்ல, ஆரம்ப ஆசிரியர்களிலே பலர், சம்பளக் குறைவு என்பதற்காகக் குமுறியது மட்டுமல்ல, பல் இடங்களில் இன்றைய தினம் கூடச் சில மாதச் சம்பளம் கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டுகளை ஒழித்ததற்குப் பின் அந்தப் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால், எந்த ஒரு ஜில்லா போர்டிலே நிதி இல்லாவிட்டாலும், அரசாங்கமே அந்த ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் முதலியவைகளை முறையான வழியில் கொடுக்க முன்வரும் என்று அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தவர்களே சொல்லியிருந்தாலும், திருச்சி மாவட்டத்திலே மூன்று மாத காலமாக வேலை செய்கிற ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை. வேண்டுமானாலும் அரசாங்கத்திலே இருப்பவர்கள் உத்தரவு இட்டு விட்டோம் என்று பெருமையாகப் பேசலாம்; இந்த உத்தரவு கவைக்கு உதவவில்லை; ஆசிரியர்களின் வாழ்க்கைத் தொல்லைகளைத் தடுத்துக் காப்பாற்றவில்லை; அவர்கள் பட்டினியைப் போக்கவில்லை.

[Sri K. Anbazhagan]

[6th March 1959]

அதுபோல்தான் இந்த நாட்டினுடைய ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு அதாவது நில வரி வருமானத்திற்கே அடிப்படையாக இருக்கும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கடந்த பத்து ஆண்டுக் காலமாக, ஏறத்தாழ முப்பது ரூபாய் ஊதியத்தில் உழன்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். கருணாக்கரளாக இருப்பவர்கள்தான் இன்றையதினம் இந்த அரசாங்கம் இவ்வளவு பெருமையாக நிதி நிலை அறிக்கையை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே தருவதற்கு அடிப்படையாக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே கணக்கு இல்லையானால், அமைச்சர்களுக்கு வேறு வக்கு வழி கிடையாது. ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையைத் தருவதற்கு வேண்டிய வருமானக் கணக்குகளை அளிக்கும் கருணாக்கரன் வெவ்வேறுகாரர்கள் ஆண்டபோதுகூட இருபத்து மூன்று ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். சுயராஜ்யம் அவர்களுக்கு மாதம் ஏழு ரூபாயைத்தான் அதிகமாகத் தேடித் தந்ததே தவிர, அதற்குமேல் வருமானத்தைத் தரவில்லையே என்று கேட்டால், அவர்கள் கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று பதில் சொல்வார்கள். கௌரவப் பிச்சை என்றொரு வழக்கமுண்டு. அதுபோல், இந்த ஆண்டிலும் பிச்சை எடுக்கும் நிலைக்கு அவர்களை மேன்மேலும் விரட்டிவிட்டு, அவர்களைத் துயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு, நீங்கள் கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்களாகவே இந்த வேலையில் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்களைப் பார்த்து உபதேசம் செய்வது நல்ல அரசாங்கத்துக்கு அடையாளமாக இருக்க முடியாது. அவர்களைக் கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று சொல்வதானால் அவர்களுக்கு என்ன கௌரவத்தை இந்த அரசாங்கம் அளித்திருக்கிறது? பஞ்சாயத்து போர்டு தேர்தலுக்குக்கூட அவர்கள் நிற்கக்கூடாது; பஞ்சாயத்து போர்டு கேட்கும் கணக்களை தரவிட்டால்கூட அவர்களுக்கு நூறு ரூபாய் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று விதி முறைகளை அரசாங்கம் செய்த நாளிலே, அந்த விதி முறைகளை நீக்க வேண்டுமென்று பலர் சொல்லியும் அந்த விதியை வைத்துக்கொள்வதற்குச் சரியானதொரு பதிலை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் அவர்களால் குறிப்பிட முடியவில்லை. இங்கே அவர்கள் குறிப்பிட்டாவிட்டாலும், மக்களுக்குப் பதில் சொல்லவேண்டும். கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற கருணாக்கரன் எத்தனை கணக்குகளைத் தருகிறார்கள் என்று அமைச்சர்களுக்குக்கூடத் தெரியாது. எத்தனை வகையான பட்டியலை அவர்கள் தயார் செய்பவையையிருக்கிறது. கோழிக் கணக்கு வேண்டுமென்றாலும், நெல் விளைந்தாலும், சாலியாக மாறினாலும், அனைத்துக்கும் அவர்கள்தான் கணக்குத் தரவேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கிற கணக்கில் குறைபாடு இருக்கிறதென்று அமைச்சர்கள் பிரமாதமாகப் பேசலாம். அந்த வேலையை யார் செய்தாலும், அதை விடக் குறைபாடு இல்லாமல் செய்ய முடியாது. அந்த அளவு வேலை செய்கிறவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் முப்பது ரூபாய்தான். அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப குறைகளை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சம்பளம் இவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறதே என்று கேட்டால், வில்லேஜ் ஆபீஸர்கள் எல்லோரையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, பட்டமணியத்துக்கு என்ன அதிக வேலையா, தலையாறிக்கு அதிக சம்பளமா என்று மதிப்பிட்டு, அவர்களோடு கர்ணத்தையும் இடையிலே சேர்த்து, எல்லோருக்கும் சேர்ந்து ஒரே திருநாமம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் குறையைப் போக்க முன்வரவில்லை.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய குழந்தைகளையும், என்.ஜி.ஓ.க்களின் குழந்தைகளைப் படிக்க வைப்பதுபோல், படிக்க வைப்பதற்கு உதவி செய்கிறோம் என்று அமைச்சர் சொல்கிறார்கள். அதன்படி எத்தனை குழந்தைகள் படிக்க வந்துவிடப் போகின்றன? மேலும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்களுக்குச் சம்பளம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது; என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதுபோல், அந்த ஐந்த் ரூபாயையாவது இடைக்கால நிவாரணமாகக் கொடுங்கள் என்று கேட்டும் அதையும் அவர்களுக்குத் தரவில்லை இந்த அரசாங்கம். தந்தால், என்ன கெட்டுவிடும்? உபரி, மிச்சம் என்று பெருமை பேசுகிறார்கள் இங்கே. ஆனால், ஐந்து ரூபாய் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் தருகிறோம் என்று சொல்லத் தோன்றவில்லை. இதுபோல், என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குத் தந்திருக்கும் ஐந்து ரூபாயை லோகல் போர்டிலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கும் இன்றையதினம்

6th March 1959] [Sri K. Anbazhagan]

வரையில் தரவில்லை என்று பொள்ளாச்சி போன்ற பகுதியிலிருந்து சிலர் கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு குறைகளை வைத்துக் கொண்டு, “சேற்றுக்குத் தொட்டுக்கொள்ள கறி இல்லை, ஆனாலும், மிச்சம் பிடித்து வைத்திருக்கிறேன்” என்று சொல்கிற மனைவியைப் போல், இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்யாமல், தர வேண்டிய கூலியைத் தராமல், பரிதவிக்கிற மக்களுக்குப் பரிகாரம் தேடாமல், மிச்சம், மிச்சம் என்று சொல்வது ஒரு வேளை மூலவி சர்க்காரைத் திருப்தி படுத்துவதற்காக இருக்கலாமே தவிர, இந்த நாட்டு மக்களை ஒரு நாளும் திருப்திப்படுத்தாது.

இன்றையதினம் நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால், ‘இன்ப்ளேஷன்’ வந்துவிடவில்லை என்று அமைச்சர்கள் பெருமையாகப் பேசுகிறார்கள். ‘இன்ப்ளேஷன்’ வந்தால்தான் இவர்கள் அந்நிலையை உணருவார்களோ என்று நான் ஐயுறுகிறேன். ‘இன்ப்ளேஷன்’ என்னும் நோய் நாட்டுக்கு வந்த பிறகுதான் அதை இவர்கள் உணரப்போகிறார்கள் என்று சொன்னால், இந்த சட்ட மன்றம் எதற்காக? அமைச்சர்கள் எதற்காக? நோய் வர இருக்கிறது என்பதை அவர்களாகக் கண்டு, அது வருவதற்கு முன்னால், அதைத் தடுத்த நிறுத்துவதற்கு ஆற்றல் இருந்தால்தான் அமைச்சர்களுக்குப் பெருமை அளிப்பதாக இருக்கும்.

கூலையிலே நோட்டுகளைக் கொண்டுபோய், பையிலே (பர்சிலே) சாமான் வாங்கும் நிலைமை வந்தால்தான் ‘இன்ப்ளேஷன்’ என்று தொழில்துறை அமைச்சர் சொன்னார்கள். எந்தக் காலத்தில் எந்த நாட்டிலே அந்த நிலை ஏற்பட்டது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? ஜெர்மன் நாட்டில் போர் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், அந்த நாட்டில் பல்வேறு விதமான அலங்கோலங்கள் தாண்டவமாடின. அதனால், நாணயத்திற்கு மதிப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. நாணயத்தின் மதிப்புப் பூஜ்யமாகி விட்டது. அப்படி நாணயத்தின் மதிப்புப் பூஜ்யமாகிவிட்டதால், அங்கே இன்ப்ளேஷன் அந்தக் கொடுமையை விளைத்தது. ஆனால், இங்கே அந்த நிலை ஏற்பட்டுவிடவில்லை; ரூபாய் மதிப்பு அடியோடு குறைந்துபோய்விடவில்லை. நேற்றைய தினம் இருந்த மதிப்பு என்ன? இன்றையதினம் இருக்கும் மதிப்பு என்ன? பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த மதிப்பு என்ன? இன்றையதினம் இருக்கும் மதிப்பு என்ன? “அமைச்சர்களின் சம்பளம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது, அதைச் சற்றுக் குறைத்துக்கொள்ளலாம்” என்று காங்கிரசிலேயுள்ள சில பெரியவர்கள் காங்கிரஸ் கமிட்டியில் எடுத்தச் சொன்ன நேரத்தில் தலைவர் பண்டித நேரு அவர்களே, ரூபாய் 500 தான் அமைச்சருடைய சம்பளமாக இருக்கவேண்டும் என்று அந்தக் காலத்தில் தீர்மானித்தோம்; ஆனால், இன்றையதினம் விலைவாசிகளெல்லாம் உயர்ந்துவிட்ட காரணத்தால், ரூபாய் மதிப்பு குறைந்துவிட்ட காரணத்தால், உயர்ந்த சம்பளம் ரூபாய் 500 ஆக இருக்க வேண்டியதை ரூபாய் 2,500 ஆக வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது; எனக்கு இந்தச் சம்பளமே கூடப் போதவில்லை” என்று பதில் சொன்னார்கள். இதற்கு என்ன பொருள்? நாடு வளம் பெற்றுவிட்டது, சுபிட்ச நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது, என்பதா? ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்துகொண்டு வருகிறது என்பதுதானே? இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ரூபாயின் மதிப்பு எந்த நிலையில் இருந்ததோ அதில் நாலில் ஒரு பங்காக இப்பொழுது குறைந்திருக்கிறது. பத்து ரூபாய் வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்திய மக்கள் இப்பொழுது ஐம்பது ரூபாயை வைத்துக்கொண்டுதான் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். குழந்தை குட்டி பெருகிவிட்டது என்ற காரணத்தை அமைச்சர்கள் சொல்வார்களானால் அந்த வாதத்திற்குப் பதில் உரைக்கக் கூடத் தேவையில்லை. ஆனால் அந்நாட்களில் பத்து ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு குடும்பம் நடத்தியவர்கள் இன்றும் இருக்கிறார்கள்.

அன்று குழந்தை குட்டிகளை வைத்துக்கொண்டு பத்துப் பதினைந்து ரூபாயில் குடும்பத்தை நடத்தியவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்களுக்கு ஐம்பது ரூபாய் இருந்தும் தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்த முடிய

[Sri K. Anbazhagan] [6th March 1959]

வில்லை. இது எதைக் காட்டுகிறது? 'இன்ப்ளேஷன்' நம்முடைய கழுத்தை நெரிக்கவில்லை என்று அமைச்சர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது இப்பொழுதுதான் கழுத்தைத் திருக ஆரம்பித்திருக்கிறது. இதற்கு எது காரணம்? இந்த நிலைமை நாட்டில் பரவி வருவதற்கு நான் நம்முடைய மாநில சர்க்காரை மட்டும் குறை கூறவில்லை. நமது சர்க்கார் கையில் போதுமான அதிகாரம் இல்லை. நம் நாட்டிலுள்ள இன்ப்ளேஷனுக்குக் காரணம் மத்திய சர்க்கார்தான், டில்லி சர்க்கார்தான். அவர்கள் நாணயத்தை அடித்து வினியோகப்படுத்துவதும், பல்வேறு விதமான கடன்களை வாங்குவதும், அச்சடித்த நோட்டுகளை வினியோகம் செய்வதும் தான் இதற்குக் காரணம். அதனால்தான் இன்றையதினம் நம் நாட்டில் இன்ப்ளேஷனுக்கு முன்னறிவிப்பான இந்த நிலைமை தோன்றியிருக்கிறது. அதனால்தான் இன்றையதினம் விலைவாசிகள் உயருகிறது. விலைவாசிகள் உயருவதால் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால், அதைத் தொடர்ந்து பொருள்களின் விலை மேலும் உயருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப் பொருள்களின் விலை உயர்வதால் சம்பளத்தை பின்னரும் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

வாழ்க்கைச் செலவு உயரும்போது தொழிலாளர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஊதியம் உயர்ந்த காரணத்தினாலேயே உணவுப் பொருள்கள் போன்ற அன்றாடத் தேவைப் பொருள்களின் விலையும் உயருகின்றது. இவ்வாறு ஊதியத்திற்கு விலைவாசிக்கும் போட்டி ஏற்படுகிறது என்று நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் திறமையாக எடுத்துச் சொல்லியுள்ளார். அவருடைய திறமையைக் கண்டு பாராட்ட வேண்டியதுதான். இப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்கள் நாட்டில் எந்தப் பட்டியலில் வருகிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் சென்னை மாகாணத்தில் மட்டும் என்று சொன்னால்தான் கனம் அமைச்சர்களுக்குத் திருப்தியாக இருக்கும். சென்னை மாகாணத்தில் மட்டும் ஏறத்தாழ 300 லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அந்த 300 லட்சம் மக்களில் பத்து லட்சம் பேர் கூடக் குறிப்பிட்ட நான் கூலி பெறும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினராக இருக்க மாட்டார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களைத் தவிர்த்து, விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள், கைத்தறிநெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள், கொல்லு, தச்சு தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள், மற்றும் வானியத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள், இந்த பத்து லட்சம் பேர்களை நம்பி வாழ்கிறவர்கள் அவர்கள் குடும்பத்தினரான 30 லட்சம் பேர்கள்தான். இந்தப் பத்து லட்சம் பேர்களுக்கும் கூலி உயர்வைக் கொடுப்பதால், இவர்களுடைய கூலியைக் கணிசமான அளவில் உயர்த்திக் கொடுப்பதால், இந்த 300 லட்சம் பேர்களையும் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் என்று சொல்வதும், அதனால் விலைவாசி ஏற்றம் பெற்று அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்வதும் அவ்வளவு சரியல்ல. சம்பள உயர்வினால் மட்டும் இந்த நிலைமை ஏற்படுவிடவில்லை. விலைவாசிகளின் உயர்வு இந்தக் கூலி உயர்வினால் மட்டும் ஏற்பட்டது அல்ல. 'இன்ப்ளேஷன்' அல்லது பண வீக்கந்தான் ஓரளவு இதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. இந்தப் பண வீக்கத்திற்கு மத்திய சர்க்கார்தான் காரணமாக இருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஏராளமாக நோட்டுகளை அச்சடித்துத் தங்களுடைய பட்ஜெட்டை சரி செய்துகொள்கிறார்கள். அவர்களால் வெளியிடப்படும் நாணயத்தான் இந்தப் பண வீக்கத்துக்கு காரணமாக இருக்கிறது. இதைச் சரிக்கட்ட வேண்டுமானால், ஒரு நாட்டை வளப்படுத்தினால் ஒழிய வேறு வழியில் இதைச் சரிக்கட்ட முடியாது. இந்நாட்டின் வளத்தைப் பார்த்தால், மற்ற மாகாணங்கள் எந்த அளவு முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறதோ அந்த அளவு சென்னை மாகாணம் முன்னேற்றமடையவில்லை. இதைப் பற்றிக் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களையே கேட்பேன். ஆனால் அவர் இங்கு இப்பொழுது இல்லை. அவர் இப்பொழுது இங்கு இல்லாத காரணத்தால், என்னுடைய குரல் அவருக்கு நேராகக் கேட்காமல் இருக்கலாம். இருந்தாலும் அவர்தான். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைச் சுமார்யித்திருக்கிறார் என்பதுடன் அவர் இங்கு இல்லாவிட்டாலும் என்சுருத்து அவருக்கு எட்டும் என்பதால், "இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுடைய

6th March 1959] [Sri K. Anbazhagan]

சராசரி வருமானம் இந்த ஆண்டு எந்த அளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். அதைப்பற்றி அல்லவா கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்புத் தர வேண்டும். ஆனால், வருகின்ற 70 கோடி ரூபாயை எந்த எந்த வகையில் பங்கிடுகிறேன் என்று சொல்வது அவருடைய திறமையை எடுத்துக் காட்டாது. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏறத்தாழ 1½ ஆண்டுக்கு முன்னதாக இங்கு பேசிய போது நமது மாகாணத்தைப் பற்றித் தெரிவித்திருக்கிறார். தமிழ் நாட்டில் மக்களுடைய சராசரி வருமானம் மிகமிகப் பின் தங்கியிருக்கிறது என்றும், இதர மாகாணங்களை விடத் தமிழகம் தேய்ந்திருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிச் சொன்னவர் நமது நிதி அமைச்சர் கப்பிரமணியம் அவர்கள்தான். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் தமிழ் மக்களுடைய சராசரி வருமானம் எந்த அளவில் பின்தங்கி இருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட்டுவிட்டு அதை எந்த அளவில் உயர்ந்தியிருக்கிறோம், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எந்த அளவு உயர்ந்திருக்கிறது. என் பதை எடுத்துச் சொல்லியிருந்தால் உண்மையிலேயே அவருடைய நிதி நிலை அறிக்கையை பாராட்ட முடியும். வாழ்க்கைத் தரம் எங்கே உயர்ந்து இருக்கிறது, எந்த அளவுக்குச் சராசரி வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது? தொழிலாளர்களுடைய கூலி உயர்ந்திருக்கிறது என்று மட்டும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கூலி மட்டுமா உயர்ந்திருக்கிறது. அவர்கள் அன்றாடம் வாங்கக் கூடிய உப்பு, புளி, மிளகாய் போன்றவற்றின் விலையும் உயர்ந்திருக்கிறது. கூலி உயர்வால் அவன் வாழ்வில் வளம் பெற்றுள் என்று பொருள் அல்ல. அவனுடைய சராசரி வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறதா? அப்படி உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது எந்த அளவுக்குப் பயன் தருகிறது, எந்த விதத்தில் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை வளக்கிக் காட்ட வேண்டும். இந்த மூன்று ஆண்டில் ஒரு முன்னேற்றத்தையும் காட்ட முடியவில்லை. சராசரி வருமானம் உயரவில்லை என்று சொன்னால், சென்ற ஆண்டின் விலைவாசியை எந்த அளவில் குறைத்தோம். இந்த ஆண்டில் எந்த அளவில் குறைத்துவிட்டோம் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் எடுத்துக் காட்டியிருந்தால்கூட எதிர்க் கட்சியினுள்ள அங்கத்தினர்கள் அவர்களுக்கு தலைவணங்கி பாராட்டுதலைத் தெரிவித்திருப்பார்கள்.

ஆனால், இப்பொழுது இருக்கிற வரவு செலவுத் திட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது, எவ்வளவு அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று மட்டும் காட்டுவதானது, பொருள் ஈடும் கணவன் பட்டெட் போல் இல்லாமல் வீடு காக்கும் மனைவியின் பட்டஜெட் போல் இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாட்டின் நிலைமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்துப் பேச வேண்டும். அப்படி சீர்தூக்கிப் பார்க்கக்கூடிய வாய்ப்பை நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நமக்குத் தரவில்லை. நாட்டின் நிலைமையை உயர்த்திவிட்டோம் என்று கூறி இரண்டொரு தொழிலை மட்டும் தோற்றுவித்துவிட்டால் போதாது. இந்த நாடு எவ்வளவோ பின் தங்கி இருக்கிறது. சராசரி வருமானம் தாழ்ந்து இருக்கிறது. இதை உயர்த்துவதற்காக என்ன செய்வது, என்ன புதிய திட்டங்களைப் போடுவது, புதிய தொழில்களைத் துவக்குவது என்று ஆராய வேண்டும். செலத்தில் ஒரு ஆராய்ச்சியை நடத்தவில்லை, தூத்துக்குடியில் ஒரு உப்புத் தொழிலை ஆரம்பிக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. இந்த நாடு முழுவதும் வரண்டு போயிருக்கிறது. பாலை வன்மமாக மாறிகொண்டே இருக்கிறது. எவ்வளவு அணைகள் கட்டினாலும் போதுமான வாழ்க்கை வளத்தை உண்டாக்க முடியவில்லை. இதற்குக் காரணம் தொழில் துறையில் நாம் எவ்வளவோ தூரம் பின்தங்கி இருப்பதுதான். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நம் மாகாண சர்க்கார் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய முதலீட்டுப் பங்கைப் பெற முடியாததும், அதற்கு ஒரு காரணமாகும். இப்பொழுது தடுக்க முடியாவிட்டாலும் தங்க எரிடத்தில் இருக்கிற அதிகாரத்தின் காரணமாக ஏராளமான அளவுக்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் திட்ட வாய்ப்புப் பெற்று இருக்கிறது டில்லிப் பேரரசு. அதில் ஒரு பங்கு நம் மாகாணத்திற்கு நேரடியாகக் கிடைக்க

[Sri K. Anbazhagan]

[6th March 1959]

வேண்டும். நாம் 70 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு செலவுத் திட்டம் தீட்டுகிறோம் என்றால், அவர்கள் 800 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு செலவு திட்டத்தைத் தீட்டுகிறார்கள். நம்முடைய மாகாணத்தின் பங்கு அதில் ஏறத்தாழ 60-70 கோடி அளவு ஆகிறது. அவர்களுக்கு நம் மாகாணத்திலிருந்து 60—70 கோடி போவதில் ஐம்பது அல்லது அறுபது கோடியாவது நம் மாகாணத்திற்குத் திரும்பக் கிடைக்கவேண்டும். இந்நாட்டைத் தொழில் துறையில் ஈடுபடுத்துவதற்கான வாய்ப்பு நமக்கு அளிக்கப்படவில்லை. எங்கே அந்த வாய்ப்பு? இன்றையதினம் மத்திய சர்க்கார் அதைச் செய்யாவிட்டாலும் இங்கேயுள்ள கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களிடத்தில் ஒரு வேண்டுகோள் விடலாம். தெளிவுடன் கேட்கலாம். வலியுறுத்திப் பேசலாம். தங்களுடைய கட்சி என்ற ஆர்வத்தால் என்ன இருந்தாலும், டில்லியிலும் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி என்று இருப்பதாலும் குற்றம் சொல்லக்கூடாது என்று அமைச்சர் திரும்பி வந்துவிடுகிறார். இங்கே பேசுகிறபோது உயர்திரு முத்தையா செட்டியார் அவர்களும், அவர்போல் வெளிப்படையாகப் பேசியுள்ளவர்களும், டில்லி சர்க்காரிடம் நமக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை என்று குறிப்பிடாமல் இல்லை. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பட்ஜெட் பேச்சில், ஒரு இடத்தில் “மற்ற ராஜ்யங்களுக்குக் கிடைத்த நிதி வசதி நமக்குக் கிடைக்கவில்லை” என்ற உண்மையை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த நிதி வசதி பெற என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது? இதற்கு சர்வ கட்சியின் ஆதரவைத் தேடக் கூடாது? டில்லி சர்க்கார் சென்னை மாகாணத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய நியாயமான நிதிப் பங்கை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்க டில்லி அரசிற்கு ஒரு சர்வ கட்சித் தூதுக்குழு ஒன்றை அனுப்ப முன்வர வேண்டும். இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் உள்ள எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒருமுகமாக இந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லி அந்த முறையில் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நிதியினை அடைய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் இன்றே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கடைசியாகச் சொல்லுவேன்; இந்தியா முழுவதற்கும் உள்ள லைப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் ஏறத்தாழ 500 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கடன் கொடுக்கக் கூடிய சேமிப்பு நிதி இருக்கிறது. இந்த 500 கோடி ரூபாயில் பெரிய ஒரு பங்கு, சர்க்கார் திட்டப்படி 70 சத விதம் போக மீதி இருக்கிற 30 சத விதம் சில மாகாண அரசுகளுக்கும் தனிப்பட்ட தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள வெளியார்களுக்கும் கடன் கொடுக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பணம் எங்கே போயிருக்கிறது? அந்த 500 கோடியில் நம்முடைய சென்னை மாகாண மக்கள் ஒரு பெரும் பங்கு பெறும் உடையவர்கள். இந்த வருஷம் மட்டும் ஏறத்தாழ 325 கோடி ரூபாய்க்கு அத்துறையில் தொழில் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதில் 85 கோடி தென்னாட்டைச் சேர்ந்த மக்களின் பணமாகும். தென்னாட்டுப் பணம் என்றால், ஆந்திரப் பகுதிப் பணம், கேரளப் பகுதிப் பணம், தமிழ் நாட்டுப் பகுதிப் பணம், கன்னடப் பகுதியிலுள்ளவர்களுடைய பணம், இவை எல்லாம் சேர்ந்ததுதான் அந்தப் பணம், அகில இந்தியாவில் 325 கோடி ரூபாய், அதில் 85 கோடி ரூபாய் தென்னாட்டுப் பணம். ஆகவே அதில் கடனளிக் கப்படும் தொகையில் கணிசமான பங்கு தென்னாட்டுக்குக் கிடைக்க வேண்டாமா?

DEPUTY SPEAKER. The hon. Member's time is up.

* SRI K. ANBAZHAGAN : தென்னாடு என்று நான் குறிப்பிடுவதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும்கூடச் சென்னை மாகாணத்திற்கு உரிய பங்காவது நமக்குக் கிடைக்க வேண்டாமா? இதைத் தனியார் துறையில் திருப்ப விரும்பாவிட்டாலும் பொதுத் துறையிலாவது திருப்பலாமே. இந்நாட்டுத் தொழிலை வளப்படுத்த லைப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷனிலுள்ள சேமிப்பு நிதியில் நமக்கு உரிய பங்கைக் கேட்டுப் பெறவேண்டும். நம் மாகாணம் எந்த அளவு ஆயுள் காப்பு நிதி செலுத்துகிறதோ அந்த அளவுக்குள்ள பங்கைத் தனியார் துறையில் புதிய தொழில் துவங்குவதற்கு அவர்களுக்குக் கட்டுக அளிக்காவிட்டாலும், நமது சென்னை அரசாங்கமாவது பல் தொழிலைத் துவங்குவதற்கு

6th March 1959] [Sri K. Anbazhagan]

முன்வந்து அந்தப் பணத்திலிருந்து நமக்கு உரிய பங்கைப் பெற்றாக வேண்டும். அப்படிப் பெற்றுப் பல பல தொழில்களையும் நம் நாட்டில் துவங்குவதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை நாம் வகுக்காவிட்டால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை ஒரு கட்டுப்பாட்ட மனைவியின் பட்ஜெட்டைப்போல்தான் இருக்குமென்று கணவனுடைய பட்ஜெட்டாக இருக்காது. மனைவி என்று சொல்லும்போது அடக்கமான மனையையத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். அடக்கம் இல்லாத மனைவியின் பட்ஜெட்டை நான் குறிப்பிடவில்லை. அது வேறு விதமானது. அதனால்தான் டில்லி சர்க்கார் பட்ஜெட் ஒரு கணவன் பட்ஜெட்டாகவும், நமது சர்க்கார் பட்ஜெட் ஒரு மனைவி பட்ஜெட்டாகவும் இருக்கிறது, என்று முதலிலேயே சொன்னேன். இப்படியே இருந்துகொண்டிருந்தால் இந்த ஏற்றத்தாழ்வான அரசியல் குடும்பம் தொடர்ந்து நடக்காது என்பதைக் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. VEDAYYAN : கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவு அறிக்கையைப் பற்றி அதாவது 1959-60-ம் ஆண்டின் பட்ஜெட்டைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறலாம் என்று விரும்புகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட் மிகவும் திறமையாகத் தயாரிக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது. இது எவ்வளவு நல்ல முறையில் அமைந்திருந்த போதிலும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், அதிலும் இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்த கனம் கே. ராமச்சந்திரன் அவர்களும், எதிர்மார்த்தேன், எமாந்தேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் எதிர்மார்த்தேன், இந்த பட்ஜெட்டில் ஏதாவது வரி போடுவார்கள் அல்லது ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கும் அதை வைத்துக் கொண்டு ஏழை மக்கள்மீதும் நடுத்தர மக்கள்மீதும் சென்று இப்படி யெல்லாம் வரி போட்டு விட்டார்கள் என்று பேசலாம் என்று எதிர்மார்த்திருந்து அவை இல்லாமல் போகவே, அதிலும் ஒரு சர்ப்பளஸ் பட்ஜெட்டாக வந்ததால் அதிலும் எந்த விதமான வரியும் இல்லாமல் வந்ததால் அவர்கள் எமாந்து விட்டார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அவர்கள் எல்லோரும் இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் ரொம்பவும் கார சாரமாகவும் அதிருப்தியுடனும் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்கள் எதிர்மார்த்த அளவு அதில் இல்லாமல் இருப்பதுதான். அதனால்தான் பாராட்டுதற்குரிய அம்சம் அதில் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலும் திரு. எம். பி. சபரமணியம் அவர்களும் இந்த பட்ஜெட்டில் பாராட்டுதற்குரிய அம்சம் இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார். அடுத்த வாக்கியத்திலேயே ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களில் பாக்கர்களுக்கு 100 ரூபாய் கொடுத்திருப்பதைக் கண்டு பாராட்டுகிறோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொன்ன போதிலும் இந்த பட்ஜெட்டில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளை யெல்லாம் கண்டு அவர்கள் பாராட்டுவதாகவே இல்லை.

எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சசிவர்ணதேவர், மூக்கையா தேவர் முதலியவர்கள் பேசும்போது பல பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க சர்க்கார் தவறிவிட்டது. அதனால், எங்களிடம் ஆட்சியைக் கொடுத்துப் பாருங்கள். சரியாக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ்ப் பெரியார் ஒருவர் “சக்கா மினகா சுதந்திரம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார். கொடுக்க, வாங்கிக் கொள்ள அரசாங்கம் கடைச் சரக்கல்ல. மக்களுடைய அன்பையும் ஆதரவையும் பூரணமாகப் பெற்றுல்தான் கிடும். ஏதோ எங்களிடம் கேட்டு நாங்கள் கொடுத்துவிடக் கூடிய கடைச் சரக்கல்ல. இது “எட்டாத பொருளை நம்பிக் கொட்டாவி விடுவது” போல இருக்கிறது.

நண்பர் கருணாநிதி அவர்கள் முன்பெல்லாம் திருக்குறளிலிருந்தும், சிலப்பதிகாரத்திலிருந்தும் மேற்கோள்கள் எடுத்துக் காட்டுவார்கள். இப்பொழுதெல்லாம் அவர்கள் “நந்தவனத்திலோர் ஆண்டி”, “முள்ள முனையிலே மூன்று குளம் வெட்டினேன். . .” என்பது போன்ற விகடமான மேற்கோள்கள் காட்ட முனைந்திருக்கிறார்கள்.

[6th March 1959]

DEPUTY SPEAKER : தயவு செய்து பட்ஜெட் பற்றிப் பேசினால் நன்றாக இருக்கும்.

* SRI V. VEDAYYAN : பிறகு கைத்திறியைப் பற்றிப் பேசிய அநேக அங்கத்தினர்கள் கைத்திறிக்கும் கதருக்கும் பெரும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் கூட இதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். கைத்திறிக்கு 1½ அணு ரிபேட் கொடுக்கும் போது கதருக்கு மட்டும் ஏன் 3 அணு ரிபேட் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். கைத்திறியை நாம் ஆதரிப்பதன் நோக்கம் நெய்யும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஏழை மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். கைத்திறித் துணி நெய்ய 100 பேர் செய்யக் கூடிய வேலையை கதரில் 200, 250 பேர் வேலை செய்தால்தான் செய்ய முடியும். ஆகவே, கைத்திறிக்கு 1½ அணு என்றால் கதருக்கு 3 அணு கொடுப்பது நியாயந்தான். இதை அவர்கள் மறந்து, தாங்கள் அணிந்திருக்கும் துணியையும் மறந்து பேசுகிறார்கள். உண்மையில் கைத்திறியை ஆதரிக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களும் அவர்களை பின்பற்றுகிறவர்களும் கைத்திறித் துணியைக் கட்டி வழக்கம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி அல்லாமல் வெறும் வாதத்திற்காகப் பேசுகிறார்கள்.

சற்று முன்பு பேசிய நண்பர் அன்பழகன் அவர்கள் உண்மையிலேயே இந்த நாட்டின் வளத்தைப்பற்றியும் தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றியும் நன்றாகப் பேசினார்கள். அடுத்த அடியிலேயே கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் என். ஜி. ஒக்களுக்கும் ஏன் சம்பளம் உயர்த்திக் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். இந்த நாட்டின் வளம் தொழில் வளர்ச்சி இவைகள் நாம் எந்த அளவுக்கு மூலதனச் செலவுக்கு ஒதுக்குகிறோமோ அதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. நிர்வாகச் செலவில் அதிகம் செலவானால் மூலதனச் செலவுக்கு என்ன செய்வது? மூலதனச் செலவு குறைந்துவிடும். மூலதனச் செலவு குறைந்து விடுமானால் நம் நாட்டின் வளம் தொழில் வளர்ச்சி குறைந்துதான் தீரும். அவர்கள் சற்றும் யோசிக்காமல் நிர்வாகச் செலவுக்கு அதிகம் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று வாதிடுகிறார்கள். இது முன்னுக்கு பின்முறை வாதம்.

திரு கோவிந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் ஏராளமாகக் கட்டிவிட்டார்கள். அவைகளால் பயனில்லை யென்று குற்றம் சாட்டினார்கள். ஆனால் அடுத்த அடியிலேயே இன்னும் பல அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் கட்டவேண்டியிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். நன்றாக வேலை செய்பவர்களை இன்னும் நன்றாக வேலை செய்ய ஊக்குவிக்க வேண்டும். முயற்சிக்கும் ஊக்கத்திற்கும் தடைபோடும் விதத்தில் பேசுவது சரியல்ல.

விவசாய வளர்ச்சிக்காக நம்முடைய சர்க்கார் ஏராளமான வசதிகளைச் செய்து தருகிறது. ஆனால் சில அதிகாரிகளின் குறைகளால் அவை சரிவரக் கிடைப்பதில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் விவசாய மேஸ்திரிகள், “டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள்,” “எக்ஸ்பன்ஷன் ஆபீசர்கள்” பீஸ்ட்மேன்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் அடிக் கட்டி சற்றிப்பார்த்து மக்களின் குறைகளைக் கேட்டறிந்து, உரம், விதை, பூச்சி மருந்து முதலியவை எவ்வளவு தேவைப்படுகிறது என்பதைக் கேட்டறிந்து ஒரு “ரப் எஸ்டிமேட்” தயார் செய்ய வேண்டும். அதன்படி விவசாயிகளுக்கு தேவையான விதை, உரம், பூச்சி மருந்து முதலிலேயே தருவித்து தாலுகா தலை நகரங்களில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். சாகுபடி காலங்களில் சப்ளை செய்ய வேண்டும். அப்படிக்கல்லாமல் சாகுபடி காலங்களில் அவைகள் இல்லையென்று விவசாயிகளிடம் கூறுவது சரியல்ல. மேழிச் செல்வம், விவசாய ஆண்டுப் பஞ்சாங்கம் ஆகியவைகள் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பயன்படக்கூடிய விஷயங்களை தருகின்றன. ஆனால் அவைகள் காலதாமதமாகி இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் கழித்துக் கிடைக்கின்றன. அவைகள் சீக்கிரமாகக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்க நாம் பல திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இன்னும் பல திட்டங்களைப் நிறைவேற்றப் போகிறோம். அத்துடன் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை

6th March 1959]

[Sri V. Vedayyan]

பழுது பார்த்து நல்ல நிலைமையில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையானால் எல்லாவற்றையும் புதுப்பிக்கும்படியான சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள ஏ. கிளாஸ், பி. கிளாஸ், "சானல்களை" சர்க்கார் எடுத்து பழுது பார்க்க முன் வரவேண்டும். குடிமராமத்துச் சட்டம் இறந்துவிட்டது என்று கூட சொல்லலாம். மிராசு தாரர்கள் நில சீர்திருத்தச் சட்டம் வரப் போவதின் காரணமாக அவர்கள் எதையும் கவனிப்பதில்லை. சாகுபடிக்காரர்களும் அந்த கால்வாய்களை கவனிப்பதில்லை. ஆகையால் பழுதடையும் நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளை சர்க்காரே ரிப்பேர் செய்ய முன்வர வேண்டும் என்று மராமத்து அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவிற்குகிடைக்கும் தண்ணீரைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறிய திருமுத்தையா செட்டியார் அவர்களுக்கு திரு. சுப்பிரமணியம் பதிலாகச் சொன்ன கருத்து அவ்வளவையும் நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். மேலும் எங்கள் ஜில்லாவின் பல பாகங்களில் நிலம் தளர், உப்பு தன்மை வாய்ந்தது. பயிர்களுக்கு அடியில் நீர் நிறைய தேங்கியிராவிட்டால் நடவு நடக்க கொண்டு வரும்போதே பழுத்துவிடும், கேட்டுப்போய்விடும். ஆனால் அந்தத் தண்ணீர் எல்லாம் கடலில் கலப்பதற்கு முன் கடலோரப் பகுதிகளில் பலமோடான பிரதேசங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படலாம். எங்கள் தொகுதியாகிய திருத்துரைப்பூண்டி தாலுக்காவில் வேதாரணியம் முத்துப் பேட்டை பகுதிகளில் சுமார் 40,000 ஏக்கருக்கு மேல் மோடான நிலம் இருக்கிறது. அவைகளுக்கு அந்த வடியும் தண்ணீரை Lift Irrigation மூலமாக கொடுத்தால் அந்தப் பகுதிகளில் உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். மக்களுடைய வறுமையும் போகும். Lift Irrigation கொடுப்பதற்கு மிகவும் குறைவாகத்தான் செலவாகும். 2,000 ஏக்கர் பாசனத்திற்கு ஒரு பம்பிங் ஏற்படுத்த ரூபாய் 2 லட்சம்தான் செலவாகும். அதாவது ஏக்கருக்கு நூறு ரூபாய் வீதம்தான் செலவாகும். அந்தத் தொகையையும் மக்களிடமிருந்தே Betterment tax மூலமாக வசூலித்து விடலாம். மக்களும் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக எங்கள் பகுதியில் வடிகால் பிரச்சனை ஒரு தலைவலியான விஷயம். நன்றாக வளர்ந்திருக்கும் நெற் பயிர் மான்குன் காலங்களில் வெள்ளத்தில் மூழ்கிக் கெட்டு விடும். ஆகவே பயிர்கள் மான்குன் காலங்களில் வெள்ளத்தில் மூழ்கி விடுவதை தடுக்க அதே வடிகால் திட்டங்கள் தேவை. அவைகளை நிறைவேற்ற ஒரு ஸ்பெஷல் Investigation Staff-ஐ போட்டு வேண்டியவற்றை செய்ய கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பல மெம்பர்கள் இந்த வருட அறுவடையில் விதைக்கக்கூட நெல் கிடைக்கவில்லை யென்று சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் வேதாரணியம் அறந்தாங்கி பகுதிகளிலும் விதைக்கக்கூட நெல் கிடைக்கவில்லை. அதே போல் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களிலும் விதைக்கு கூட நெல் கிடைக்காது என்று பேசினார்கள். ஆகையால் இப்படிப்பட்ட பகுதிகளுக்கு விதைகளையே இப்பொழுது சேகரித்து வைத்து சாகுபடி காலத்தில் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். எங்கள் தொகுதியில் கோட்டூர் பாலையூர் பகுதியை தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR : உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு கனம் நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் பாராட்டிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். இந்த வருஷத்தில் மழையின்மையால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி என்று திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் முதலியவற்றை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஆனால் திருச்சிராப்பள்ளி பகுதியைப் பற்றிக் குறிப்பிடாததுபற்றி நான் வந்திருக்கிறேன். திருச்சியில் காவேரி ஆறு பேசுகிறது. ஆனால் அது சில பாகங்களுக்குத்தான் பாய்கிறது. அந்த ஜில்லாவிலேயே மணப்பாறை, உடையார்பாளையம், புதுக்கோட்டை போன்ற பிரதேசங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்வதில்லை. அப்பகுதி கடுமையான பஞ்சத்தில்

[Sri V. Arunachala Thevar] [6th March 1959]

மூழ்கி இருக்கின்றது. கடந்த டிசம்பர் 31-ம் தேதி கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் புதுக்கோட்டை பகுதிக்கு வந்தபோது நேராக சில கிராமங்களைப் பார்வையிட்டார்கள். ஜில்லா கலெக்டருக்கும் நிலைமையை நேரில் எடுத்துச் சொல்லி அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி இருந்தும் புதுக்கோட்டைப் பகுதியும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற குறிப்பு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் இல்லாததை மிகவும் வருத்தத்தோடு நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பகுதி மக்கள் பெரும் அளவு கடுமையாக பஞ்சத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது அதை கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் வீடுகளிலே யாரும் இல்லாத கதவுகள் மூடியிருப்பதைப் பார்க்கலாம், ஊரை விட்டே வெளியேறியிருக்கிறார்கள் என்பதை பிப்ரவரி மாதத்தில் நான் பேசும்போது இந்த மன்றத்திலேயே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். உடனடியாக இந்த வருஷ வாய்தா கிஸ்தியை தள்ளுபடி செய்து, கடன் வசூலையும் நிறுத்தி வைக்க உத்தரவு பிறப்பிக்காமல் இருப்பது மிகமிகத் தவறு என்று வருத்தத்தோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தஞ்சை பகுதியிலிருந்து அதிகமான நெல் வெளியில் போய்விட்டதன் காரணமாக, இன்றைய தினம் விலைவாசி அதிகமாக உயர்ந்துவிட்டது. அங்கேயிருந்து கோள அரசாங்கத்திற்குத்தான் அதிகமான நெல் வாங்கப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. ஆனால் கோள ராஜ்யத்திலும் இப்போது விலை நிர்ணயம் செய்யப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோள அரசாங்கத்தார் பரம்பிக்குளம் தண்ணீர் நமக்கு வருவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் நாமும் அவர்களுக்கு நெல் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் தான். நாம் நெல்லின் விலையை நிர்ணயித்தபோதே அவர்களும் விலை நிர்ணயித்திருப்பார்களானால் இவ்வளவு விலை உயர்ந்திருக்காது. இருந்தாலும் விலையை இப்போது கட்டுப்படுத்த வந்ததுபோல நம் ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாய மக்களை நாட்டின் நிலைமையை நன்றாக உணரும்படி செய்ய சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் உடனடியாக விலை தனியும் என்று சொல்வதற்கில்லை. தவிர இந்தப் புதுக்கோட்டை பிராந்தியம் சென்னை ராஜ்யத்தோடு இணைந்தபிறகு சில புதுச் சங்கடங்கள் உண்டாயின. புதுக்கோட்டை தனி ராஜ்யமாக இருந்த சமயத்தில் ரெவினியூ கிஸ்தி நிலவரி மாதத்திற் தான் இருந்தது. செல், சர்சாஜ், இன்கம் டாக்ஸ் போன்ற வரிகள் கிடையாது. அதன் காரணமாக புதுக்கோட்டை மகாராஜா காலத்தில் சேஷையா அவர்களின் ஆட்சியில்—ஒரு ஏக்கருக்கு பத்து ரூபாய், எட்டு ரூபாய், ஒன்பது ரூபாய் என்று நிலவரி மாதத்திற் விதித்தார்கள். வேறு வரி இல்லாத காரணத்தினால் இந்த முறையில் கிஸ்தியை மாதத்திற் அதிகமாக சேர்த்து விதித்துவிட்டார்கள். புதுக்கோட்டை சென்னை ராஜ்யத்தோடு இணைந்த பிற்பாடு பல வரிகள் அந்தப் பகுதி மக்களும் இரண்டு பங்கு கொடுக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அப்பகுதி மண் வளத்தை, நிலத்தின் தரத்தை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு Settlement செய்து அந்த கிஸ்தியை சர்க்கார் மாற்றியமைக்க முன் வராது பழை வரியையும் வைத்து அத்தோடு புது வரிகளையும் சேர்த்து வசூலித்துக் கொண்டிருப்பது மிகவும் வருந்துவதற்குரியதாகும். உடனடியாக அங்கே நிலத்தின் தரம் பார்த்து வரி திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தவிர நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக நமது அரசாங்கம் 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மானியம் கொடுக்கப் போவதாக நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய விஷயம். ஆனால் புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலோ இன்றையதினம் சிறிய கண்மாய்கள், Minor, Major பெரிய கண்மாய்கள், வரத்துவாரிகள் (Supply Channel) எல்லாம் மண்மேடிட்டு தண்ணீர் வர லாயக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. அவைகளை உடனடியாக மராமத்து செய்து கொடுக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் நமது அரசாங்கம் இப்போது மணிமுத்தாறு, ஆரணியாறு, மேட்டூர், அமராவதி, சாத்தனூர், வைகை, கிருஷ்ணகிரி முதலிய திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிவிட்டு, கட்டளைக்கால்வாய் திட்டத்திற்காக

6th March 1959] [Sri V. Arunachala Thevar]

வும், புள்ளம்பாடி திட்டத்திற்காகவும், பரம்பிக்குளம் திட்டத்திற்காகவும் நிதி ஒதுக்கி வேலை துவக்க இருக்கிறார்கள். வீரர், நெய்யார் அணைக்கட்டுக்கும் கோடிக் கணக்கில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதுக்கோட்டைப் பகுதியை வளப்படுத்துவதற்காகச் சொல்லப்பட்ட திட்டம்பற்றிக் கொஞ்சங்கூட கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது கட்டளைக் கால்வாய், தஞ்சை ஜில்லா, செங்கி பட்டி, ஒருத்தனாட்டுப் பகுதி வரை போகுமாதலால் அந்தப் பகுதி வளப்பம் பெறும் என்று சொல்லப்படுகிறதில் சந்தேகம் இல்லை. அதன் பின்பு அடுத்த திட்டத்தில் ஆலங்குடித் தாலுக்காவுக்கு லெவல் உள்ள சில கிராமத்திற்கு தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இதனால் பயன்படக்கூடிய ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ஏக்கர்களினால் எவ்விதப் பிரயோசனமும் இல்லை. நாங்கள் சொன்ன திட்டம்பற்றி மரா மத்து அமைச்சர் அவர்களும் நல்லமுறையில் கவனித்து வருகிறார்கள். இன்னமும் கவனித்து வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஜேடர் பாளையத்திலிருந்து மணப்பாறை வழியாக ஓர் கால்வாய் வெட்டி அதன் வழியாக இந்தத் தண்ணீரை புதுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி, திருமையம், குளத்தூர் போன்ற பகுதிகளின் வழியாகத் தண்ணீர் கொண்டு போனால் அப்பகுதி மக்களின் வளர்ச்சிக்கும் விவசாயத்திற்கும் உதவியாயிருக்கும் தவிர வேறு வழி இல்லை. எஞ்சினியர்களும் ஜேடர்பாளையத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு இடம் இருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். ஜேடர் பாளையம், மணப்பாறை, விருலிமையைக் காட்டிலும் 52 அடி உயரமிருக்கிற தென்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் மிகவும் வறண்ட பிரதேசங்களாக இருக்கிற மணப்பாறை, புதுக்கோட்டை, மூன்று தாலுக்காக்களும் அரந்தாங்கி, முதலியவைகள் நல்ல முறையில் வளம் அடைந்து அப்பகுதி மக்கள் எல்லோரும் புல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர்களில் சாகுபடி செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். இதையும் சர்க்கார் கண்டிப்பாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் அப்பகுதிகளுக்கு எவ்வித செளகரியமும் ஏற்படாது என்பது திண்ணம்! இது நிற்க, தஞ்சை ஜில்லாவில் காவேரி ஆறு பாய்ந்துகொண்டிருக்கும் விதத்தைப்பற்றி எடுத்துக்கூறிய அங்கத்தினர் செட்டி நாட்டு ராஜா ஸ்ரீ முத்தையா செட்டியாருக்கு மறுப்புச் சொல்லி எனக்கு முன் ஒரு அங்கத்தினர் பேசினாராம். ஆனால் நான் அப்போது இல்லை. அவர் மறுப்புச் சொல்லலாம் எனென்றால் அவர் பகுதியில் நெல் பயிர் விவசாயம் செய்திருக்கும்போது இரண்டரை அடித் தண்ணீர் தேக்குகிறார்கள். அப்படி இரண்டரை அடித் தண்ணீர் தேக்கித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி யிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். நானும் ஓர் விவசாயி. தஞ்சைப் பகுதி மக்கள் சாகுபடி செய்வது போலவே தான் நாங்களும் எங்கள் பகுதியில் சாகுபடி செய்கிறோம். எனக்குக் கொஞ்சம் தேயிலை சாகுபடியும் தெரியும். எங்கள் பகுதியில் நாங்கள் ஒரு ஏக்கருக்கு 36 மூட்டை விளைவிக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் பகுதியில் அப்படி விளைவிக்க முடிகிறதா என்று சிந்திக்கவேண்டும். அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அவர்கள் சிந்திப்பது கிடையாது. நான் சொல்கிறேன். எங்கள் பகுதியிலேயே கூட அதிக மழை இருக்கக்கூடிய காலங்களில்—தண்ணீர் அதிகம் கட்டிவிட்டால் விளைச்சல் மிகவும் குறைந்து போகும். ரேகை குறைவாகத்தான் இருக்கும். நீர்ப்புத் ஆகப் போய்விடும். தஞ்சைப் பிரதேசம் பூராவும் நீர்ப்பதாராகத்தான் போகிறது. தண்ணீர் கட்டத்தான் வேண்டும். ஆனால் உடனே வடியவிட்டு மெழுகு பதமாக—மண் வெடிக்கிற அளவு காயப்போடக்கூடாது—காயவிட வேண்டும். அப்படி அல்லாமல் ஒரேயடியாகத் தண்ணீர் கட்டுவதினால் தான் ரேகை குறைவாகப் போவதற்குக் காரணம். இந்தத் திட்டப்படி தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தண்ணீர் பாய்ச்சும் பட்சத்தில் தஞ்சாவூர் போன்ற எத்தனையோ இடங்களுக்குத் தண்ணீர் அரசாங்கம் கொடுத்துப் பாய்ச்ச முடியும். ஆனால், எஞ்சினியர்கள், 6-7 வருஷங்களுக்கு முன்பு, காவேரியில் தண்ணீர் இல்லை என்று தான் சொன்னார்கள். இப்போது பார்த்தால், எத்தனையோ எத்தனையோ கால்வாய்கள் வெட்ப்பட்டு, திட்டங்கள் வகுத்து அங்கே தண்ணீர் பாய்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. நெற்பயிருக்கு தண்ணீர் ஜாஸ்தி வேண்டிய

[Sri V. Arunachala Thevar] [6th March 1959]

தில்லை என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருந்ததைப் பேப்பரில் பார்த்தேன். அது வாஸ்தவம் தான். இந்த அரங்கில் என்னைவிட நன்றாக விவசாயம் தெரிந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இது நன்றாகத் தெரியும். நெற்பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் வேண்டும்போது கவலை யடித்தோ வேறுவிதமாகவோ அவைகளுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி இரவைத் தண்ணீர் பாய்ச்சும் போது எப்படி 2.12 அடிதண்ணீர் கட்ட முடியும். கவலையிரைத்து நெல்பயிர் விளையவில்லையா? ஆனதால் கட்டாயம் ஜேடர் பாளையத்திலிருந்து எங்கள் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வந்தால்தான் மணப்பாறை, அரந்தாங்கி, புதுக்கோட்டை முதலிய பகுதிகள் கேடிமமாக வாழ முடியும். எனவே இந்த யோசனையை வற்புறுத்தவேண்டியவகை இருக்கிறேன்.

நில உடைமைக்கு வரம்பு கட்டி சிலரிடம் அதிகமாக இருக்கும் நிலங்களை பிரிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் இப்போது விரும்புகிறது. நில உடைமைக்கு 'சிலிங்' கொண்டு வரும்போது, தண்ணீருக்கும் 'சிலிங்' கொண்டு வந்தால் என்ன? தண்ணீர் இல்லாத பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்தால் என்ன? முடியாட்சிகள் எல்லாம் போய் குடியாட்சி வந்திருக்கும்போது யாரும் எதற்கும் ஏகபோக உரிமை கொண்டாடுவது சரியல்ல. பலர் தங்கள் பாட்டன் பூட்டன் காலத்தில் அனுபவித்து வந்த நிலங்களை யெல்லாம் இப்போது எடுத்து மற்றவர்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்பும்போது தஞ்சைப் பகுதியில் பாயும் காவேரி தண்ணீரையும் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடாதா? தண்ணீர் இல்லாத பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு மற்ற பகுதிகளிலுள்ள தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கக்கூடாதா? சமுத்திரத்தில் போகும் தண்ணீரை எல்லோருக்கும் பாய் பிரித்துக் கொடுத்தால் என்ன? இந்தக் கொள்கை யில் சமுதாயத்தில் பாரபட்சம் காட்டக் கூடாது. சுமார் 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு எங்கள் ஊர் இந்திய யூனியனில் இணைந்த தினத்திற்கு மறுநாள் காலை திருச்சியில் கலெக்டராக இருந்த ஸ்ரீ சப்ரமணிய ஐயர் அவன் ஹாலில் பேசியபோது, "உங்கள் ஊர் இந்திய யூனியனுடன் இணைந்துவிட்டது. கூடிய சீக்கிரம் காவேரி ஆறு புதுக்கோட்டையில் கரைபுரண்டு ஓடப் போகிறது" என்று கூறினார். அவர் அவ்வாறு கூறி 10 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் அங்கே சரியான நீர்ப்பாசனத் திட்டம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நான் குறிப்பிட்டிருக்கும் திட்டத்தை அங்கே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கனம் மராமத்து அமைச்சரிடம் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தவிர, புதுக்கோட்டையில் அருமையான ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அதை கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் பார்வையிட்டார். அவர் பார்வையிட்டபோது அங்கே 96 படுக்கைகள்தான் இருந்தன. அங்கே நூற்றுக் கணக்கான நோயாளிகள் படுக்கையில்லாமல் பாயில் வொராந்தாவில் படுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை நேரில் பார்த்தார்கள். ஆனதினால் இன்னும் வார்டுகளைக் கட்டி அதிகப் படுக்கைகளுக்கு வசதி செய்ய வேண்டுமென்றும், இன்னும் 100 நோயாளிகளுக்காவது வசதிகள் செய்ய வேண்டுமென்றும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சி ஜில்லா போர்டின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. காண்டிராக்டர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணம் சர்க்காரால் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் பணம் 4-5 வருஷ பாக்ஸிகள் இருக்கின்றன. 4-5 வருஷங்கள் காண்டிராக்ட் வேலை செய்தவர்களுக்கு இன்னும் சர்க்காரால் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதன் காரணமாக அங்கே வேலைகள் தடைப்பட்டிருக்கின்றன. ரோடுகள் எல்லாம் பாழான நிலையில் இருக்கின்றன. எஞ்சினியர்களிடம் கேட்டால், "நாங்கள் என்ன செய்யோம், சர்க்காரிடமிருந்து பணம் வாங்கி காண்டிராக்டர்களுக்குக் கொடுங்கள்" என்று சொல்கிறார்கள். ஜில்லா போர்ட் ரோடுகளுக்கு வேண்டிய பணத்தை சர்க்கார் உடனடியாகக் கொடுத்து உதவவேண்டும். அப்போது தான் ரோடுகளை நல்ல முறையில் வைப்பதற்கு வேலை செய்ய முடியும்.

[6th March 1959] [Sri V. Arunachala Thevar]

ஜில்லா போர்டு ஸ்கூல்களை கவனிப்பதற்கு இப்போது போதிய இன்ஸ்பெக்டர்கள் இல்லை. டீ எஸ்டேட்டுகளின் சொந்தக்காரர்கள் நிறையப் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைத்துக் கொடுக்கப்படுவதுபோல இப்போது நமது மாநிலத்தில் அரசாங்கத்தாரால் ஏராளமான பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. எனவே இம் மாநிலத்தில் இப்போது பள்ளிக்கூடங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன. முன்பு, 500 ஜனத்தொகை உள்ள இடங்களுக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் வீதம் அவை அமைக்கப்பட்டன. இப்பொழுதோ 300 ஜனத்தொகை உள்ள இடங்களிலெல்லாம் பள்ளிக்கூடங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். எனவே 300 ஜனத்தொகை உள்ள இடங்களிலெல்லாம் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. பள்ளிக்கூடங்கள் அதிகரித்திருந்தாலும் இன்ஸ்பெக்டர்களும் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களும் அதிகரிக்கவில்லை. அப்போது எத்தனை டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருந்தார்களோ அத்தனை டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் தான் இப்போதும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே பள்ளிக்கூடங்களில் போதிய மேற்பார்வை இல்லை. அனேக இடங்களில் உபாத்தியாயர்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் செல்லாமலே சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிந்தேன். சில ஆசிரியர்கள் மூன்று மாதங்கள் வரை கூட பள்ளிக்கூடம் செல்லாமலே சம்பளம் வாங்கியிருப்பதை நான் தெரிந்து ஜில்லா போர்டுக்கு தெரிவித்து அதன்பின் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே இந்தக் குறைகளையெல்லாம் நீக்குவதற்காக அதிக இன்ஸ்பெக்டர்களையும் அதிகமான டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்களையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் ஜில்வாவில் இலுப்பூர் பிரிக்கா புதுக்கோட்டை டிவிஷன் கிராமர் தாலுக்காவுடன் இணைந்து விட்ட போதிலும், ரெவினயூ கோர்ட்டுகள் கிரிம்னல் கோர்ட்டுக்கு புதுக்கோட்டைக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தாலும் சிலில் கோர்ட்டு இன்னும் புதுக்கோட்டைக்கு மாற்றப்படவில்லை. அதனால் மக்கள் மிகவும் சிரமப் படுகிறார்கள். அதை சீக்கிரம் புதுக்கோட்டைக்கு மாற்றிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தை, கடலில் பெருங்காயம் கரைத்த மாதிரி நிறைவேற்றக்கூடாது. ஒரு ஜில்லாவையோ பிரிக்காவையோ தாலுகாவையோ அல்லது சிட்டா கிராமத்தையோ எடுத்துக் கொண்டு, அங்கே போதிய வீடுகளைக் கட்டி அங்குள்ள ஹரிஜனங்களின் வீட்டில்லாப் பிரச்சனையைப் பூரணமாகத் தீர்ப்பது நல்லது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு இடமாக, கட்டி முடித்து வந்தால் படிப்படியாக, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம். மேலும், வீடுகள் கட்டப்படாத இடங்களில் கக்கூசுகள் கட்டுவதில் பிரயோஜனமில்லை. அந்தக் கக்கூசுகளை ஜனங்கள் யாரும் உபயோகிப்பதில்லை. அவைகளில் ஆடுமாடுகள் தான் இரவில் அடைகின்றன. நம் நாட்டில் பெரும்பகுதி நகரங்களில் கூட மக்கள் கக்கூசுகளில் மலஜலம் கழிப்பதில்லை. எனவே மற்ற இடங்களில் கக்கூசுகளைக் கட்டுவதைக் காட்டிலும் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பக்கத்தில் கக்கூசுகளைக் கட்டுவது தான் சிறந்தது. அவ்வாறு செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால், பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும்போதே பிள்ளைகள் கக்கூசை உபயோகிப்பதற்குப் பழக்கப்படுத்தப்படுவார்களும். பிறகு பெரியவர்களான பிற்பாடும் கக்கூசுகளை உபயோகிப்பார்கள். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI T. KARIA GOUNDER: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்துள்ள 1959-60-ம் வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறேன். என்னுடைய பேச்சை, தாங்கள் எனக்குக் கொடுத்துள்ள 15 நிமிஷ நேரத்திற்குள்ளேயே முடிக்க விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் 80 சதவிகிதத்தினர், விவசாயிகளாகிய நாங்கள் தான். எதிர்க் கட்சி நண்பர்களும் சரி, சர்க்கார் கட்சி நண்பர்களும் சரி, யாரும் எங்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட இங்கே பேசாதது குறித்து நாங்கள் வருந்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். விலவாசிகள்

[Sri T. Karia Gounder] [6th March 1959]

எல்லாம் உயர்ந்துவிட்டன. இப்போது நாங்களும் நீங்கள் செல்லும் படகில்தான் சென்றுகொண்டிருக்கிறோம். we are also sailing in the same boat—என்பதை மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுகிறேன். பருவமழை தவறிவிட்டது என்று கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருந்தது. துரதிர்ஷ்டவசமாக அது கனம் நீதி அமைச்சரின் உரையில் சொல்லப்படவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சி நடத்துவதால்தான் பருவ மழை பெய்யவில்லை என்று பலர் சொல்கிறார்கள். இந்த நாட்டை எதிர்க் கட்சிகளிடம் விட்டுவிட நாங்கள் எப்போதும் தயாராயிருக்கிறோம். ஆனால் அதைச் செய்வது எங்கள் கையில் இல்லை. அதற்கான சக்தி இந்த நாட்டில் வாக்காளர்கள் கையில் தான் இருக்கிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, on a point of order கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது சபையில் “கோரம்” இல்லை.

DEPUTY SPEAKER: There is quorum. Let the hon. Member continue his speech.

* **SRI T. KARIA GOUNDER:** (எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களைப் பார்த்து) நீங்கள் வேண்டுமானால் எழுந்து போங்கள், நாங்கள் பேசுகிறோம்.

SRI A. GOVINDASAMY: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. “கோரம்” இல்லை என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் எழுந்து சொல்லும்போது, பேசிக்கொண்டிருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் “நீங்கள் வேண்டுமானால் எழுந்து போங்கள்” என்று சொல்வது சரியா?

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member cannot say so. Sometimes, hon. members do not observe parliamentary procedure. They think they can talk anything they like. What can I do?

SRI T. KARIA GOUNDER: நான் பேசுவதை நீங்கள் குறை கூறுகிறீர்கள். நான் ஏதாவது சொன்னால் சண்டை போடுகிறீர்கள்.

DEPUTY SPEAKER: அதற்கெல்லாம் கவலைப்படாதீர்கள். நீங்கள் பேசுங்கள்.

* **SRI T. KARIA GOUNDER:** நாட்டின் முதுகெலும்பாகிய எங்களைப் பற்றி ஒருவரும் பேசவில்லையே என்று நாங்கள் வருத்தப்படுகிறோம். பருவமழை பத்து நாட்கள் பிந்திப் பெய்தால் நட்பு விதைகள் முளைப்பதில்லை.

பத்து நாட்களுக்கு முன்னும் பெய்தாலும் கெட்டு விடுகிறது, பத்து நாட்களுக்கு பின்னால் பெய்தாலும் கெட்டு விடுகிறது. விவசாயத்தைப் பற்றி தெரியாதவர்கள் எண்ணென்னவெல்லாமோ பேசுகிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய அன்புமக்கள் அவர்கள் ஏதோ புருஷனைப் பற்றியும், மனைவியைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். நாட்டு மக்கள் நலனடைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் எங்கள் கட்சி பாடுபட்டு ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வில் அவர்களுக்கும் பங்கு இருக்கிறது, அதாவது எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் பங்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். டெல்லி சர்க்காரை புருஷன் போலவும் நமது சர்க்காரை மனைவியைப் போன்றும் ஒப்பிட்டு அவர்கள் பேசியதைக் கேட்டு நான் வருந்துகிறேன். விலைவாசி உயர்ந்து போய்விட்டதென்று இங்கு சொல்லப்பட்டது. ஆனால் உற்பத்தி செலவு எங்களுக்கு எவ்வளவாகிறது என்பதைப்பற்றி யாரும் கவலைகொள்வதில்லை. இப்பொழுது முன்பை விட உற்பத்திச் செலவு 15 மடங்கு பெருகியிருக்கிறது. சர்க்கார்கணக்குப்படி வாழ்க்கைத்தரம் எட்டு, பத்து மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். யுத்த காலத்திற்கு முன்பு இருந்ததைவிட உற்பத்திச் செலவு 15 மடங்கு பெருகியிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபையின் முன்னால் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இங்கு எல்லா அமைச்சர்

6th March 1959] [Sri T. Karia Gounder]

சர்க்களும் இல்லே, கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். அவராவது எங்களுக்கு குறைகளைப்பற்றி மற்ற அமைச்சர்களிடம் சொல்வார்கள், சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வாரத்திற்கு முன் உரம் வாங்கினேன். ஒரு மூட்டை 50 படி இருக்கவேண்டியதற்கு 39 படிதான் இருந்தது என்று சொன்னால் இதை யாரிடம் போய் சொல்வது. உரம் கொடுப்பதற்கு லேசென்ஸ் அளிக்கும் அதிகாரி ஒருவர், அதை விநியோகம் செய்யச் சொல்லி உத்தரவு போடும் அதிகாரி இன்னொருவர். இதனால்தான் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. கோடவுள்களில், ஊசியைப் போட்டு குத்தி எடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆக, இப்படி நாங்கள் அவதிப்படுவதைப்பற்றி யாரும் ஒன்றும் சொல்லமாட்டேன் என்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, வரி போடுகிறார்களே, வரி போடுகிறார்களே என்று சொல்கிறார்கள். வரி போடாமல் இருக்க முடியுமா, முடியாது. நிர்வாகத்தில் பல குறைபாடுகள் இருப்பதாக சொல்கிறார்கள். கலெக்டர் ஆபீஸுக்கு ஒரு பைல் போனால் திரும்பி வருவதற்கு காலதாமதமாகிறது என்று சொல்கிறார்கள். சம்பள உயர்வு உங்களுக்கு கொடுக்கவில்லையே, ஆகவே ஏன் வேலை செய்கிறீர்கள், வேலை செய்யாதீர்கள் என்று சில கட்சிக்காரர்கள் என்.ஜி.ஓ.-க்களை துண்டிடுகிறார்கள். கவர்னர் அவர்களது உரையின் மீது பேசும்போது நான் சொன்னது உங்களில் பலருக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். கூடுதல் வரி போட்டு, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய சலுகைகள் பூராவையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நிதியமைச்சர் அவர்களிடம் நான் வேண்டிக் கொண்டது உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். காலதாமதத்திற்குக் காரணம் நிர்வாக மெஷினரி நன்கு வேலை செய்யாததுதான். அதற்கு அமைச்சர்கள் பொறுப்பாக முடியுமா, அல்லது எம். எல்.ஏ.-க்கள் பொறுப்பேற்க முடியுமா அல்லது ஜில்லா தலைமை அதிகாரியாகிய கலெக்டர்தான் பொறுப்பேற்க முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வேலை செய்யாதீர்கள் என்று கூட்டங்கள் போட்டு சொல்வது, சொக்காய் போட்டுக் கொண்டு அபீவிருப் போகாதே என்று சில கட்சிக்காரர்கள் சொன்னதாகவும் நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ஆக, இப்படிப்பட்ட கூட்டம் இந்த நாட்டில் பெருகப் பெருக தொந்தரவுகள் அதிகமாகத்தான் போய் கொண்டிருக்கும் என்பதை நான் இந்த சபையின் முன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பாலாறு பிரச்சனை, பெரிய பிரச்சனை. நிதியமைச்சர் அவர்கள் பரம்பிக்குளத்தில் திட்டத்தைப் பற்றி இரவு பகல் களவு கண்டு கொண்டிருந்தார்கள். அது நடக்குமா, நடக்காதா என்று கூட நான் சந்தேகப்பட்டேன். அது விஷயமாக ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது ஒரு புறமிருக்க, பாலாற்றை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள மக்களுக்கு மிகவும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். எங்களுக்கு அதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மை கிடைக்காவிட்டாலும் சரி, இனி வரும் சந்ததிகளுக்காவது அதனால் நன்மை ஏற்பட்டும். கோதாவரி தண்ணீரை இங்கு திருப்பிலை வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, செங்கல் பட்டு, சென்னை நகரம் போன்றவை அதனால் பயன் பெற முடியும். ஆந்திர முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருப்பதாக பத்திரிகையில் படித்தேன். ஆகவே, இதில் இன்னும் அதிகம் ஊக்கம் செலுத்துமாறு நமது அமைச்சரவையை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாலைகளைப் பற்றியும் இந்த உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா போர்டின் கீழ் இருக்கும் சாலைகளை சர்க்கார் ஏற்றெடுத்து நடத்தப் போகிறதென்று எல்லா ரோடுகளையும் பராமரிப்பதற்கு சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடன் வாங்கியும் டெப்ராலிட் பணத்தைக் கொண்டும் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகம் நடத்தப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது அவர்களது அதிகாரம் எடுக்கப்பட்டிருவிட்டதால், இப்பொழுது பணம் இல்லாததால் அங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. சில வருடங்களாக அங்கு ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையைவிட இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதல் தொகை ஒதுக்கி ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தின் இருந்து வரும் கிராம ரஸ்தாக்களை நன்கு செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri T. Karia Gounder] [6th March 1959]

பெரிய சாலைகளைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. சென்னையிலிருந்து பெங்களூர் வரை ஒரு சாலை போகிறது. ரோட்டில் தினசரி போனால் தெரியும், லாரிகளை நடு ரோட்டில் ஓட்டிக் கொண்டு போவது. 12 அடி அகலமுள்ள ரோட்டின் நடுவில் தான் லாரிகளை ஓட்டிச் செல்கிறார்கள். ரோட்டின் ஓரங்களின் வழி ஓட்டிச் சென்றால் லாரிகள் கெட்டுப்போய்விடுமென்று ரோடு நடுவில்தான் ஓட்டுகிறார்கள். ஆக, ரோட்டின் மத்தியில் செல்வதால் லாரிகளும் கார்களும் மோதி பல உயிர் சேதங்கள் ஏற்படுகின்றன. தினந்தோறும் இதைப் பார்க்கலாம். ஆகவே 12 அடி அகலமுள்ள ரஸ்தாக்களை, 18 அடியாக ஆக்குவதற்கு இந்த ஆண்டிலாவது அதற்கு வேண்டிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, எங்கள் தொகுதியில் மலை ஜாதியினர் இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் ஏப்ரல் மாதம் அங்கு சென்று பார்ப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு ஒருவிதமான வசதியும் கிடையாது. அவர்களுக்கு சொந்தமாக ஒரு நிலமும் இல்லை. காண்ட்ராக்ட் வேலை நடக்கும் போது கூலி வேலை செய்துதான் அவர்கள் பிழைக்கிறார்கள். ஜவ்வாது, எலகிரி போன்ற மலைகளில் வாழும் மக்களின் துன்பத்தை வர்ணிக்கவே முடியாது. அவ்வளவு தூரம் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த மக்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எலகிரி மலைக்கு ஒரு நல்ல ரோடு போட்டு அதை நிலகிரிக்கு பதில் அதை ஒரு கோடை கால உல்லாச ஸ்தலமாக அமைப்பதற்கு ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு திட்டம் தயார் செய்யப்பட்டது. 13 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு பாதை அமைக்க சீப் என்ஜினியரும் அங்கு வந்து பார்த்துவிட்டுப் போய் இரண்டு வருடங்களாகியும் இதுவரையிலும் ஒரு வேலையும் துவங்காமல் இருக்கிறார்கள். இதையும் நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தொழில். கைத்தொழில் விஷயத்தில் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சிறு கைத்தொழில்களுக்காக அதிகப் பணம் கடன் கொடுத்திருப்பதாக நேற்று கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடனைத் திருப்பி கொடுப்பார்களா இல்லையோ தெரியாது என்று சொல்லி சிரித்தார்கள். இந்த சமயத்தில் நான் வேறு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு பேசும் பலரும் எங்கள் தொகுதி பிற்போக்கான தொகுதி, ஆகவே இதைச் செய்யவேண்டும், அதைச் செய்யவேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். எனது தொகுதியைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பாலாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தந்தால் போதும். அதை வைத்துக்கொண்டு மின்சாரமும் உற்பத்தி செய்யலாம். எங்கள் தொகுதி பிற்போக்கான இடம். ஆகவே இதைச் செய்து தாருங்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை.

5.00
pm

மின்சாரத்தைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்லவேண்டும்தில்லை. மின்சாரம் தேவையான அளவுக்கு எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷக் கணக்கிலேகூட எங்கள் ஜில்லாவிலே மின்சார வசதிக்கு தொகை அதிகப்படுத்தி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதை நான் மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

இந்த உபரி பட்ஜெட்டை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்து, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்குகிறார்கள். அந்தத் தொகை போதாது. இரண்டு கோடி ரூபாயிலே இந்த 35 லட்ச ரூபாய் போதாது. மேலும், 50 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதிக்கு சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டமோ, தேசிய விஸ்தாரிப்புத் திட்டமோ வரவில்லை. அதிலும் கூட நாங்கள் பின் தங்கியிருக்கிறோம். 1962-க்குள்ளேயாவது வருமோ என்ற சந்தேகத்திலே இருக்கிறோம். இன்னும் ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் வரவது ஒதுக்கி, மக்களுக்கு ஒரு உணர்ச்சி உண்டாக்கி, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திலே மக்கள் பகுதியையும் அரசாங்க

6th March 1959] [Sri T. Kariá Gounder]

கப் பகுதியிலேயே கொடுத்து வேலையைச் செய்வார்களானால் பெரிய காரியத்தைச் சாதித்தவர்களாவார்கள் என்பதைச் சர்க்காருக்குத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய மதிப்பிற்குரிய என்னுடைய நண்பர் ஸ்ரீ சுப்பைய்யா முதலியார் அவர்கள் 'கிராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ்' திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இதுபற்றி அவர் அடிக்கடி வற்புறுத்திப் பேசிவருகிறார்கள். (கிராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ்) திட்டம் அவசியம் கொண்டுவரவேண்டும். அதைக் கொண்டுவரவில்லையென்றால், விவசாயிகள் முன்னுக்குப் போகவே முடியாது. எல்லோருமே தொழிலாளிகளைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். ஆனால் எங்களைப்பற்றி—விவசாயிகளைப்பற்றி பேசுவதில்லை. கிராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலேயே கொண்டுவராவிட்டாலுங்கூட, அடுத்த ஆண்டிற்குள்ளாவது அதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டுவர முயற்சி செய்யுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெபுடி ஸ்பீக்கர் அவர்கள் எனக்கு இந்நேரம் வரைக்கும் அவகாசம் தந்ததற்கு நன்றி செலுத்தி, மேலும் பேசவேண்டியதை மான்யங்களின் மீது பேசிக்கொள்ளலாம் என்று உத்தேசித்து, எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள மதிப்புக்குரிய நண்பர்கள் என்னைக் குறுக்கிடாமல் இருந்ததற்காக அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைச் சொல்லி, இத்திட்டன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

1) DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday, the 9th March 1959.

The House then adjourned.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[6th March 1959]

APPENDIX I

[Vide answer to starred question No. 604, asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th March 1959, page 410 supra.]

[SUBJECT.—*Statement showing the district-wise allotment for award of rewards to village headmen and other social workers.*]

Serial number and name of the district. (1)	Amount allotted.		
	1956-57. (2)	1957-58. (3)	1958-59. (4)
	RS.	RS.	RS.
1 Tanjore	300	500	500
2 Salem	450	500	500
3 Chingleput	350	500	500
4 Coimbatore	500	500	500
5 Madurai	400	500	500
6 Tiruchirapalli	150	500	500
7 Tirunelveli	400	500	500
8 Ramanathapuram	300	500	500
9 The Nilgiris	150	500	500
10 North Arcot	200	500	500
11 South Arcot	350	500	500
12 Madras	400	500	500
13 Kanyakumari	Nil.	500	500
Total	6,950	6,500	6,500

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 607 asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th March 1959, page 413 supra.]

[SUBJECT.—*Particulars about the chank and Pearl Fisheries in Madras State.*]

Chank Fisheries.—(a) *Places of occurrence.*—The place where the chanks are found are known as chank beds. The chank beds occur almost throughout the coast of Madras State starting from the northern most of Chingleput district and ending with the northernmost point of Kanyakumari district, but chank are found in large quantities only in a few places. The chank fishery off the coast of Tirunelveli district known as Tuticorin chank fishery, stands foremost in the chank fisheries of this State.

(b) *Operation.*—The chank fisheries off the coast of Ramanathapuram, Sivaganga, Chingleput, South Arcot and a portion lying between Puthukuda and Kodaiampalayam in Tanjore are

6th March 1959]

leased out to private parties and the chank fisheries off the coast of Tuticorin and a portion lying between Point Calimere and Puthukuda in Tanjore are operated departmentally. In departmental operations the chanks are collected by engaging professional divers.

(c) *Extending the fishery.*—The chank beds in the seas of this State have already been surveyed, charted and named. It is not possible to extend them any further. However arrangements are being made for experimental operations by introducing mechanised diving devices like the "Aqua lung" so as to extend the possibility of exploring the deeper beds lying below 13 fathoms in depth.

(d) *Revenue realised—*

<i>Financial year.</i>						RS.
(1)						(2)
1950-51	..	...	..	..	..	1,64,496
1951-52	..	..	..	..	..	8,38,829
1952-53	..	..	..	..	..	13,77,084
1953-54	..	..	..	..	..	2,58,781
1954-55	..	..	..	..	..	10,15,455
1955-56	..	..	..	..	..	12,72,320
1956-57	..	..	..	..	..	7,67,384

Pearl Fisheries :

(a) *Place of occurrence.*—The places where the Pearls are found are known as pearl banks. In this State, Pearl oysters are found off the coast of Tuticorin only. The Pearl fisheries take place only sporadically according to the availability of oysters in the beds for exploitation. The one conducted in 1957 from March to May of that year was the third in the series started in the year 1955 after a lapse of about 28 years, the previous one being in 1927-28.

(b) *Operation.*—The Pearl fishery operations off the coast of Tuticorin are conducted departmentally. The oysters are collected by the professional divers by naked diving. The divers are remunerated for the work by giving them one-third share of the number of oysters collected by them which they are at liberty to sell to the public and appropriate for themselves the money realised. The remaining two-third share of the oysters collected by the divers is taken over by the Government and sold in open auction in lots to merchants and the public.

(c) *Extending the fishery.*—Tuticorin is the only place in the whole of India where Pearl fishery operation is conducted so far. The Fisheries Department has recently undertaken to find out the availability of pearl oysters in other coastal areas of this State in

[6th March 1959]

the South and the investigations do not reveal the presence of pearl oysters. Arrangements are also being made for experimental operation by using mechanical devices like "Aqua lung" in order to examine the possibility of exploring the pearl banks lying below 13 fathoms in depth.

(d) Net revenue realised—

Years.						—
(1)						(2)
						RS.
1954	..	..	..	..	..	No pearl fishery.
1955	..	..	..	..	..	1,07,462
1956	..	..	..	..	..	41,111
1957	..	..	..	..	..	1,47,155

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 621 asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th March 1959, page 424 supra.]

Community Development Programme—Expenditure so far incurred in the Kilvaithinankuppam Block, Gudiyattam Taluk, North Arcot District—Details.

Head.				Amount allotted.	Amount spent.
(1)				(2)	(3)
				RS.	RS.
I	Block Headquarters	..	..	2,60,000-00	1,68,446-00
	Personnel—				
	(b) Transport (non-recurring)	..	..	15,000-00	..
	(c) Office equipment	..	..	15,000-00	5,500-00
	(d) Project Office Agricultural Depot	..	..	25,000-00	..
II	Agriculture	..	..	50,000-00	10,473-00
III	Irrigation	..	..	3,00,000-00	68,350-00
IV	Reclamation	..	..	40,000-00	3,300-00
V	Health and Rural Sanitation—				
	1. (a) Dispensary (recurring)	..	..	20,000-00	6,318-00
	(b) Dispensary (Building)	..	..	10,000-00	..
	(c) Dispensary equipment	..	..	10,000-00	..
	2. Drinking water-supply	..	..	50,000-00	} 34,574-00
	3. Drainage and sanitation	..	..	25,000-00	
VI	Education	..	..	60,000-00	35,078-00
VII	Social Education	..	..	70,000-00	24,687-00
VIII	Communication	..	..	85,000-00	31,055-00
IX	Rural Arts and Crafts, Industries	..	..	65,000-00	675-00
X	Housing for project staff and rural housing.	..	..	1,00,000-00	25,467-00
	Total	..	..	12,00,000-00	4,13,923-00

6th March 1959]

APPENDIX IV

[Vide answer to starred question No. 625 asked by Sri M. Jaganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 6th March 1959, page 426 supra.]

Strength of the staff employed in the Government General Hospital, Madras, during 1957-58.

GAZETTED (PAID).

Medical.

Civil Surgeon (Distinct Category)	1 *
Civil Surgeons	4 †
Assistant Surgeons	18

Nursing.

Nursing Superintendent, Grade I	1
Do. III	3
Nursing Tutor, Grade I	2
Do. II	4

Miscellaneous.

Lay Secretary and Treasurer, Grade I	1
Do. II	1
Physicist	1
Assistant Engineer (Electrical)	1
Dietician	1

GAZETTED (UNPAID).

Medical.

Civil Surgeons	9
Civil Assistant Surgeons	43

HOUSE SURGEONS.

Paid	56
Unpaid	75

MINISTERIAL STAFF AND OFFICE STAFF.

Head Steward	1
Assistant Secretary	1
Accountants	2
Upper Division Clerks, Grade I	2
Do. II	12
Lower Division Clerks	39
Typists and Steno-typists	17
Telephone Operators	3
Assistant cash keeper	1
Anti Rabic Clerk	1
Peons and Attendants	30
Office Attenders	10

* (Dean).

† (including the Resident Medical Officer.)

[8th March 1959]

NURSING STAFF.

Head Nurses	--	..	..	..	19
Staff Nurses	--	..	..	..	124
Pupil Nurses	..	..	..	..	214

STAFF WORKING IN THE WARDS.

Men Nursing Orderlies	..	..	..	105
Women Nursing Orderlies	..	..	..	62
Men Toties	..	..	..	74
Lascars	..	..	..	65
Sweepers	..	..	..	24

PHARMACISTS, TECHNICIANS, ETC.

Chief Pharmacist	..	--	..	..	1
Pharmacists	..	--	..	..	39
Theatre Assistants	--	--	..	..	6
Technicians	..	..	..	..	13
Ambulance Attendants	--	..	..	..	10
Mortuary Van Attendants	..	..	..	..	7
Social Workers	..	..	..	..	10
Montisory teacher	..	..	..	..	1
Play teacher	..	..	..	..	1
Injector	..	..	..	..	1

MISCELLANEOUS POSTS.

Hospital Sergeant	..	..	..	..	1
Investigation Officers	..	..	..	..	2
Artist Photographer	..	..	..	..	1
Artist Draftsman	..	..	..	..	1
Despatch Riders	..	..	..	..	3
Brick layer	..	..	..	..	1
Chauffeurs	..	..	..	..	5
Letter printer	..	..	..	..	1
Dental Van Driver-cum-Mechanic	..	..	..	..	1
Barbers	..	..	..	..	4
Weighman	..	..	..	..	1
Garden Maistry	..	..	..	..	1
Garden Sweepers	..	..	..	..	4
Gardeners	..	..	..	..	2
Bearer	..	..	..	..	1
Carpenters	..	..	..	..	4
Rattan Weaver	..	..	..	..	1
Painters	..	..	..	..	4
Carpenter Boys	..	..	..	..	3
Night Watchmen	..	..	..	..	3
Gurkha Watchmen	..	..	..	..	8

6th March 1959]

MECHANICAL SECTION AND LAUNDRY.

Superintendent of Workshops	..	..	1
Laundry Mechanic Chargeman	..	..	1
Electrical Maistry	..	..	1
Gas House Superintendent	..	..	1
Drivers	..	..	11
Assistant Drivers	..	..	4
Electrician	..	..	1
Wiremen	..	..	14
Plumber	..	..	1
Gas Mechanic	..	..	1
Assistant Gas Mechanic	..	..	1
Assistant Gas Maker	..	..	1
Turner	..	..	1
Welder	..	..	1
Refrigrator Mechanic	..	..	1
Blacksmith	..	..	1
Fitters	..	..	6
Instrument Mechanic	..	..	1
Fitter coolies	..	..	9
Cleaners	..	..	14
Semi skilled labourer	..	..	1
Lift Attendants	..	..	7
Bill Attendant	..	..	1
Gas Stockers	..	..	10
Iceman	..	..	1
Disinfecting cooly	..	..	1
Dhobies	..	..	36
Tailors	..	..	6
Linen checker	..	..	1

X-RAY DEPARTMENT.

Chief Radiographer	..	..	1
Assistant to the Chief Radiographer	..	..	1
Radiographers	..	..	11
Mould technician	..	..	1
Dark Room Assistants	..	..	2
X-ray Attendants	..	..	2

KITCHEN, ETC.

Head Cooks	..	..	..	..	2
Cooks	..	..	..	..	24
Assistant Cook	..	..	..	..	1
Servants	..	..	..	..	2
Masalchi	..	..	..	..	1
Kitchen Woman	..	..	..	..	1

NOTE.—The strength of the Medical Officers having collateral duties has not been included in the statement, as they are borne on the establishment of the Madras Medical College, Madras.

[8th March 1959]

NURSING STAFF.

Head Nurses	--	..	..	..	19
Staff Nurses	--	..	..	..	124
Pupil Nurses	..	..	..	..	214

STAFF WORKING IN THE WARDS.

Men Nursing Orderlies	..	..	..	105
Women Nursing Orderlies	..	..	..	62
Men Toties	..	..	..	74
Lascars	..	..	..	65
Sweepers	..	..	..	24

PHARMACISTS, TECHNICIANS, ETC.

Chief Pharmacist	..	--	..	..	1
Pharmacists	..	--	..	..	39
Theatre Assistants	--	--	..	..	6
Technicians	..	..	..	..	13
Ambulance Attendants	--	..	..	..	10
Mortuary Van Attendants	..	..	..	..	7
Social Workers	..	..	..	..	10
Montisory teacher	..	..	..	..	1
Play teacher	..	..	..	..	1
Injector	..	..	..	..	1

MISCELLANEOUS POSTS.

Hospital Sergeant	..	..	..	..	1
Investigation Officers	..	..	..	..	2
Artist Photographer	..	..	..	..	1
Artist Draftsman	..	..	..	..	1
Despatch Riders	..	..	..	..	3
Brick layer	..	..	..	..	1
Chauffeurs	..	..	..	..	5
Letter printer	..	..	..	..	1
Dental Van Driver-cum-Mechanic	..	..	..	..	1
Barbers	..	..	..	..	4
Weighman	..	..	..	..	1
Garden Maistry	..	..	..	..	1
Garden Sweepers	..	..	..	..	4
Gardeners	..	..	..	..	2
Bearer	..	..	..	..	1
Carpenters	..	..	..	..	4
Rattan Weaver	..	..	..	..	1
Painters	..	..	..	..	4
Carpenter Boys	..	..	..	..	3
Night Watchmen	..	..	..	..	3
Gurkha Watchmen	..	..	..	..	8